

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Període intermedi

Número 213

Dilluns, 1 d'agost de 2005

S U M A R I

3. TRAMITACIONS EN CURS 3.00. Propostes de reforma de l'Estatut d'autonomia

Proposta de Proposició de llei orgànica per la qual s'estableix l'Estatut d'autonomia de Catalunya i es deroga la Llei orgànica 4/1979, del 18 de desembre, de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (tram. 206-00003/07). Dictamen de la Comissió. Esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple.

p. 3

Títol preliminar

p. 3

Títol I. De drets, deures i principis rectors

p. 5

Títol II. De les institucions

p. 11

Títol III. Del poder judicial a Catalunya

p. 18

Títol IV. De les competències

p. 22

Títol V. De les relacions de la Generalitat amb l'Estat, amb altres comunitats autònomes i amb la Unió Europea. De l'acció exterior de la Generalitat

p. 42

Títol VI. Del finançament

p. 46

Títol VII. De la reforma de l'Estatut

p. 48

Disposicions addicionals

p. 49

Disposicions transitòries

p. 51

Disposicions finals

p. 51

— Esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple

p. 53

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.00. PROPOSTES DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA

Proposta de Proposició de llei orgànica per la qual s'estableix l'Estatut d'autonomia de Catalunya i es deroga la Llei orgànica 4/1979, del 18 de desembre, de l'Estatut d'autonomia de Catalunya
(Proposta de reforma de l'Estatut d'autonomia)
Tram. 206-00003/07

Dictamen de la Comissió

A LA MESA DEL PARLAMENT

La Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, en sessió tinguda el dia 29 de juliol de 2005, ha estudiat el text de la Proposta de reforma de l'Estatut d'autonomia (tram. 206-00003/07), elaborada per la Ponència, les esmenes presentades pels grups parlamentaris, les esmenes transaccionals proposades i l'Informe de la Ponència.

Finalment, recollint les modificacions aprovades per la Comissió i d'acord amb el que disposen els articles 97 i 98 del Reglament del Parlament, ha acordat d'establir el Dictamen següent:

PROPOSTA DE PROPOSICIÓ DE LLEI ORGÀNICA PER LA QUAL S'ESTABLEIX L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA I ES DEROGA LA LLEI ORGÀNICA 4/1979, DEL 18 DE DESEMBRE, DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

TRAM. 206-00003/07

TÍTOL PRELIMINAR

ARTICLE 1. LA NACIÓ CATALANA

1. Catalunya és una nació.
2. Catalunya exerceix el seu autogovern mitjançant institucions pròpies, constituïda com a comunitat autònoma d'acord amb la Constitució i aquest Estatut.

ARTICLE 2. LA GENERALITAT

1. La Generalitat és el sistema institucional en què s'organitza políticament l'autogovern de Catalunya.
2. La Generalitat és integrada pel Parlament, la Presidència de la Generalitat, el Govern i les altres institucions que estableix el capítol V del títol II.
3. Els municipis de Catalunya, les vegueries i els altres ens locals que les lleis determinen integren el sistema institucional de la Generalitat, com a ens en els quals aquesta s'organitza territorialment, sens perjudici de llur autonomia.
4. Els poders de la Generalitat emanen del poble de Catalunya i s'exerceixen d'acord amb el que estableixen aquest Estatut i la Constitució.

ARTICLE 3. EL MARC POLÍTIC

1. Les relacions de la Generalitat amb l'Estat es fonamenten en el principi de la lleialtat institucional mútua i es regeixen pel principi general segons el qual la Generalitat és Estat, pel principi d'autonomia, pel principi de plurinacionalitat de l'Estat i pel principi de bilateralitat, sense excloure l'ús de mecanismes de participació multilateral.
2. Catalunya té en la Unió Europea el seu espai polític i geogràfic de referència i incorpora els valors, els principis i les obligacions que deriven del fet de formar-ne part.

ARTICLE 4. ELS DRETS I ELS PRINCIPIS RECTORS

1. Els poders públics de Catalunya han de promoure el ple exercici de les llibertats i els drets individuals i col·lectius que reconeixen aquest Estatut, la Constitució, la Unió Europea, la Declaració universal de drets humans, el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals, el Pacte internacional de drets civils i polítics, el Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals i els altres tractats i convenis internacionals que reconeixen i garanteixen els drets i les llibertats fonamentals.
2. Els poders públics de Catalunya han de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat dels individus i dels grups siguin reals i efectives; han de facilitar la participació de totes les persones en la vida política, econòmica, cultural i social, i han de reconèixer el dret dels pobles a conservar i desenvolupar la identitat pròpia.

3. Els poders públics de Catalunya han de promoure els valors de la llibertat, la democràcia, la igualtat, el pluralisme, la pau, la justícia, la solidaritat, la cohesió social, l'equitat de gènere i la sostenibilitat.

ARTICLE 5. ELS DRETS HISTÒRICS

L'autogovern de Catalunya es fonamenta en els drets històrics del poble català, que aquest Estatut incorpora i actualitza.

ARTICLE 6. LA LLENGUA PRÒPIA I LES LLENGÜES OFICIALS

1. La llengua pròpia de Catalunya és el català. Com a tal, el català és la llengua d'ús normal i preferent de totes les administracions públiques i dels mitjans de comunicació públics a Catalunya, i és també la llengua normalment emprada com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament.

2. El català és la llengua oficial de Catalunya. També ho és el castellà, que és la llengua oficial de l'Estat espanyol. Totes les persones a Catalunya tenen el dret d'utilitzar i el dret i el deure de conèixer les dues llengües oficials. Els poders públics de Catalunya han d'establir les mesures necessàries per a facilitar l'exercici d'aquests drets i el compliment d'aquest deure.

3. La Generalitat i l'Estat han d'emprendre les accions necessàries per al reconeixement de l'oficialitat del català a la Unió Europea i la presència i la utilització del català en els organismes internacionals i en els tractats internacionals de contingut cultural o lingüístic.

4. La Generalitat ha de promoure la comunicació i la cooperació amb les altres comunitats i els altres territoris que comparteixen patrimoni lingüístic amb Catalunya. A aquests efectes, la Generalitat i l'Estat, segons que correspongui, poden subscriure convenis, tractats i altres mecanismes de col·laboració per a la promoció i la difusió exterior del català.

5. La llengua occitana, denominada aranès a l'Aran, és la llengua pròpia d'aquest territori i hi és també oficial, d'acord amb el que estableix aquest Estatut.

ARTICLE 7. LA CONDICIÓN POLÍTICA DE CATALANS

1. Gaudeixen de la condició política de catalans els ciutadans de l'Estat que tenen veïnatge administratiu a Catalunya. Llurs drets polítics s'exerceixen d'acord amb aquest Estatut i les lleis.

2. Gaudeixen, com a catalans, dels drets polítics definits per aquest Estatut els ciutadans de l'Estat residents a l'estranger que han tingut a Catalunya el darrer veïnatge administratiu, i també llurs descendents que mantenen aquesta ciutadania, si així ho sol·liciten, en la forma que determini la llei.

ARTICLE 8. ELS SÍMBOLS

1. La bandera nacional de Catalunya és la tradicional de quatre barres vermelles en fons groc. La bandera nacional ha d'ésser present als edificis públics i en els actes oficials que tinguin lloc a Catalunya.

2. La festa nacional de Catalunya és la Diada de l'Onze de Setembre.

3. L'himne nacional de Catalunya és *Els segadors*.

4. El Parlament ha de regular les diverses expressions del marc simbòlic de Catalunya i n'ha de fixar l'ordre protocol·lari.

5. La protecció jurídica dels símbols de Catalunya és la que correspon als altres símbols de l'Estat.

ARTICLE 9. EL TERRITORI

El territori de Catalunya és el que correspon als límits geogràfics i administratius de la Generalitat en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Estatut.

ARTICLE 10. LA CAPITAL

La capital de Catalunya és la ciutat de Barcelona, que és la seu permanent del Parlament, de la Presidència de la Generalitat i del Govern, sens perjudici que el Parlament i el Govern es puguin reunir en altres llocs de Catalunya, d'acord amb el que estableixen, respectivament, el Reglament del Parlament i la llei.

ARTICLE 11. L'ARAN

1. El poble aranès exerceix l'autogovern mitjançant aquest Estatut, el Conselh Generau d'Aran i les altres institucions pròpies.

2. Els ciutadans de Catalunya i les seves institucions polítiques reconeixen l'Aran com una realitat nacional fonamentada en la seva singularitat cultural, històrica, geogràfica i lingüística, defensada pels aranesos al llarg dels segles. Aquest Estatut reconeix, empara i respecta aquesta singularitat i també reconeix l'Aran com a entitat territorial singular dins de Catalunya, la qual és objecte d'una particular protecció mitjançant un règim jurídic especial.

ARTICLE 12. ELS TERRITORIS AMB VINCLES HISTÒRICS, LINGÜÍSTICS I CULTURALS AMB CATALUNYA

La Generalitat ha de promoure la comunicació, l'intercanvi cultural i la cooperació amb les comunitats i els territoris, pertanyents o no a l'Estat espanyol, que tenen vincles històrics, lingüístics i culturals amb Catalunya. A aquests efectes, la Generalitat i l'Estat, segons que correspongui, poden subscriure convenis, tractats i altres instruments de col·laboració en tots els àmbits, que poden incloure la creació d'organismes comuns.

ARTICLE 13. LES COMUNITATS CATALANES A L'EXTERIOR

La Generalitat, en els termes establerts per la llei, ha de fomentar els vincles socials, econòmics i culturals amb les comunitats catalanes a l'exterior i els ha de prestar l'assistència necessària. Amb aquesta finalitat, la Generalitat, segons que correspongui, pot formalitzar acords de cooperació amb les institucions públiques i privades dels territoris i els països on es troben les comunitats catalanes a l'exterior i pot sol·licitar a l'Estat la subscripció de tractats internacionals sobre aquesta matèria.

ARTICLE 14. L'EFICÀCIA TERRITORIAL DE LES NORMES

1. Les normes i les disposicions de la Generalitat i el dret civil de Catalunya tenen eficàcia territorial, sens perjudici de les excepcions que es puguin establir en cada matèria i de les situacions que s'hagin de regir per l'estatut personal o per altres normes d'extraterritorialitat.

2. Els estrangers que adquireixen la nacionalitat espanyola resten sotmesos al dret civil català mentre mantinguin el veïnatge administratiu a Catalunya, llevat que manifestin llur voluntat en contra.

TÍTOL I. DE DRETS, DEURES I PRINCIPIS RECTORS

CAPÍTOL I. ELS DRETS I DEURES EN ELS ÀMBITS CIVIL I SOCIAL

ARTICLE 15. DRETS DE LES PERSONES

1. Els ciutadans de Catalunya són titulars dels drets i els deures reconeguts per les normes a què fa referència l'article 4.1.

2. Totes les persones tenen dret a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, i al lliure desenvolupament de llur personalitat i capacitat personal.

3. Els drets que aquest Estatut reconeix als ciutadans de Catalunya es poden estendre a altres persones, en els termes que estableixen les lleis.

ARTICLE 16. DRETS EN L'ÀMBIT DE LES FAMÍLIES

Totes les persones tenen dret, d'acord amb els requisits establerts per la llei, a rebre prestacions socials i ajuts públics per a atendre les càrregues familiars.

ARTICLE 17. DRETS DELS MENORS

Els menors tenen dret a rebre l'atenció integral necessària per al desenvolupament de llur personalitat i llur benestar en el context familiar i social.

ARTICLE 18. DRETS DE LES PERSONES GRANS

Les persones grans tenen dret a viure amb dignitat, lliures d'explotació i de maltractaments, sense que puguin ésser discriminades a causa de l'edat.

ARTICLE 19. DRETS DE LES DONES

1. Totes les dones tenen dret al lliure desenvolupament de llur personalitat i capacitat personal, i a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, maltractaments i de tota mena de discriminació.

2. Les dones tenen dret a participar en condicions d'igualtat d'oportunitats amb els homes en tots els àmbits públics i privats.

ARTICLE 20. DRET A MORIR AMB DIGNITAT

1. Totes les persones tenen dret a viure amb dignitat el procés de llur mort.

2. Totes les persones tenen dret a expressar llur voluntat d'una manera anticipada per tal de deixar constància de les instruccions sobre les intervencions i els tractaments mèdics que puguin rebre, que han d'ésser respectades, en

els termes que estableixen les lleis, especialment pel personal sanitari quan no estiguin en condicions d'expressar personalment llur voluntat.

ARTICLE 21. DRETS I DEURES EN L'ÀMBIT DE L'EDUCACIÓ

1. Totes les persones tenen dret a l'ensenyament públic i de qualitat i a accedir-hi en condicions d'igualtat. La Generalitat ha d'establir un model educatiu que garanteixi aquest dret i en el qual l'ensenyament públic és laic.

2. Els centres privats sostinguts amb fons públics tenen el deure de complir les obligacions de servei públic que determini la llei per tal de garantir els drets d'accés en condicions d'igualtat i la qualitat de l'ensenyament.

3. L'ensenyament és gratuït en totes les etapes obligatòries i en els altres nivells que s'estableixin per llei.

4. Totes les persones tenen dret a la formació professional i a la formació permanent, en els termes que les lleis estableixen.

5. Totes les persones tenen dret a disposar, en els termes i les condicions que estableixen les lleis, d'ajuts públics per a satisfer els requeriments educatius i per a accedir en igualtat de condicions als nivells educatius superiors, en funció de llurs recursos econòmics, aptituds i preferències.

6. Les persones amb necessitats educatives especials tenen dret a rebre el suport necessari que els permeti accedir al sistema educatiu, d'acord amb el que les lleis estableixen.

7. Els membres de la comunitat educativa tenen dret a participar en els assumptes escolars i universitaris en els termes que estableixen les lleis.

ARTICLE 21 BIS. DRETS I DEURES EN L'ÀMBIT CULTURAL

1. Totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat a la cultura i al desenvolupament de llurs capacitats creatives individuals i col·lectives.

2. Totes les persones tenen el deure de respectar i preservar el patrimoni cultural.

ARTICLE 22. DRETS EN L'ÀMBIT DE LA SALUT

1. Totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat i gratuïtat als serveis sanitaris de responsabilitat pública, en els termes que s'estableixen per llei.

2. Els usuaris de la sanitat pública tenen dret al respecte de llurs preferències pel que fa a l'elecció de metge o metgessa i de centre sanitari, en els termes i les condicions que estableixen les lleis.

3. Totes les persones, amb relació als serveis sanitaris públics i privats, tenen dret a ésser informades sobre els serveis a què poden accedir i els requisits necessaris per a usar-los; sobre els tractaments mèdics i llurs riscos, abans que els siguin aplicats; a donar el consentiment per a qualsevol intervenció; a accedir a la història clínica pròpia, i a la confidencialitat de les dades relatives a la salut pròpia, en els termes que s'estableixen per llei.

ARTICLE 23. DRETS EN L'ÀMBIT DELS SERVEIS SOCIALS

1. Totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat a les prestacions de la xarxa de serveis socials de responsabilitat pública, a ésser informades sobre aquestes prestacions i a donar el consentiment per a qualsevol actuació que els afecti personalment, en els termes que estableixen les lleis.

2. Les persones amb necessitats especials, per a mantenir l'autonomia personal en les activitats de la vida diària, tenen dret a rebre l'atenció adequada a llur situació, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixen.

3. Les persones o les famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els assegurï els mínims d'una vida digna, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixen.

4. Les organitzacions del tercer sector social tenen dret a complir llurs funcions en els àmbits de la participació i la col·laboració socials.

ARTICLE 24. DRETS EN L'ÀMBIT LABORAL

1. Els treballadors tenen dret a formar-se i promoure's professionalment i a accedir de manera gratuïta als serveis públics d'ocupació.

2. Les persones excloses del mercat de treball perquè no han pogut accedir-hi o reinserir-s'hi i que no disposen de mitjans de subsistència propis tenen dret a percebre prestacions i recursos no contributius de caràcter palliatiu, en els termes establerts per llei.

3. Tots els treballadors tenen dret a acomplir les tasques laborals i professionals en condicions de garantia per a la salut, la seguretat i la dignitat de les persones.

4. Els treballadors, o llurs representants, tenen dret a la informació, la consulta i la participació en les empreses.

5. Les organitzacions sindicals i empresarials tenen dret a complir llurs funcions en els àmbits de la concertació social, la participació i la col·laboració social.

ARTICLE 25. DRETS EN L'ÀMBIT DE L'HABITATGE

Les persones que no disposen dels recursos suficients tenen dret a accedir a un habitatge digne, per a la qual cosa els poders públics han d'establir per llei un sistema de mesures que garanteixi aquest dret, amb les condicions que la llei determini.

ARTICLE 26. DRETS I DEURES AMB RELACIÓ AL MEDI AMBIENT

1. Totes les persones tenen dret a viure en un medi equilibrat, sostenible i respectuós amb la salut, d'acord amb els estàndards i els nivells de protecció que determinen les lleis. També tenen dret a gaudir dels recursos naturals i del paisatge en condicions d'igualtat, i tenen el deure de fer-ne un ús responsable i evitar-ne el malbaratament.

2. Totes les persones tenen dret a la protecció davant de les diferents formes de contaminació, d'acord amb els estàndards i els nivells que es determinin per llei. També tenen el deure de col·laborar en la conservació del patrimoni natural i en les actuacions que tendeixin a eliminar les diferents formes de contaminació, amb l'objectiu de mantenir-lo i conservar-lo per a les generacions futures.

3. Totes les persones tenen dret a accedir a la informació mediambiental de què disposen els poders públics. El dret d'informació només pot ésser limitat per motius d'ordre públic justificats, en els termes que estableixen les lleis.

ARTICLE 27. DRETS DELS CONSUMIDORS I USUARIS

1. Les persones, en llur condició de consumidors i usuaris de béns i de serveis, tenen dret a la protecció de llur salut i seguretat. També tenen dret a una informació veraç i entenedora sobre les característiques i els preus dels productes i dels serveis, a un règim de garanties dels productes adquirits i dels subministraments contractats i a la protecció de llurs interessos econòmics davant de conductes abusives, negligents o fraudulentess.

2. Els consumidors i usuaris tenen dret a ésser informats i a participar, directament o per mitjà de llurs representants, pel que fa a les administracions públiques de Catalunya, en els termes que estableixen les lleis.

CAPÍTOL II. DRETS EN ELS ÀMBITS POLÍTIC I ADMINISTRATIU

ARTICLE 28. DRET DE PARTICIPACIÓ

1. Els ciutadans de Catalunya tenen dret a participar en condicions d'igualtat en els afers públics de Catalunya, de manera directa o bé per mitjà de representants, en els supòsits i en els termes que estableixen aquest Estatut i les lleis.

2. Els ciutadans de Catalunya tenen dret a elegir llurs representants en els òrgans polítics representatius i a presentar-s'hi com a candidats, d'acord amb les condicions i els requisits que estableixen les lleis.

3. Els ciutadans de Catalunya tenen dret a promoure i a presentar iniciatives legislatives al Parlament, en els termes que estableixen aquest Estatut i les lleis.

4. Els ciutadans de Catalunya tenen dret a participar, directament o per mitjà d'entitats associatives, en el procés d'elaboració de les lleis del Parlament, mitjançant els procediments que estableixi el Reglament del Parlament.

5. Totes les persones tenen dret a dirigir peticions i a plantejar queixes, en la forma i amb els efectes que estableixen les lleis, les institucions i l'Administració de la Generalitat, i també als ens locals de Catalunya, en matèries de les competències respectives. La llei ha d'establir les condicions d'exercici i els efectes d'aquest dret i les obligacions de les institucions receptores.

6. Els ciutadans de Catalunya tenen dret a promoure la convocatòria de consultes populars per la Generalitat i

els ajuntaments, en matèria de les competències respectives, en la forma i amb les condicions que les lleis estableixen.

ARTICLE 29. DRETS D'ACCÉS ALS SERVEIS PÚBLICS I A UNA BONA ADMINISTRACIÓ

1. Totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat als serveis públics i als serveis econòmics d'interès general. Les administracions públiques han de fixar les condicions d'accés i els estàndards de qualitat d'aquests serveis, amb independència del règim de llur prestació.

2. Totes les persones tenen dret a ésser tractades pels poders públics de Catalunya, en els assumptes que els afecten, d'una manera imparcial i objectiva, i que l'actuació dels poders públics sigui proporcionada a les finalitats que la justifiquen.

3. Les lleis han de regular les condicions d'exercici i les garanties dels drets a què fan referència els apartats 1 i 2 i determinar els casos en què les administracions públiques de Catalunya i els serveis públics que en depenen han d'adoptar una carta de drets dels usuaris i d'obligacions dels prestadors.

ARTICLE 30. DRET A LA PROTECCIÓ DE LES DADES PERSONALS

Totes les persones tenen dret a la protecció de les dades personals contingudes en els fitxers que són competència de la Generalitat i el dret a accedir-hi, examinar-les i obtenir-ne la correcció. Una autoritat independent, designada pel Parlament, ha de vetllar pel respecte d'aquests drets en els termes que estableixen les lleis.

CAPÍTOL III. DRETS I DEURES LINGÜÍSTICS

ARTICLE 31. DRETS I DEURES DE CONEIXEMENT I ÚS DE LES LLENGÜES

Tothom té dret a no ésser discriminat per raons lingüístiques. Els actes jurídics fets en qualsevol de les dues llengües oficials tenen, pel que fa a la llengua, plena validesa i eficàcia, sense que se'n pugui al·legar desconeixement.

ARTICLE 32. DRETS LINGÜÍSTICS DAVANT LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES I LES INSTITUCIONS ESTATALS

1. Els ciutadans tenen el dret d'opció lingüística. En les relacions amb les institucions, les organitzacions i les administracions públiques a Catalunya, tothom té dret a utilitzar la llengua oficial que elegeixi. Aquest dret obliga totes les institucions, organitzacions i administracions públiques, inclosa l'Administració electoral a Catalunya, i les entitats privades que en depenen, en general, quan exerceixen funcions públiques.

2. Totes les persones, en les relacions amb l'Administració de justícia, el Ministeri Fiscal, el notariat i els registres públics, tenen dret a utilitzar la llengua oficial que elegeixin en totes les actuacions judicials, notariales i registrals, i a rebre tota la documentació oficial emesa a Catalunya en la llengua sol·licitada, sense que

puguin patir indefensió ni dilacions indegudes a causa de la llengua emprada, ni se'ls pugui exigir cap mena de traducció.

3. Per a garantir el dret d'opció lingüística, els jutges i els magistrats, els fiscals, els notaris, els registradors de la propietat i mercantils, els encarregats del Registre Civil i el personal al servei de l'Administració de justícia, per a prestar llurs serveis a Catalunya, han d'acreditar, en la forma que estableixen aquest Estatut i les lleis, que tenen un nivell de coneixement adequat i suficient de les llengües oficials, que els fa aptes per a complir les funcions pròpies de llur càrrec o de llur lloc de treball.

4. Per a garantir el compliment del dret d'opció lingüística, establert per l'apartat 1, l'Administració de l'Estat situada a Catalunya ha d'acreditar que el personal al seu servei té un nivell de coneixement adequat i suficient de les dues llengües oficials, que el fa apte per a complir les funcions pròpies del seu lloc de treball.

5. Els ciutadans de Catalunya tenen el dret a relacionar-se per escrit en català amb els òrgans constitucionals i amb els òrgans jurisdiccionals d'àmbit estatal. Aquestes institucions han d'atendre i han de tramitar els escrits presentats en català, i no poden exigir a la persona interessada la traducció al castellà.

ARTICLE 33. DRETS LINGÜÍSTICS DELS CONSUMIDORS I USUARIS

Totes les persones tenen dret a ésser ateses oralment i per escrit en la llengua oficial que elegeixin en llur condició d'usuàries o consumidores de béns, productes i serveis. Les entitats, les empreses i els establiments oberts al públic a Catalunya resten subjectes al deure de disponibilitat lingüística en els termes establerts per llei.

ARTICLE 34. DRETS LINGÜÍSTICS EN L'ÀMBIT DE L'ENSENYAMENT

1. Tothom té dret a rebre l'ensenyament en català, d'acord amb el que estableix aquest Estatut. El català s'ha d'utilitzar normalment com a llengua vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament universitari i en el no universitari.

2. Els alumnes tenen dret a rebre l'ensenyament en català en l'ensenyament no universitari. També tenen el dret i el deure de conèixer amb suficiència oral i escrita el català i el castellà en finalitzar l'ensenyament obligatori, sigui quina sigui llur llengua habitual en incorporar-se a l'ensenyament. L'ensenyament del català i el castellà ha de tenir una presència adequada en els plans d'estudis.

3. Els alumnes tenen dret a no ésser separats en centres ni en grups de classe diferents per raó de llur llengua habitual.

4. Els alumnes que s'incorporen més tard de l'edat corresponent al sistema escolar de Catalunya gaudeixen del dret a rebre un suport lingüístic especial si la manca de comprensió els dificulta seguir amb normalitat l'ensenyament.

5. El professorat i l'alumnat dels centres universitaris tenen dret a expressar-se, oralment i per escrit, en la llengua oficial que elegeixin.

ARTICLE 35. DRETS AMB RELACIÓ A L'ARANÈS

1. A l'Aran tothom té el dret a conèixer i emprar l'aranès i a ésser atès oralment i per escrit en aranès en les seves relacions amb les administracions públiques i amb les entitats públiques i privades que en depenen.
2. Els ciutadans de l'Aran tenen el dret a emprar l'aranès en llurs relacions amb la Generalitat.
3. S'han de determinar per llei els altres drets i deures lingüístics amb relació a l'aranès.

CAPÍTOL IV. GARANTIES DELS DRETS ESTATUTARIS

ARTICLE 36. DISPOSICIONS GENERALS

1. Els drets reconeguts pels capítols I, II i III d'aquest títol vinculen tots els poders públics que actuen a Catalunya i, d'acord amb la naturalesa de cada dret, els particulars. Les disposicions dictades pels poders públics de Catalunya han de respectar aquests drets i s'han d'interpretar i d'aplicar en el sentit més favorable per a llur plena efectivitat.
2. El Parlament ha d'aprovar per llei la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya. Les disposicions d'aquest article relatives als drets reconeguts pels capítols I, II i III d'aquest títol s'apliquen també als drets reconeguts per la dita Carta.
3. La regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts pels capítols I, II i III d'aquest títol s'han de fer per llei del Parlament.
4. Cap de les disposicions d'aquest títol no pot ésser desplegada, aplicada o interpretada de manera que redueixi o limiti els drets fonamentals reconeguts per la Constitució i pels tractats i els convenis internacionals ratificats per Espanya.

ARTICLE 37. TUTELA

1. Els drets reconeguts pels capítols I, II i III d'aquest títol i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya són tutelats pel Consell Consultiu, d'acord amb el que estableix l'article 73.2.b i c.
2. Els actes que vulneren els drets reconeguts pels capítols I, II i III d'aquest títol i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya són objecte de recurs directament davant una sala de garanties estatutàries del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en els termes i mitjançant el procediment establerts per la Llei orgànica del poder judicial.

CAPÍTOL V. PRINCIPIS RECTORS

ARTICLE 38. DISPOSICIONS GENERALS

1. Els poders públics de Catalunya han d'orientar les polítiques públiques d'acord amb els principis rectors que estableixen la Constitució i aquest Estatut. En l'exercici de llurs competències, els poders públics de Catalunya han de promoure i adoptar les mesures necessàries per a garantir-ne l'eficàcia plena.

2. El reconeixement, el respecte i la protecció dels principis rectors informa la legislació positiva, la pràctica judicial i l'actuació dels poders públics.

3. Els principis rectors són exigibles davant la jurisdicció, d'acord amb el que determinen les lleis i les altres disposicions que els despleguen.

ARTICLE 39. PROTECCIÓ DE LES PERSONES I DE LES FAMÍLIES

1. Els poders públics de Catalunya han de tenir com a objectiu la millora de la qualitat de vida de totes les persones.
2. Els poders públics de Catalunya han de garantir la protecció jurídica, econòmica i social de les diverses modalitats de família, com a estructura bàsica i factor de cohesió social i com a primer nucli de convivència de les persones. Així mateix, han de promoure les mesures econòmiques i normatives de suport a les famílies dirigides a garantir la conciliació de la vida laboral i familiar i a tenir descendència, amb una atenció especial a les famílies nombroses.
3. Els poders públics de Catalunya han de garantir la protecció dels infants, especialment contra tota forma d'explotació, d'abandonament, de maltractament o crueltat i de la pobresa i els seus efectes. En totes les actuacions portades a terme pels poders públics o per institucions privades l'interès superior de l'infant ha d'ésser prioritari.
4. Els poders públics han de promoure polítiques públiques que afavoreixin l'emancipació dels joves, facilitant-los l'accés al món laboral i a l'habitatge per tal que puguin desenvolupar llur propi projecte de vida i participar en igualtat de drets i deures en la vida social i cultural.
5. Els poders públics de Catalunya han de garantir la protecció jurídica de les persones amb discapacitats i han de promoure'n la integració social, econòmica i laboral. També han d'adoptar les mesures necessàries per a suplir o complementar el suport de llur entorn familiar directe.
6. Els poders públics de Catalunya han de garantir la protecció de les persones grans perquè puguin portar una vida digna i independent i participar en la vida social i cultural. També han de procurar la plena integració de les persones grans en la societat mitjançant polítiques públiques basades en el principi de solidaritat intergeneracional.
7. Els poders públics de Catalunya han de promoure la igualtat de les diferents unions estables de parella amb independència de l'orientació sexual de llurs membres. La llei ha de regular aquestes unions i altres formes de convivència i llurs efectes.
8. Els poders públics de Catalunya han de promoure la igualtat de totes les persones amb independència de l'origen, la nacionalitat, el sexe, la raça, la religió, la condició social o l'orientació sexual, i també han de promoure l'eradicació del racisme, de l'antisemitisme, de la xenofòbia, de l'homofòbia i de qualsevol altra

expressió que atempti contra la igualtat i la dignitat de les persones.

ARTICLE 40. PERSPECTIVA DE GÈNERE

1. Els poders públics han de garantir el compliment del principi d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes en l'accés a l'ocupació, la formació, la promoció professional, les condicions de treball, inclosa la retribució, i en totes les altres situacions, i també han de garantir que les dones no siguin discriminades a causa d'embaràs o de maternitat.

2. Els poders públics han de garantir la transversalitat en la incorporació de la perspectiva de gènere i de les dones en totes les polítiques públiques per a aconseguir la igualtat real i efectiva i la paritat entre dones i homes.

3. Les polítiques públiques han de garantir l'abordatge integral de totes les formes de violència contra les dones, i dels actes de caràcter sexista i discriminatori; han de fomentar el reconeixement del paper de les dones en els àmbits cultural, històric, social i econòmic, i han de promoure la participació dels grups i les associacions de dones en l'elaboració i l'avaluació d'aquestes polítiques.

4. Els poders públics han de reconèixer i tenir en compte el valor econòmic del treball de cura i atenció en l'àmbit domèstic i familiar en la fixació de llurs polítiques econòmiques i socials.

5. Els poders públics han de vetllar perquè la lliure decisió de la dona sigui determinant en tots els casos pel que fa a les qüestions que poden afectar-ne la dignitat, la integritat i el benestar físic i mental, en particular pel que fa al propi cos i a la seva salut reproductiva i sexual.

ARTICLE 41. LA COHESIÓ I EL BENESTAR SOCIALS

1. Els poders públics de Catalunya han de promoure polítiques públiques que fomentin la cohesió social i que garanteixin un sistema de serveis socials, de titularitat pública i concertada, adequat als indicadors econòmics i socials de Catalunya.

2. Els poders públics de Catalunya han de vetllar per la plena integració social, econòmica i laboral de les persones i dels col·lectius més necessitats de protecció, especialment dels que es troben en situació de pobresa i de risc d'exclusió social.

3. Els poders públics han de vetllar per la dignitat, la seguretat i la protecció integral de les persones, especialment de les més vulnerables.

4. Els poders públics han de garantir la qualitat del servei i la gratuïtat de l'assistència sanitària pública en els termes que estableix la llei.

5. Els poders públics han de promoure polítiques preventives i comunitàries i han de garantir la qualitat del servei i la gratuïtat dels serveis socials que les lleis determinen com a bàsics.

6. Els poders públics de Catalunya han d'emprendre les accions necessàries per a establir un règim d'acollida de les persones immigrades i han de promoure les po-

lítiques que garanteixin el reconeixement i l'efectivitat dels drets i deures de les persones immigrades, la igualtat d'oportunitats, les prestacions i els ajuts que en permetin la plena acomodació social i econòmica i la participació en els afers públics.

7. Els poders públics de Catalunya han de vetllar per la convivència social, cultural i religiosa entre totes les persones a Catalunya i pel respecte a la diversitat de creences i conviccions ètiques i filosòfiques de les persones, i han de fomentar les relacions interculturals mitjançant l'impuls i la creació d'àmbits de coneixement recíproc, diàleg i mediació. També han de garantir el reconeixement de la cultura del poble gitano com a salvaguarda de la realitat històrica d'aquest poble.

ARTICLE 42. FOMENT DE LA PARTICIPACIÓ

1. Els poders públics de Catalunya han de promoure la participació social en l'elaboració, la prestació i l'avaluació de les polítiques públiques, i també la participació individual i associativa en els àmbits cívics, social, cultural, econòmic i polític, amb ple respecte als principis de pluralisme, lliure iniciativa i autonomia.

2. Els poders públics han de facilitar la participació i la representació ciutadanes i polítiques, amb una atenció especial a les zones menys poblades del territori.

3. Els poders públics han de procurar que les campanyes institucionals que s'organitzin en ocasió dels processos electorals tinguin com a finalitat la de promoure la participació ciutadana i que els electors rebin dels mitjans de comunicació una informació veraç, objectiva, neutral i respectuosa del pluralisme polític sobre les candidatures que concorren en els processos electorals.

ARTICLE 43. EDUCACIÓ, RECERCA I CULTURA

1. Els poders públics de Catalunya han de garantir la qualitat del sistema d'ensenyament i han d'impulsar una formació humana, científica i tècnica de l'alumnat basada en els valors socials d'igualtat, solidaritat, llibertat, pluralisme, responsabilitat cívica i els altres que fonamenten la convivència democràtica.

2. Els poders públics han de promoure el coneixement suficient d'una tercera llengua en finalitzar l'ensenyament obligatori.

3. Els poders públics de Catalunya han de promoure i han d'impulsar la implicació i la participació de la família en l'educació dels fills, en el marc de la comunitat educativa, i han de facilitar i promoure l'accés a les activitats d'educació en el lleure.

4. Els poders públics de Catalunya han de fomentar la investigació i la recerca científica de qualitat, la creativitat artística i la conservació i la difusió del patrimoni cultural de Catalunya.

5. Els poders públics de Catalunya han d'emprendre les accions necessàries per a facilitar a totes les persones l'accés a la cultura, als béns i als serveis culturals i al patrimoni cultural, arqueològic, històric, industrial i artístic de Catalunya.

ARTICLE 44. L'ÀMBIT SOCIOECONÒMIC

1. Els poders públics de Catalunya han d'adoptar les mesures necessàries per a promoure el progrés econòmic i el progrés social de Catalunya i dels seus ciutadans, basats en els principis de la solidaritat, la cohesió, el desenvolupament sostenible i la igualtat d'oportunitats.

2. Els poders públics de Catalunya han de promoure una distribució de la renda personal i territorial més equitativa en el marc d'un sistema català de benestar.

3. Els poders públics de Catalunya han d'adoptar les mesures necessàries per a garantir els drets laborals i sindicals dels treballadors, han d'impulsar i han de promoure'n la participació en les empreses i les polítiques d'ocupació plena, de foment de l'estabilitat laboral, de formació de les persones treballadores, de prevenció de riscos laborals, de seguretat i d'higiene en el treball, de creació d'unes condicions dignes en el lloc de treball, de no-discriminació per raó de gènere i de garantia del descans necessari i de les vacances retribuïdes.

4. La Generalitat ha de promoure la creació d'un espai català de relacions laborals establert en funció de la realitat productiva i empresarial específica de Catalunya i dels seus agents socials, en el qual han d'estar representades les organitzacions sindicals i empresarials i l'Administració de la Generalitat. En aquest marc, els poders públics han de fomentar una pràctica pròpia de diàleg social, de concertació, de negociació col·lectiva, de resolució extrajudicial de conflictes laborals i de participació en el desenvolupament i la millora de l'entramat productiu.

5. La Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència, i ha de protegir especialment l'economia productiva, l'activitat dels emprenedors autònoms i la de la petita i mitjana empreses. La Generalitat ha de fomentar l'acció de les cooperatives i les societats laborals i ha d'estimular les iniciatives de l'economia social.

6. Les organitzacions sindicals i empresarials han de participar en la definició de les polítiques públiques que els afectin. La Generalitat ha de promoure la mediació i l'arbitratge per a la resolució de conflictes d'interessos entre els diversos agents socials.

7. Les organitzacions professionals i les corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics i professionals i les entitats associatives del tercer sector han d'ésser consultades en la definició de les polítiques públiques que els afectin.

8. La Generalitat, en consideració a les funcions social, cultural i de promoció econòmica que compleixen les caixes d'estalvis, ha de protegir l'autonomia institucional i ha de promoure la contribució social d'aquestes entitats a les estratègies econòmiques i socials dels diversos territoris de Catalunya.

ARTICLE 45. MEDI AMBIENT, SOSTENIBILITAT I EQUILIBRI TERRITORIAL

1. Els poders públics de Catalunya han de vetllar per la protecció del medi ambient mitjançant l'adopció de

polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat col·lectiva i intergeneracional.

2. Les polítiques mediambientals s'han de dirigir especialment a la reducció de les diferents formes de contaminació, la fixació d'estàndards i de nivells mínims de protecció, l'articulació de mesures correctives de l'impacte ambiental, la utilització racional dels recursos naturals, la prevenció i el control de l'erosió i de les activitats que alteren el règim atmosfèric i climàtic, i el respecte als principis de preservació del medi, la conservació dels recursos naturals, la responsabilitat, la fiscalitat ecològica i el reciclatge i la reutilització dels béns i els productes.

3. Els poders públics de Catalunya han de fer efectives les condicions per a la preservació de la natura i la biodiversitat, han de promoure la integració d'objectius ambientals a les polítiques sectorials i han d'establir les condicions que permetin a totes les persones el gaudi del patrimoni natural i paisatgístic.

4. Els poders públics de Catalunya han de vetllar per la cohesió econòmica i territorial aplicant polítiques que assegurin un tractament especial de les zones de muntanya, la protecció del paisatge, la defensa del litoral, el foment de les activitats agràries, ramaderes i silvícoles i una distribució equilibrada al territori dels diferents sectors productius, els serveis d'interès general i les xarxes de comunicació.

5. Els poders públics de Catalunya han de facilitar als ciutadans la informació mediambiental i han de fomentar l'educació en els valors de la preservació i de la millora del medi ambient com a patrimoni comú.

ARTICLE 46. HABITATGE

Els poders públics de Catalunya han de facilitar l'accés a l'habitatge mitjançant la generació de sòl i la promoció d'habitatge públic i d'habitatge protegit, amb una atenció especial pels joves i els col·lectius més necessitats.

ARTICLE 46 BIS. MOBILITAT I SEGURETAT VIÀRIA

1. Els poders públics de Catalunya han de promoure polítiques de transport i de comunicació, basades en criteris de sostenibilitat, que fomentin la utilització del transport públic i la millora de la mobilitat tot garantint l'accessibilitat per a les persones amb mobilitat reduïda.

2. Els poders públics de Catalunya han d'impulsar, d'una manera prioritària, les mesures destinades a l'increment de la seguretat viària i la disminució dels accidents de trànsit, amb una incidència especial en la prevenció, l'educació viària i l'atenció a les víctimes.

ARTICLE 47. LA PROTECCIÓ DELS CONSUMIDORS I USUARIS

1. Els poders públics de Catalunya han de garantir la protecció de la salut, la seguretat i la defensa dels drets i els interessos legítims dels consumidors i usuaris.

2. Els poders públics de Catalunya han de garantir l'existència d'instruments de mediació i arbitratge en matèria de consum, tot promovent-ne el coneixement i

la utilització, i han de donar suport a les organitzacions de consumidors i usuaris.

ARTICLE 48. EL FOMENT I LA DIFUSIÓ DEL CATALÀ

1. Els poders públics de Catalunya han de protegir el català en tots els àmbits i sectors i n'han de fomentar l'ús, la difusió i el coneixement. Aquests principis també s'han d'aplicar respecte a l'aranès.

2. El Govern de la Generalitat, les universitats i les institucions d'ensenyament superior, en l'àmbit de les competències respectives, han d'adoptar les mesures pertinents per a garantir l'ús del català en tots els àmbits de les activitats docents, no docents i de recerca.

3. Les polítiques de foment del català s'han d'estendre al conjunt de l'Estat, a la Unió Europea i a la resta del món.

4. Els poders públics de Catalunya han de promoure que les dades que figurin en l'etiquetatge, en l'embalatge i en les instruccions d'ús dels productes distribuïts a Catalunya constin almenys en català.

5. La Generalitat, l'Administració local i les altres corporacions públiques de Catalunya, les institucions i les empreses que en depenen i els concessionaris de llurs serveis han d'emprar el català en llurs actuacions internes i en la relació entre ells. També l'han d'emprar en les comunicacions i les notificacions dirigides a persones físiques o jurídiques residents a Catalunya, sens perjudici del dret dels ciutadans a rebre-les en castellà si ho demanen.

6. Els poders públics han de garantir l'ús de la llengua de signes catalana i les condicions que permetin d'assolir la igualtat de les persones amb sordesa que optin per aquesta llengua, que ha d'ésser objecte d'ensenyament, protecció i respecte.

7. L'Estat, d'acord amb el que disposa la Constitució, ha de donar suport a l'aplicació dels principis establerts per aquest article. S'han d'establir els instruments de coordinació i, si escau, d'actuació conjunta perquè siguin més efectius.

ARTICLE 49. LA COOPERACIÓ AL FOMENT DE LA PAU I LA COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

1. La Generalitat ha de promoure la cultura de la pau i accions de foment de la pau al món.

2. La Generalitat ha de promoure accions i polítiques de cooperació al desenvolupament dels pobles i ha d'establir programes d'ajut humanitari d'emergència.

ARTICLE 50. ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL

1. Correspon als poders públics de promoure les condicions per a garantir el dret a la informació i a rebre dels mitjans de comunicació una informació veraç i neutral, i uns continguts que respectin la dignitat de les persones i el pluralisme polític, social, cultural i religiós.

2. Els poders públics han de promoure les condicions per a garantir l'accés sense discriminacions als serveis audiovisuals en l'àmbit de Catalunya.

ARTICLE 51. L'ACCÉS A LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I DE LA COMUNICACIÓ

1. Els poders públics de Catalunya han de facilitar el coneixement de la societat de la informació i han d'impulsar l'accés a la comunicació i a les tecnologies de la informació, en condicions d'igualtat, en tots els àmbits de la vida social, inclòs el laboral; han de fomentar que aquestes tecnologies es posin al servei de les persones i no afectin negativament llurs drets, i han de garantir la prestació de serveis mitjançant les dites tecnologies, d'acord amb els principis d'universalitat, continuïtat i actualització.

2. La Generalitat ha de promoure la formació, la recerca i la innovació tecnològiques perquè les oportunitats de progrés que ofereix la societat del coneixement i de la informació contribueixin a la millora del benestar i la cohesió socials.

ARTICLE 52. LA MEMÒRIA HISTÒRICA

1. La Generalitat i els altres poders públics de Catalunya han de vetllar pel coneixement i el manteniment de la memòria històrica de Catalunya com a patrimoni col·lectiu que testimonia la resistència i la lluita per les llibertats democràtiques i els drets nacionals i socials. Amb aquesta finalitat, han d'adoptar les iniciatives institucionals necessàries per al reconeixement i la rehabilitació de tots els ciutadans que han patit persecució com a conseqüència de la defensa de la democràcia i l'autogovern de Catalunya.

2. La Generalitat ha de vetllar perquè la memòria històrica es converteixi en símbol permanent de tolerància, de dignitat dels valors democràtics, de rebuig dels totalitarismes i de reconeixement de totes les persones que han patit persecució a causa de llurs opcions personals, ideològiques o de consciència.

TÍTOL II. DE LES INSTITUCIONS

CAPÍTOL I. EL PARLAMENT

ARTICLE 53. DISPOSICIONS GENERALS

1. El Parlament representa el poble de Catalunya.

2. El Parlament exerceix la potestat legislativa, aprova els pressupostos de la Generalitat i controla i impulsa l'acció política i de govern. És la seu on s'expressa preferentment el pluralisme i es fa públic el debat polític.

3. El Parlament és inviolable.

ARTICLE 54. COMPOSICIÓ I RÈGIM ELECTORAL

1. El Parlament es compon d'un mínim de cent diputats i un màxim de cent cinquanta, elegits per a un termini de quatre anys mitjançant sufragi universal, lliure, igual, directe i secret, d'acord amb aquest Estatut i la legislació electoral.

2. El sistema electoral és de representació proporcional i ha d'assegurar la representació adequada de totes les zones del territori de Catalunya. L'Administració electoral és independent i garanteix la transparència i l'objectivitat del procés electoral. El règim electoral és re-

gulat per una llei del Parlament aprovada en una votació final sobre el conjunt del text per majoria de dues terceres parts dels diputats.

3. Són electors i elegibles els ciutadans de Catalunya que estan en ple ús de llurs drets civils i polítics, d'acord amb la legislació electoral. La llei electoral de Catalunya ha d'establir criteris de paritat entre dones i homes per a l'elaboració de les llistes electorals.

4. El president o presidenta de la Generalitat, quinze dies abans del finiment de la legislatura, ha de convocar les eleccions, que han de tenir lloc entre quaranta i seixanta dies després de la convocatòria.

ARTICLE 55. L'ESTATUT DELS DIPUTATS

1. Els membres del Parlament són inviolables pels vots i les opinions que emetin en l'exercici de llur càrrec. Durant llur mandat, gaudeixen d'immunitat i només poden ésser detinguts en cas de delictes flagrants. No poden ésser inculcats ni processats sense l'autorització del Parlament.

2. En les causes contra els diputats, és competent el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Fora del territori de Catalunya la responsabilitat penal ha d'ésser exigible en els mateixos termes davant la Sala Penal del Tribunal Suprem.

3. Els diputats no estan sotmesos a mandat imperatiu.

ARTICLE 56. L'AUTONOMIA PARLAMENTÀRIA

1. El Parlament gaudeix d'autonomia organitzativa, financera, administrativa i disciplinària.

2. El Parlament elabora i aprova el seu reglament, el seu pressupost i fixa l'estatut del personal que en depèn.

3. L'aprovació i la reforma del Reglament del Parlament corresponen al Ple del Parlament i requereixen el vot favorable de la majoria absoluta dels diputats en una votació final sobre el conjunt del text.

ARTICLE 57. L'ORGANITZACIÓ I EL FUNCIONAMENT

1. El Parlament té un president o presidenta i una mesa elegits pel Ple. El Reglament del Parlament en regula l'elecció i les funcions.

2. El Reglament del Parlament regula els drets i els deures dels diputats, els requisits per a la formació de grups parlamentaris, la intervenció d'aquests en l'exercici de les funcions parlamentàries i les atribucions de la Junta de Portaveus.

3. El Parlament funciona en ple i en comissions. Els grups parlamentaris participen en totes les comissions en proporció a llurs membres.

4. El Parlament té la Diputació Permanent, presidida pel president o presidenta del Parlament i integrada pel nombre de diputats que el Reglament del Parlament determini, en proporció a la representació de cada grup parlamentari. La Diputació Permanent vetlla pels poders del Parlament quan aquest no és reunit en els períodes entre sessions, quan ha finit el mandat parlamentari i quan ha estat dissolt. En cas de finiment de la legislatura o de dissolució del Parlament, el mandat dels

diputats que integren la Diputació Permanent és prorogats fins a la constitució del nou Parlament.

5. Els càrrecs públics i el personal al servei de les administracions públiques que actuen a Catalunya tenen l'obligació de comparèixer a requeriment del Parlament.

6. El Parlament pot crear comissions d'investigació sobre qualsevol assumpte de rellevància pública que sigui d'interès de la Generalitat. Les persones requerides per les comissions d'investigació han de comparèixer-hi obligatòriament, d'acord amb el procediment i les garanties establerts pel Reglament del Parlament. S'han de regular per llei les sancions per l'incompliment d'aquesta obligació.

7. El Reglament del Parlament ha de regular la tramitació de les peticions individuals i col·lectives dirigides al Parlament. També ha d'establir mecanismes de participació ciutadana en l'exercici de les funcions parlamentàries.

ARTICLE 58. EL RÈGIM DE LES REUNIONS I LES SESSIONS

1. El Parlament es reuneix anualment en dos períodes ordinaris de sessions fixats pel Reglament. El Parlament es pot reunir en sessions extraordinàries fora dels períodes ordinaris de sessions. Les sessions extraordinàries del Parlament són convocades pel seu president per acord de la Diputació Permanent, a proposta de tres grups parlamentaris o d'una quarta part dels diputats, o a petició de grups parlamentaris o de diputats que en representin la majoria absoluta. El Parlament també es reuneix en sessió extraordinària a petició del president o presidenta de la Generalitat. Les sessions extraordinàries es convoquen amb un ordre del dia determinat i s'aixequen després d'haver-lo exhaurit.

2. Les sessions del Ple són públiques, llevat dels supòsits establerts pel Reglament del Parlament.

3. El Parlament, per a adoptar acords vàlidament, s'ha de trobar reunit amb la presència de la majoria absoluta dels diputats. Els acords són vàlids si han estat aprovats per la majoria simple dels diputats presents, sense perjudici de les majories especials establertes per aquest Estatut, per les lleis o pel Reglament del Parlament.

ARTICLE 59. LES FUNCIONS

Corresponen al Parlament, a més de les funcions establertes per l'article 53, les següents:

a) Designar els senadors que representen la Generalitat al Senat. La designació s'ha de fer en una convocatòria específica i de manera proporcional al nombre de diputats de cada grup parlamentari.

b) Elaborar proposicions de llei per a presentar-les a la Mesa del Congrés dels Diputats i nomenar els diputats del Parlament encarregats de defensar-les.

c) Sol·licitar al Govern de l'Estat l'adopció de projectes de llei.

d) Sol·licitar a l'Estat la transferència o delegació de competències i l'atribució de facultats en el marc de l'article 150 de la Constitució.

e) Interposar el recurs d'inconstitucionalitat i personar-se davant el Tribunal Constitucional en altres processos constitucionals, d'acord amb el que estableixi la Llei orgànica del Tribunal Constitucional.

f) Les altres funcions que li atribueixen aquest Estatut i les lleis.

ARTICLE 60. LA INICIATIVA LEGISLATIVA I L'EXERCICI DE LA FUNCIO LEGISLATIVA

1. La iniciativa legislativa correspon als diputats, als grups parlamentaris i al Govern. També correspon, en els termes establerts per les lleis de Catalunya, als ciutadans, mitjançant la iniciativa legislativa popular, i als òrgans representatius dels ens supramunicipals de caràcter territorial que estableix aquest Estatut.

2. Són lleis de desenvolupament bàsic de l'Estatut les que regulen directament les matèries esmentades pels articles 2.3, 6, 36.2, 54.2, 65.5, 66.3, 74.3, 76.4, 78.2 i 89.1. L'aprovació, la modificació i la derogació d'aquestes lleis requereixen el vot favorable de la majoria absoluta del Ple del Parlament en una votació final sobre el conjunt del text, llevat que l'Estatut n'estableixi una altra.

3. El Ple del Parlament pot delegar la tramitació i l'aprovació d'iniciatives legislatives a les comissions legislatives permanents. En qualsevol moment pot revocar aquesta delegació. No poden ésser objecte de delegació a les comissions la reforma de l'Estatut, les lleis de desenvolupament bàsic, el pressupost de la Generalitat i les lleis de delegació legislativa al Govern.

ARTICLE 61. LA DELEGACIO EN EL GOVERN DE LA POTES-TAT LEGISLATIVA

1. El Parlament pot delegar en el Govern la potestat de dictar normes amb rang de llei. Les disposicions del Govern que contenen legislació delegada tenen el nom de *decrets legislatius*. No poden ésser objecte de delegació legislativa la reforma de l'Estatut, les lleis de desenvolupament bàsic, llevat que es delegui l'establiment d'un text refós, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

2. La delegació legislativa només es pot atorgar al Govern. La delegació ha d'ésser expressa, mitjançant llei, per a una matèria concreta i amb la determinació d'un termini per a fer-ne ús. La delegació s'exhaureix quan el Govern publica el decret legislatiu corresponent o quan el Govern es troba en funcions.

3. Quan es tracti d'autoritzar el Govern per a formular un nou text articulat, les lleis de delegació han de fixar les bases a les quals s'ha d'ajustar el Govern en l'exercici de la delegació legislativa. Quan es tracti d'autoritzar el Govern a refondre textos legals, les lleis han de determinar l'abast i els criteris de la refosa.

4. El control de la legislació delegada és regulat pel Reglament del Parlament. Les lleis de delegació també poden establir un règim de control especial per als decrets legislatius.

ARTICLE 62. ELS DECRETS LLEI

1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable de trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.

3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2.

ARTICLE 63. LA PROMULGACIO I LA PUBLICACIO DE LES LLEIS

Les lleis de Catalunya són promulgades, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat, el qual n'ordena la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* dins del termini de quinze dies des de l'aprovació i en el *Boletín Oficial del Estado*. A l'efecte de l'entrada en vigor, regeix la data de publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. La versió oficial castellana és la traducció elaborada per la Generalitat.

ARTICLE 64. LES CAUSES DE FINIMENT DE LA LEGISLATURA

La legislatura fineix per expiració del mandat legal en complir-se els quatre anys de la data de les eleccions. També pot finir anticipadament si no té lloc la investidura del president o presidenta de la Generalitat, o per dissolució anticipada, acordada pel president o presidenta de la Generalitat.

CAPÍTOL II. EL PRESIDENT O PRESIDENTA DE LA GENERALITAT

ARTICLE 65. ELECCIO, NOMENAMENT, ESTATUT PERSONAL, CESSAMENT I COMPETÈNCIES

1. El president o presidenta té la més alta representació de la Generalitat i dirigeix l'acció del Govern. També té la representació ordinària de l'Estat a Catalunya.

2. El president o presidenta de la Generalitat és elegit pel Parlament d'entre els seus membres. Es pot regular per llei la limitació de mandats.

3. Si, un cop transcorreguts dos mesos des de la primera votació d'investidura, cap candidat o candidata no és elegit, el Parlament resta dissolt automàticament i el president o presidenta de la Generalitat convoca eleccions de manera immediata, que han de tenir lloc entre quaranta i seixanta dies després de la convocatòria.

4. El president o presidenta de la Generalitat és nomenat pel rei. La proposta de nomenament és contrasignada pel president o presidenta del Parlament.

5. Una llei del Parlament regula l'estatut personal del president o presidenta de la Generalitat.

6. Com a representant ordinari de l'Estat a Catalunya, correspon al president o presidenta:

a) Promulgar, en nom del rei, les lleis, els decrets llei i els decrets legislatius de Catalunya i ordenar-ne la publicació.

b) Ordenar la publicació dels nomenaments dels càrrecs institucionals de l'Estat a Catalunya.

c) Demanar la col·laboració a les autoritats de l'Estat que exerceixen funcions públiques a Catalunya.

d) Les altres que determinin les lleis.

7. El president o presidenta de la Generalitat cessa per renovació del Parlament a conseqüència d'unes eleccions, per aprovació d'una moció de censura o denegació d'una qüestió de confiança, per defunció, per dimissió, per incapacitat permanent, física o mental, reconeguda pel Parlament, que l'inhabiliti per a l'exercici del càrrec, i per condemna penal ferma que comporti la inhabilitació per a l'exercici de càrrecs públics.

8. El conseller primer o consellera primera, si n'hi ha, o el conseller o consellera que determini la llei supleix i substitueix el president o presidenta de la Generalitat en els casos d'absència, malaltia, cessament per causa d'incapacitat i defunció. La suplència i la substitució no permeten en cap cas exercir les atribucions del president o presidenta relatives al plantejament d'una qüestió de confiança, la designació i el cessament dels consellers i la dissolució anticipada del Parlament.

CAPÍTOL III. EL GOVERN I L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT

SECCIÓ PRIMERA. EL GOVERN

ARTICLE 66. FUNCIONS, COMPOSICIÓ, ORGANITZACIÓ I CESSAMENT

1. El Govern és l'òrgan superior col·legiat que dirigeix l'acció política i l'Administració de la Generalitat. Exerceix la funció executiva i la potestat reglamentària d'acord amb aquest Estatut i les lleis.

2. El Govern es compon del president o presidenta de la Generalitat, el conseller primer o consellera primera, si escau, i els consellers.

3. Una llei ha de regular l'organització, el funcionament i les atribucions del Govern.

4. El Govern cessa quan ho fa el president o presidenta de la Generalitat.

5. Les disposicions generals i els actes emanats del Govern han d'ésser publicats en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. Aquesta publicació és suficient, a tots els efectes, per a la validesa dels actes i l'entrada en vigor de les disposicions i les normes de la Generalitat.

ARTICLE 67. EL CONSELLER PRIMER O CONSELLERA PRIMERA

El president o presidenta de la Generalitat per decret pot nomenar i separar un conseller primer o consellera primera, de la qual cosa ha de donar compte al Parlament. El conseller primer o consellera primera és membre del Govern. El conseller primer o consellera primera, d'acord amb el que estableix la llei, té funcions pròpies, a més de les delegades pel president o presidenta.

ARTICLE 68. L'ESTATUT PERSONAL DELS MEMBRES DEL GOVERN

1. El president o presidenta de la Generalitat i els consellers, durant el seu mandat i pels actes presumptament delictius comesos en el territori de Catalunya, no poden ésser detinguts ni retinguts llevat del cas de delictes flagrant.

2. Correspon al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya decidir sobre la inculpació, el processament i l'enjudiciament d'aquests. Fora del territori de Catalunya la responsabilitat penal ha d'ésser exigible en els mateixos termes davant la Sala Penal del Tribunal Suprem.

SECCIÓ SEGONA. L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT

ARTICLE 69. DISPOSICIONS GENERALS I PRINCIPIS D'ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT

1. L'Administració de la Generalitat és l'organització que exerceix les funcions executives atribuïdes per aquest Estatut a la Generalitat. Té la condició d'administració estatal ordinària d'acord amb el que estableixen aquest Estatut i les lleis, sens perjudici de les competències que corresponen a l'Administració local.

2. L'Administració de la Generalitat serveix amb objectivitat els interessos generals i actua amb submissió plena a les lleis i al dret.

3. L'Administració de la Generalitat actua d'acord amb els principis de coordinació i transversalitat, amb la finalitat de garantir la integració de les polítiques públiques.

4. L'Administració de la Generalitat, d'acord amb el principi de transparència, ha de fer pública la informació necessària perquè els ciutadans en puguin avaluar la gestió.

5. L'Administració de la Generalitat exerceix les seves funcions al territori d'acord amb els principis de desconcentració i de descentralització.

6. Les lleis han de regular l'organització de l'Administració de la Generalitat i han de determinar en tot cas:

a) Les modalitats de descentralització funcional i les diverses formes de personificació pública i privada que pot adoptar l'Administració de la Generalitat.

b) Les formes d'organització i de gestió dels serveis públics.

c) L'actuació de l'Administració de la Generalitat en règim de dret privat, i també la participació del sector privat en l'execució de les polítiques públiques i la prestació dels serveis públics.

7. S'ha de regular per llei l'estatut jurídic del personal al servei de l'Administració de la Generalitat, incloent-hi, en tot cas, el règim d'incompatibilitats, la garantia de formació i actualització dels coneixements i la praxi necessària per a l'exercici de les funcions públiques.

ARTICLE 69 BIS. ÒRGANS CONSULTIUS DEL GOVERN

1. La Comissió Jurídica Assessora és l'alt òrgan consultiu del Govern. Una llei del Parlament en regula la composició i les funcions.

2. El Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya és l'òrgan consultiu i d'assessorament del Govern en matèries socioeconòmiques, laborals i ocupacionals. Una llei del Parlament en regula la composició i les funcions.

CAPÍTOL IV. LES RELACIONS ENTRE EL PARLAMENT I EL GOVERN

ARTICLE 70. ELS DRETS I LES OBLIGACIONS DELS MEMBRES DEL GOVERN ENVERS EL PARLAMENT

1. El president o presidenta de la Generalitat i els consellers tenen el dret d'assistir a les reunions del Ple i de les comissions parlamentàries i prendre-hi la paraula.

2. El Parlament pot requerir al Govern i als seus membres la informació que consideri necessària per a l'exercici de les seves funcions. També en pot requerir la presència al Ple i a les comissions, en els termes que estableix el Reglament del Parlament.

ARTICLE 71. LA RESPONSABILITAT POLÍTICA DEL GOVERN I DELS SEUS MEMBRES

1. El president o presidenta de la Generalitat i els consellers responen políticament davant el Parlament de forma solidària, sens perjudici de la responsabilitat directa de cadascun d'ells.

2. La delegació de funcions del president o presidenta de la Generalitat en el conseller primer o consellera primera no eximeix aquell de la seva responsabilitat política davant el Parlament.

ARTICLE 72. LA DISSOLUCIÓ ANTICIPADA DEL PARLAMENT

El president o presidenta de la Generalitat, amb la deliberació prèvia del Govern i sota la seva exclusiva responsabilitat, pot dissoldre el Parlament. Aquesta facultat no pot ésser exercida quan estigui en tràmit una moció de censura i tampoc si no ha transcorregut un any com a mínim des de la darrera dissolució per aquest procediment. El decret de dissolució ha d'establir la convocatòria de noves eleccions, que han de tenir lloc entre els quaranta i els seixanta dies següents a la data de publicació del decret en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

CAPÍTOL V. ALTRES INSTITUCIONS DE LA GENERALITAT

SECCIÓ PRIMERA. EL CONSELL CONSULTIU

ARTICLE 73. FUNCIONS

1. El Consell Consultiu és la institució de la Generalitat que vetlla per l'adequació a aquest Estatut i a la Constitució de les disposicions de la Generalitat en el termes que estableix l'apartat 2.

2. El Consell Consultiu pot dictaminar, en els termes que estableixi la llei, en els casos següents:

a) L'adequació a la Constitució dels projectes i les proposicions de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

b) L'adequació a aquest Estatut i a la Constitució dels projectes i les proposicions de llei sotmesos a debat i aprovació del Parlament i dels decrets llei sotmesos a convalidació del Parlament.

c) L'adequació a aquest Estatut i a la Constitució dels projectes de decret legislatiu aprovats pel Govern.

d) L'adequació dels projectes i les proposicions de llei i dels projectes de decret legislatiu aprovats pel Govern a l'autonomia local en els termes que garanteix aquest Estatut.

3. El Consell Consultiu ha de dictaminar abans de la interposició del recurs d'inconstitucionalitat pel Parlament o pel Govern, abans de la interposició de conflicte de competència pel Govern i abans de la interposició de conflicte en defensa de l'autonomia local davant el Tribunal Constitucional.

4. Els dictàmens del Consell Consultiu tenen caràcter vinculant amb relació als projectes de llei i les proposicions de llei del Parlament que desenvolupin o afectin drets reconeguts per aquest Estatut.

ARTICLE 74. COMPOSICIÓ I FUNCIONAMENT

1. El Consell Consultiu és format per membres nomenats pel president o presidenta de la Generalitat entre juristes de reconeguda competència; dues terceres parts a proposta del Parlament per majoria de tres cinquenes parts dels diputats, i una tercera part, a proposta del Govern.

2. Els membres del Consell Consultiu han d'elegir d'entre ells el president o presidenta.

3. Una llei del Parlament regula la composició i el funcionament del Consell Consultiu, l'estatut dels membres i els procediments relatius a l'exercici de les seves funcions. Es poden ampliar per llei les funcions dictaminadores del Consell Consultiu que estableix aquest Estatut sense atribuir-los, però, caràcter vinculant.

4. El Consell Consultiu té autonomia orgànica, funcional i pressupostària d'acord amb la llei.

SECCIÓ SEGONA. EL SÍNDIC DE GREUGES

ARTICLE 75. FUNCIONS I RELACIONS AMB ALTRES INSTITUCIONS ANÀLOGUES

1. El Síndic de Greuges té la funció de protegir i defensar els drets i les llibertats reconeguts per la Constitució i aquest Estatut. Amb aquesta finalitat supervisa l'activitat de l'Administració de la Generalitat i la de l'Administració local de Catalunya, i també la dels organismes públics o privats vinculats o que en depenen. També pot estendre la seva actuació de protecció i defensa dels drets dels ciutadans a l'Administració de l'Estat a Catalunya, en els termes que estableixin els acords de cooperació amb el Defensor del Poble.

2. El Síndic de Greuges pot sol·licitar dictamen al Consell Consultiu sobre els projectes i les proposicions de llei sotmesos a debat i aprovació del Parlament i dels decrets llei sotmesos a convalidació del Parlament, quan regulen drets reconeguts per aquest Estatut.

3. El Síndic de Greuges vetlla amb caràcter exclusiu pels drets i les llibertats a què fa referència l'apartat 1 respecte a les institucions i les empreses privades que gestionen serveis públics, duen a terme activitats d'interès general o universal o activitats equivalents de forma concertada o indirecta, i també respecte a les altres persones amb un vincle contractual amb les administracions públiques.

4. El Síndic de Greuges pot establir relacions de col·laboració amb els defensors locals de la ciutadania i altres figures anàlogues creades en l'àmbit públic i el privat.

5. Les administracions públiques de Catalunya i les altres entitats i persones a què fan referència els apartats anteriors tenen l'obligació de cooperar amb el Síndic de Greuges. S'han de regular per llei les sancions i els mecanismes destinats a garantir el compliment d'aquesta obligació.

ARTICLE 76. LA DESIGNACIÓ I L'ESTATUT DEL SÍNDIC DE GREUGES

1. El síndic de greuges és elegit pel Parlament per majoria de tres cinquenes parts dels seus membres.

2. El síndic de greuges pot nomenar un o més adjunts en els termes establerts per la llei.

3. El síndic de greuges i els adjunts exerceixen llurs funcions amb imparcialitat i independència, són inviolables per les opinions expressades en l'exercici de llurs funcions, són inamovibles i només poden ésser destituïts i suspesos per les causes que estableix la llei. Durant llur mandat no poden ésser detinguts si no és en situació de flagrant delictes, i correspon al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya decidir, si escau, sobre la inculpció, el processament i el judici del síndic o síndica i els adjunts.

4. S'han de regular per llei l'estatut personal del Síndic de Greuges, les incompatibilitats, les causes de cessament, l'organització i les atribucions de la institució. El Síndic de Greuges gaudeix d'autonomia reglamentària, organitzativa, funcional i pressupostària d'acord amb les lleis.

SECCIÓ TERCERA. LA SINDICATURA DE COMPTES

ARTICLE 77. FUNCIONS I RELACIONS AMB EL TRIBUNAL DE COMPTES

1. La Sindicatura de Comptes és l'òrgan fiscalitzador extern dels comptes, de la gestió econòmica i del control d'eficiència de la Generalitat, dels ens locals i de la resta del sector públic de Catalunya.

2. La Sindicatura de Comptes depèn orgànicament del Parlament, exerceix les seves funcions per delegació d'aquest i amb plena autonomia organitzativa, funcional i pressupostària, d'acord amb les lleis.

3. La Sindicatura de Comptes i el Tribunal de Comptes han d'establir les seves relacions de cooperació mitjançant un conveni. En aquest conveni s'han d'establir els mecanismes de participació en els procediments jurisdiccionals sobre responsabilitat comptable.

ARTICLE 78. COMPOSICIÓ, FUNCIONAMENT I ESTATUT PERSONAL

1. La Sindicatura de Comptes és formada per síndics designats pel Parlament per majoria de tres cinquenes parts. Els síndics elegeixen d'entre ells el síndic o síndica major.

2. S'han de regular per llei l'estatut personal, les incompatibilitats, les causes de cessament, l'organització i el funcionament de la Sindicatura de Comptes.

SECCIÓ TERCERA BIS. REGULACIÓ DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

ARTICLE 78 BIS. EL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya és l'autoritat reguladora independent en l'àmbit de la comunicació audiovisual pública i privada. El Consell actua amb plena independència del Govern de la Generalitat en l'exercici de les seves funcions. Una llei del Parlament ha d'establir els criteris d'elecció dels seus membres i els seus àmbits específics d'actuació.

CAPÍTOL VI. EL GOVERN LOCAL

SECCIÓ PRIMERA. L'ORGANITZACIÓ TERRITORIAL LOCAL

ARTICLE 79. L'ORGANITZACIÓ DEL GOVERN LOCAL DE CATALUNYA

1. Catalunya estructura la seva organització territorial en municipis i vegueries.

2. Aquest Estatut garanteix l'autonomia política i administrativa de municipis i vegueries, d'acord amb el que estableixen la Constitució i la Carta europea de l'autonomia local.

3. Les comarques i els altres ens supramunicipals que creï la Generalitat es fonamenten en la voluntat de col·laboració i associació dels municipis.

ARTICLE 80. LES COMPETÈNCIES LOCALS

1. Aquest Estatut garanteix als municipis un nucli de competències pròpies que han d'ésser exercides per

aquestes entitats amb plena autonomia, subjecta només a control de constitucionalitat i de legalitat.

2. Els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies en les matèries següents:

a) L'ordenació i la gestió del territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística i la conservació i el manteniment dels béns de domini públic local.

b) La planificació, la programació i la gestió d'habitatge públic i la participació en la planificació en sòl municipal de l'habitatge de protecció oficial.

c) L'ordenació i la prestació de serveis bàsics a la comunitat.

d) La regulació i la gestió dels equipaments municipals.

e) La regulació de les condicions de seguretat en les activitats organitzades en espais públics i en els locals de concurrència pública. La coordinació mitjançant la Junta de Seguretat dels diversos cossos i forces presents al municipi.

f) La protecció civil i la prevenció d'incendis.

g) La planificació, l'ordenació i la gestió de l'educació infantil i la participació en el procés de matriculació en els centres públics i concertats del terme municipal, el manteniment i l'aprofitament, fora de l'horari escolar, dels centres públics i el calendari escolar.

h) La circulació i els serveis de mobilitat i la gestió del transport de viatgers municipal.

i) La regulació de l'establiment d'autoritzacions i promocions de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial, artesanal i turístic i foment de l'ocupació.

j) La formulació i la gestió de polítiques per a la protecció del medi ambient i el desenvolupament sostenible.

k) La regulació i la gestió dels equipaments esportius i d'oci i promoció d'activitats.

l) La regulació de l'establiment d'infraestructures de telecomunicacions i prestació de serveis de telecomunicacions.

m) La regulació i la prestació dels serveis d'atenció a les persones, dels serveis socials públics d'assistència primària i foment de les polítiques d'acollida dels immigrants.

n) La regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es duen a terme a les platges, als rius, als llacs i a la muntanya.

3. La distribució de les responsabilitats administratives en les matèries a què fa referència l'apartat 2 entre les diverses administracions locals ha de tenir en compte la seva capacitat de gestió i es regeix per les lleis aprovades pel Parlament, pel principi de subsidiarietat, d'acord amb el que estableix la Carta europea de l'autonomia local, pel principi de diferenciació, d'acord amb les característiques que presenta la realitat municipal, i pel principi de suficiència financera.

4. La Generalitat ha de determinar i fixar els mecanismes per al finançament dels nous serveis derivats de l'ampliació de l'espai competencial dels governs locals.

ARTICLE 80 BIS. EL CONSELL DE GOVERNS LOCALS

El Consell de Governos Locals és l'òrgan de representació de municipis i vegueries en les institucions de la Generalitat. El Consell ha d'ésser escoltat en la tramitació parlamentària de les iniciatives legislatives que afecten de manera específica les administracions locals i en la tramitació de plans i normes reglamentàries de caràcter idèntic. Una llei del Parlament regula la composició, l'organització i les funcions del Consell de Governos Locals.

SECCIÓ SEGONA. EL MUNICIPI

ARTICLE 81. EL MUNICIPI I L'AUTONOMIA MUNICIPAL

1. El municipi és l'ens local bàsic de l'organització territorial de Catalunya i el mitjà essencial de participació de la comunitat local en els afers públics.

2. El govern i l'administració municipals corresponen a l'ajuntament, format per l'alcalde o alcaldessa i els regidors. S'han d'establir per llei els requisits que s'han de complir per a l'aplicació del règim de consell obert.

3. Aquest Estatut garanteix al municipi l'autonomia per a l'exercici de les competències que té encomanades i la defensa dels interessos propis de la collectivitat que representa.

4. Els actes i els acords adoptats pels municipis no poden ésser objecte de control d'oportunitat per cap altra administració.

5. Correspon a la Generalitat el control de l'adequació a l'ordenament jurídic dels actes i els acords adoptats pels municipis i, si escau, la impugnació corresponent davant la jurisdicció contenciosa administrativa, sens perjudici de les accions que l'Estat pugui emprendre en defensa de les seves competències.

6. Els regidors són elegits pels veïns dels municipis mitjançant sufragi universal, igual, lliure, directe i secret.

ARTICLE 82. PRINCIPIS D'ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT. POTESTAT NORMATIVA

1. Els municipis disposen de plena capacitat d'autoorganització dins el marc de les disposicions generals establertes per llei en matèria d'organització i funcionament municipal.

2. Els municipis tenen dret a associar-se amb altres i a cooperar entre ells i amb altres ens públics per a exercir llurs competències, i també per a complir tasques d'interès comú. A aquests efectes, tenen capacitat per a establir convenis i crear mancomunitats, consorcis i associacions i participar-hi, i també adoptar altres formes d'actuació conjunta. Les lleis no poden limitar aquest dret si no és per a garantir l'autonomia dels altres ens que la tenen reconeguda.

3. Els municipis tenen potestat normativa, com a expressió del principi democràtic en què es fonamenten, en l'àmbit de llurs competències i en els altres sobre els quals es projecta llur autonomia.

ARTICLE 83. PRINCIPI DE DIFERENCIACIÓ

Les lleis que afecten el règim jurídic, orgànic, funcional, competencial i financer dels municipis han de tenir en compte necessàriament les diferents característiques demogràfiques, geogràfiques, funcionals, organitzatives, de dimensió i de capacitat de gestió que tenen.

ARTICLE 84. RÈGIM ESPECIAL DEL MUNICIPI DE BARCELONA

El municipi de Barcelona disposa d'un règim especial establert per llei del Parlament. L'Ajuntament de Barcelona té iniciativa per a proposar la modificació d'aquest règim especial i, d'acord amb les lleis i el Reglament del Parlament, ha de participar en l'elaboració dels projectes de llei que incideixen en aquest règim especial i ha d'ésser consultat en la tramitació parlamentària d'altres iniciatives legislatives sobre el seu règim especial.

SECCIÓ TERCERA. LA VEGUERIA

ARTICLE 85. LA VEGUERIA

1. La vegueria és l'àmbit territorial específic per a l'exercici del govern intermunicipal de cooperació local i té personalitat jurídica pròpia. La vegueria també és la divisió territorial adoptada per la Generalitat per a l'organització territorial dels seus serveis.

2. La vegueria, com a govern local, té naturalesa territorial i gaudeix d'autonomia per a la gestió dels seus interessos.

ARTICLE 86. EL CONSELL DE VEGUERIA

1. El govern i l'administració autònoma de la vegueria corresponen al consell de vegueria, format pel president o presidenta i pels consellers de vegueria.

2. El president o presidenta de vegueria és escollit pels consellers de vegueria d'entre els seus membres.

3. Els consells de vegueria substitueixen les diputacions. La creació, la modificació i la supressió i també l'establiment del règim jurídic de les vegueries es regulen per una llei del Parlament.

SECCIÓ QUARTA. LA COMARCA I ELS ALTRES ENS LOCALS SUPRAMUNICIPALS

ARTICLE 87. LA COMARCA

1. La comarca es configura com a ens local fonamentat en la voluntat de col·laboració i associació dels municipis.

2. Correspon a la comarca la gestió de competències i serveis locals que li encomanin els ajuntaments del territori respectiu o que li puguin delegar la vegueria respectiva i l'Administració de la Generalitat.

3. L'òrgan principal de govern de la comarca és format per tots els alcaldes dels municipis que la integren.

4. La creació, la modificació i la supressió de les comarques, i també l'establiment del règim jurídic d'aquests ens, es regulen per una llei del Parlament.

ARTICLE 88. ALTRES ENS LOCALS SUPRAMUNICIPALS

Els altres ens locals supramunicipals es fonamenten en la voluntat de col·laboració i associació dels municipis i en el reconeixement dels fets metropolitans. La creació, la modificació i la supressió, i també l'establiment del règim jurídic d'aquests ens, es regulen per una llei del Parlament.

CAPÍTOL VII. L'ORGANITZACIÓ INSTITUCIONAL PRÒPIA DE L'ARAN

ARTICLE 89. RÈGIM JURÍDIC

1. L'Aran disposa d'un règim jurídic especial establert per llei del Parlament. Mitjançant aquest règim es reconeix l'especificitat de l'organització institucional i administrativa de l'Aran i se'n garanteix l'autonomia per a ordenar i gestionar els assumptes públics del seu territori.

2. La institució de Govern de l'Aran és el Conselh Generau, que és format pel Síndic, el Plen des Conselhers i Conselheres Generaus i la Comission d'Auditors de Compdes. El síndic o síndica és la més alta representació i l'ordinària de la Generalitat a l'Aran.

3. La institució de govern de l'Aran és elegida mitjançant sufragi universal, igual, lliure, directe i secret, en la forma establerta per llei.

4. El Conselh Generau té competència en les matèries que determini la llei reguladora del règim especial de l'Aran i la resta de lleis aprovades pel Parlament i les facultats que la llei li atribueix, en especial, en les actuacions de muntanya. L'Aran, per mitjà de la seva institució representativa, ha de participar en l'elaboració de les iniciatives legislatives que afecten el seu règim especial.

5. Una llei del Parlament estableix els recursos financers suficients perquè el Conselh Generau pugui prestar els serveis de la seva competència.

TÍTOL III. DEL PODER JUDICIAL A CATALUNYA

CAPÍTOL I. EL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA I EL FISCAL O LA FISCAL SUPERIOR DE CATALUNYA

ARTICLE 90. EL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

1. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya és l'òrgan jurisdiccional en què culmina l'organització judicial a Catalunya i és competent, en els termes establerts per la llei orgànica corresponent, per a conèixer dels recursos i dels procediments en els diversos ordres jurisdiccionals i per a tutelar els drets reconeguts per aquest Estatut. En tot cas, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya és competent en els ordres jurisdiccionals civil, penal, contenciós administratiu, social i mercantil i en els altres que es puguin crear en el futur.

2. Les successives instàncies de processos judicials iniciats a Catalunya s'esgoten davant els tribunals situats al territori de Catalunya i, si escau, davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, àdhuc en seu de recurs extraordinari, sens perjudici del recurs per a la

unificació de doctrina que estableixi la llei de la competència del Tribunal Suprem.

3. Correspon en exclusiva al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya la unificació de la interpretació del dret de Catalunya, i també la funció de cassació en matèria de dret estatal, llevat, en aquest darrer cas, de la competència reservada al Tribunal Suprem per a la unificació de doctrina.

4. Correspon al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya la resolució dels recursos extraordinaris de revisió que autoritzi la llei contra les resolucions fermes dictades pels òrgans judicials de Catalunya.

5. El president o presidenta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya és el representant del poder judicial a Catalunya. És nomenat pel rei, a proposta del Consell General del Poder Judicial, a partir d'una terna presentada pel Consell de Justícia de Catalunya entre magistrats amb un mínim de quinze anys d'exercici, dels quals cinc han d'ésser a Catalunya. El president o presidenta de la Generalitat ordena que se'n publiqui el nomenament en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

6. Els presidents de sala del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya són nomenats a proposta del Consell General del Poder Judicial, a partir de les corresponents ternes presentades pel Consell de Justícia de Catalunya.

ARTICLE 91. EL FISCAL O LA FISCAL SUPERIOR DE CATALUNYA

1. El fiscal o la fiscal superior de Catalunya és el fiscal o la fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i representa el Ministeri Fiscal a Catalunya.

2. El fiscal o la fiscal superior de Catalunya és designat pel Govern de l'Estat a partir d'una terna proposada pel Govern.

3. El president o presidenta de la Generalitat ordena la publicació del nomenament del fiscal o la fiscal superior de Catalunya en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

4. El fiscal o la fiscal superior de Catalunya ha de trametre una còpia de la memòria anual de la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya al Govern, al Consell de Justícia de Catalunya i al Parlament, i ha de presentar-la davant aquest dins dels sis mesos següents al dia en què es fa pública.

5. Les funcions del fiscal o la fiscal superior de Catalunya són les que estableix l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal, les que determini una llei del Parlament i les que li siguin delegades.

CAPÍTOL II. EL CONSELL DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

ARTICLE 92. EL CONSELL DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

El Consell de Justícia de Catalunya és l'òrgan de govern del poder judicial a Catalunya. Actua com a òrgan desconcentrat del Consell General del Poder Judicial, sens perjudici de les competències d'aquest darrer.

ARTICLE 93. ATRIBUCIONS DEL CONSELL DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

1. Les atribucions del Consell de Justícia de Catalunya són les que estableixen aquest Estatut, la Llei orgànica del poder judicial, les lleis que aprovi el Parlament i les que, si escau, li delegui el Consell General del Poder Judicial.

2. Les atribucions del Consell de Justícia de Catalunya respecte als òrgans jurisdiccionals situats al territori de Catalunya són, en tot cas, les següents:

a) Proposar al Consell General del Poder Judicial la designació del president o presidenta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i també la designació dels presidents de sala del dit Tribunal Superior i dels presidents de les audiències provincials.

b) Expedir els nomenaments i els cessaments dels jutges i magistrats incorporats a la carrera judicial temporalment amb funcions d'assistència, suport o substitució, i també determinar l'adscripció d'aquests jutges i magistrats als òrgans judicials que requereixin mesures de reforç.

c) Instruir expedients i imposar sancions per faltes lleus i greus comeses per jutges i magistrats, i conèixer dels recursos contra les sancions imposades pels òrgans de govern interior.

d) Participar en la planificació de la inspecció de jutjats i tribunals, ordenar-ne la inspecció i la vigilància i fer propostes en aquest àmbit, atendre les ordres d'inspecció dels jutjats i tribunals que insti el Govern i donar compte de la resolució i de les mesures adoptades.

e) Resoldre els recursos d'alçada interposats contra els acords de la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i dels altres òrgans de govern dels tribunals i jutjats de Catalunya.

f) Desenvolupar i, quan escaigui, aplicar, en l'àmbit de Catalunya, els reglaments del Consell General del Poder Judicial.

g) Informar sobre les propostes de revisió, delimitació i modificació de les demarcacions territorials dels òrgans jurisdiccionals i sobre les propostes de creació de seccions i jutjats.

h) Presentar una memòria anual al Parlament sobre l'estat i el funcionament de l'Administració de justícia a Catalunya.

i) El control de la legalitat dels acords de la Sala de Govern, dels presidents dels tribunals, audiències i sales, de les juntes de jutges i dels jutges degans.

j) Totes les funcions que li atribueixin la Llei orgànica del poder judicial i les lleis del Parlament, i les que li delegui el Consell General del Poder Judicial.

3. Les resolucions del Consell de Justícia de Catalunya en matèria de nomenaments, autoritzacions, llicències i permisos s'han d'adoptar d'acord amb els criteris aprovats per reglament pel Consell General del Poder Judicial.

4. El Consell de Justícia de Catalunya, per mitjà del seu president o presidenta, ha de comunicar al Consell

General del Poder Judicial les resolucions que dicti i les iniciatives que emprengui i ha de facilitar la informació que li sigui demanada.

ARTICLE 94. COMPOSICIÓ, ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT DEL CONSELL DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

1. El Consell de Justícia de Catalunya és integrat pel president o presidenta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que el presideix, i per sis membres nomenats per un període de sis anys no renovables pel Consell General del Poder Judicial a proposta del Parlament aprovada per majoria de tres cinquenes parts. Tres d'aquests membres han d'ésser jutges o magistrats de carrera que faci almenys cinc anys que exerceixen llurs funcions a Catalunya. Els altres tres han d'ésser juristes de competència reconeguda, residents a Catalunya, amb més de quinze anys d'exercici professional. La renovació dels membres del Consell de Justícia de Catalunya s'ha de fer per terços en els termes establerts per la llei.

2. Els vocals territorials del Consell General del Poder Judicial adscrits a Catalunya poden assistir, amb veu i sense vot, a les reunions del Consell de Justícia de Catalunya, a instància pròpia o del Consell de Justícia de Catalunya.

3. L'estatut dels membres del Consell de Justícia de Catalunya és el que estableix la llei per als membres del Consell General del Poder Judicial.

4. El Consell de Justícia de Catalunya aprova el seu reglament intern d'organització i funcionament.

ARTICLE 95. CONTROL DELS ACTES DEL CONSELL DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

1. Els actes del Consell de Justícia de Catalunya que afectin l'estatut de jutges i magistrats i els que adopti en l'exercici de competències prèviament delegades pel Consell General del Poder Judicial o atribuïdes per llei són impugnables en recurs d'alçada davant el Consell General del Poder Judicial.

2. Els actes del Consell de Justícia de Catalunya que no siguin impugnables en alçada davant el Consell General del Poder Judicial es poden impugnar per la via contenciosa administrativa davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

CAPÍTOL III. LES COMPETÈNCIES DE LA GENERALITAT SOBRE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

ARTICLE 96. OPOSICIONS I CONCURSOS

1. La Generalitat proposa al Govern de l'Estat, al Consell General del Poder Judicial o al Consell de Justícia de Catalunya, segons que correspongui, la convocatòria d'oposicions i concursos per a cobrir les places vacants de magistrats, jutges i fiscals a Catalunya.

2. El Consell de Justícia de Catalunya convoca les oposicions i els concursos per a cobrir les places vacants de jutges i magistrats a Catalunya, d'acord amb el Consell General del Poder Judicial.

3. Les oposicions i els concursos per a places vacants de fiscals a Catalunya són convocats pel Govern, d'acord amb la Fiscalia General de l'Estat i la Fiscalia Superior de Catalunya. La Generalitat participa en el tribunal qualificador de les proves i en la comissió de selecció.

4. Les proves dels concursos i les oposicions regulats per aquest article poden fer-se en qualsevol de les dues llengües oficials a Catalunya.

ARTICLE 97. REQUISITS DEL PERSONAL JUDICIAL I DE LA RESTA DEL PERSONAL AL SERVEI DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA A CATALUNYA

1. Per a ocupar una plaça de magistrat o magistrada, jutge o jutgessa o fiscal a Catalunya, els candidats són admesos en igualtat de drets. Han d'acreditar un coneixement adequat i suficient del català per a fer efectius els drets lingüístics dels ciutadans en la forma i amb l'abast que determini la llei.

2. Els magistrats i els jutges que ocupin una plaça a Catalunya han d'acreditar un coneixement suficient del dret propi de Catalunya en la forma i amb l'abast que determini la llei.

3. En tot cas el coneixement suficient de la llengua i del dret és un requisit per a obtenir una plaça en els corresponents concursos de trasllat.

4. Els secretaris judicials i tot el personal al servei de l'Administració de justícia i de la Fiscalia a Catalunya han d'acreditar el coneixement del català que s'exigeix al personal de l'Administració de la Generalitat.

5. Correspon al Consell de Justícia de Catalunya comprovar el compliment de les condicions que estableix aquest article en l'accés a les places dels òrgans judicials, de l'Administració de justícia i de la Fiscalia a Catalunya.

ARTICLE 98. MITJANS PERSONALS

1. Correspon a la Generalitat la competència legislativa sobre el personal no judicial al servei de l'Administració de justícia, inclosos els secretaris judicials i els metges forenses, sense cap altre límit que el respecte de l'estatut d'aquest personal establert directament per la Llei orgànica del poder judicial. Aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació de:

- a) L'organització d'aquest personal en cossos i escales.
- b) El procés de selecció.
- c) La promoció interna, la formació inicial i la formació continuada.
- d) La provisió de destinacions i ascensos.
- e) Les situacions administratives.
- f) El règim de retribucions.
- g) La jornada laboral i l'horari de treball.
- h) L'ordenació de l'activitat professional i les funcions.
- i) Les llicències, els permisos, les vacances i les incompatibilitats.

j) El registre de personal.

k) El règim disciplinari.

2. S'han de crear per llei del Parlament els cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia, que depenen de la funció pública de la Generalitat.

3. Correspon a la Generalitat la competència executiva i de gestió en matèria de personal no judicial al servei de l'Administració de justícia, inclosos els secretaris judicials i els metges forenses. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) Aprovar l'oferta d'ocupació pública.

b) Convocar i resoldre tots els processos de selecció, i l'adscripció als llocs de treball.

c) Nomenar els funcionaris que superin els processos selectius.

d) Impartir la formació, prèvia i continuada.

e) Elaborar les relacions de llocs de treball.

f) Convocar i resoldre tots els processos de provisió de llocs de treball.

g) Convocar i resoldre tots els processos de promoció interna.

h) Gestionar el Registre de Personal, coordinat amb l'estatal.

i) Efectuar tota la gestió d'aquest personal, en aplicació del seu règim estatutari i retributiu.

j) Exercir la potestat disciplinària i imposar les sancions que escaigui, inclosa la separació del servei.

k) Exercir totes les altres funcions que siguin necessàries per a garantir una gestió eficaç i eficient dels recursos humans al servei de l'Administració de justícia.

4. Els cossos de personal no judicial al servei de l'Administració de justícia a Catalunya integren la funció pública de la Generalitat.

5. La Generalitat disposa de competència exclusiva sobre el personal interí i laboral al servei de l'Administració de justícia.

ARTICLE 99. MITJANS MATERIALS

1. La Generalitat disposa de competència exclusiva sobre els mitjans materials de l'Administració de justícia a Catalunya.

2. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La construcció i la reforma dels edificis judicials i de la fiscalia.

b) La provisió de béns mobles i materials per a les dependències judicials i fiscals.

c) La configuració, la implantació i el manteniment de sistemes informàtics i de comunicació.

d) La gestió i la custòdia dels arxius, de les peces de convicció i dels efectes intervinguts, en tot allò que no tingui naturalesa jurisdiccional.

e) La gestió dels comptes de dipòsits i consignacions judicials i de llurs rendiments.

f) La gestió, la liquidació i la recaptació de les taxes judicials.

ARTICLE 100. OFICINA JUDICIAL, ÒRGANS I SERVEIS DE SUPORT

Correspon a la Generalitat determinar la creació, el disseny, l'organització, la dotació i la gestió de les oficines judicials i dels òrgans i els serveis de suport als òrgans jurisdiccional, incloent-hi la regulació de les institucions, els instituts i els serveis de medicina forense i de toxicologia.

ARTICLE 101. JUSTÍCIA GRATUÏTA. PROCEDIMENTS ARBITRALS I DE MEDIACIÓ I CONCILIACIÓ

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva per a ordenar els serveis de justícia gratuïta i d'orientació jurídica gratuïta.

2. La Generalitat pot establir els instruments i els procediments arbitral i de mediació i conciliació en la resolució de conflictes en les matèries de la seva competència.

ARTICLE 102. DEMARCACIÓ, PLANTA I CAPITALITAT JUDICIALS

1. El Govern de la Generalitat, almenys cada cinc anys, amb l'informe previ del Consell de Justícia de Catalunya, ha de proposar al Govern de l'Estat la determinació i la revisió de la demarcació i la planta judicials a Catalunya. Aquesta proposta, que és preceptiva, s'ha d'incloure en el projecte de llei que el Govern trameti a les Corts Generals.

2. La creació de seccions i jutjats i les modificacions de la planta judicial que no comportin reforma legislativa corresponen al Govern de la Generalitat, amb l'informe previ del Consell de Justícia de Catalunya.

3. La capitalitat de les demarcacions judicials és fixada per una llei del Parlament.

ARTICLE 103. JUSTÍCIA DE PAU I DE PROXIMITAT

1. La Generalitat té competència sobre la justícia de pau en els termes que estableixi la llei. Aquesta competència, en tot cas, inclou el nomenament dels jutges, mitjançant el Consell de Justícia de Catalunya. També es fa càrrec de llurs indemnitzacions i és la competent per a la provisió dels mitjans necessaris per a l'exercici de llurs funcions. Li correspon també la creació de les secretaries i llur provisió.

2. La Generalitat pot establir per llei, en les poblacions que es determini i d'acord amb el que estableix la Llei orgànica del poder judicial, un sistema de justícia de proximitat que tingui per objectiu resoldre conflictes menors amb celeritat i eficàcia.

ARTICLE 104. CLÀUSULA SUBROGATÒRIA

La Generalitat exerceix, ultra les competències expressament atribuïdes per aquest Estatut, totes les funcions i les facultats que la Llei orgànica del poder judicial reconeix al Govern de l'Estat amb relació a l'Administració de justícia a Catalunya.

TÍTOL IV. DE LES COMPETÈNCIES

CAPÍTOL I. TIPOLOGIA DE LES COMPETÈNCIES

ARTICLE 105. COMPETÈNCIES EXCLUSIVES

1. Solament la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, pot exercir de manera íntegra la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. En l'exercici d'aquestes competències, la Generalitat pot establir polítiques pròpies.

2. El dret català, en matèria de les competències exclusives de la Generalitat, és el dret aplicable en el seu territori amb preferència sobre qualsevol altre.

ARTICLE 106. COMPETÈNCIES COMPARTIDES

En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, corresponen a la Generalitat la potestat legislativa i la integritat de la potestat reglamentària i de la funció executiva, en el marc dels principis, els objectius o els estàndards mínims que fixi l'Estat en normes amb rang de llei, llevat dels casos que estableixen expressament la Constitució i aquest Estatut. En l'exercici d'aquestes competències, la Generalitat pot establir polítiques pròpies. El Parlament ha de concretar per mitjà d'una llei l'efectivitat normativa i el desplegament d'aquestes disposicions estatals.

ARTICLE 107. COMPETÈNCIES EXECUTIVES

Correspon a la Generalitat, en les matèries en què aquest Estatut li atribueix la funció executiva, la potestat reglamentària, que comprèn l'aprovació de reglaments de desplegament i l'execució de la normativa de l'Estat dictada per a establir l'ordenació general de la matèria, i també la integritat de la funció executiva, que en tot cas inclou la potestat d'organització de la seva pròpia administració, les activitats de planificació i programació, les facultats d'intervenció administrativa, l'activitat registral, les potestats inspectores i sancionadores, l'execució de les subvencions i totes les altres funcions i activitats que l'ordenament atribueix a l'Administració pública.

ARTICLE 108. COMPETÈNCIES DE LA GENERALITAT I NORMATIVA DE LA UNIÓ EUROPEA

Correspon a la Generalitat el desplegament, l'aplicació i l'execució de la normativa de la Unió Europea quan afecti l'àmbit de les seves competències, en els termes que estableix el títol V.

ARTICLE 109

Suprimit. Passa a ser la disposició addicional onzena.

ARTICLE 110. ACTIVITAT DE FOMENT

1. Correspon a la Generalitat, en les matèries de la seva competència, l'exercici de l'activitat de foment. Amb aquesta finalitat, d'acord amb el que disposen les lleis del Parlament, la Generalitat pot atorgar subvencions amb càrrec a fons propis, precisant-ne els objectius,

regulant-ne les condicions d'atorgament i gestionant-ne la tramitació i la concessió.

2. Correspon a la Generalitat, en les matèries de competència exclusiva, l'especificació dels objectius als quals es destinen les subvencions estatals i comunitàries europees, i també la regulació de les condicions d'atorgament i la gestió, incloent-hi la tramitació i la concessió. Els fons estatals s'han de consignar com a ingressos propis de les finances de la Generalitat.

3. Correspon a la Generalitat, en les matèries de competència compartida, precisar normativament els objectius als quals es destinen les subvencions estatals i comunitàries europees, i també completar la regulació de les condicions d'atorgament i tota la gestió, incloent-hi la tramitació i la concessió.

4. Correspon a la Generalitat, en les matèries de competència executiva, la gestió de les subvencions estatals i comunitàries europees, incloent-hi la tramitació i la concessió.

ARTICLE 111. ABAST TERRITORIAL I EFECTES DE LES COMPETÈNCIES

1. L'àmbit material de les competències de la Generalitat està referit al territori de Catalunya, llevat dels supòsits a què fan referència expressament aquest Estatut i altres disposicions legals que estableixen l'eficàcia jurídica extraterritorial de les disposicions i els actes de la Generalitat.

2. La Generalitat, en els casos en què l'objecte de les seves competències té un abast territorial superior al del territori de Catalunya, exerceix les seves competències sobre la part d'aquest objecte situada al seu territori, sens perjudici del que estableix aquest Estatut per a cada matèria. En els supòsits en què la fragmentació de l'activitat pública sigui inviable, la Generalitat ha d'establir, d'acord amb els ens territorials amb competències sobre la matèria afectada, els instruments de col·laboració necessaris per a l'exercici de les competències en el territori respectiu. Només quan no sigui possible aquesta col·laboració, l'Estat, amb l'acord de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat, pot establir mecanismes de coordinació per a l'exercici de les competències respectives.

CAPÍTOL II. LES MATÈRIES DE LES COMPETÈNCIES

ARTICLE 112. L'ORGANITZACIÓ DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES CATALANES

Correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva sobre:

a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial.

b) Les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa, incloent-hi les formes de personificació públiques i privades.

ARTICLE 113. EL RÈGIM JURÍDIC, EL PROCEDIMENT, LA CONTRACTACIÓ, L'EXPROPIACIÓ I LA RESPONSABILITAT EN LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES CATALANES

1. Correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva sobre:

a) Els mitjans necessaris per a exercir les funcions administratives, incloent-hi el règim dels béns de domini públic i patrimonials.

b) Les potestats de control, inspecció i sanció en tots els àmbits materials de competència de la Generalitat.

2. Correspon a la Generalitat, en tot allò relatiu al règim jurídic i el procediment de les administracions públiques catalanes a què no fa referència l'apartat 1, la competència compartida, d'acord amb els principis que estableixi la legislació bàsica estatal, sobre el règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú per a garantir el tractament comú dels administrats davant totes les administracions públiques. Aquesta competència inclou, en tot cas, l'establiment dels procediments especials per a l'exercici de les diverses potestats administratives.

3. Correspon a la Generalitat, amb relació als contractes de les administracions públiques de Catalunya:

a) La competència exclusiva sobre organització i competències en matèria de contractació dels òrgans de les administracions públiques catalanes i sobre les regles d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'Administració.

b) La competència compartida, d'acord amb els principis que estableixi la legislació bàsica estatal, sobre la contractació de les administracions públiques en tot allò a què no fa referència la lletra a.

4. Correspon a la Generalitat, en matèria d'expropiació forçosa, la competència executiva, en tot cas, per a:

a) Definir, regular i determinar els supòsits, les causes i les condicions en què les administracions poden exercir la potestat expropiatòria.

b) Establir les regles de valoració dels béns expropiats segons la naturalesa i la funció social que hagin de complir aquests béns, d'acord amb els criteris que fixa l'Estat.

c) Crear i regular un òrgan propi per a la determinació del preu just i fixar-ne el procediment.

5. Correspon a la Generalitat, en matèria de responsabilitat administrativa i patrimonial, la competència exclusiva per a determinar-ne el procediment i la competència compartida per a establir les causes que poden originar responsabilitat i els criteris d'imputació i d'indemnització aplicables amb relació a les reclamacions dirigides a la Generalitat, d'acord amb el sistema de responsabilitat administrativa que estableix la legislació estatal.

ARTICLE 114. LA FUNCIO PÚBLICA I EL PERSONAL AL SERVEI DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES CATALANES

Correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública:

a) La competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes, sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública en tots els sectors materials de prestació dels serveis públics i sobre la formació de tot el personal al servei de les universitats catalanes, incloent-hi el docent.

b) La competència compartida sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de personal al servei de les administracions públiques i sobre els seus drets i deures bàsics.

c) La competència exclusiva, en matèria de personal laboral, sobre l'adaptació de la relació de treball a les necessitats derivades de l'organització administrativa i sobre la formació d'aquest personal.

ARTICLE 115. AIGUA I OBRES HIDRÀULIQUES

1. Correspon a la Generalitat, en matèria d'aigua de les conques hidrogràfiques intracomunitàries, la competència exclusiva, que inclou en tot cas:

a) L'ordenació, la planificació i la gestió de l'aigua, superficial i subterrània, dels usos i els aprofitaments hidràulics i de les obres hidràuliques que no estiguin qualificades d'interès general.

b) La planificació i l'adopció de mesures i instruments específics de gestió i protecció dels recursos hídrics i dels ecosistemes aquàtics i terrestres vinculats a l'aigua.

c) Les mesures extraordinàries en cas de necessitat per a garantir el subministrament d'aigua.

d) L'organització de l'administració hidràulica de Catalunya, incloent-hi la participació dels usuaris.

e) La regulació i l'execució de les actuacions relatives a la concentració parcel·laria i a les obres de regatge.

2. Correspon a la Generalitat l'execució de la legislació estatal sobre el domini públic hidràulic i l'execució i l'explotació de les obres d'interès general.

3. La Generalitat participa en la planificació hidrològica i en els òrgans de gestió estatals dels recursos hídrics i dels aprofitaments hidràulics que pertanyin a conques hidrogràfiques intercomunitàries. Correspon a la Generalitat, en tot cas, dins del seu àmbit territorial, la competència executiva sobre:

a) Totes les facultats de policia del domini públic hidràulic.

b) L'adopció de mesures de protecció i sanejament dels recursos hídrics i dels ecosistemes aquàtics.

c) L'execució i l'explotació de les obres de titularitat estatal.

d) La gestió de la part dels recursos hídrics i dels aprofitaments hidràulics que passi per Catalunya, d'acord amb el que estableixen els apartats 1 i 2.

4. La Generalitat ha d'emetre un informe determinant per a qualsevol proposta de transvasament de conques que impliqui la modificació dels recursos hídrics del seu àmbit territorial.

5. La Generalitat és competent per a executar i regular la planificació hidrològica dels recursos hídrics i dels aprofitaments hidràulics que passin per Catalunya o que hi fineixin provinents de territoris de fora de l'àmbit estatal espanyol, d'acord amb els mecanismes que estableix el títol V.

ARTICLE 116. ASSOCIACIONS I FUNDACIONS

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre el règim jurídic de les associacions que compleixen llur activitat majoritàriament a Catalunya o que, malgrat que no compleixin majoritàriament llur activitat a Catalunya, hi tenen llur domicili i no compleixen majoritàriament llur activitat en una altra comunitat autònoma. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La regulació de la denominació, de les finalitats, dels requisits de constitució, modificació, extinció i liquidació, del contingut mínim dels estatuts, dels òrgans de govern, dels drets i deures dels associats, de les obligacions de les associacions i de les associacions de caràcter especial.

b) La determinació i el règim d'aplicació dels beneficis fiscals de les associacions, la declaració d'utilitat pública i el contingut i els requisits per a obtenir-la, amb els mateixos efectes que la declaració estatal.

c) El registre d'associacions.

2. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre el règim jurídic de les fundacions que compleixen llur activitat majoritàriament a Catalunya o que, malgrat que no compleixen majoritàriament llur activitat a Catalunya, hi tenen llur domicili i no compleixen majoritàriament llur activitat en una altra comunitat autònoma. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La regulació de la denominació, les finalitats i els beneficiaris de la finalitat fundacional; de la capacitat per a fundar; dels requisits de constitució, modificació, extinció i liquidació; dels estatuts; de la dotació i el règim de la fundació en procés de formació; del patronat i el protectorat, i del patrimoni i el règim econòmic i financer.

b) La determinació i el règim d'aplicació dels beneficis fiscals de les fundacions.

c) El registre de fundacions.

3. Correspon a la Generalitat la competència compartida per a regular el dret d'associació. La Generalitat ha d'exercir aquesta competència respectant el desenvolupament directe dels elements essencials del dret.

4. Correspon a la Generalitat la fixació dels criteris, la regulació de les condicions, l'execució i el control dels ajuts públics a les associacions i les fundacions.

ARTICLE 117. CAIXES D'ESTALVIS

1. Correspon a la Generalitat, en matèria de caixes d'estalvis amb domicili a Catalunya, la competència exclusiva sobre la regulació de llur organització, que inclou en tot cas:

a) La determinació de llurs òrgans rectors i de la manera en què els diversos interessos socials hi han d'estar representats.

b) L'estatut jurídic dels membres dels òrgans rectors i dels altres càrrecs de les caixes d'estalvis.

c) El règim jurídic de la creació, la fusió, la liquidació i el registre.

d) L'exercici de les potestats administratives amb relació a les fundacions que creïn.

e) La regulació d'agrupacions de caixes d'estalvis que impliqui una caixa o més d'una amb domicili a Catalunya.

f) La supervisió del procés d'emissió i distribució de les quotes participatives.

2. Correspon a la Generalitat, en matèria de caixes d'estalvis amb domicili a Catalunya, la competència compartida sobre l'activitat financera, d'acord amb els principis i les regles que estableix la legislació bàsica estatal sobre ordenació del crèdit i la política monetària de l'Estat. Dins d'aquestes bases, les competències de la Generalitat inclouen la regulació de la distribució dels excedents de l'obra social de les caixes.

3. Correspon a la Generalitat, en matèria de caixes d'estalvis amb domicili a Catalunya, la competència compartida sobre disciplina, inspecció i sanció de les caixes, d'acord amb els principis i les regles que estableix la legislació bàsica estatal sobre ordenació del crèdit i de la banca. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La gradació de les infraccions i de les sancions que estableix l'Estat.

b) L'establiment d'infraccions addicionals.

4. La Generalitat col·labora en les activitats d'inspecció i sanció que el Ministeri d'Economia i Hisenda i el Banc d'Espanya exerceixen sobre les caixes d'estalvis a Catalunya.

5. La Generalitat té competència compartida sobre l'activitat financera, la disciplina, la inspecció i la sanció de les caixes d'estalvis amb domicili a Catalunya quan actuïn fora del territori de Catalunya, d'acord amb els principis i les regles que estableix la legislació bàsica estatal sobre l'ordenació del crèdit, de la banca i de les assegurances i d'acord amb les regles de coordinació que estableixi l'Estat.

ARTICLE 118. COMERÇ I FIRES

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de comerç i fires, que inclou la regulació de l'activitat firal no internacional i l'ordenació administrativa de l'activitat comercial, la qual alhora inclou:

a) La definició de l'activitat, la fixació de les condicions i els requisits administratius necessaris per a exercir-la i dels llocs i els establiments on s'exerceix, i la regulació administrativa del comerç electrònic o del comerç per qualsevol altre mitjà si l'empresa, el consumidor o consumidora o l'usuari o usuària del servei o el producte té domicili a Catalunya.

b) La regulació administrativa de totes les modalitats de venda i de totes les formes de prestació de l'activitat comercial, i també de les vendes promocionals i de la venda a pèrdua.

c) La regulació dels horaris comercials.

d) La classificació i la planificació territorial dels equipaments comercials i la regulació dels requisits i del règim d'instal·lació, ampliació i canvi d'activitat dels establiments.

e) L'establiment i l'execució de les normes i els estàndards de qualitat relacionats amb l'activitat comercial.

f) L'adopció de les mesures de política administrativa amb relació a la disciplina de mercat.

2. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de fires internacionals celebrades a Catalunya, que inclou:

a) L'activitat d'autorització i declaració de la fira internacional.

b) La promoció, la gestió i la coordinació.

c) L'activitat inspectora, l'avaluació i la rendició de comptes.

d) L'establiment de la reglamentació interna.

e) El nomenament d'un delegat o delegada en els òrgans de direcció de cada fira.

3. La Generalitat col·labora amb l'Estat en l'establiment del calendari de fires internacionals.

ARTICLE 119. CONSUM

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum, que inclou:

a) La defensa dels drets dels consumidors i els usuaris, proclamats per l'article 27, i l'establiment i l'aplicació dels procediments administratius de queixa i reclamació.

b) La regulació i el foment de les associacions dels consumidors i els usuaris i llur participació en els procediments i afers que les afectin.

c) La regulació dels òrgans i els procediments d'arbitratge en matèria de consum.

d) La formació i l'educació en el consum.

e) La definició de consumidor o consumidora.

f) La regulació de la informació.

ARTICLE 119 BIS. PUBLICITAT

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre la regulació de l'activitat publicitària.

ARTICLE 120. COOPERATIVES

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de cooperatives que compleixen majoritàriament llur activitat amb els socis respectius a Catalunya o que, malgrat que no compleixin majoritàriament llur activitat a Catalunya, hi tenen llur domicili social i

no compleixen majoritàriament llur activitat en una altra comunitat autònoma.

2. La competència a què fa referència l'apartat 1 inclou l'organització i el funcionament de les cooperatives, els quals alhora inclouen:

a) La definició, la denominació i la classificació.

b) Els criteris sobre fixació del domicili.

c) Els criteris rectors d'actuació.

d) Els requisits de constitució, modificació dels estatuts socials, fusió, escissió, transformació, dissolució i liquidació.

e) La qualificació, la inscripció i la certificació en el registre corresponent.

f) Els drets i deures dels socis.

g) El règim econòmic, la documentació social i la comptabilitat.

h) La conciliació i l'arbitratge.

i) Els grups cooperatius i les formes de col·laboració econòmica de les cooperatives.

3. La competència a què fa referència l'apartat 1 inclou la regulació i el foment del moviment cooperatiu, els quals alhora inclouen:

a) La regulació de l'associacionisme cooperatiu.

b) La prestació d'assistència i assessorament a les cooperatives.

c) L'ensenyament i la formació cooperatius.

d) La fixació dels criteris, la regulació de les condicions, l'execució i el control dels ajuts públics al món cooperatiu.

ARTICLE 121. CRÈDIT, BANCA, ASSEGURANCES I MUTUALITATS NO INTEGRADES AL SISTEMA DE SEGURETAT SOCIAL

1. Correspon a la Generalitat, en matèria d'ordenació del crèdit, de la banca, de les assegurances i de les mutualitats no integrades al sistema de seguretat social, la competència exclusiva sobre l'estructura, l'organització i el funcionament de les mutualitats de previsió social, les entitats gestores de plans i fons de pensions i altres mutualitats no integrades al sistema de seguretat social que tinguin el domicili a Catalunya, amb independència de llur àmbit d'operació i de l'abast del risc assegurat.

2. Correspon a la Generalitat, en matèria d'ordenació del crèdit, de la banca, de les assegurances i de les mutualitats no integrades al sistema de seguretat social, la competència compartida sobre l'estructura, l'organització i el funcionament dels intermediaris financers que no siguin caixes d'estalvis, de les cooperatives de crèdit i de les entitats físiques i jurídiques que actuen en el mercat assegurador a les quals no fa referència l'apartat 1 que tinguin el domicili a Catalunya, amb independència de llur àmbit d'operació i de l'abast del risc assegurat.

3. Correspon a la Generalitat, en matèria d'ordenació del crèdit, de la banca, de les assegurances i de les

mutualitats no integrades al sistema de seguretat social, la competència compartida sobre l'activitat de les entitats a què fan referència els apartats 1 i 2 que tinguin el domicili a Catalunya, d'acord amb els principis i les regles que estableix la legislació bàsica sobre ordenació del crèdit, de la banca i de les assegurances i d'acord amb les regles de coordinació que estableixi l'Estat respecte a les activitats que aquestes entitats compleixin fora de Catalunya. Aquesta competència inclou:

a) L'establiment d'obligacions i de limitacions addicionals a aquesta activitat.

b) Els actes d'execució reglats que estableix la legislació estatal.

4. Correspon a la Generalitat, respecte a l'activitat que compleixen les entitats a què fan referència els apartats 1 i 2 que tinguin el domicili fora de Catalunya, la competència compartida sobre llurs activitats d'acord amb les regles de coordinació que estableixi l'Estat.

5. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre disciplina, inspecció i sanció de les entitats a què fan referència els apartats 1 i 2 que tinguin el domicili a Catalunya, d'acord amb els principis i les regles que estableix la legislació bàsica sobre ordenació del crèdit, de la banca i de les assegurances i d'acord amb les regles de coordinació que estableixi l'Estat respecte a les activitats que aquestes entitats compleixin fora de Catalunya. Aquesta competència inclou:

a) La gradació de les infraccions i de les sancions que estableix l'Estat.

b) L'establiment d'infraccions addicionals.

c) La supervisió i el control de les participacions significatives.

6. La Generalitat, respecte a l'activitat que compleixen a Catalunya les entitats a què fan referència els apartats 1 i 2 que tenen el domicili fora de Catalunya, té competència compartida en matèria de disciplina, inspecció i sanció, d'acord amb les regles de coordinació que estableixi l'Estat.

7. La concessió per l'Administració General de l'Estat d'autoritzacions discrecionals en matèria d'ordenació del crèdit, de la banca, de les assegurances i de les mutualitats no integrades al sistema de seguretat social requereix la deliberació i l'informe previs de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.

8. La Generalitat, en matèria d'ordenació del crèdit, de la banca, de les assegurances i de les mutualitats no integrades al sistema de seguretat social, executa les activitats d'inspecció i sanció corresponents a l'Administració General de l'Estat sobre les entitats que actuen a Catalunya.

9. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de cooperatives de crèdit que compleixen majoritàriament llur activitat amb els socis respectius a Catalunya o que, malgrat que no compleixin majoritàriament llur activitat a Catalunya, hi tenen llur domicili i no compleixen majoritàriament llur activitat en una altra comunitat autònoma.

ARTICLE 122. DENOMINACIONS D'ORIGEN I INDICACIONS GEOGRÀFIQUES I DE QUALITAT

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre denominacions d'origen i altres mencions de qualitat, que inclou el règim jurídic de creació i funcionament, el qual alhora inclou:

a) La determinació dels possibles nivells de protecció dels productes, llur règim i llurs condicions, i també els drets i les obligacions que en deriven.

b) El règim de titularitat de les denominacions.

c) La regulació de les formes i les condicions de producció i comercialització dels productes, i també el règim sancionador aplicable.

d) El règim de l'organització administrativa de la denominació d'origen o menció de qualitat, referida tant a la gestió com al control de la producció i la comercialització.

2. La competència a què fa referència l'apartat 1 inclou el reconeixement de les denominacions o les indicacions, l'aprovació de llurs normes fonamentals i totes les facultats administratives de gestió i control sobre l'actuació de les denominacions o les indicacions, especialment les que deriven de l'eventual tutela administrativa sobre els òrgans de la denominació i de l'exercici de la potestat sancionadora per infraccions del règim de la denominació.

2. La Generalitat, en cas que el territori d'una denominació superi els límits de Catalunya, exerceix les facultats de gestió i control sobre les actuacions dels òrgans de la denominació relatives a terrenys i instal·lacions situats a Catalunya. La Generalitat i les altres administracions afectades han d'acordar la determinació del nivell de protecció, la declaració i l'aprovació del reglament i la regulació del règim aplicable a la denominació corresponent i, en tots els casos, s'ha de garantir la participació de la Generalitat en els corresponents òrgans de la denominació, d'acord amb la proporció de l'afectació que correspongui al territori de Catalunya.

3. La Generalitat exerceix sobre el seu territori les obligacions de protecció derivades del reconeixement per la mateixa Generalitat d'una denominació d'origen o d'una indicació geogràfica protegida. Les autoritats corresponents, autonòmiques o estatal, han d'assumir la protecció de les denominacions i de les indicacions geogràfiques i de qualitat catalanes fora del territori de Catalunya i davant les corresponents institucions de protecció europees i internacionals des del moment en què la Generalitat les reconeix, sens perjudici del control judicial a què se sotmeti la declaració de reconeixement.

ARTICLE 123. DRET CIVIL

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de dret civil, que inclou la determinació del sistema de fonts, amb l'única excepció de les regles relatives a l'aplicació i a l'eficàcia de les normes jurídiques, les relacions juridicocivils relatives a les formes de matrimoni, l'ordenació dels registres i els instru-

ments públics, les bases de les obligacions contractuals, les normes per a resoldre els conflictes de lleis i la determinació de les fonts del dret de competència estatal.

2. La Generalitat té competència exclusiva per a regular les obligacions extracontractuals i els diversos tipus d'obligacions contractuals, en el marc de les bases a què fa referència l'apartat 1.

ARTICLE 124. DRET PROCESSAL

Correspon a la Generalitat dictar les normes processals específiques que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya. Aquesta competència inclou, en tot cas, les normes processals que tinguin per finalitat millorar la protecció dels drets dels ciutadans que estableixen aquest Estatut i les altres normes autonòmiques, i la interpretació i l'aplicació adequades del dret propi pels òrgans jurisdiccionals.

ARTICLE 125. EDUCACIÓ

1. Correspon a la Generalitat, en matèria d'ensenyament no universitari, la competència exclusiva, que comprèn tots els nivells, etapes, cicles, graus, modalitats, especialitats i àmbits educatius. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) L'ordenació del sector de l'ensenyament i de l'activitat docent i educativa en general.

b) La programació general de l'ensenyament i la definició, la regulació i l'execució de la programació al seu territori, i també la regulació d'òrgans de participació i consulta dels sectors afectats.

c) La regulació dels requisits i de les condicions mínimes dels centres docents i educatius; la creació, l'organització i el règim dels centres públics i el règim de llur professorat, i el règim d'autorització dels centres docents privats.

d) L'establiment i l'ordenació dels ensenyaments; la regulació, l'organització i l'exercici de la inspecció i l'avaluació general del sistema educatiu; la innovació i la recerca i l'experimentació educatives, i la garantia de la qualitat del sistema educatiu.

e) L'establiment del règim de foment de l'estudi i de beques i ajuts.

f) La regulació del règim de sosteniment amb fons públics dels ensenyaments del sistema educatiu i dels centres que els imparteixen.

g) La regulació de l'estatut jurídic i la selecció, la formació i el perfeccionament del personal docent i dels altres professionals de l'educació.

h) L'establiment i la regulació dels criteris i dels procediments d'admissió i escolarització d'alumnat als centres docents.

i) L'establiment i la regulació d'òrgans de participació de la comunitat educativa en el control i en la gestió dels centres docents públics i dels privats sostinguts amb fons públics.

2. Correspon a la Generalitat, en matèria d'ensenyament no universitari, la competència compartida, en el marc de les normes bàsiques que l'Estat estableix per a desplegar els aspectes essencials de l'article 27 de la Constitució, sobre:

a) L'establiment dels plans d'estudis corresponents, incloent-hi l'ordenació curricular.

b) L'accés a l'educació.

3. Correspon a la Generalitat, en matèria d'ensenyament no universitari, la competència executiva sobre l'expedició i l'homologació dels títols estatals.

ARTICLE 126. ESTADÍSTICA

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre estadística d'interès de la Generalitat, que inclou en tot cas:

a) La planificació estadística.

b) L'organització administrativa.

c) La creació d'un sistema estadístic oficial propi de la Generalitat.

2. La Generalitat participa i col·labora en l'elaboració d'estadístiques d'abast supraautonòmic.

ARTICLE 127. HABITATGE

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, que inclou en tot cas:

a) La planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial.

b) La legislació civil sobre la propietat horitzontal, els arrendaments urbans i les especialitats del tràfic immobiliari en els termes del que estableix l'article 123.

c) L'establiment de prioritats i objectius de l'activitat de foment de les administracions públiques de Catalunya en matèria d'habitatge i l'adopció de les mesures necessàries per a assolir-los, tant amb relació al sector públic com al privat.

d) La promoció pública d'habitatges.

e) La regulació del comerç referit a habitatges i l'adopció de mesures de protecció i disciplinàries en aquest àmbit.

f) Les normes tècniques, la inspecció i el control sobre la qualitat de la construcció.

g) Les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges.

h) La innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges.

i) La normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació.

j) Les condicions dels edificis per a la instal·lació de les infraestructures comunes de telecomunicacions, radio-difusió, telefonia bàsica i altres serveis per cable.

ARTICLE 128. LLENGUA PRÒPIA

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de llengua pròpia, que inclou, en tot cas, la determinació de l'abast, dels usos i dels efectes jurídics de la doble oficialitat i de la llengua pròpia, i també la normalització lingüística del català.

2. Correspon a la Generalitat i al Conselh Generau de l'Aran la competència sobre la normalització lingüística de l'occità, denominat aranès a l'Aran.

ARTICLE 128 BIS. ELS SÍMBOLS

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre la regulació, l'ordenació, la configuració i la preservació dels símbols de Catalunya, d'acord amb el que estableix aquest Estatut.

ARTICLE 129. MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL I SERVEIS DE CONTINGUT AUDIOVISUAL

1. Correspon a la Generalitat, en matèria de serveis de ràdio i televisió, i també de qualsevol altre servei de comunicació audiovisual, en tot cas:

a) La competència exclusiva sobre la regulació de la prestació del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat, i també sobre l'establiment dels principis bàsics relatius a la creació i la prestació del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local, sens perjudici del principi d'autonomia local.

b) La competència compartida sobre la regulació i el control dels serveis de comunicació audiovisual que utilitzin qualsevol dels suports i de les tecnologies disponibles dirigits al públic de Catalunya, i també sobre les ofertes de serveis de comunicació audiovisual si es distribueixen al territori de Catalunya.

2. La Generalitat participa de manera efectiva en els processos administratius relatius a la prestació de serveis de comunicació audiovisual que són competència de l'Estat. Aquesta participació té com a objectiu la preservació i la promoció del pluralisme lingüístic i cultural de Catalunya.

3. Correspon a la Generalitat, en tot allò que no estableix l'apartat 2, en matèria de mitjans de comunicació social, la competència compartida, d'acord amb els principis i els objectius que estableix la legislació bàsica estatal.

ARTICLE 130. NOTARIAT I REGISTRES PÚBLICS

1. Correspon a la Generalitat, en matèria de notariat i de registres públics de la propietat i mercantils, la competència executiva, que en tot cas inclou:

a) El nomenament dels notaris i els registradors de la propietat i mercantils, per mitjà de la convocatòria, l'administració i la resolució de les oposicions lliures i restringides i dels concursos, que ha de regular, convocar i dur a terme fins a la formalització dels nomenaments. Per a la provisió de les notaries i dels registres, els candidats han d'ésser admesos en igualtat de drets, i han d'acreditar el coneixement de la llengua i del dret catalans en la forma i amb l'abast que estableixen l'Estatut i les lleis.

b) La inspecció de les notaries, dels registres, del Registre d'Actes de Darrera Voluntat i dels col·legis professionals respectius, i també l'exercici de la potestat disciplinària sobre els notaris i els registradors i sobre llurs col·legis i la resolució dels recursos que corresponguin a l'Administració en matèria de notariat i registres.

c) L'establiment de les demarcacions notariales i registrals, que inclou la determinació dels districtes hipotecaris i dels districtes de competència territorial dels notaris.

d) L'establiment de les especialitats aranzelàries que deriven de les particularitats del dret substantiu de Catalunya.

2. Correspon a la Generalitat, en matèria de notariat i de registres públics, la propietat dels protocols notariales i dels llibres dels registres de la propietat, de béns mobles, mercantils i civils de Catalunya.

3. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de Registre Civil, que en tot cas inclou el nomenament dels seus encarregats, interins i substituïts, l'exercici amb relació a aquests de la funció disciplinària, i també la provisió dels mitjans humans i materials necessaris per a l'exercici de les funcions. Aquests encarregats han d'acreditar el coneixement de la llengua i el dret catalans en la forma i amb l'abast que estableixen l'Estatut i les lleis.

ARTICLE 131. OBRES PÚBLIQUES

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'obres públiques que s'executen a Catalunya i que no han estat qualificades d'interès general per una llei de l'Estat o no afecten una altra comunitat autònoma. Aquesta competència inclou, en tot cas, la planificació, la construcció i el finançament.

2. La qualificació d'interès general per una llei de l'Estat requereix la deliberació i l'informe previs de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat, tant si es tracta d'una obra pública de nova construcció com d'una obra ja existent. Així mateix, la Generalitat participa en la planificació i la programació de les obres públiques de nova construcció per mitjà de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.

3. Correspon a la Generalitat, una vegada l'administració competent hagi acabat la construcció de l'obra, la gestió dels serveis públics de la seva competència als quals quedin adscrites totes les obres públiques situades a Catalunya. En el cas de les obres qualificades d'interès general o que afecten una altra comunitat autònoma, es poden subscriure convenis de col·laboració per a gestionar els serveis públics corresponents.

ARTICLE 132. INFRAESTRUCTURES DE TRANSPORT I DE COMUNICACIONS

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports, aeroports, heliports i altres infraestructures de transport situats a Catalunya que no tinguin la qualificació d'interès general per llei de l'Estat. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) El règim jurídic, la planificació i la gestió de tots els ports i aeroports, instal·lacions portuàries i aeroportuàries.

ries, instal·lacions marítimes menors, estacions terminals de càrrega en recintes portuaris i aeroportuaris i altres infraestructures de transport que no tinguin la qualificació d'interès general, amb independència de l'administració que en sigui titular.

b) La gestió del domini públic necessari per a prestar el servei, especialment l'atorgament d'autoritzacions i concessions dins dels recintes portuaris o aeroportuaris.

c) El règim econòmic dels serveis portuaris i aeroportuaris, especialment les potestats tarifària i tributària i la percepció i la recaptació de tota mena de tributs i gravàmens relacionats amb la utilització de la infraestructura i del servei que presta.

d) La delimitació de la zona de serveis dels ports o els aeroports amb l'informe previ del titular del domini públic i els usos, els equipaments i les activitats complementàries dins del recinte del port o l'aeroport o d'altres infraestructures de transport.

2. La Generalitat participa en els organismes d'abast supraautonòmic que exerceixen funcions sobre les infraestructures de transport situades a Catalunya que són de titularitat estatal.

3. La qualificació d'interès general per llei de l'Estat d'un port o un aeroport situat a Catalunya requereix la deliberació i l'informe previs de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat, i la seva gestió correspon a la Generalitat.

4. Correspon a la Generalitat la participació en la planificació i la programació de ports i aeroports d'interès general.

5. El Port de Barcelona i el Port de Tarragona tenen un règim especial de funcionament, que han d'acordar la Generalitat i l'Estat, a proposta de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.

6. Una llei del Parlament ha de definir l'organització i el règim jurídic i econòmic del Port de Barcelona i del Port de Tarragona, que han de respectar els principis bàsics de la legislació de l'Estat en matèria de ports d'interès general.

7. L'Aeroport de Barcelona té un règim especial de funcionament, que han d'acordar la Generalitat i l'Estat, a proposta de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.

8. Una llei del Parlament ha de definir l'organització i el règim jurídic i econòmic de l'Aeroport de Barcelona, que ha de respectar els principis bàsics de la legislació de l'Estat en matèria d'aeroports d'interès general.

9. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya. Integren aquesta xarxa les carreteres, els túnels, les autopistes i les altres vies, amb independència de llur qualificació, funcionalitat, accessibilitat, connectivitat i titularitat. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) L'ordenació, la planificació i la gestió integrada de tota la xarxa viària al territori de Catalunya amb independència de l'administració titular de cada via.

b) El règim jurídic i financer dels elements de la xarxa viària dels quals és titular la Generalitat.

c) La connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures de transport o altres xarxes.

10. Qualsevol modificació funcional, ampliació o modificació del règim econòmic i financer dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya, amb independència de llur titularitat, requereix l'acord previ de la Generalitat.

11. Correspon a la Generalitat, en matèria de xarxa ferroviària, la competència exclusiva sobre les infraestructures de les quals és titular i la participació en la planificació i la gestió de les infraestructures de titularitat estatal situades a Catalunya. La gestió inclou, en tot cas, la coordinació, l'explotació, la conservació i l'administració de les infraestructures.

12. Correspon a Generalitat la competència compartida en matèria de comunicacions electròniques, que inclou en tot cas:

a) La regulació de l'accés i la definició d'un conjunt mínim de serveis d'accés universal.

b) La garantia de la interoperabilitat dels sistemes i dels equips de recepció dels serveis de comunicacions electròniques i dels continguts que s'hi distribueixen i d'accés a aquests serveis i continguts.

c) L'ordenació, la regulació i el control de les xarxes de comunicacions electròniques.

13. Correspon a la Generalitat, en matèria de gestió de l'espai radioelèctric i en el marc de la planificació estatal, la competència executiva sobre les comunicacions electròniques dins del territori de Catalunya.

ARTICLE 133. PROTECCIÓ DE DADES DE CARÀCTER PERSONAL

Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de protecció de dades de caràcter personal, que inclou en tot cas:

a) La regulació, la inscripció i el control dels fitxers o els tractaments de dades de caràcter personal creats o gestionats per les institucions públiques de Catalunya, l'Administració de la Generalitat, les administracions locals de Catalunya, les entitats autònomes i les altres entitats de dret públic o privat que depenen de les administracions autonòmica o locals o que presten serveis o compleixen activitats per compte propi per mitjà de qualsevol forma de gestió directa o indirecta, i les universitats que integren el sistema universitari català.

b) La regulació, la inscripció i el control dels fitxers o els tractaments de dades de caràcter personal privats creats o gestionats per persones físiques o jurídiques amb relació a matèries que són competència de la Generalitat o dels ens locals de Catalunya si el tractament s'efectua a Catalunya.

c) La inscripció i el control dels fitxers i els tractaments de dades que creïn o gestionin les corporacions de dret públic que exerceixin llurs funcions exclusivament en l'àmbit territorial de Catalunya.

d) La constitució d'una autoritat independent, designada pel Parlament, que vetlli per la garantia del dret a la protecció de dades personals en l'àmbit de les competències de la Generalitat.

ARTICLE 134. RECERCA, DESENVOLUPAMENT I INNOVACIÓ TECNOLÒGICA

1. Correspon a la Generalitat, en matèria de recerca científica i tècnica, la competència exclusiva sobre els centres i les estructures de recerca que promou o en què participa la Generalitat i sobre els projectes que aquesta finança, que inclou en tot cas:

a) L'establiment de línies pròpies de recerca i el seguiment, el control i l'avaluació dels projectes.

b) L'organització, el règim de funcionament, el control, el seguiment i l'acreditació dels centres i les estructures, incloent-hi les de titularitat privada situades a Catalunya.

c) La coordinació dels centres i de les estructures de recerca de Catalunya.

d) La regulació i la gestió de les beques i dels ajuts destinats a centres o projectes que són competència de la Generalitat.

e) La regulació i la formació professional del personal investigador i de suport a la recerca en centres i projectes que són competència de la Generalitat.

f) La difusió de la ciència i la transferència de resultats.

2. Els criteris de col·laboració entre l'Estat i la Generalitat en matèria de política de recerca, desenvolupament i innovació s'han de fixar en el marc de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat. Així mateix, s'han d'establir els sistemes de participació de la Generalitat en la fixació de les polítiques que afectin aquestes matèries en l'àmbit de la Unió Europea i en altres organismes i institucions internacionals.

ARTICLE 135. TREBALL I RELACIONS LABORALS

1. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals, que inclou en tot cas:

a) La determinació d'un marc de relacions laborals propi.

b) Les polítiques actives d'ocupació, que inclouen la formació dels demandants d'ocupació i dels treballadors en actiu, i també la gestió de les subvencions corresponents. Els plans o les activitats de formació que superin l'àmbit territorial de Catalunya s'han d'acordar amb les altres comunitats autònomes afectades o amb l'Estat, d'acord amb el que estableix l'article 111.2.

c) Les qualificacions professionals a Catalunya.

d) La intermediació laboral, que inclou la regulació, l'autorització i el control de les agències de col·locació amb seu a Catalunya.

e) El desplegament normatiu de la negociació col·lectiva i el registre dels convenis col·lectius de treball de les empreses que aconsegueixen llur activitat a Catalunya.

f) Els procediments de regulació d'ocupació i d'actuació administrativa en matèria de trasllats col·lectius en el cas de centres de treball situats a Catalunya.

g) La prevenció de riscos laborals i la seguretat i la salut en el treball.

h) La potestat sancionadora de les infraccions de l'ordre social.

i) La determinació dels serveis mínims de les vagues que tinguin lloc a Catalunya.

j) El control de legalitat i, si escau, el registre posterior dels convenis col·lectius de treball de les empreses que aconsegueixen llur activitat principalment a Catalunya.

k) L'ordenació, el control, la coordinació i el seguiment de la gestió de les mútues d'accidents de treball i de malalties professionals.

l) La gestió de les polítiques passives, que inclou, en tot cas, la gestió de les prestacions d'atur i el reconeixement i el pagament de les prestacions.

m) La creació i la regulació dels instruments de conciliació, mediació i arbitratge laborals.

n) La determinació amb caràcter anual del calendari de dies festius que ha de regir a tot el territori de Catalunya.

2. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre la funció pública inspectora en matèria de treball, d'acord amb el que estableix l'article 114.

ARTICLE 136. SISTEMA PENITENCIARI

1. Correspon a la Generalitat la competència executiva de la legislació de l'Estat en matèria penitenciària, que inclou en tot cas:

a) La capacitat normativa per a dictar reglaments penitenciaris adaptats a la realitat social de Catalunya.

b) La totalitat de la gestió de l'activitat penitenciària a Catalunya, especialment la direcció, l'organització, el règim, el funcionament, la planificació i la inspecció de les institucions penitenciàries de qualsevol tipus situades a Catalunya.

c) La planificació, la construcció i la reforma dels establiments penitenciaris situats a Catalunya.

d) L'administració i la gestió patrimonial dels immobles i dels equipaments adscrits a l'Administració penitenciària catalana i dels mitjans materials que li siguin assignats.

e) La planificació i l'organització del treball remunerat de la població reclusa, i també l'execució de les mesures alternatives a la presó i de les activitats de reinserció.

2. La Generalitat emet informes i participa en el procediment d'atorgament d'indults.

ARTICLE 137. TRANSPORTS

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre els transports terrestres de viatgers i mercaderies.

es per carretera, ferrocarril i cable que transcorrin íntegrament pel territori de Catalunya, amb independència de la titularitat de la infraestructura. Aquesta competència inclou en tot cas:

- a) La regulació, la planificació, la gestió, la coordinació i la inspecció dels serveis i les activitats.
- b) La regulació de la capacitació professional i de la intervenció administrativa per a l'exercici de les activitats de transport.
- c) L'establiment de condicions addicionals en la regulació del contracte de transport.
- d) La regulació del transport urbà i dels serveis de transport discrecional de viatgers en vehicles de turisme.
- e) La regulació específica del transport turístic, escolar o de menors, sanitari, funerari, de mercaderies perilloses o peribles i d'altres que requereixin un règim específic.
- f) La regulació d'un sistema d'arbitratge en matèria de transports.
- g) La potestat tarifària sobre transports terrestres.

2. Correspon a la Generalitat la competència executiva de la legislació de l'Estat amb relació als transports terrestres que tinguin llur origen i destinació a Catalunya, malgrat que no hi transcorrin íntegrament, que inclou en tot cas:

- a) La gestió i l'autorització dels serveis regulars de transport de viatgers per carretera amb un itinerari que transcorri parcialment per Catalunya.
- b) La intervenció administrativa per a la prestació de serveis de transport per carretera de mercaderies i de viatgers i per a les seves activitats auxiliars i complementàries, incloent-hi els serveis de l'àmbit de la Unió Europea i de tercers països.
- c) La inspecció, el control i la sanció del transport per carretera.
- d) L'arbitratge.
- e) La capacitació professional del transport per carretera, incloent-hi el de mercaderies perilloses, i les seves activitats auxiliars i complementàries.
- f) L'exercici de la potestat de planificació en col·laboració amb l'Estat.

3. La integració de línies o serveis de transport que transcorrin íntegrament per Catalunya en línies o serveis d'àmbit superior requereix l'acord previ de la Generalitat.

4. La Generalitat participa en l'establiment dels serveis ferroviaris que garanteixin la comunicació amb altres comunitats autònomes o amb el trànsit internacional i determina amb l'Estat les formes de col·laboració pertinents per a la gestió integrada de la xarxa ferroviària a Catalunya, en el marc de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.

5. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre els centres i els operadors de les activitats vinculades a l'organització del transport, la logística i la distribució localitzades a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació i l'execució sobre:

- a) Els centres d'informació i distribució de càrregues situats a Catalunya.
- b) Les agències de transport, els magatzemistes, els distribuïdors i els transitaris domiciliats a Catalunya.
- c) Les estacions de transport situades a Catalunya.
- d) L'arrendament de vehicles localitzats a Catalunya.

6. Correspon a la Generalitat, en matèria de transport aeri, la competència executiva d'intervenció administrativa.

7. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorri íntegrament per les aigües continentals o la mar territorial de Catalunya, que inclou en tot cas:

- a) La regulació, la planificació i la gestió del transport marítim i fluvial de passatgers.
- b) La intervenció administrativa per la prestació dels serveis i l'acompliment de les activitats que tinguin relació amb el transport marítim i fluvial.
- c) Els requisits per a l'exercici de l'activitat.

ARTICLE 138. TURISME

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de turisme, que inclou en tot cas:

- a) L'ordenació i la planificació del sector turístic.
- b) La promoció del turisme, que inclou la subscripció d'acords amb ens estrangers i la creació d'oficines a l'estranger.
- c) La regulació i la classificació de les empreses i els establiments turístics i la gestió de la xarxa d'establiments turístics de titularitat pública, incloent-hi els establiments de la xarxa de Paradores Nacionales situats a Catalunya.
- d) La regulació dels drets i els deures específics dels usuaris i els prestadors de serveis turístics i dels mitjans alternatius de resolució de conflictes.
- e) Els ensenyaments i la formació sobre turisme que no donin dret a l'obtenció d'un títol oficial.
- f) La fixació dels criteris, la regulació de les condicions, l'execució i el control de totes les línies públiques d'ajut al turisme i de promoció d'aquest.

ARTICLE 139. UNIVERSITATS

Correspon a la Generalitat, en matèria d'ensenyament universitari, sens perjudici de l'autonomia universitària, la competència exclusiva sobre:

- a) La programació i la coordinació del sistema universitari català.
- b) La creació d'universitats públiques i l'autorització de les privades.
- c) El règim jurídic de l'organització i el funcionament de les universitats públiques, incloent-hi els òrgans de govern i representació, i l'aprovació dels estatuts de les universitats públiques i de les normes d'organització i funcionament de les universitats privades.

d) La coordinació dels procediments d'accés a les universitats.

e) El marc jurídic dels títols propis de les universitats, d'acord amb el principi d'autonomia universitària.

f) El finançament de les universitats i, si escau, la regulació i la gestió dels fons estatals en matèria d'ensenyament universitari.

g) La regulació i la gestió de les beques i dels ajuts a la formació universitària i, si escau, la regulació i la gestió dels fons estatals en aquesta matèria.

h) El règim retributiu del personal docent i investigador contractat de les universitats i l'establiment de les retribucions addicionals del personal docent funcionari.

2. Correspon a la Generalitat, en matèria d'ensenyament universitari, sens perjudici de l'autonomia universitària, la competència compartida sobre tot allò a què no fa referència l'apartat 1, que inclou en tot cas:

a) La regulació dels requisits per a la creació i el reconeixement d'universitats i centres universitaris i l'adscripció d'aquests centres a les universitats, i també la creació i la supressió d'universitats públiques i el reconeixement i la revocació de les universitats privades que aconsegueixen majoritàriament llur activitat a Catalunya.

b) L'adscripció i la desadscripció de centres docents públics o privats per a impartir títols universitaris oficials i la creació, la modificació i la supressió de centres universitaris en universitats públiques, i també el reconeixement d'aquests centres en universitats privades i la implantació i la supressió d'ensenyaments.

c) La regulació del règim d'accés a les universitats.

d) La regulació dels plans d'estudis d'acord amb els principis i les regles que estableix la legislació estatal.

e) La regulació del règim del professorat docent i investigador contractat i funcionari.

f) L'avaluació i la garantia de la qualitat i de l'excel·lència de l'ensenyament universitari, i també del personal docent i investigador.

3. La competència executiva sobre l'homologació i l'expedició dels títols universitaris oficials.

ARTICLE 140. PLANIFICACIÓ, ORDENACIÓ I PROMOCIÓ DE L'ACTIVITAT ECONÒMICA

1. La Generalitat pot establir una planificació de l'activitat econòmica en el marc de les directrius que estableixi la planificació general de l'Estat.

2. Correspon a la Generalitat el desenvolupament i la gestió de la planificació general de l'activitat econòmica. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) El desplegament dels plans estatals.

b) La participació en la planificació estatal per mitjà de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.

c) L'actuació com a administració ordinària en la gestió dels plans, incloent-hi els fons i els recursos d'origen estatal destinats al foment de l'activitat econòmica.

3. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre l'ordenació i la promoció de l'activitat econòmica.

ARTICLE 141. AGRICULTURA, RAMADERIA I APROFITAMENTS FORESTALS

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, llevat del que especifica l'apartat 2. Aquesta competència exclusiva inclou en tot cas:

a) La regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia, el sector agroalimentari i els serveis que hi estan vinculats.

b) La regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramaders i del productes alimentaris que en derivin perquè puguin ésser objecte de comerç interior i exterior, i també la lluita contra els frauds en l'àmbit de la producció i la comercialització agroalimentàries.

c) La regulació de la participació de les organitzacions agràries i ramaderes i de les cambres agràries en organismes públics.

d) La sanitat vegetal i animal en els casos en què no tinguin efectes comprovats sobre la salut humana i la protecció dels animals.

e) Les llavors i els planters i llurs registres, especialment tot allò relacionat amb els organismes genèticament modificats i la protecció de varietats vegetals.

f) La regulació dels processos de producció, de les explotacions, de les estructures agràries i de llur règim jurídic.

g) El desenvolupament integral i la protecció del món rural.

h) La regulació i el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, dels aprofitaments i els serveis forestals, del sòl agrari i de les vies pecuàries de Catalunya.

i) La recerca, el desenvolupament, la transferència tecnològica, la innovació de les explotacions i les empreses agràries i alimentàries i la formació en aquestes matèries.

j) Les fires i els certàmens agrícoles, forestals i ramaders.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la planificació de l'agricultura i la ramaderia.

ARTICLE 142. CAÇA, PESCA, ACTIVITATS MARÍTIMES I ORDENACIÓ DEL SECTOR PESQUER

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas:

a) La planificació i la regulació.

b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles.

c) Les mesures de protecció de les espècies i el règim sancionador.

2. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de pesca marítima i recreativa en aigües interiors, i també la regulació i la gestió dels recursos pesquers i la delimitació d'espais protegits.

3. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'activitats marítimes en aigües interiors i exteriors, que inclou en tot cas:

a) La regulació i la gestió del marisqueig i l'aqüicultura i l'establiment de les condicions per a practicar-los, i també la regulació i la gestió dels recursos.

b) La regulació i la gestió de les instal·lacions destinades a aquestes activitats.

c) El busseig professional.

d) La formació i les titulacions en matèria d'activitats d'esbarjo.

4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'ordenació del sector pesquer, llevat del que especifica l'apartat 5. Aquesta competència inclou, en tot cas, l'ordenació i les mesures administratives d'execució relatives a les condicions professionals per a la pràctica de la pesca; la construcció, la seguretat i el registre oficial de vaixells; les confraries de pescadors; les llotges de contractació, i l'Institut Social de la Marina.

5. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la planificació de l'ordenació del sector pesquer.

ARTICLE 143. CONSULTES POPULARS

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva per a l'establiment del règim jurídic, les modalitats, el procediment, l'acompliment i la convocatòria per la mateixa Generalitat o pels ens locals en l'àmbit de llurs competències d'enquestes, audiències públiques, fòrums de participació i qualsevol altre instrument de consulta popular.

ARTICLE 144. CORPORACIONS DE DRET PÚBLIC I PROFESSIONS TITULADES

1. Correspon a la Generalitat, en matèria de col·legis professionals, acadèmies, cambres agràries, cambres de comerç, d'indústria i de navegació i altres corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics i professionals, la competència exclusiva, que inclou en tot cas:

a) La regulació del model organitzatiu, de l'organització interna, del funcionament i del règim econòmic, pressupostari i comptable, i també del règim de col·legiació i adscripció, dels drets i deures de llurs membres i del règim disciplinari.

b) La creació i l'atribució de funcions.

c) La tutela administrativa.

d) L'establiment del sistema i del procediment electorals aplicables a l'elecció dels membres de les corporacions.

e) La determinació del àmbit territorial i la possible agrupació dins de Catalunya.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la definició de les corporacions a què fa referència l'apartat 1 i sobre els requisits per a crear-ne i per a ésser-ne membre.

3. Les cambres de comerç, indústria i navegació, amb l'acord previ de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat, poden complir funcions de comerç exterior i destinar-hi recursos camerals.

4. Correspon a la Generalitat, en matèria de l'exercici de professions titulades, la competència exclusiva, que inclou en tot cas:

a) La determinació dels requisits i les condicions d'exercici de les professions titulades i l'accés a l'exercici professional.

b) L'establiment dels drets i les obligacions dels professionals titulats i del règim d'incompatibilitats.

c) La regulació del secret professional i de les garanties davant de l'intrusisme i de les actuacions irregulars, i també la regulació de les prestacions professionals de caràcter obligatori.

d) El règim disciplinari de l'exercici de les professions titulades.

ARTICLE 145. CULTURA

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de cultura, llevat del que disposen els apartats 2 i 3. Aquesta competència exclusiva comprèn en tot cas:

a) Les activitats artístiques i culturals, amb relació a les quals inclou en tot cas:

Primer. La regulació i l'execució de mesures sobre producció, distribució i condicions de venda al públic de llibres i publicacions periòdiques en qualsevol suport, i també la gestió del dipòsit legal i l'atorgament dels codis d'identificació.

Segon. La regulació i la inspecció de les sales d'exhibició cinematogràfica, les mesures de protecció de la indústria cinematogràfica i el control i la concessió de llicències de doblatge.

Tercer. La qualificació de les pel·lícules i els materials audiovisuals en funció de l'edat i dels valors culturals.

Quart. La promoció, la planificació, la construcció i la gestió d'equipaments culturals situats a Catalunya, sens perjudici del que estableix l'apartat 3.

Cinquè. L'establiment de mesures fiscals d'incentivació de les activitats culturals en els tributs sobre els quals la Generalitat tingui competències normatives.

b) El patrimoni cultural, amb relació al qual inclou en tot cas:

Primer. La regulació i l'execució de mesures destinades a garantir l'enriquiment i la difusió del patrimoni cultural de Catalunya i a facilitar-hi l'accés.

Segon. La regulació i l'execució de mesures d'inspecció, inventari i restauració del patrimoni arquitectònic, arqueològic, científic, tècnic, històric, artístic, etnològic i cultural en general.

Tercer. L'establiment del règim jurídic de les actuacions sobre béns mobles i immobles integrants del patrimoni cultural de Catalunya i la determinació del règim jurídic dels béns immobles, i també la declaració i la gestió d'aquests béns.

Quart. La protecció del patrimoni cultural de Catalunya, que inclou la conservació, la reparació, el règim de vigilància i el control dels béns, sens perjudici de la competència estatal per a la defensa dels béns integrants d'aquest patrimoni contra l'exportació i l'espoliació.

c) Els arxius, les biblioteques, els museus i els altres centres de dipòsit cultural que no són de titularitat estatal, amb relació al qual inclou en tot cas:

Primer. La creació, la gestió, la protecció i l'establiment del règim jurídic dels centres que integren el sistema d'arxius i el sistema bibliotecari, dels museus i dels altres centres de dipòsit cultural.

Segon. L'establiment del règim jurídic dels béns documentals, bibliogràfics i culturals que hi estan dipositats.

Tercer. La conservació i la recuperació dels béns que integren el patrimoni documental i bibliogràfic català.

d) La competència exclusiva en matèria de cultura respecte a l'Arxiu Reial de Barcelona i els fons propis de Catalunya situats a l'Arxiu de la Corona d'Aragó. Aquests fons s'han d'integrar al sistema d'arxius de Catalunya. Per a la gestió eficaç de la resta de fons comuns amb altres territoris de la Corona d'Aragó, la Generalitat ha de col·laborar amb el Patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, amb les altres comunitats autònomes que hi tenen fons compartits i amb l'Estat per mitjà dels mecanismes que s'estableixin de mutu acord.

e) El foment de la cultura, amb relació al qual inclou:

Primer. El foment i la difusió de la creació i la producció teatrals, musicals, audiovisuals, literàries, de dansa, de circ i d'arts combinades dutes a terme a Catalunya.

Segon. La promoció i la difusió del patrimoni cultural, artístic i monumental i dels centres de dipòsit cultural de Catalunya.

Tercer. La projecció internacional de la cultura catalana.

2. Correspon a la Generalitat la competència executiva sobre els arxius, les biblioteques, els museus i els centres de dipòsit cultural de titularitat estatal situats a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació del funcionament, l'organització i el règim de personal.

3. Les actuacions de foment cultural o d'inversió en béns i equipaments culturals situats a Catalunya i les adquisicions per qualsevol títol en les quals s'ha de determinar el percentatge dels béns que corresponen a la Generalitat, que l'Estat faci a Catalunya requereixen l'acord previ de la comissió bilateral que estableix aquest Estatut. S'ha de seguir el mateix procediment en el cas de les activitats que l'Estat compleixi amb relació a la projecció internacional de la cultura catalana.

ARTICLE 146. ESPORT I LLEURE

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'esport, que inclou en tot cas:

a) El foment, la divulgació, la planificació, la coordinació, l'execució, l'assessorament, la implantació i la projecció de la pràctica de l'activitat física i de l'esport arreu de Catalunya, a tots els nivells socials.

b) El foment de la projecció exterior de l'esport català per a garantir que les federacions catalanes participin en competicions oficials d'àmbit europeu i internacional per mitjà de les seleccions esportives nacionals.

c) La regulació dels òrgans jurisdiccionals i arbitral en matèria d'esport.

d) La regulació de la formació esportiva i el foment de la tecnificació i de l'alt rendiment esportiu.

e) L'establiment del règim jurídic de les federacions i els clubs esportius i de les entitats que promouen i organitzen la pràctica de l'esport i de l'activitat física en l'àmbit de Catalunya, i la declaració d'utilitat pública de les entitats esportives.

f) La regulació en matèria de disciplina esportiva, competitiva i electoral de les entitats que promouen i organitzen la pràctica esportiva.

g) El foment i la promoció de l'associacionisme esportiu.

h) El registre de les entitats que promouen i organitzen la pràctica de l'activitat física i esportiva amb seu social a Catalunya.

i) La planificació de la xarxa d'equipaments esportius de Catalunya i la promoció de la seva execució.

j) El control i el seguiment medicoesportiu i de salut dels practicants de l'activitat física i esportiva, i també la regulació del dopatge en l'àmbit de l'esport i de l'activitat física.

k) La regulació en matèria de prevenció i control de la violència en els espectacles públics esportius.

l) El garantiment de la salut dels espectadors i de les altres persones implicades en l'organització i l'acompliment de l'activitat física i esportiva, i també de la seguretat i el control sanitaris dels equipaments esportius.

m) El desenvolupament de la recerca científica en matèria esportiva.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria d'educació física i esportiva, d'acord amb els principis de la legislació bàsica estatal. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La formació en les titulacions oficials dels diversos nivells de tècnics en activitat física i esport i l'accés a aquestes titulacions.

b) L'exercici de les professions de l'activitat física i l'esport.

3. La Generalitat participa en entitats i organismes d'àmbit estatal, europeu i internacional que tenen per objecte el desenvolupament de l'esport.

4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de lleure, que inclou, en tot cas, el foment i la regulació de les activitats que s'acompleixin a Catalunya i el règim jurídic de les entitats, públiques o privades, que tinguin per finalitat l'acompliment d'activitats de lleure.

5. La Generalitat participa en entitats i organismes d'àmbit estatal, europeu i internacional que tinguin per objecte el desenvolupament del lleure.

ARTICLE 147. IMMIGRACIÓ

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim d'acolliment i integració de les persones immigrades, que inclou en tot cas:

a) L'establiment i la regulació de garanties amb relació als drets i els deures de les persones immigrades.

b) L'establiment i la regulació de les mesures necessàries per a la integració social i econòmica de les persones immigrades i per a llur participació en els afers públics.

c) L'establiment per llei d'un marc de referència per a l'acolliment i la integració de les persones immigrades.

d) La promoció i la integració de les persones retornades i l'ajuda a aquestes, impulsant les polítiques i les mesures pertinents que facilitin el retorn.

2. La Generalitat és competent per a executar la legislació estatal i europea en matèria de treball dels estrangers. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La tramitació i la resolució dels permisos i de les autoritzacions de treball per compte propi o aliè.

b) La tramitació i la resolució dels recursos presentats amb relació a aquests expedients, l'emissió dels informes legalment establerts sobre la situació laboral dels estrangers i l'aplicació del règim d'inspecció i sanció.

3. Correspon a la Generalitat, en el marc de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat:

a) L'establiment del nombre, del lloc d'origen i de la capacitació professional del contingent de persones immigrants amb destinació a Catalunya, d'acord amb les necessitats i les previsions de treball i de desenvolupament econòmic.

b) La fixació de les decisions estatals sobre immigració, tant les relatives a les normes sobre estrangeria com els acords internacionals, i dels actes executius d'especial transcendència per a Catalunya.

ARTICLE 148. INDÚSTRIA, ARTESANIA, CONTROL METROLÒGIC I CONTRASTACIÓ DE METALLS

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, sens perjudici del que estableix l'apartat 2. Aquesta competència exclusiva inclou en tot cas:

a) L'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya.

b) La seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials, incloent-hi els vehicles automòbils, i també el règim jurídic de les entitats que compleixen en l'àmbit reglamentari activitats de certificació, assaig, inspecció o auditoria a Catalunya.

c) La promoció i la regulació de la qualitat, la innovació i la recerca industrials, i també la promoció i la regulació dels organismes de normalització i de les entitats d'acreditació d'àmbit autonòmic.

d) La regulació i el règim d'intervenció administrativa en les activitats industrials que puguin produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

e) La regulació i el règim d'intervenció administrativa en matèria d'homologació dels tipus, de les parts i dels components dels vehicles, i l'acompliment de les inspeccions de la producció de vehicles i de llurs parts i peces subjectes a homologació.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la planificació de la indústria, d'acord amb els principis que estableixi l'Estat en matèria de planificació general de l'economia. En tot cas, correspon a la Generalitat la competència per a executar els plans estatals de sectors industrials i de reindustrialització.

3. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'artesanía, que inclou en tot cas:

a) La regulació i les mesures administratives d'execució relatives a les empreses artesanes, la condició d'artesà o artesana, els productes i les zones geogràfiques d'interès artesanal.

b) L'adopció i l'execució de mesures de foment de la competitivitat, la capacitació i el desenvolupament de les empreses artesanals, la promoció de llurs productes i la creació de canals de comercialització.

4. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de control metrològic, que inclou en tot cas:

a) L'aprovació del model, la verificació primitiva, la verificació després de reparació o modificació, la verificació periòdica i la vigilància i la inspecció dels models d'instruments, aparells, mitjans i sistemes per a pesar, mesurar o comptar.

b) L'habilitació dels laboratoris oficials de verificació metrològica.

c) L'establiment, la regulació i la gestió del Registre de Control Metrològic de Catalunya.

5. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de contrastació de metalls.

ARTICLE 149. JOVENTUT

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de joventut, que comprèn totes les polítiques que afecten la vida dels joves i que inclou en tot cas:

a) El disseny, l'aplicació i l'avaluació de polítiques, plans i programes destinats a la joventut.

b) La promoció de l'associacionisme juvenil, de les iniciatives de participació de la gent jove, de la mobilitat internacional i del turisme juvenil.

c) La regulació, la gestió, la intervenció i la policia administratives d'activitats i instal·lacions destinades a la joventut.

2. Correspon a la Generalitat la subscripció d'acords amb entitats internacionals i la participació en aquestes en col·laboració amb l'Estat o de manera autònoma, si ho permet la normativa de l'entitat corresponent, i en tot cas la tramitació de documents atorgats per entitats internacionals que afectin persones, instal·lacions o entitats amb residència a Catalunya.

ARTICLE 150. MERCATS DE VALORS I CENTRES DE CONTRACTACIÓ

Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de mercats de valors i centres de contractació situats a Catalunya, d'acord amb els principis i les regles que estableix la normativa bàsica en matèria de mercats de valors. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La creació, la denominació, l'autorització i la supervisió dels mercats de valors i dels sistemes organitzats de negociació.

b) La regulació i les mesures administratives d'execució sobre organització, funcionament, disciplina i règim sancionador de les societats rectores de mercats de valors.

c) El control de l'emissió, l'admissió, la suspensió, l'exclusió i l'establiment de requisits addicionals d'admissió dels valors que es negocien exclusivament en aquests mercats, i també la inspecció i el control.

d) L'acreditació de les persones i de les entitats per a ésser membres d'aquests mercats.

e) L'establiment d'un règim d'incompatibilitats addicional amb relació als administradors de les empreses de serveis d'inversió que operin a Catalunya.

f) L'establiment de mecanismes addicionals de publicitat amb relació a les emissions, els agents i el funcionament dels mercats de valors.

g) L'establiment de les fiances que han de constituir els membres de les borses de valors en garantia de les operacions pendents de liquidació.

h) Els actes d'execució reglats que estableix la legislació estatal.

ARTICLE 151. ORDENACIÓ DEL TERRITORI I DEL PAISATGE, DEL LITORAL I DE L'URBANISME

1. Correspon a la Generalitat, en matèria d'ordenació del territori i del paisatge, la competència exclusiva, que inclou en tot cas:

a) L'establiment de les directrius d'ordenació i gestió del territori, del paisatge i de les actuacions que hi incideixen.

b) L'establiment i la regulació de les figures de planejament territorial i del procediment per a tramitar-les i aprovar-les.

c) L'establiment i la regulació de les figures de protecció d'espais naturals i de corredors biològics.

d) Les previsions sobre emplaçaments de les infraestructures i els equipaments.

e) La determinació de mesures específiques de promoció de l'equilibri territorial, demogràfic, socioeconòmic i ambiental.

2. La determinació de l'emplaçament d'infraestructures i equipaments de titularitat estatal a Catalunya requereix la deliberació i l'informe previs de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.

3. Correspon a la Generalitat, en matèria d'ordenació del litoral, la competència exclusiva, que inclou en tot cas:

a) L'establiment i la regulació dels instruments de planificació i gestió territorial d'ordenació del litoral i de les normes i els plans d'ordenació i utilització de platges, en els quals, en tot cas, es localitzen les infraestructures i les instal·lacions i se'n determinen els usos, i també la regulació del procediment de tramitació i aprovació d'aquests instruments, normes i plans.

b) La regulació de la gestió del domini públic marítim terrestre, especialment l'atorgament d'autoritzacions i concessions i, en tot cas, les concessions d'obres fixes a la mar.

c) L'establiment i la gestió del règim econòmic financer del domini públic marítim terrestre.

d) L'execució d'obres i actuacions al litoral català.

4. Correspon a la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades al litoral català, d'acord amb el que estableix l'article 131.

5. Correspon a la Generalitat, en matèria d'urbanisme, la competència exclusiva, que inclou en tot cas:

a) La regulació del règim urbanístic del sòl, que inclou, en tot cas, la determinació dels criteris sobre els diversos tipus de sòl i els seus usos.

b) La regulació del règim jurídic de la propietat del sòl respectant les condicions bàsiques que l'Estat estableix per garantir la igualtat de l'exercici del dret a la propietat.

c) L'establiment i la regulació dels instruments de planejament i gestió urbanística, i també de llur procediment de tramitació i aprovació.

d) La política de sòl i habitatge, la regulació dels patrimonis públics de sòl i habitatge i el règim de la intervenció administrativa en l'edificació, la urbanització i l'ús del sòl i el subsòl.

e) La protecció de la legalitat urbanística, que inclou, en tot cas, la inspecció urbanística, les ordres de suspensió d'obres i llicències, les mesures de restauració de la legalitat física alterada, i també la disciplina urbanística.

6. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de dret de reversió en les expropiacions

urbanístiques en el marc de la legislació estatal en matèria d'expropiacions.

ARTICLE 152. PROMOCIÓ I DEFENSA DE LA COMPETÈNCIA

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de promoció de la competència en les activitats econòmiques que s'exerceixen principalment a Catalunya.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de defensa de la competència en l'exercici de les activitats econòmiques que s'acompleixin majoritàriament a Catalunya. Aquesta competència inclou en tot cas:

- a) La regulació i l'execució relatives al control de les concentracions empresarials.
- b) La regulació i l'execució sobre el control dels ajuts públics.
- c) La regulació, la inspecció i l'execució del procediment sancionador.
- d) La garantia de la defensa de la competència en l'exercici de l'activitat comercial.

3. La Generalitat participa en els organismes d'àmbit estatal i europeu que tenen atribuïdes funcions homòlogues en matèria de promoció i defensa de la competència.

4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre l'establiment i la regulació del Tribunal Català de Defensa de la Competència, com a òrgan independent, amb jurisdicció sobre tot el territori de Catalunya, al qual correspon en exclusiva tractar de les activitats econòmiques que s'acompleixin principalment a Catalunya i que alterin o puguin alterar la competència. També li correspon l'establiment, la regulació, la tramitació i la resolució dels procediments que se segueixin davant seu.

ARTICLE 153. PROPIETAT INTEL·LECTUAL I INDUSTRIAL

1. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de propietat intel·lectual, que inclou en tot cas:

- a) L'establiment i la regulació d'un registre dels drets de propietat intel·lectual generats a Catalunya o dels quals siguin titulars persones amb residència habitual a Catalunya; l'activitat d'inscripció, modificació o cancel·lació d'aquests drets, i l'exercici de l'activitat administrativa necessària per a garantir-ne la protecció a tot el territori de Catalunya. La Generalitat ha de comunicar a l'Estat les inscripcions efectuades en el seu registre perquè siguin incorporades al registre estatal, hi ha de col·laborar i ha de facilitar el bescanvi d'informació.
- b) L'autorització i la revocació de les entitats de gestió col·lectiva dels drets de propietat intel·lectual que actuïn majoritàriament a Catalunya o bé que hi tinguin el domicili i no actuïn majoritàriament en una altra comunitat autònoma, i també la inspecció i el control de l'activitat de les entitats de gestió col·lectiva d'aquests drets que actuïn a Catalunya.

2. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de propietat industrial, que inclou en tot cas:

- a) L'establiment i la regulació d'un registre de drets de propietat industrial de les persones físiques o jurídiques amb domicili o residència habitual a Catalunya; la inscripció, la modificació i la renovació dels drets de propietat industrial; la resolució definitiva de les sol·licituds, i l'exercici de l'activitat administrativa de garantia d'aquests drets a tot el territori de Catalunya. La Generalitat ha d'acomplir aquesta activitat en els termes del que estableix l'apartat 1.a.
- b) La defensa jurídica i processal dels topònims de Catalunya aplicats al sector de la indústria.

ARTICLE 154. ORGANITZACIÓ TERRITORIAL

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre organització territorial i població dels ens locals, que inclou en tot cas:

- a) La determinació, la creació, la modificació i la supressió dels ens que configuren l'organització territorial de Catalunya.
- b) La creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com dels ens locals d'àmbit territorial inferior; la denominació, la capitalitat i els símbols dels municipis i dels altres ens locals; els topònims, i la determinació dels règims especials.
- c) L'establiment de procediments de relació entre els ens locals i la població.

ARTICLE 155. RÈGIM LOCAL

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, que inclou en tot cas:

- a) Les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals, i també les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i la col·laboració entre els ens locals i entre aquests i l'Administració de la Generalitat, incloent-hi les diverses formes associatives, de mancomunació, convencionals i consorciats.
- b) La determinació de les competències i de les potestats pròpies dels municipis i dels altres ens locals, i també de les funcions públiques d'existència necessària en tots els ens locals de Catalunya.
- c) El règim dels béns de domini públic, comunals i patrimonials i les modalitats de prestació dels serveis públics.
- d) La determinació dels òrgans de govern dels municipis i dels altres ens locals, i també de les competències, el funcionament i el règim d'adopció d'acords d'aquests òrgans, de les relacions entre ells i d'un estatut especial per als càrrecs locals electes.
- e) El règim dels òrgans complementaris de l'organització dels ens locals.
- f) El procediment d'elaboració i aprovació de les normes locals.

2. Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de règim electoral dels municipis per sufragi universal directe i la competència exclusiva en matèria de règim electoral per sufragi indirecte amb relació als altres ens locals.

ARTICLE 156. RELACIONS AMB LES ENTITATS RELIGIOSES

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'entitats religioses que acompleixen llur activitat a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació i l'establiment de mecanismes de col·laboració i cooperació per a l'acompliment de llurs activitats en l'àmbit de les competències de la Generalitat.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de llibertat religiosa. La Generalitat exerceix aquesta competència respectant el desenvolupament directe dels elements essencials del dret. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La gestió del registre estatal d'entitats religioses amb relació a les esglésies, les confessions i les comunitats religioses que acompleixen llur activitat a Catalunya. La Generalitat ha de comunicar a l'Estat les inscripcions efectuades en el registre situat a Catalunya perquè siguin incorporades al registre estatal, hi ha de col·laborar i ha de facilitar el bescanvi d'informació.

b) L'establiment d'acords i convenis de cooperació amb les esglésies, les confessions i les comunitats religioses inscrites en el Registre d'Entitats Religioses estatal en l'àmbit de competències de la Generalitat.

c) La promoció, el desenvolupament i l'execució en l'àmbit de les competències de la Generalitat dels acords i dels convenis signats entre l'Estat i les esglésies, les confessions i les comunitats religioses inscrites en el Registre d'Entitats Religioses estatal.

3. La Generalitat participa en els òrgans d'àmbit estatal que tenen atribuïdes funcions en matèria d'entitats religioses.

ARTICLE 157. SANITAT, SALUT PÚBLICA, ORDENACIÓ FARMACÈUTICA I PRODUCTES FARMACÈUTICS

1. Correspon a la Generalitat, en matèria de sanitat i salut pública, la competència exclusiva sobre:

a) L'organització, el funcionament, l'avaluació, la inspecció i el control de centres, serveis i establiments sanitaris, i també la titularitat dels béns adscrits als serveis sanitaris públics.

b) L'ordenació farmacèutica.

2. Correspon a la Generalitat, en tot allò relatiu a la sanitat i la salut pública a què no fa referència l'apartat 1, la competència compartida, d'acord amb els principis de la legislació bàsica estatal sobre sanitat, en els àmbits següents:

a) L'ordenació, la planificació, la determinació, la regulació i l'execució de les prestacions i els serveis sanitaris, sociosanitaris i de salut mental de caràcter públic en tots els nivells i per a tots els ciutadans.

b) L'ordenació, la planificació, la determinació, la regulació i l'execució de les mesures i les actuacions destinades a preservar, protegir i promoure la salut pública en tots els àmbits, incloent-hi la salut laboral, la sanitat animal amb efectes sobre la salut humana, la sanitat alimentària, la sanitat ambiental i la vigilància epidemiològica.

c) La planificació dels recursos sanitaris de cobertura pública i la coordinació de les activitats sanitàries privades amb el sistema sanitari públic.

d) La formació sanitària especialitzada, que inclou l'acreditació i l'avaluació de centres i unitats docents; la planificació de l'oferta de places per a la formació d'especialistes; la gestió de les convocatòries per a l'accés a les dites places i dels programes de formació de les especialitats i les àrees de capacitació específica; el reconeixement professional de títols d'especialistes obtinguts a l'estranger, d'acord amb els supòsits i els procediments establerts normativament; l'expedició de diplomes d'àrees de capacitació específica, i l'establiment de requisits d'accés a partir d'uns continguts bàsics.

2. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre el règim estatutari i la formació del personal que presta serveis en el sistema sanitari públic, llevat de la determinació dels seus drets i deures, en els termes del que estableix l'article 114. Amb relació als drets i deures, correspon a la Generalitat la competència compartida d'acord amb els principis de la legislació bàsica estatal sobre funció pública.

3. La Generalitat participa de manera efectiva, per mitjà de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat, en la fixació de les bases i en la planificació i la coordinació estatal en matèria de sanitat i salut pública.

4. Correspon a la Generalitat la competència executiva de la legislació estatal en matèria de productes farmacèutics, d'autorització dels centres d'elaboració de productes farmacèutics i de selecció i registre de medicaments.

ARTICLE 158. SERVEIS SOCIALS, VOLUNTARIAT, MENORS I PROMOCIÓ DE LES FAMÍLIES

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, que inclou en tot cas:

a) La regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i econòmiques no contributives de la seguretat social i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública.

b) La regulació i l'ordenació de les entitats, els serveis i els establiments públics i privats que presten serveis socials a Catalunya.

c) La regulació i l'aprovació dels plans i els programes específics dirigits a persones i col·lectius en situació de pobresa o de necessitat social.

d) La intervenció i el control dels sistemes de protecció social complementària privats.

2. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de voluntariat, que inclou, en tot cas, la definició de l'activitat i la regulació i la promoció de les actuacions destinades a la solidaritat i a l'acció voluntària que s'executin individualment o per mitjà d'institucions públiques o privades.

3. Correspon a la Generalitat, en matèria de menors:

a) La competència exclusiva en matèria de protecció de menors, que inclou, en tot cas, la regulació del règim de la protecció i de les institucions públiques de protecció i tutela dels menors desemparats i en situació de risc.

b) La competència executiva de la legislació estatal en matèria de responsabilitat penal dels menors.

c) La Generalitat participa, per mitjà de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat, en l'elaboració i la reforma de la legislació penal i processal que incideixi en les competències de menors.

4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de promoció de les famílies i de la infància, que inclou, en tot cas, les mesures de protecció social de les diverses modalitats de famílies i llur execució i control.

ARTICLE 159. ENERGIA I MINES

1. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria d'energia, d'acord amb els principis que estableix la legislació bàsica estatal sobre règim energètic i les regles sobre reserves estratègiques. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La regulació de les activitats de producció, emmagatzematge i transport d'energia, l'atorgament de les autoritzacions de les instal·lacions que transcorrin íntegrament pel territori de Catalunya i l'exercici de les activitats d'intervenció, inspecció i control de totes les instal·lacions existents a Catalunya.

b) La regulació de l'activitat de distribució d'energia que s'acompleixi a Catalunya, l'atorgament de les autoritzacions de les instal·lacions corresponents i l'exercici de les activitats d'intervenció, inspecció i control de totes les instal·lacions existents a Catalunya.

c) L'establiment de normes de qualitat dels serveis de subministrament d'energia.

d) El foment i la gestió de les energies renovables i de l'eficiència energètica.

e) La regulació de la retribució de l'activitat de distribució i del règim econòmic aplicable a la dotació de nous subministraments.

f) La designació del gestor de xarxa de distribució elèctrica.

2. La Generalitat participa per mitjà de l'emissió d'un informe preceptiu en el procediment d'atorgament de l'autorització de les instal·lacions de producció i transport d'energia si aquestes ultrapassen el territori de Catalunya o si l'energia s'aprofita fora d'aquest territori.

3. La Generalitat participa en els organismes estatals reguladors del sector energètic i en la planificació d'àmbit estatal que afecti el territori de Catalunya.

4. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre el règim miner d'acord amb els principis de la legislació bàsica estatal en aquesta matèria. Aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació i el règim d'intervenció administrativa i control de les mines i els recursos miners situats a Catalunya i de les activitats extractives que s'hi acompleixin.

ARTICLE 160. JOC I ESPECTACLES

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de joc, apostes i casinos, que inclou en tot cas:

a) La creació i l'autorització de joc i apostes i llur regulació, i també la regulació de les empreses dedicades a la gestió, l'explotació i la pràctica d'aquestes activitats o que tenen per objecte la comercialització i la distribució dels materials relacionats amb el joc en general, incloent-hi les modalitats de joc per mitjans informàtics i telemàtics.

b) La regulació i el control dels locals, les instal·lacions i els equipaments utilitzats per a complir aquestes activitats.

c) La determinació del règim fiscal sobre l'activitat de joc de les empreses que l'acompleixen.

2. La Generalitat participa en els rendiments dels jocs i les apostes d'àmbit territorial estatal d'acord amb els criteris que fixi la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.

3. L'autorització de noves modalitats de joc i apostes d'àmbit estatal o bé la modificació de les existents requereix l'acord previ de la Generalitat.

4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'espectacles i activitats recreatives, que inclou, en tot cas, l'ordenació general del sector, el règim d'intervenció administrativa i la seguretat i el control de tota mena d'espectacles en espais i locals públics.

ARTICLE 161. MEDI AMBIENT, ESPAIS NATURALS I METEOROLOGIA

1. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient, d'acord amb els principis de la legislació bàsica estatal, i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència compartida inclou en tot cas:

a) L'establiment i la regulació dels instruments de planificació ambiental i del procediment de tramitació i aprovació d'aquests instruments.

b) La regulació, la tramitació i la resolució dels procediments d'avaluació ambiental de les obres, les instal·lacions i les activitats situades a Catalunya i dels plans i els programes que afectin el seu territori, amb independència de l'administració competent per a autoritzar-les o per a aprovar-los, segons que correspongui.

c) L'establiment i la regulació de mesures de sostenibilitat, fiscalitat i recerca ambientals.

d) La regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat, del medi ambient marí i aquàtic si no tenen per finalitat exclusiva la preservació dels recursos pesquers marítics.

e) La regulació sobre prevenció en la producció d'envasos i embalatges en tot llur cicle de vida, des que es generen fins que passen a ésser residus.

f) La regulació sobre prevenció i correcció de la generació de residus amb origen o destinació a Catalunya i sobre la gestió i el trasllat d'aquests i llur disposició final.

g) La regulació en la prevenció, el control, la correcció, la recuperació i la compensació de la contaminació de sòl i subsòl.

h) La regulació i la gestió dels abocaments efectuats en aigües territorials corresponents al litoral de Catalunya i dels efectuats en aigües superficials i subterrànies que no passen per una altra comunitat autònoma. En tot cas, dins del seu àmbit territorial, correspon a la Generalitat la competència executiva sobre la intervenció administrativa dels abocaments en aigües superficials i subterrànies que passen per una altra comunitat autònoma.

i) La regulació de l'ambient atmosfèric i de les diverses classes de contaminació d'aquest, la declaració de zones d'atmosfera contaminada i l'establiment d'altres instruments de control de la contaminació, amb independència de l'administració competent per a autoritzar l'obra, la instal·lació o l'activitat que la produeixi.

j) La regulació del règim d'assignacions de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

k) La regulació i la promoció de les qualificacions relatives a productes, activitats, instal·lacions, infraestructures, procediments, processos productius o conductes respectuosos amb el medi ambient.

l) La prevenció, la restauració i la reparació de danys al medi ambient i el règim sancionador corresponent.

2. Correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva, que inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits situats totalment o parcialment a Catalunya.

3. La Generalitat, en el cas dels espais naturals que ultrapassen el territori de Catalunya, ha de promoure els instruments de col·laboració amb altres comunitats autònomes per a crear, delimitar, regular i gestionar aquests espais. En tot cas, la gestió de l'espai situat a Catalunya correspon a la Generalitat, llevat que se n'hagi acordat la gestió conjunta amb les comunitats confrontants.

4. La declaració i la delimitació d'espais naturals dotats amb un règim de protecció estatal requereix l'acord previ de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat. Si l'espai està situat íntegrament al territori de Catalunya, la gestió correspon a la Generalitat; si ultrapassa aquest territori, s'aplica el que estableix l'apartat 3.

5. Correspon a la Generalitat, en matèria de meteorologia i climatologia, la competència exclusiva sobre el servei meteorològic de Catalunya i sobre climatologia, que inclou, en tot cas, el subministrament d'informació meteorològica i climàtica, incloent-hi el pronòstic, el control i el seguiment de les situacions meteorològiques de risc, i també la recerca en aquests àmbits i l'elaboració de la cartografia climàtica.

6. La Generalitat participa en les entitats internacionals que compleixen funcions meteorològiques i de protecció ambiental en col·laboració amb l'Estat o de manera autònoma si ho permet la normativa de l'entitat corresponent.

7. La Generalitat exerceix les seves competències per mitjà del Cos d'Agents Rurals, competents en la vigilància, el control, la protecció, la prevenció integral i la col·laboració en la gestió del medi ambient. Els membres d'aquest cos tenen la condició d'agents de l'autoritat i exerceixen funcions de policia administrativa especial i policia judicial.

ARTICLE 162. POLÍTQUES DE GÈNERE

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de polítiques de gènere, que inclou en tot cas:

a) La planificació, el disseny, l'execució, l'avaluació i el control de normes, plans i directrius generals en matèria de polítiques de dones, i també establir accions positives per a eradicar la discriminació per raó de sexe que s'hagin d'executar amb caràcter unitari per a tot el territori de Catalunya.

b) La promoció de l'associacionisme de dones que aconsegueixen activitats relacionades amb la igualtat i la no-discriminació i la promoció de les iniciatives de participació.

c) La regulació de les mesures i els instruments per a la sensibilització sobre la violència de gènere i per a detectar-la i prevenir-la, i també la regulació de serveis i recursos destinats a aconseguir una protecció integral de les dones que han patit o pateixen aquest tipus de violència.

ARTICLE 163. SEGURETAT PÚBLICA

1. Correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat pública, la competència exclusiva sobre:

a) La definició i la regulació d'un sistema de seguretat pública propi de Catalunya.

b) La creació, l'organització i el comandament de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

c) L'ordenació general i la coordinació de les policies locals.

2. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de seguretat ciutadana i ordre públic i la protecció dels drets fonamentals relacionats amb aquesta matèria que deriva de l'exercici de l'autoritat governativa, que inclou en tot cas:

a) Les funcions governatives sobre l'exercici dels drets de reunió i manifestació.

b) L'expedició de documentació oficial, incloent-hi el passaport i els documents d'identitat.

c) La protecció i la lluita contra el frau fiscal.

d) El règim de tinença i ús d'armes, municions i explosius, llur adquisició amb destinació als cossos policíacs de Catalunya i l'expedició de les llicències corresponents.

e) El compliment de les disposicions per a la conservació de la natura, del medi ambient i dels recursos hidrològics.

3. La Generalitat participa, per mitjà d'una junta de seguretat de composició paritària entre la Generalitat i l'Estat i presidida per la Generalitat, en la coordinació de les polítiques de seguretat i de l'activitat dels cossos policíacs de l'Estat i de Catalunya, en el bescanvi d'informació en l'àmbit internacional i en les relacions de col·laboració i auxili amb les autoritats policíiques d'altres països. La Generalitat ha d'incorporar representants en totes les delegacions i tots els grups de treball de col·laboració amb les policies d'altres països en què participi l'Estat.

4. La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra té com a àmbit d'actuació el conjunt del territori de Catalunya i exerceix totes les funcions pròpies d'un cos de policia general i integral, en els àmbits següents:

a) La seguretat ciutadana i l'ordre públic.

b) La policia administrativa, que inclou la que deriva de la normativa estatal.

c) La policia judicial i la investigació criminal, que inclou la investigació de les diverses formes de crim organitzat i terrorisme.

d) El control i la vigilància del trànsit.

ARTICLE 164. SEGURETAT PRIVADA

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre la seguretat privada, que inclou en tot cas:

a) La regulació de la seguretat privada i el règim d'intervenció administrativa de les empreses de seguretat i de llur personal que actuen a Catalunya.

b) La regulació i el règim d'intervenció administrativa de les persones físiques que compleixen funcions de seguretat i investigació privades a Catalunya.

c) La regulació dels requisits i de les condicions dels establiments i de les persones físiques o jurídiques que estan obligats a adoptar mesures de seguretat.

d) La regulació de la formació del personal que compleix funcions de seguretat i investigació privades.

e) La inspecció i el control de les activitats de seguretat privada que s'acompleixen a Catalunya.

f) La coordinació dels serveis de seguretat i investigació privades amb els cossos policíacs de les administracions catalanes.

ARTICLE 165. VIDEOVIGILÀNCIA I CONTROL DE SO I ENREGISTRAMENTS

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre l'ús de la videovigilància i el control de so i enregistraments o altres mitjans anàlegs, en l'àmbit públic, efectuats per qualsevol cos policíac o per empreses i establiments privats. La Generalitat ha d'exercir aquesta competència respectant el contingut essencial dels drets fonamentals.

ARTICLE 166. EMERGÈNCIES I PROTECCIÓ CIVIL

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i també la direcció i la coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats dels governs locals en aquesta matèria.

2. La Generalitat, en els casos relatius a emergències i protecció civil d'abast superior a Catalunya, ha de promoure mecanismes de col·laboració amb altres comunitats autònomes i amb l'Estat.

3. Correspon a la Generalitat l'execució de la legislació de l'Estat en matèria de seguretat nuclear i salvament marítim.

ARTICLE 167. SEGURETAT SOCIAL

1. Correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat social, la competència compartida, d'acord amb els principis que estableix la legislació bàsica estatal sobre seguretat social. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) L'ordenació del sistema de la seguretat social.

b) L'organització i l'administració del patrimoni i dels serveis que integren el sistema de la seguretat social a Catalunya.

c) L'ordenació i l'exercici de totes les potestats administratives sobre les mútues d'accidents de treball i malalties professionals i sobre les institucions, les empreses i les fundacions que col·laboren amb la seguretat social.

d) La direcció i la inspecció de la gestió i l'administració de les prestacions econòmiques de la seguretat social.

e) L'ordenació de la inscripció d'empreses, les afiliacions, les altes i baixes i els altres actes d'enquadrament dels empresaris i els treballadors per compte propi i aliè.

2. Correspon a la Generalitat la gestió dels serveis del règim econòmic de la seguretat social, que inclou el reconeixement i la gestió de les prestacions econòmiques del sistema de seguretat social i l'organització d'aquests serveis.

TÍTOL V. DE LES RELACIONS DE LA GENERALITAT AMB L'ESTAT, AMB ALTRES COMUNITATS AUTÒNOMES I AMB LA UNIÓ EUROPEA. DE L'ACCIÓ EXTERIOR DE LA GENERALITAT

CAPÍTOL I. RELACIONS DE LA GENERALITAT AMB L'ESTAT I AMB ALTRES COMUNITATS AUTÒNOMES

ARTICLE 168. DISPOSICIÓ GENERAL

1. La Generalitat i l'Estat s'han de prestar ajuda mútua i han de col·laborar quan sigui necessari per a l'exercici eficaç de les competències respectives i per a la defensa dels interessos respectius.

2. La Generalitat pot establir amb altres comunitats autònomes relacions de col·laboració per a la fixació de polítiques comunes, per a l'exercici eficaç de les seves competències i per al tractament dels assumptes d'interès comú, especialment quan tinguin un abast supra-territorial. La Generalitat ha de prestar l'ajut necessari a les altres comunitats autònomes per a l'exercici eficaç de llurs competències.

3. La Generalitat ha de participar en les institucions, els organismes i els procediments de presa de decisions de l'Estat que afectin les seves competències d'acord amb el que estableixen aquest Estatut i la legislació orgànica corresponent.

SECCIÓ PRIMERA. COL·LABORACIÓ AMB L'ESTAT I AMB ALTRES COMUNITATS AUTÒNOMES

ARTICLE 169. INSTRUMENTS DE COL·LABORACIÓ ENTRE LA GENERALITAT I L'ESTAT

1. La Generalitat i l'Estat, en l'àmbit de les competències respectives, poden subscriure convenis de col·laboració i fer ús dels altres mitjans de col·laboració que considerin adequats per a acomplir els objectius d'interès comú.

2. La Generalitat també pot col·laborar amb l'Estat mitjançant òrgans i procediments multilaterals en els àmbits i els assumptes d'interès comú.

ARTICLE 170. EFECTES DE LA COL·LABORACIÓ ENTRE LA GENERALITAT I L'ESTAT

1. La participació de la Generalitat en els òrgans i els mecanismes bilaterals i multilaterals de col·laboració amb l'Estat i amb altres comunitats autònomes no altera la titularitat de les competències que li corresponen.

2. La Generalitat no queda vinculada per les decisions adoptades en el marc dels mecanismes multilaterals de col·laboració amb l'Estat i amb altres comunitats autònomes respecte de les quals no hagi manifestat el seu acord.

3. La Generalitat pot fer constar reserves als acords adoptats en el marc dels mecanismes multilaterals de col·laboració quan s'hagin pres sense la seva aprovació.

ARTICLE 171. RÈGIM DELS CONVENIS ENTRE LA GENERALITAT I L'ESTAT

1. El règim jurídic dels convenis signats per la Generalitat, pel que fa a aquesta, ha d'ésser establert per llei del Parlament.

2. Els convenis subscrits entre el Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat s'han de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* en el termini d'un mes a comptar del dia en què se signen. La data de publicació dels convenis en el *Boletín Oficial del Estado* en determina l'eficàcia pel que fa a tercers.

ARTICLE 172. CONVENIS I ACORDS AMB ALTRES COMUNITATS AUTÒNOMES

1. La Generalitat pot subscriure amb altres comunitats autònomes convenis de col·laboració i acords de cooperació en assumptes d'interès comú.

2. Els convenis i els acords amb les altres comunitats autònomes poden acordar, entre altres continguts, la creació d'òrgans mixtos i l'establiment de projectes, plans i programes conjunts.

3. La subscripció de convenis i acords només requereix l'aprovació prèvia del Parlament en els casos que n'afectin les facultats legislatives. En els altres casos, el Govern ha d'informar el Parlament de la subscripció en el termini d'un mes a comptar del dia de la signatura.

4. Els convenis de col·laboració subscrits per la Generalitat amb altres comunitats autònomes s'han de comunicar a les Corts Generals i llur vigència comença trenta dies després d'aquesta comunicació, llevat que les Corts Generals, amb l'audiència prèvia de la Generalitat i, si escau, de les comunitats autònomes implicades, decideixin que s'han de qualificar com a acords de cooperació que requereixen l'autorització prèvia a què fa referència l'article 145.2 de la Constitució.

5. Els convenis i els acords subscrits per la Generalitat amb altres comunitats autònomes s'han de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* en el termini de quaranta-cinc dies i d'un mes, respectivament, a comptar del dia en què se signen.

SECCIÓ SEGONA. LA PARTICIPACIÓ EN INSTITUCIONS I EN PROCEDIMENTS DE PRESA DE DECISIONS ESTATALS

ARTICLE 173. COMPAREIXENÇA DELS SENADORS DE CATALUNYA DAVANT EL PARLAMENT

Els senadors elegits a Catalunya i els que representen la Generalitat en el Senat poden comparèixer davant el Parlament a petició pròpia o a sol·licitud d'aquest per a informar sobre llur activitat en el Senat, en els termes que estableix el Reglament del Parlament.

ARTICLE 174. DESIGNACIÓ DE MEMBRES DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL I DEL CONSELL GENERAL DEL PODER JUDICIAL

La Generalitat ha de participar en els processos de designació de magistrats del Tribunal Constitucional i de consellers del Consell General del Poder Judicial, i el Parlament ha de formular propostes sobre la designació dels membres d'aquests òrgans constitucionals que correspon de nomenar al Senat, en els termes establerts, respectivament, per la legislació orgànica corresponent i pel Reglament del Senat.

ARTICLE 175. PARTICIPACIÓ EN L'ORDENACIÓ GENERAL DE L'ACTIVITAT ECONÒMICA

La Generalitat ha de participar en l'elaboració de les decisions estatals que afecten l'ordenació general de l'activitat econòmica en el marc dels procediments i els organismes que estableix l'article 131.2 de la Constitució.

ARTICLE 176. DESIGNACIÓ DE REPRESENTANTS EN ELS ORGANISMES ECONÒMICS I SOCIALS

1. La Generalitat designa representants en els òrgans de direcció del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i els altres organismes estatals que exerceixen funcions d'autoritat reguladora sobre matèries de rellevància econòmica i social relacionades amb competències de la Generalitat, o bé participa en la designació dels membres d'aquests òrgans.

2. La Generalitat designa representants en els òrgans de direcció dels organismes econòmics i energètics, de les institucions financeres i de les empreses públiques de l'Estat la competència de les quals s'estengui al territori de Catalunya i que no siguin objecte de traspàs, o bé participa en la designació dels membres d'aquests òrgans.

3. La Generalitat designa representants en el Tribunal de Comptes, el Consell Econòmic i Social, l'Agència Tributària, la Comissió del Sistema Elèctric, l'Agència de Protecció de Dades, el Consell de Ràdio i Televisió, o bé participa en la designació dels membres d'aquests organismes, en els termes que estableix la legislació aplicable.

4. Les propostes o les designacions a què fan referència els apartats 1, 2 i 3 han d'ésser fetes pel Parlament, o bé amb el seu acord, en els termes que estableix la llei.

5. La Generalitat pot dirigir propostes als organismes a què fan referència els apartats 1 i 2 amb relació a les decisions que hagin de prendre i que afectin les seves competències.

6. L'Estat, si la naturalesa de l'ens ho requereix i la seva seu principal no és a Catalunya, ha de crear delegacions territorials dels organismes a què fa referència l'apartat 1. La Generalitat participa en la designació dels membres de les delegacions que s'emplacin al seu territori.

SECCIÓ TERCERA. LA COMISSIÓ BILATERAL GENERALITAT - ESTAT

ARTICLE 177. LES FUNCIONS I LA COMPOSICIÓ DE LA COMISSIÓ BILATERAL GENERALITAT - ESTAT

1. La Comissió Bilateral Generalitat - Estat, d'acord amb els principis establerts pels articles 3.1 i 168, constitueix el marc general i permanent de relació entre la Generalitat i l'Estat als efectes següents:

a) La participació i la col·laboració de la Generalitat en l'exercici de les competències estatals que afectin l'autonomia de Catalunya.

b) L'intercanvi d'informació i l'establiment, quan escaigui, de mecanismes de col·laboració en les respectives polítiques públiques i els assumptes d'interès comú.

2. Les funcions de la Comissió són deliberar, fer propostes i, si escau, adoptar acords en els casos establerts per aquest Estatut i, en general, amb relació als àmbits següents:

a) L'elaboració de projectes normatius de l'Estat que afectin les competències i els interessos de Catalunya, especialment quan es tracti de normes bàsiques o orgàniques i de les que tenen com a funció delimitar les competències, d'acord amb la Constitució i aquest Estatut.

b) La programació de la política econòmica general del Govern de l'Estat en tot allò que afecti els interessos i les competències de la Generalitat i sobre l'aplicació i el desenvolupament d'aquesta política, especialment sobre les decisions estatals que afecten els mercats energètics i el sistema financer.

c) L'impuls de les mesures adequades per a millorar la relació entre l'Estat i la Generalitat i assegurar un exercici més eficaç de les competències respectives en els àmbits d'interès comú.

d) Els conflictes competencials plantejats entre les dues parts i la proposta, si escau, de mesures per a resoldre'ls.

e) L'avaluació del funcionament dels mecanismes de col·laboració que s'hagin establert entre l'Estat i la Generalitat i la proposta de les mesures que permetin millorar-lo.

f) La proposta de la relació d'organismes econòmics, institucions financeres i empreses públiques de l'Estat en els quals la Generalitat pot designar representants, i les modalitats i les formes d'aquesta representació.

g) El seguiment de la política europea per a garantir l'efectivitat de la participació de la Generalitat en els assumptes de la Unió Europea.

h) El seguiment de l'acció exterior de l'Estat que afecti les competències de la Generalitat.

i) Les qüestions d'interès comú que estableixin les lleis o que plantegin les parts.

3. La Comissió és integrada per un nombre igual de representants de l'Estat i de la Generalitat. La seva presidència és exercida de manera alternativa entre les dues parts en torns d'un any. La Comissió disposa d'una secretaria permanent i pot crear les subcomissions i els comitès que cregui convenients. La Comissió elabora una memòria anual, que trasllada al Govern de l'Estat i al Govern de la Generalitat i al Parlament.

4. La Comissió es reuneix en sessió plenària almenys dues vegades l'any i sempre que ho demani una de les dues parts.

5. La Comissió adopta el seu reglament intern i de funcionament per acord de les dues parts.

CAPÍTOL II. RELACIONS DE LA GENERALITAT AMB LA UNIÓ EUROPEA

ARTICLE 178. DISPOSICIÓ GENERAL

La Generalitat ha de participar, en els termes que estableix aquest Estatut, en els afers relacionats amb la

Unió Europea que afectin les competències o els interessos de Catalunya.

ARTICLE 179. PARTICIPACIÓ EN ELS TRACTATS ORIGINARIS

1. La Generalitat ha d'ésser informada pel Govern de l'Estat de les iniciatives de revisió dels tractats de la Unió Europea i dels processos de subscripció i ratificació subsegüents. El Govern de la Generalitat i el Parlament han de dirigir al Govern de l'Estat i a les Corts Generals les observacions que estimin pertinents a aquest efecte, que són determinants en el cas de les competències exclusives.

2. El Govern de l'Estat ha d'incorporar representants de la Generalitat a les delegacions espanyoles que participin en els processos de revisió i negociació dels tractats originaris i en els d'adopció de nous tractats.

ARTICLE 180. PARTICIPACIÓ EN LA FORMACIÓ DE LES POSICIONS DE L'ESTAT

1. La Generalitat participa en la formació de les posicions de l'Estat davant la Unió Europea, especialment davant el Consell de Ministres, en els assumptes relatius a les competències o als interessos de Catalunya, en els termes que estableixen aquest Estatut, la legislació sobre aquesta matèria i els acords subscrits entre l'Estat i la Generalitat.

2. La Generalitat ha de participar de manera bilateral en la formació de les posicions de l'Estat en els afers europeus que l'afecten directament o exclusivament, o bé, si aquesta participació no és possible, mitjançant procediments generals. Altrament, la participació es fa en el marc dels procediments multilaterals que s'estableixin.

3. La posició expressada per la Generalitat és determinant per a la formació de la posició estatal si afecta les seves competències exclusives i compartides. En els altres casos, aquesta posició ha d'ésser escoltada per l'Estat. La posició expressada per la Generalitat ha d'ésser especialment rellevant per a l'Estat si de la proposta o la iniciativa europees poden derivar per a Catalunya conseqüències financeres o administratives.

4. L'Estat ha d'informar regularment la Generalitat, en tots els casos, de manera completa i actualitzada, sobre les iniciatives i les propostes presentades davant la Unió Europea. El Govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya han de dirigir al Govern de l'Estat i a les Corts Generals, segons que correspongui, les observacions i les propostes que estimin pertinents sobre les dites iniciatives i propostes.

ARTICLE 181. PARTICIPACIÓ EN INSTITUCIONS I ORGANISMES EUROPEUS

1. Els representants de la Generalitat participen directament en totes les delegacions espanyoles davant la Unió Europea que tractin assumptes de la competència de la mateixa Generalitat o que afecten l'interès de Catalunya, i especialment davant el Consell de Ministres i els òrgans consultius i preparatoris del Consell i de la Comissió.

2. La Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, pot exercir la representació de l'Estat i,

quan escaigui, la presidència d'aquestes institucions i d'aquests òrgans, d'acord amb la normativa aplicable.

3. La Generalitat, d'acord amb l'Estat, designa representants en el marc de la representació permanent d'aquest en les institucions i els organismes de la Unió Europea.

4. El Parlament pot establir relacions amb el Parlament Europeu en àmbits d'interès comú.

ARTICLE 182. PARTICIPACIÓ EN EL CONTROL DELS PRINCIPIS DE SUBSIDIARIETAT I DE PROPORCIONALITAT

El Parlament ha d'ésser consultat prèviament a l'emissió del dictamen de les Corts Generals sobre les propostes legislatives europees, en el marc del procediment de control dels principis de subsidiarietat i de proporcionalitat que estableix el dret de la Unió Europea si aquestes propostes afecten les competències de la Generalitat.

ARTICLE 183. DESENVOLUPAMENT I APLICACIÓ DEL DRET DE LA UNIÓ EUROPEA

1. La Generalitat ha d'aplicar directament el dret de la Unió Europea a Catalunya, transposar-lo i desenvolupar-lo en l'àmbit de les seves competències.

2. L'Estat, si l'execució del dret de la Unió Europea requereix l'adopció de mesures internes d'abast superior al territori de Catalunya que les comunitats autònomes competents no poden adoptar mitjançant mecanismes de col·laboració o coordinació, ha de consultar la Generalitat sobre aquestes circumstàncies abans que s'adoptin les dites mesures. La Generalitat ha de participar en els òrgans que adoptin aquestes mesures o, si aquesta participació no és possible, ha d'emetre un informe previ.

3. En el cas que la Unió Europea estableixi una legislació sobre matèries respecte de les quals l'Estat disposi a Catalunya de competència per a dictar-ne les bases, la Generalitat pot adoptar directament la legislació de desenvolupament a partir de les normes europees.

ARTICLE 184. GESTIÓ DE FONS EUROPEUS

1. Correspon a la Generalitat la gestió dels fons europeus en matèries de la seva competència.

2. La gestió dels fons, en l'àmbit de les competències legislatives de la Generalitat, inclou les facultats de decidir la destinació concreta, les condicions de concessió, la regulació del procediment d'atorgament, la tramitació, el pagament i el control i la inspecció. En l'àmbit de les competències només executives de la Generalitat, la gestió dels fons inclou, si més no, la regulació del procediment d'atorgament, la tramitació, el pagament i el control i la inspecció.

3. En el cas que els fons europeus no es puguin territorialitzar, l'Estat ha de motivar i fonamentar en dret aquesta circumstància, i la Generalitat ha de participar en els òrgans o en el procediment de distribució. La participació de la Generalitat té caràcter determinant per a l'Estat en el cas que els fons afectin l'exercici de

competències exclusives. Corresponen, en tots els casos, a la Generalitat les facultats de tramitació, pagament, control i inspecció.

ARTICLE 185. ACCIONS DAVANT EL TRIBUNAL DE JUSTÍCIA

1. La Generalitat té accés directe al Tribunal de Justícia de la Unió Europea en els termes que estableixi la normativa europea.

2. El Govern de la Generalitat pot instar el Govern de l'Estat i el Comitè de les Regions a iniciar accions davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea en defensa dels legítims interessos i competències de la Generalitat. La Generalitat dirigeix la defensa jurídica de les seves posicions en el procediment.

3. La negativa del Govern de l'Estat a exercir les accions sol·licitades només es pot produir en cas de greus perjudicis per a la política d'integració, ha d'ésser motivada i comporta la convocatòria automàtica de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.

ARTICLE 186. DELEGACIÓ DE LA GENERALITAT DAVANT LA UNIÓ EUROPEA

1. La Generalitat ha d'establir una delegació davant les institucions de la Unió Europea.

2. El personal de la delegació de la Generalitat davant la Unió Europea té un estatut assimilat al del personal de les representacions de l'Estat davant la Unió Europea.

ARTICLE 187. CIRCUMSCRIPCIÓ ELECTORAL PER AL PARLAMENT EUROPEU

El territori de Catalunya, tot sol o juntament amb els territoris d'altres comunitats autònomes veïnes, és una circumscripció per a les eleccions al Parlament Europeu. La llei orgànica electoral ha de concretar aquesta determinació.

CAPÍTOL III. L'ACCIÓ EXTERIOR DE LA GENERALITAT

ARTICLE 188. DISPOSICIÓ GENERAL

1. La Generalitat ha d'impulsar la projecció de Catalunya a l'exterior i promoure els seus interessos en aquest àmbit.

2. Les competències de la Generalitat inclouen la capacitat per a portar a terme les accions exteriors que són inherents a cadascuna d'aquelles, directament o, si escau, per mitjà de l'Estat.

ARTICLE 189. LES DELEGACIONS A L'EXTERIOR

1. La Generalitat, per a la promoció dels interessos de Catalunya, pot establir delegacions o oficines de representació a l'exterior.

2. El personal de les delegacions de la Generalitat a l'exterior té l'estatut necessari per a exercir les seves funcions.

ARTICLE 190. ELS ACORDS DE COL·LABORACIÓ

La Generalitat, per a la promoció dels interessos de Catalunya, pot subscriure acords de col·laboració en

l'àmbit de les seves competències. Amb aquesta finalitat, els òrgans de representació exterior de l'Estat han de prestar el suport necessari a les iniciatives de la Generalitat.

ARTICLE 191. ELS TRACTATS I ELS CONVENIS INTERNACIONALS

1. La Generalitat ha d'ésser informada prèviament pel Govern de l'Estat sobre els processos de negociació de tractats i convenis internacionals, si afecten les competències o els interessos de Catalunya. El Govern de la Generalitat i el Parlament poden dirigir al Govern de l'Estat i a les Corts Generals les observacions que considerin pertinents sobre aquesta qüestió.

2. La Generalitat ha de participar en el procés de negociació dels tractats i els convenis internacionals que afectin les seves competències. Aquesta participació comporta, en tots els casos, la incorporació d'una representació de la Generalitat a la delegació negociadora i l'informe determinant del Parlament quan es tracti de competències exclusives.

3. La Generalitat pot sol·licitar al Govern de l'Estat la subscripció de convenis i tractats internacionals, o que aquest demani l'autorització de les Corts Generals per a subscriure'ls, sobre matèries d'interès per a Catalunya. En el cas de les competències exclusives, la Generalitat pot concloure preacords internacionals, que requereixen l'autorització de l'Estat.

4. La Generalitat pot sol·licitar l'autorització de l'Estat per a signar, en nom del Govern, tractats i convenis internacionals en l'àmbit de les seves competències.

5. La Generalitat ha d'adoptar les mesures necessàries per a executar les obligacions derivades dels tractats i els convenis internacionals ratificats per Espanya o que vinculin l'Estat, en l'àmbit de les seves competències.

ARTICLE 192. COOPERACIÓ TRANSFRONTERERA, INTERREGIONAL I AL DESENVOLUPAMENT

1. La Generalitat ha de promoure la cooperació amb les regions europees amb què comparteix interessos econòmics, socials, ambientals i culturals, i hi ha d'establir les relacions que corresponguin.

2. La Generalitat ha de promoure la cooperació amb altres territoris, en els termes que estableix l'apartat 1.

3. La Generalitat ha de promoure programes de cooperació al desenvolupament.

ARTICLE 193. LA PARTICIPACIÓ EN ORGANISMES INTERNACIONALS

La Generalitat ha de participar en els organismes internacionals competents en matèries d'interès rellevant per a Catalunya, especialment la UNESCO i altres organismes de caràcter cultural, de manera autònoma si ho permet la normativa corresponent, o bé, en tot cas, formant part de la delegació espanyola.

ARTICLE 194. LA COORDINACIÓ DE LES ACCIONS EXTERIORS

La Generalitat ha d'impulsar i coordinar, en l'àmbit de les seves competències, les accions exteriors dels ens locals i dels organismes i altres ens públics de Catalunya, sens perjudici de l'autonomia que tinguin.

ARTICLE 195. LA PROJECCIÓ INTERNACIONAL DE LES ORGANITZACIONS CATALANES

La Generalitat ha de promoure la projecció internacional de les organitzacions socials, culturals i esportives de Catalunya i, si escau, llur afiliació a les entitats afins d'àmbit internacional, en el marc del compliment dels seus objectius.

TÍTOL VI. DEL FINANÇAMENT

CAPÍTOL I. LES FINANCES DE LA GENERALITAT

ARTICLE 196. PRINCIPIS RECTORS

El finançament de la Generalitat es regeix pels principis d'autonomia financera, coordinació, solidaritat i transparència en les relacions fiscals i financeres entre les administracions públiques, i també pels principis de suficiència de recursos, responsabilitat fiscal, equitat i lleialtat institucional entre les esmentades administracions.

ARTICLE 197. ELS RECURSOS DE LA GENERALITAT

Els recursos de les finances de la Generalitat són constituïts per:

- a) Els rendiments dels seus impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis.
- b) El rendiment dels tributs cedits totalment o parcialment per l'Estat.
- c) Els recàrrecs sobre els tributs estatals i les participacions en els ingressos de l'Estat.
- d) Les transferències de l'Estat.
- e) Les transferències de la Unió Europea i d'altres administracions públiques.
- f) L'emissió de deute públic i el recurs al crèdit.
- g) Els ingressos per la percepció dels seus preus públics.
- h) El rendiment del seu patrimoni i d'altres ingressos de dret privat.
- i) Les multes i les sancions imposades en l'exercici de les seves competències.

ARTICLE 198. AUTONOMIA I COMPETÈNCIES FINANCERES

1. La Generalitat té capacitat per a determinar el volum i la composició dels seus ingressos en l'àmbit de les seves competències financeres, i també per a fixar l'afectació dels seus recursos a les finalitats de despesa que decideixi lliurement.

2. La Generalitat té la capacitat normativa i la responsabilitat fiscal sobre tots i cadascun dels impostos esta-

tals suportats a Catalunya, i també la participació en els seus rendiments, sens perjudici de les competències que corresponen a les Corts Generals i a les institucions europees. Aquests impostos tenen la consideració de tributs cedits totalment o parcialment.

3. L'exercici de la capacitat normativa a què fa referència l'apartat 2 comporta, en tot cas, la potestat d'intervenir en la fixació dels elements essencials dels tributs i, especialment, en la determinació del tipus efectiu corresponent.

4. La Generalitat té la competència exclusiva per a establir els seus tributs propis, mitjançant una llei del Parlament.

5. L'exercici de la capacitat normativa en l'àmbit tributari per la Generalitat es basa en els principis d'equitat i d'eficiència. En la seva actuació tributària, la Generalitat promou la cohesió i el benestar socials, el progrés econòmic i la sostenibilitat mediambiental.

ARTICLE 199. L'AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

L'Agència Tributària de Catalunya és la responsable de la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció de tots els tributs propis i dels cedits. L'Estat i la Generalitat han d'establir els instruments de coordinació o consorciació que es considerin pertinents entre l'Agència Tributària de Catalunya i l'Administració tributària de l'Estat.

ARTICLE 200. PARTICIPACIÓ EN ELS IMPOSTOS CEDITS

Una part del rendiment dels impostos cedits a Catalunya s'atribueix a l'Estat per al finançament dels seus serveis i les seves competències, determinada segons el procediment que estableix l'article 205.2. A aquest efecte, s'ha d'establir el percentatge de participació que correspongui a l'Estat en els diferents impostos cedits parcialment. Aquest percentatge no ha d'ésser en cap cas superior al 50%.

ARTICLE 201. EL TRACTAMENT FISCAL

La Generalitat gaudeix del tractament fiscal que la llei estableixi per a l'Estat en els impostos estatals.

ARTICLE 202. SOLIDARITAT I MECANISMES D'ANIVELLAMENT

1. La Generalitat contribueix a la solidaritat amb les altres comunitats autònomes, a fi que els serveis prestats pels diferents governs autonòmics a llurs ciutadans puguin assolir nivells similars sempre que duguin a terme un esforç fiscal també similar. A aquest efecte, la Generalitat aporta recursos als mecanismes de solidaritat que estableix la Constitució i, si escau, en rep.

2. Els acords per al desenvolupament i l'aplicació dels principis continguts en l'apartat 1 han d'establir els mecanismes financers d'anivellament adequats, d'acord amb el principi de transparència i d'acord amb els criteris següents:

- a) Els recursos aportats o rebuts per la Generalitat a aquesta solidaritat s'han d'establir atenent les seves

necessitats de despesa i la seva capacitat fiscal, determinada amb relació a la mitjana de les comunitats autònomes i amb el grau de progressivitat que es determini.

b) El major esforç fiscal eventualment dut a terme pels ciutadans de Catalunya, calculat a partir de la diferència entre els impostos suportats a Catalunya i la mitjana de les comunitats autònomes, s'ha de traduir en una major capacitat financera i uns majors ingressos per a la Generalitat, dins dels marges que es determini. Per a calcular l'esforç fiscal, s'ha de tenir en compte el conjunt de preus privats per serveis públics ja suportat a Catalunya.

3. L'aplicació dels mecanismes d'anivellament en cap cas no pot alterar la posició de Catalunya en l'ordenació de rendes per càpita entre les comunitats autònomes abans de l'anivellament.

4. El resultat dels mecanismes de solidaritat ha d'ésser avaluat quinquennalment per tal de verificar-ne els efectes.

ARTICLE 203. ACTUALITZACIÓ DEL FINANÇAMENT

L'Estat i la Generalitat han d'establir un mecanisme d'actualització quinquennal del sistema de finançament, tenint en compte l'evolució del conjunt de recursos públics disponibles i la de les necessitats de despesa de les diferents administracions. Aquest mecanisme s'ha d'aplicar sens perjudici del seguiment i l'actualització dels recursos proporcionats pel sistema de finançament durant el quinquenni. Per acord entre l'Estat i la Generalitat es pot dur a terme la dita actualització abans de la finalització del període quinquennal.

ARTICLE 204. LLEIALTAT INSTITUCIONAL

D'acord amb el principi de lleialtat institucional, l'Estat ha de garantir la suficiència de recursos de les finances de la Generalitat en els supòsits en què les disposicions generals aprovades per l'Estat impliquin un increment de les necessitats de despesa o una disminució de la capacitat fiscal de la Generalitat.

ARTICLE 205. LA COMISSIÓ MIXTA DE RELACIONS FISCALS I FINANCERES ESTAT - GENERALITAT

1. La Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat - Generalitat és l'òrgan bilateral de relació entre l'Administració de l'Estat i la Generalitat de Catalunya en l'àmbit del finançament autonòmic. Li correspon la concreció, el desenvolupament, l'actualització i el seguiment del sistema de finançament, i també la canalització del conjunt de relacions fiscals i financeres de la Generalitat amb l'Estat. És integrada per un nombre igual de representants de l'Estat i de la Generalitat. La presidència d'aquesta Comissió Mixta és exercida de manera rotatòria entre les dues parts en torns d'un any. La Comissió adopta el seu reglament intern i de funcionament per acord entre les dues delegacions. La Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat - Generalitat exerceix les seves funcions sens perjudici dels acords subscrits pel Govern de Catalunya en el Consell de Política Fiscal i Financera.

2. Correspon a la Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat - Generalitat:

a) Valorar quinquennalment, amb una antelació mínima de tres mesos respecte a l'actualització del sistema de finançament, els serveis i les competències exercides per l'Estat, a què fa referència l'article 200.

b) Aplicar els mecanismes d'actualització que estableix l'article 203.

c) Acordar els mecanismes de finançament de les despeses impròpies a què fa referència l'article 214.5.

d) Acordar la valoració dels traspassos de serveis de l'Estat a la Generalitat.

3. La part catalana de la Comissió Mixta ret comptes al Parlament sobre el compliment dels preceptes d'aquest capítol.

CAPÍTOL II. EL PRESSUPOST DE LA GENERALITAT

ARTICLE 206. COMPETÈNCIES DE LA GENERALITAT

La Generalitat té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves pròpies finances.

ARTICLE 207. EL PRESSUPOST DE LA GENERALITAT

El pressupost de la Generalitat té caràcter anual, és únic i inclou totes les despeses i tots els ingressos de la Generalitat, i també els dels organismes, les institucions i les empreses que en depenen. Correspon al Govern d'elaborar i executar el pressupost, i al Parlament examinar-lo, esmenar-lo, aprovar-lo i controlar-lo. La llei de pressupostos no pot crear tributs, però pot modificar-ne si una llei tributària substantiva així ho estableix.

ARTICLE 208. RECURS A L'ENDEUTAMENT

1. La Generalitat pot recórrer a l'endeutament i emetre deute públic per a finançar despeses d'inversió dins dels límits que ella mateixa determini i respectant els principis generals establerts per l'Estat.

2. Els títols emesos tenen a tots els efectes la consideració de fons públics i gaudeixen dels mateixos beneficis i condicions que els que emeti l'Estat.

ARTICLE 209. ESTABILITAT PRESSUPOSTÀRIA

Correspon a la Generalitat l'establiment dels límits i les condicions per a assolir els objectius d'estabilitat pressupostària dins dels principis bàsics establerts per l'Estat i la normativa de la Unió Europea.

ARTICLE 210. EL PATRIMONI DE LA GENERALITAT

1. El patrimoni de la Generalitat és integrat pels béns i els drets dels quals és titular i pels que adquireixi per qualsevol títol jurídic.

2. Una llei del Parlament ha de regular l'administració, la defensa i la conservació del patrimoni de la Generalitat.

ARTICLE 211. EMPRESES PÚBLIQUES

La Generalitat pot constituir empreses públiques per a complir les funcions que siguin de la seva competència, d'acord amb el que estableix la llei del Parlament.

CAPÍTOL III. LES FINANCES DELS GOVERNS LOCALS

ARTICLE 212. PRINCIPIS RECTORS

Les finances locals es regeixen pels principis de suficiència de recursos, equitat, autonomia i responsabilitat fiscal. La Generalitat vetlla pel compliment d'aquests principis.

ARTICLE 213. AUTONOMIA I COMPETÈNCIES FINANCERES

1. Els governs locals disposen d'autonomia pressupostària i de despesa en l'aplicació de llurs recursos, incloent-hi les participacions que percebin a càrrec dels pressupostos d'altres administracions públiques, dels quals poden disposar lliurement en l'exercici de llurs competències.

2. La Generalitat, en el marc establert per la Constitució espanyola, té la competència legislativa per a establir i regular els tributs propis dels governs locals.

3. Els governs locals disposen de capacitat per a regular llurs pròpies finances en el marc de la llei. Aquesta capacitat inclou la potestat de fixar la quota o el tipus dels tributs locals, i també les bonificacions i les exempcions, dins dels límits establerts per llei.

4. Correspon als governs locals de Catalunya, en el marc que estableixi la normativa reguladora del sistema tributari local, la competència per a gestionar, recaptar i inspeccionar llurs tributs, sens perjudici de la possibilitat de la seva delegació a la Generalitat i de la seva participació en l'Agència Tributària de Catalunya.

5. Correspon a la Generalitat l'exercici exclusiu de la tutela financera sobre els governs locals, respectant l'autonomia que els reconeix la Constitució.

ARTICLE 214. SUFICIÈNCIA DE RECURSOS

1. La Generalitat ha d'establir un fons de cooperació local destinat als governs locals de Catalunya. El fons, de caràcter incondicionat, s'ha de dotar a partir de tots els ingressos tributaris de la Generalitat i s'ha de regular mitjançant una llei del Parlament. Addicionalment, pot establir programes de col·laboració financera específica per a matèries concretes.

2. Els ingressos dels governs locals de Catalunya consistents en participacions en tributs i en subvencions incondicionades estatals són percebuts a través de la Generalitat, que els distribueix d'acord amb els criteris que s'estableixin per a les esmentades participacions.

3. Les modificacions del marc normatiu que disminueixin els ingressos tributaris locals han de preveure la compensació d'aquesta disminució.

4. Es garanteixen als governs locals de Catalunya els recursos suficients per a afrontar la prestació dels serveis la titularitat o la gestió dels quals se'ls traspassi.

Qualsevol nova atribució de competències ha d'anar acompanyada de l'assignació dels recursos suplementaris necessaris per al seu correcte finançament, de manera que es tingui en compte el finançament del cost total i efectiu dels serveis traspassats. El compliment d'aquest principi és una condició necessària per a l'entrada en vigor de la transferència o delegació de la competència. A aquest efecte, es poden establir diverses formes de finançament, incloent-hi la participació en els recursos de les finances de la Generalitat o, si escau, de l'Estat.

5. S'han d'establir els mecanismes financers apropiats per tal de compensar els governs locals pel finançament de despeses que les lleis no els atribueixen de manera específica, que responen a necessitats socials consolidades i no ateses per altres administracions. Pel que fa a les despeses impròpies corresponents a l'Estat, aquests mecanismes són acordats en el marc que estableix l'article 205.2.

6. La distribució de recursos procedents de subvencions incondicionades o de participacions genèriques en impostos s'ha de dur a terme tenint en compte la capacitat fiscal i les necessitats de despesa dels governs locals i garantint-ne en tot cas la suficiència.

7. La distribució dels recursos entre els governs locals no pot comportar en cap cas una minoració dels recursos obtinguts per cadascun d'aquests, segons els criteris utilitzats en l'exercici anterior a l'entrada en vigor dels preceptes d'aquest Estatut.

ARTICLE 215. LLEI DE FINANCES LOCALS

1. Per tal de desenvolupar els principis i les disposicions establertes per aquest capítol, el Parlament ha d'aprovar la seva pròpia llei de finances locals.

2. Les facultats en matèria de finances locals atribuïdes a la Generalitat d'acord amb els preceptes precedents s'han d'exercir amb respecte a l'autonomia local i amb la recerca del consens dels governs locals.

ARTICLE 216. EL CADASTRE

Correspon a la Generalitat, en el seu àmbit territorial, la competència d'ordenació i gestió del cadastre, sens perjudici de la funció coordinadora de l'Estat en els termes que estableix la Constitució espanyola. Per a gestionar-lo, la Generalitat pot subscriure convenis amb els governs locals.

TÍTOL VII. DE LA REFORMA DE L'ESTATUT

ARTICLE 217. LA REFORMA DELS TÍTOLS QUE NO AFECTEN LES RELACIONS AMB L'ESTAT

1. La reforma dels títols I i II de l'Estatut s'ha d'ajustar al procediment següent:

a) La iniciativa de la reforma correspon al Parlament de Catalunya, a proposta d'una cinquena part dels seus diputats, i al Govern de la Generalitat. Els ajuntaments de Catalunya poden proposar al Parlament l'exercici de la iniciativa de reforma si així ho demanen un mínim del 20% dels plens municipals, que representin un mínim del 20% de la població. També poden proposar-la

300.000 signatures acreditades dels titulars del dret de vot al Parlament. El Parlament ha de regular aquests dos procediments per a proposar l'exercici de la iniciativa de la reforma.

b) L'aprovació de la reforma requereix el vot favorable de les dues terceres parts dels membres del Parlament, la ratificació de les Corts mitjançant una llei orgànica i el referèndum positiu dels electors de Catalunya.

c) Una vegada ratificada la reforma per les Corts Generals, la Generalitat l'ha de sotmetre a referèndum.

2. Si la proposta de reforma no és aprovada pel Parlament o pel cos electoral, no pot ésser sotmesa novament al debat i la votació del Parlament fins que hagi transcorregut un any.

ARTICLE 218. LA REFORMA DE LA RESTA DELS TÍTOLS DE L'ESTATUT

1. La reforma dels títols no inclosos en l'article 217 s'ha d'ajustar al procediment següent:

a) La iniciativa de reforma correspon al Parlament, al Govern de la Generalitat i a les Corts Generals. Els ajuntaments i els titulars del dret de vot al Parlament poden proposar al Parlament que exerceixi la iniciativa de reforma en els termes establerts per l'article 217.1.a.

b) L'aprovació de la reforma requereix el vot favorable de les dues terceres parts dels membres del Parlament, l'aprovació de les Corts Generals mitjançant una llei orgànica i, finalment, el referèndum positiu dels electors.

c) Una vegada aprovada la proposta de reforma de l'Estatut, el Parlament l'ha de trametre al Congrés dels Diputats.

d) La proposta de reforma pot ésser sotmesa a un vot de ratificació del Congrés i del Senat d'acord amb el procediment que estableixen els reglaments parlamentaris respectius. El Parlament ha de nomenar una delegació per a presentar la proposta de reforma de l'Estatut davant el Congrés i el Senat. Si el Congrés dels Diputats i el Senat ratifiquen la proposta de reforma de l'Estatut, es considera aprovada la llei orgànica corresponent.

e) Si no s'aplica el procediment establert a l'apartat anterior, o si la proposta d'Estatut no és ratificada, s'ha de constituir una comissió mixta paritària, formada per membres de la comissió competent del Congrés dels Diputats i una delegació del Parlament amb representació proporcional dels grups parlamentaris, per tal de formular de comú acord, i pel procediment que estableix el Reglament del Congrés dels Diputats, una proposta conjunta en el termini de dos mesos.

f) La tramitació de la proposta de reforma de l'Estatut al Senat ha de seguir un procediment anàleg a l'establert per l'apartat anterior en els termes del Reglament del Senat. En aquest cas, la delegació del Parlament, amb les adaptacions corresponents, ha de constituir, conjuntament amb membres de la comissió competent del Senat, una comissió mixta paritària per tal de formular de comú acord una proposta conjunta.

g) La delegació del Parlament ha de prendre els seus acords per majoria de dos terços.

h) Si la comissió mixta paritària no arriba a formular una proposta conjunta, la proposta de reforma de l'Estatut s'ha de tramitar d'acord amb el procediment ordinari establert pels respectius reglaments parlamentaris.

i) El Parlament, per la majoria absoluta dels seus membres, pot retirar les propostes de reforma que hagi aprovat en qualsevol moment de la tramitació a les Corts Generals abans que siguin aprovades de manera definitiva. La retirada de la proposta de reforma no comporta en cap cas l'aplicació del que estableix l'apartat 2.

j) L'aprovació de la reforma per les Corts Generals mitjançant una llei orgànica comporta la convocatòria per la Generalitat, en el termini màxim de sis mesos, del referèndum a què fa referència l'apartat 1.b.

2. Si la proposta de reforma no és aprovada pel Parlament, per les Corts Generals o pel cos electoral, no pot ésser sotmesa novament al debat i la votació del Parlament fins que hagi transcorregut un any.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. RECONeixEMENT I ACTUALITZACIó DELS DRETS HISTòRICS

1. Es reconeixen i s'actualitzen, per mitjà d'aquest Estatut, tal com estableix l'article 5, els drets històrics de Catalunya, d'acord amb el que estableix la disposició addicional primera de la Constitució.

2. El reconeixement i l'actualització dels drets històrics empara, especialment, els àmbits següents:

a) El règim de finançament (títol VI).

b) L'organització de les administracions públiques catalanes; el règim jurídic, el procediment, la contractació, l'expropiació i la responsabilitat en les administracions públiques catalanes, i la funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes (articles 112, 113 i 114).

c) L'organització territorial de Catalunya i el règim local (articles 154 i 155).

d) El dret civil (article 123).

e) El règim lingüístic a Catalunya (article 128).

f) L'educació (article 125).

g) La cultura (article 145).

h) La seguretat pública (article 163).

3. Els drets històrics, en la Constitució, emparen i garanteixen el règim singular de les competències i les atribucions de la Generalitat en els termes que estableix aquest Estatut.

SEGONA. DESIGNACIó DE SENADORS

1. Correspon al Parlament de designar els senadors que representen la Generalitat al Senat, en els termes que estableix una llei aprovada per la majoria absoluta del Ple del Parlament en una votació final sobre el conjunt del text. La designació s'ha de fer amb una convocatòria específica i en proporció al nombre de diputats de cada grup parlamentari.

2. El Parlament, per mitjà d'una llei aprovada en una votació final sobre el conjunt del text per majoria absoluta, ha d'adequar les normes relatives a l'elecció dels senadors a la reforma constitucional del Senat, en allò que hi correspongui.

TERCERA. TRANSFERÈNCIA DE COMPETÈNCIES

1. La Generalitat, en els termes que estableix l'apartat 2, exerceix les competències en les matèries següents:

a) Les facultats de gestió en matèria de ports d'interès general situats a Catalunya, que en tot cas inclouen: l'execució de la legislació i de la política portuària estatal, i la direcció, la coordinació, l'explotació, la conservació i l'administració dels ports d'interès general a Catalunya i dels serveis que s'hi presten.

b) Les facultats estatals de gestió dels aeroports d'interès general situats a Catalunya, que inclouen, en tot cas, l'execució de la legislació i la política aeroportuària estatals, i l'ordenació, la direcció, la coordinació, l'explotació, la conservació i l'administració dels aeroports d'interès general a Catalunya i dels serveis que s'hi presten.

c) Les facultats de gestió de les infraestructures de telecomunicacions situades a Catalunya, inclosa la gestió del domini públic radioelèctric.

d) L'autorització per a la convocatòria de consultes populars per via de referèndum, llevat de les modalitats de referèndum establertes per la Constitució i les convocatòries reservades expressament per la Constitució al cap de l'Estat.

e) Les facultats d'execució de la legislació estatal sobre règim d'estada i de residència dels estrangers, que en tot cas inclouen la tramitació i la resolució dels permisos i dels recursos que es presentin amb relació a aquests expedients.

f) Les facultats d'execució de la legislació estatal en matèria de règim sancionador d'estrangeria, que inclou la tramitació, la resolució i l'execució de tots els processos sancionadors que estableix la normativa d'estrangeria, llevat dels relatius al control de fronteres.

g) La selecció de treballadors estrangers en els seus països d'origen amb destinació a Catalunya.

h) L'execució de la legislació estatal en matèria de trànsit, circulació de vehicles i seguretat viària a Catalunya. Aquesta competència inclou, a banda de les facultats ja transferides per la Llei orgànica 6/1997, del 15 de desembre, les facultats següents: expedir, revisar i bescanviar els permisos i les llicències per a conduir vehicles a motor i ciclomotors, i també anul·lar-los, intervenir-hi o revocar-los i, si escau, suspendre'ls, en el cas d'expedients de sanció o en via cautelar; matricular i expedir els permisos o les llicències de circulació, i també anul·lar-los, intervenir-hi i revocar-los, i en conseqüència, autoritzar transferències, duplicats i baixes de vehicles a motor i ciclomotors, i també expedir permisos temporals; sancionar les infraccions comeses contra la normativa de trànsit, circulació de vehicles i seguretat viària; dur a terme proves per a verificar que es compleixen els requisits, les aptituds i els coneixements per

a obtenir el permís de conduir i la llicència de conducció de ciclomotors, i lliurar les autoritzacions de transports especials, urgents i altres autoritzacions especials que tinguin origen o destinació a Catalunya.

i) La regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals.

j) La delimitació de les demarcacions territorials dels òrgans jurisdiccionals de Catalunya i de la planta judicial.

2. L'assumpció efectiva de les competències que estableix l'apartat 1 s'ha de portar a terme mitjançant una llei orgànica de transferència de les que estableix l'article 150.2 de la Constitució.

QUARTA. DESACORDS EN LA COMISSIÓ MIXTA DE TRANSFERÈNCIES ESTAT - GENERALITAT

Els desacords en la Comissió Mixta de Transferències Estat - Generalitat s'han de resoldre pel procediment que estableix la Llei orgànica del Tribunal Constitucional.

CINQUENA. ACORDS AMB EL GOVERN DE L'ESTAT

Si l'Estatut estableix que la posició del Govern de la Generalitat és determinant per a conformar un acord amb el Govern de l'Estat i aquest no l'acull, el Govern de l'Estat ho ha de motivar i automàticament s'ha de reunir la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.

SISENA. INVERSIONS EN INFRAESTRUCTURES

1. La inversió en infraestructures de l'Estat a Catalunya ha de tendir a equiparar-se progressivament a la participació relativa del producte interior brut de Catalunya amb relació al producte interior brut de l'Estat, tenint en compte la compensació pels dèficits acumulats. El còmput s'ha de fer amb caràcter plurianual.

2. S'ha de constituir una comissió, integrada per les administracions estatal, autonòmica i local, i presidida per la Generalitat, que ha de programar les inversions estatals en infraestructures, amb una antelació mínima d'un mes a la presentació a les Corts dels pressupostos generals de l'Estat i ha de vetllar pel compliment dels acords adoptats.

SETENA. REGULACIÓ DE LES FINANCES DE LA GENERALITAT

L'aplicació dels criteris establerts per aquest Estatut per a regular les finances de la Generalitat ha de permetre avançar progressivament en la reducció del dèficit fiscal de Catalunya amb l'Estat, de manera que en el termini de deu anys s'equipari al dels territoris de nivell de renda relativa similar en altres països de la Unió Europea. La Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Finances Estat - Generalitat ha de concretar els criteris per a arribar a aquest objectiu i ha de fer el seguiment del compliment d'aquesta disposició.

VUITENA. CAPACITAT DE FINANÇAMENT

La capacitat de finançament per habitant de la Generalitat s'ha d'equiparar gradualment, en un termini no

superior a quinze anys, a l'obtinguda en aplicació dels sistemes de concert i conveni vigents a les comunitats autònomes forals.

NOVENA. MODIFICACIÓ DE LLEIS PER A L'EFFECTIVITAT PLENA DE L'ESTATUT

Per a donar efectivitat plena al que estableix aquest Estatut, s'han de modificar, en els aspectes que calgui perquè els preceptes estatutaris corresponents siguin plenament eficaços, les lleis següents:

- a) Llei orgànica 6/1985, de l'1 d'abril, del poder judicial.
- b) Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional.
- c) Llei de l'Estat 50/1981, del 30 de desembre, de l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal.
- d) Llei orgànica 5/1985, del 19 de juny, de règim electoral general.
- e) Llei de l'Estat 6/1997, del 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.
- f) Llei orgànica 2/1980, del 18 de gener, reguladora de les distintes modalitats de referèndum.
- g) Les lleis de caràcter general o sectorial que regulin un organisme o un ens en els casos en què aquest Estatut atorgui a la Generalitat la potestat per a designar representants en els òrgans directius del dit organisme o ens.

DESENA. REVISIÓ DEL RÈGIM ESPECIAL DE L'ARAN

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Estatut, en el termini de quatre anys s'ha de revisar i modificar el règim especial de l'Aran per a adaptar-lo, en el que calgui, al que estableix aquest Estatut.

ONZENA. ADMINISTRACIÓ ORDINÀRIA

La Generalitat passa a ésser l'Administració ordinària de l'Estat a Catalunya una vegada li siguin transferides, mitjançant els instruments que correspongui, les funcions executives que compleix l'Administració de l'Estat per mitjà dels seus òrgans territorials a Catalunya.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. ADAPTACIÓ DE LES LLEIS I LES NORMES AMB RANG DE LLEI

1. Les lleis del Parlament i les normes amb rang de llei del Govern vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Estatut que eventualment puguin resultar incompatibles amb els drets reconeguts pel títol I mantenen la vigència per un termini màxim de dos anys, en el qual han d'ésser adaptades a la regulació establerta per aquest Estatut.
2. Els grups parlamentaris, els membres del Parlament, el Govern i el Síndic de Greuges, en el termini establert per l'apartat 1, poden sol·licitar dictamen al Consell Consultiu, en els termes establerts per llei, sobre la

compatibilitat amb l'Estatut de les lleis del Parlament o de les normes amb rang de llei dictades pel Govern abans de l'entrada en vigor d'aquest. El dictamen no té valor vinculant i pot fer recomanacions al Parlament o al Govern per a modificar o derogar les normes que consideri incompatibles.

SEGONA. SUBSISTÈNCIA DE DISPOSICIONS TRANSITÒRIES ANTERIORS

Les disposicions transitòries tercera, quarta i sisena de la Llei orgànica 4/1979, del 18 de desembre, de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, mantenen, en el que correspon, la vigència com a regulació transitòria.

TERCERA. PERSONAL TRANSFERIT AL SERVEI DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

1. El personal al servei de l'Administració de justícia que sigui transferit a la Generalitat en aplicació de l'article 98 continua pertanyent també al seu cos i a la seva escala d'origen i té els mateixos drets econòmics, de carrera i professionals que corresponen als funcionaris d'aquests cossos i escales.
2. El personal al servei de l'Administració de justícia que sigui transferit a la Generalitat, en el cas que s'incorpori a llocs corresponents als cossos d'origen, manté, d'acord amb la regulació que li sigui aplicable, l'antiguitat i els drets de carrera i econòmics guanyats mentre ocupi destinacions a Catalunya.

QUARTA. PERSONAL AL SERVEI DELS ENS LOCALS

1. El personal al servei dels ens locals que pertany a cossos d'habilitació nacional i és transferit a l'ens local continua pertanyent també al seu cos i a la seva escala d'origen i té els mateixos drets econòmics, de carrera i professionals que corresponen als funcionaris d'aquests cossos i escales.
2. El personal al servei dels ens locals que pertany a cossos d'habilitació nacional i és transferit a un ens local, en el cas que s'incorpori a llocs corresponents als cossos d'origen, manté, d'acord amb la regulació que li sigui aplicable, l'antiguitat i els drets de carrera i econòmics guanyats mentre ocupi destinacions a Catalunya.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. SISTEMA DE FINANÇAMENT DE LA GENERALITAT

1. La Generalitat i l'Estat, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Estatut, han d'acordar, a partir dels preceptes continguts en aquest Estatut, el sistema de finançament de la Generalitat. Així mateix, han d'acordar la compensació financera que ha de rebre la Generalitat per les insuficiències produïdes pels sistemes de finançament aplicats fins a aquest moment.
2. L'aplicació del sistema de finançament a què fa referència l'apartat 1 es pot portar a terme de manera gradual atenent la seva viabilitat financera. En tot cas, aquesta aplicació ha d'ésser plenament efectiva en el termini de cinc anys.

SEGONA. DETERMINACIÓ DE LES NECESSITATS DE DESPESA

En el sistema de finançament que s'ha d'establir d'acord amb la disposició final primera, per a determinar les necessitats de despesa a què fa referència l'article 202.2.a s'ha de tenir en compte, com a variable bàsica, la població, rectificada pels costos diferencials, pel nivell efectiu de requeriments de despesa i pels factors demogràfics. Així mateix, s'han de tenir en compte la densitat de població, la població immigrant, la dimensió dels nuclis urbans i el nombre de persones en situació d'exclusió, i també el diferencial de despesa social amb països d'un nivell de desenvolupament similar.

TERCERA. L'AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

L'Agència Tributària de Catalunya, a què fa referència l'article 199, s'ha de crear per llei del Parlament en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Estatut. Mentre no es constitueixi l'Agència, les seves funcions són exercides per l'Agència Estatal d'Administració Tributària i per l'Administració tributària de la Generalitat.

QUARTA. TERMINI DE CREACIÓ DE LA COMISSIÓ MIXTA DE RELACIONS FISCALS I FINANCERES ESTAT - GENERALITAT

La Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat - Generalitat, que estableix l'article 205, s'ha de crear en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Estatut. Mentre no es constitueixi, la Comissió Mixta de Valoracions Estat - Generalitat n'assumeix les competències. La constitució de la Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat - Generalitat comporta la immediata extinció de la Comissió Mixta de Valoracions Estat - Generalitat.

CINQUENA. RELACIÓ D'ENTITATS ECONÒMIQUES I FINANCERES

La Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat - Generalitat, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Estatut, ha de determinar la relació de les entitats a què fa referència l'article d'aquest Estatut.

Palau del Parlament, 29 de juliol de 2005

El secretari

Antoni Comín Oliveres

La presidenta de la Comissió

Pilar Dellunde i Clavé

Advertiment dels lletrats

El text del dictamen recull les modificacions aprovades per la Comissió en la sessió tinguda el 29 de juliol. D'acord amb les regles i els antecedents del Parlament, es numeren de nou el títol preliminar i les disposicions addicionals, a partir de les esmenes 40 i 643 i 661, recomanades per la ponència i aprovades per la Comissió. En canvi, no es torna a numerar la resta de l'articulat; en aquest sentit, darrere el número corresponent a alguns articles es manté el «bis», per a facilitar l'estudi dels grups parlamentaris i dels membres del Consell Consultiu amb relació a les esmenes i els vots particulars reservats, i, a més, perquè aquests vots i esmenes s'hauran de publicar novament, juntament amb les esmenes subsegüents al dictamen del Consell Consultiu i les transaccions que eventualment, en les noves fases de tramitació, es puguin produir. Per aquesta raó, la nova numeració i la modificació subsegüent de les remissions internes seran introduïdes en ocasió de la tramitació al ple, com també pel que fa a les disposicions addicionals, transitòries i finals, que seran reordenades mitjançant les esmenes tècniques pertinents.

La proposició, en la fase actual, no incorpora cap preàmbul; únicament es recullen les esmenes reservades. Es recorda que els ponents, a l'inici dels treballs redactors, convingueren unànimement que el preàmbul de la Proposició es redactaria al final de la tramitació: d'una banda, per a incorporar-hi les modificacions que resultessin dels tràmits d'esmenes pendents i de les negociacions prèvies i subsegüents, i, de l'altra, per a reflectir i recollir les posicions compartides per tots els grups parlamentaris, per tal que aquesta part, el preàmbul, pogués complir eficaçment la seva funció explicativa, pedagògica i programàtica. El preàmbul que es portarà al debat i l'aprovació del Ple tindrà en compte tant les propostes presentades i reservades com les esmenes o les propostes dels grups parlamentaris que declinaren d'aportar-lo en les fases anteriors de la tramitació.

Esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple

1

ESMENA NÚM. 1

De rebuig a la totalitat

G. P. del Partit Popular de Catalunya

Motivació:

«El Grup Parlamentari del PPC expressa la seva disconformitat amb el text preparat per la Ponència Parlamentària per la reforma de l'Estatut. Disconformitat en molts dels articles del text però, bàsicament, disconformitat amb el fil conductor de fons, amb els principis i aproximacions clarament inconstitucionals i de no acceptació de la filosofia que inspira l'estat de les autonomies.

La reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya s'havia de fer amb lleialtat institucional i sense pretendre posar en dubte l'arquitectura jurídica i territorial que d'una manera consensuada entre tots, els espanyols en l'àmbit general i els catalans en el particular de la nostra nacionalitat, ens varen donar. La Constitució i la voluntat que les institucions siguin de tots és el que ens ha permès el progrés com a país, la convivència de tots, i el poder-nos plantejar reptes de futur.

L'Estatut ha de ser la norma bàsica, el marc de convivència entre tots els catalans i catalanes; ha de ser una norma àmplia que permeti realitzar les polítiques necessàries en cada moment per tal de garantir el creixement econòmic i el benestar dels ciutadans i ciutadanes en particular i de la societat en general; no correspon dissenyar un model de societat a través de l'Estatut, com en part passa en el projecte de proposta actual. Considerem que el text es intervencionista en molts dels seus aspectes i que es, serà, un impediment per el creixement econòmic i social; per el desenvolupament d'una societat en llibertat. L'esperit liberal, no l'intervencionista, es el que garanteix el creixement social i econòmic dels ciutadans i la societat i, per tant, la garantia de la societat del benestar. Considerem necessari un Estatut que garanteixi més societat i menys administració. El text actual és garantista amb l'Administració, i intervencionista amb la societat.

Hem participat a la ponència amb lleialtat, fent constar les nostres aproximacions i demanant, com no pot ser d'una altra manera, que la reforma de l'Estatut es fes en el marc de la Constitució i amb voluntat de consens. Defensar la Constitució no és altra cosa que defensar «l'imperi de la llei», que és l'única garantia de la llibertat i la democràcia.

Cal indicar, a més a més, que no estem davant una reforma de l'Estatut vigent, d'acord amb el que disposa l'art. 152.2 CE i 56 i 57 de l'Estatut actual. La ponèn-

cia presentada suposa l'aprovació d'un nou Estatut d'Autonomia, circumstància aquesta no prevista a la nostra Constitució, ja que una vegada exercitat l'accés a l'autonomia mitjançant l'aprovació d'un Estatut d'Autonomia, la Constitució només contempla la simple reforma estatutària d'aquell marc d'accés.

Per tots aquests motius el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, presenta esmena a la totalitat del text de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en base als següents fonaments:

1. QUANT A LA UTILITZACIÓ DEL TERME NACIÓ

La Constitució espanyola va constituir possiblement l'esdeveniment històric més important de l'Espanya del segle xx, doncs va encertar en establir una sortida rotunda a un aturat règim dictatorial i centralista i va implantar una democràcia fundada en el consens, és a dir, en un pacte social bàsic que va fixar els mateixos fonaments del sistema i les seves bases de desenvolupament. En aquest ordre de coses s'ha de destacar que la Constitució espanyola fou fruit d'un pacte entre els interlocutors polítics, les concepcions de l'Estat i de la nació, les quals eren diverses.

L'establiment que la Constitució espanyola fa de l'Estat autònom és el que deriva fonamentalment de l'article 2 d'aquest text legal, així com del seu títol VIII, dedicat a les comunitats autònomes, que va ser el de més difícil acceptació per part de totes les forces polítiques.

L'article 2 de la Constitució prescriu que aquesta: «[...] es fonamenta en la indissoluble unitat de la nació espanyola, pàtria comuna i indivisible de tots els espanyols, i reconeix i garanteix el dret a l'autonomia de les nacionalitats i de les regions que la integren i la solidaritat entre totes elles». Mitjançant el sistema jurídic que la Constitució instaura s'ha establert no només una descentració i una descentralització administrativa, sinó també el reconeixement d'un dret a l'autonomia per part de les comunitats que integren la nació espanyola.

Aquest sistema és també el que descriu l'article 137 CE quan diu que: «l'Estat s'organitza territorialment en municipis, en províncies i en les comunitats autònomes que es constitueixin. Totes aquestes entitats gaudeixen d'autonomia per a la gestió dels interessos respectius».

La Constitució, a través del consens que la va fer possible, ha tractat de posar fi al centralisme polític característic de l'Estat autoritari que encarna la concentració de poder i ha dissenyat un model de distribució territorial d'aquest, basat en el principi d'unitat, d'autonomia, d'integració i de solidaritat, en el qual, com estableix l'article 1.2 CE, «la sobirania nacional resideix en el poble espanyol, del qual emanen els poders de l'Estat».

La contundència constitucional en el títol de la sobirania no deixa lloc a dubtes que Espanya és una nació. L'atribució de la sobirania al poble espanyol indica que en la ment del constituent apareix com una nació. No obstant l'anterior, la unió constitutivament plural de la nació espanyola integrada per nacionalitats i regions, implica també el reconeixement d'un relleu polític a la varietat territorial, és a dir, el reconeixement d'una

complexitat territorial amb una indubtable rellevància política.

Ara bé, des del punt de vista jurídic, la incardinació d'aquest concepte en una norma estatutària no és constitucionalment admissible, ja que la Constitució no contempla una altra nació que no sigui l'espanyola, de la qual es predica la sobirania. Essent això així, no es pot deduir del silenci una llibertat per predicar la condició de nació a allò que la pròpia Constitució qualifica de «nacionalitats i regions», com a subjectes capaços d'exercir el dret a l'autonomia.

Per això es proposa, en concordança amb el que estableix la Constitució, mantenir el terme «nacionalitat», que és l'utilitzat a l'article 1.1 del vigent Estatut d'Autonomia.

Convé advertir finalment que quan els fets diferencials es converteixen en elements de confrontació i no d'enriquiment dinàmic es produeix de fet una deslleialtat constitucional que altera profundament el model dissenyat per la norma fonamental.

2. QUANT A LA INCLUSIÓ DE DRETS EN LA REFORMA

S'ha de reconèixer que la inclusió d'una declaració de drets suposa un canvi en la tradició jurídica del nostre Estat, ja que les normes estatutàries fins ara vigents, atributives de competències, reguladores d'òrgans o de fets diferencials, són normes que no contenen un reconeixement directe dels drets subjectius. Nogensmenys, no és un obstacle perquè com a contingut accessori l'Estatut pogués establir una regulació sobre alguns d'aquells.

Ara bé aquesta inclusió presenta més inconvenients que avantatges. En primer lloc, no s'haurien d'incloure drets que tenen el caràcter de drets fonamentals (p. ex. drets de participació política, dret a una mort digna, dret a l'educació, etc.), així com d'altres que a l'actualitat estan regulats per llei orgànica (p. ex. drets del menor).

Sens perjudici dels comentaris particulars que mereixen els preceptes que contemplen aquests drets, s'han de ressaltar alguns problemes que en general poden suscitar la seva interpretació i la seva aplicació.

En efecte, si s'aproven aquests preceptes, l'operador jurídic es podria trobar amb una alteració del sistema de fonts fins ara establert pel bloc de constitucionalitat per poder conèixer el contingut i les garanties inherents a aquests drets. Així, per exemple, es plantejarien qüestions com, quin paper jugaria l'Estatut en referir-se a aquest conjunt de drets? Complementaria el contingut d'aplicació directa a la Constitució? i si és així, la llei orgànica que els desenvoluparà hauria de respectar la norma estatutària? i si la respectés, què passaria amb altres comunitats autònomes i amb la igualtat en les condicions bàsiques ex article 149.1.1 CE? i amb l'article 139 CE? Què passaria en el moment de plantejar el recurs d'empara d'un dret estatutari que és també fonamental? El Tribunal Constitucional hauria de valorar l'assumpte jugant els continguts constitucionals i estatutaris en cas que no siguin coincidents? I en el cas que la llei orgànica tingués aplicació preferent, què passaria si aquesta es modifiqués i el seu contingut fos

contradictori amb l'estatut? Com s'adaptaria donada la seva especial rigidesa formal?

I per un altre banda, si el legislador estatutari té la precaució de no afegir cap contingut al que ja delimita la CE i la respectiva llei orgànica, de què serveix aquesta normativa estatutària interposada ex post?

És per això que avui es rebutja que en la reforma estatutària es faci referència a aquests tipus de drets.

No obstant l'anterior, jurídicament podria admetre's que en la reforma estatutària s'incloués alguna declaració de drets i llibertats si això tingués com a objectiu: transformar en drets subjectius els principis rectors de política social i econòmica, dins certs límits i sempre en àmbits materials de competència autonòmica; o bé sistematitzar en un catàleg els drets que ara es troben regulats per lleis sectorials autonòmiques; o bé per protegir nous drets no regulats constitucionalment en relació amb les competències autonòmiques.

Malgrat l'anterior és necessari remarcar que la regulació estatutària d'aquests drets presentaria l'inconvenient de la rigidesa formal per a la seva aprovació i eventual reforma, inconvenient que podria evitar-se si es regulessin aquests últims drets per llei ordinària del Parlament de Catalunya.

Tenint en compte el que acaba d'exposar-se, i atès que la regulació dels drets es contempla en el projecte de reforma, cal entendre que el procedent és retirar la seva regulació.

El mateix pot dir-se respecte els principis que reflecteixen opcions polítiques i organitzatives (que l'Estatut no té la funció de fixar definitivament i que han de servir al conjunt de la societat), que poden restringir excessivament la llibertat d'acció del legislador ordinari.

3. SOBRE LES COMPETÈNCIES

A) *En general*, encara reconeixent la posició especial que l'Estatut d'Autonomia té en l'ordenació jurídica espanyola, cal advertir que això no el dispensa d'haver d'ajustar-se a la Constitució, l'interpret suprem de la qual és el Tribunal Constitucional. És precisament en aquest punt on sorgeixen els dubtes sobre el projecte de reforma, ja que no sembla que el seu Títol V sigui del tot així amb la Constitució. A més, si bé és cert que l'Estatut és una norma emanada tant de la Comunitat Autònoma com de l'Estat, en l'aprovació i modificació de la qual intervé el legislador estatal i autonòmic, també ho és que es tracta d'una norma dirigida als poders públics autonòmics i que s'ocupa de les competències autonòmiques.

Això significa que l'Estatut no és la norma adequada per condicionar les competències estatals ni per definir-les, entre d'altres raons perquè el seu caràcter de norma tant estatal com autonòmica es justifica precisament perquè és l'Estat qui pot condicionar o delimitar el contingut de les competències autonòmiques i no a l'inrevés.

No obstant això, la realitat és que el projecte de reforma estatutària pretén, per una part, definir amb major amplitud i precisió les competències autonòmiques i, per una altra, suposa que mitjançant aquesta operació es modularan les competències estatals de l'article

149.1 la CE. L'esmentada modulació vindria en part justificada pel caràcter obert o flexible d'alguns títols competencials que conté el precepte constitucional citat que, en principi, admetrien diverses interpretacions constitucionals. Convé advertir que amb la modulació de competències estatals a través d'una major concreció de les autonòmiques, el que sembla que es pretén en realitat és reduir el marge d'apreciació del Tribunal Constitucional a l'hora de determinar l'abast dels títols competencials que figuren a l'article 149.1 CE, obviant que els esmentats títols estatals ja han estat majoritàriament concretats pel Tribunal Constitucional, que els ha donat el seu autèntic sentit, amb l'efecte de cosa jutjada que vincula a tots els poders públics (art. 164 CE). En aquest sentit, no només vincula la decisió de les seves sentències sinó també les *ratio decidendi* o argumentacions principals d'aquestes.

En efecte, el Tribunal Constitucional, com a màxim intèrpret de la Constitució ha donat a aquesta norma fonamental un contingut en els seus aspectes més oberts i ha delimitat els supòsits constitucionals sotmesos a la seva jurisdicció amb una determinada interpretació. En altres paraules, la Constitució diu el que diu el seu text més el que ha dit el Tribunal Constitucional al llarg de vint-i-cinc anys. En aquest sentit, si l'Alt Tribunal ha interpretat i ha concretat l'abast d'un determinat títol competencial estatal, difícilment pot l'Estatut, unilateralment i per a tot el territori de l'Estat, modificar l'abast de l'esmentat títol de forma contrària a la jurisprudència constitucional, sense que s'hagi produït prèviament la corresponent reforma constitucional.

En definitiva, en molts supòsits en els quals la nova regulació pretén incidir no és possible una reforma estatutària com la que es proposa, sense la reforma prèvia de l'article 149.1 CE. La funció de precisió de les competències autonòmiques que correspon a l'Estatut com norma que concreta i desenvolupa el règim institucional i competencial de l'autonomia, no pot arribar a l'extrem de modular i alterar les competències exclusives estatals de l'article 149.1 la CE, tal com han estat interpretades fins a la data pel Tribunal Constitucional. Tampoc no pot pretendre que l'esmentada modulació s'estengui a les altres comunitats autònomes. Una concreció major de la distribució de competències a l'Estatut com la que es pretén, realitzada de forma tal que afecti les competències exclusives de l'Estat, només podria fer-se a través d'una reforma constitucional.

Altrament, això comportaria a més el risc de la creació d'importantes asimetries entre les comunitats autònomes, ja que el resultat seria que l'abast de les competències exclusives estatals tindria una dimensió diferent en cada comunitat autònoma, segons disposés el seu Estatut.

A l'últim, com ja s'ha dit, no es nega que l'Estatut, que té com a destinatària última una comunitat autònoma, pugui atribuir competències autonòmiques i delimitar el seu contingut, però el que és evident és que l'ha de fer respectant sempre el marc constitucional i, en conseqüència, tant les competències que la Constitució atribueix a l'Estat, com la interpretació que d'aquestes ha fet el Tribunal Constitucional.

B) Sobre la tipologia de les competències

Referent a les competències bàsiques estatals, s'ha d'assenyalar que el projecte de reforma, quan defineix el contingut de la competència de desenvolupament autonòmic, amb la precisió i extensió que ho fa, està delimitant en aquesta mateixa activitat quin és el contingut de la competència de l'Estat en una determinada matèria bàsica. Així mateix, indirectament, i des d'una perspectiva més general, pretén reconduir la tipologia de les actuals competències estatals bàsiques a principis, objectius, estàndards mínims o normes (amb la intenció evident d'eliminar les actuacions executives de caràcter bàsic). No es tracta simplement, d'una mera delimitació externa de les competències bàsiques estatals sinó que al seu torn s'està també determinant realment l'abast del bàsic.

D'acord amb l'exposat, és evident que el projecte de reforma deixaria sense sentit el concepte mateix de competència bàsica en els seus dos aspectes principals: en primer lloc, perquè suposaria negar que la legislació bàsica tingui com a funció l'establiment d'un mínim comú normatiu a tot el territori espanyol (funció avalada i confirmada pel Tribunal Constitucional en repetides ocasions. Així, més recentment, entre moltes altres, SSTC 242/1999; 275/2000; 14/2004). De seguir-se el criteri proposat en el projecte, es crearien novament situacions asimètriques respecte al contingut de les competències estatals entre les diverses comunitats autònomes, ja que l'abast d'allò que és bàsic podria ser exceptuat a cada un dels Estatuts d'Autonomia. En segon lloc, perquè suposaria negar que la legislació bàsica és un concepte relatiu i circumstancial, no immutable, que correspon, en bona mesura, determinar en cada moment temporal a l'Estat. Concepció que suposa certa obertura del sistema de distribució territorial del poder, en la mesura que permet la seva evolució depenent de les circumstàncies. En aquest sentit, la revocació de la jurisprudència constitucional que interpreta la funció de les bases com una cosa relativa i potencialment variable, amb la finalitat també d'evitar una petrificació de la distribució competencial, no pot realitzar-se a través d'una mera reforma estatutària sense tocar la pròpia Constitució. No sembla, doncs, que la nova proposta sigui una opció constitucionalment admissible.

Finalment, l'argument que l'Estatut d'Autonomia té constitucionalment assignada la funció de determinar les competències a assumir per les comunitats autònomes (i per tant modular les estatals) no és un argument complet si no és possible considerar que tal funció l'ha de realitzar dins el marc establert per la Constitució. La reinterpretació de la funció del què és bàsic, que el projecte de reforma realitza en concretar les competències de desenvolupament autonòmic, seria contrària a la Constitució, tal com és interpretada fins ara pel Tribunal Constitucional.

En aquest sentit, la determinació de les bases, que en últim extrem suposa la delimitació de competències, ha de realitzar-se pels poders de l'Estat de manera uniforme per a tot el territori nacional i sense que pugui el legislador estatal renunciar a la seva capacitat de determinar l'abast de les bases en cada moment, renúncia que es produiria si aquest abast quedés establert a l'Es-

tatut, norma dotada d'una especial rigidesa que requereix per a la seva aprovació i ulterior modificació la confluència de les voluntats estatal i autonòmica.

De l'exposat anteriorment queda clar que la interpretació que de la Constitució ha fet el Tribunal Constitucional s'incorpora al seu contingut mateix, de manera que la reforma pretesa requereix una reforma constitucional prèvia. Reforça aquesta afirmació el fet que es tracti d'una reinterpretació duta a terme unilateralment per un Estatut d'Autonomia que, com s'ha vist, alteraria de forma important l'homogeneïtat mínima que han de presentar els sistemes competencials autonòmics per afectar directament l'abast de les competències estatals. En definitiva, l'affirmació que la Constitució és oberta no pot servir de pretext perquè en qualsevol moment es redistribueixi o alteri el sistema de distribució competencial mitjançant successives reformes estatutàries de l'abast que convingui. El sistema constitucional, per molt obert que sigui, té uns límits que s'han de respectar.

Finalment, convé advertir que les normes que complementen la Constitució s'han d'incorporar a l'Estatut només si els correspon des d'una perspectiva constitucional. D'altra banda, és evident que l'excés de detall que presenten les determinacions competencials del projecte de reforma comportarà una rigidesa del sistema competencial que no és recomanable. La intenció que subjau en aquest excés de detall és, sens dubte, reduir el marge d'intervenció del Tribunal Constitucional en la delimitació del sistema competencial i blindar-se davant possibles actuacions estatals, la qual cosa, en principi, resultarà difícil.

Així mateix, tampoc no sembla ajustat a la Constitució el concepte que es dona en la reforma a les competències exclusives, ja que des d'una norma estatutària és difícil acceptar que es pugui condicionar l'aplicació dels títols competencials transversals en poder de l'Estat i que garanteixen, en definitiva, la cohesió i la unitat. És evident, a més, que el Tribunal Constitucional, en reiterades ocasions ha dit que les competències «exclusives» autonòmiques no poder ser excloents de la intervenció de l'Estat a l'empara dels seus títols competencials transversals. És per això que en la mesura que coadjuvi a aquesta pretensió també l'expressió ambigua «en tot cas», que s'afegeix a les competències exclusives i de la reforma proposada que es recull en molts preceptes, no s'ajusta a la Constitució.

A més, al projecte d'Estatut s'introdueixen tècniques d'ordenació del procés d'assignació de competències, que suggereix un sistema no acord amb la Constitució.

Es tracta, per una part, d'atribuir a la Generalitat competències compartides amb l'Estat en matèries que són competència d'aquest, i per una altra banda, la pretensió de tancar la delimitació de competències mitjançant acords d'una Comissió bilateral Estat-Generalitat, com un instrument més per a reduir l'àmbit de potestat de l'Estat en exercici de les seves competències.

Pel que fa al primer, perquè les funcions que sobre la matèria de la qual es tracta corresponen a l'Estat i la CA, no s'exerceixen ni es poden exercir en pla d'igualtat, perquè clarament el constituent en moltes

d'aquestes matèries bé ha operat una distribució vertical, de manera que on exerceix una funció l'Estat no la pot exercir la CA, o bé ha operat una distribució horitzontal en la qual, desglossant diferents tipus de potestats públiques, les de l'Estat i les de les CCAA, en canvi, no es poden exercir sobre la mateixa matèria amb criteri funcional idèntic.

Pel que fa al segon, es tracta d'una tècnica que serveix per a operar una puntualització i rectificació de límits competencials, de forma totalment extraconstitucional.

C) Quant a la inclusió de lleis orgàniques de transferència o delegació que contempla l'article 150.2 la CE

El problema rau simplement en el fet que en incloure les esmentades lleis orgàniques a l'Estatut, sigui de la manera que sigui, s'està limitant la disponibilitat que correspon a l'Estat per decidir si transfereix o delega competències a les comunitats autònomes. És evident que el titular de les competències transferibles o delegables és l'Estat i que, com a tal, només a ell li correspon disposar sobre les mateixes, tant des del punt de vista de quines vol o considera oportú delegar o transferir, com des del punt de vista del moment en què vol fer-ho. La incorporació de les lleis de l'article 150.2 CE a l'Estatut en diverses matèries suposa un condicionament per a l'actuació de l'Estat en aquesta matèria, per al que la norma estatutària no sembla estar legitimada (vid, entre d'altres, SSTC 17/1990, de 7 de febrer; 56/1990, de 29 de març).

A més, per la via de l'art. 150.2 de CE només poden transferir-se o delegar-se facultats o competències sobre matèries susceptibles de transferència o delegació; essent així no és possible l'ús del mecanisme quan del traspàs poguessin derivar-se distorsions al conjunt del sistema o pertorbar el dret dels ciutadans a rebre determinats serveis públics en condicions d'igualtat; així com aquelles altres matèries intrínsecament lligades al concepte de sobirania.

D) Quant al respecte al bloc de la constitucionalitat

Des dels Estatuts d'Autonomia no es poden revisar de forma particular per una Comunitat Autònoma lleis essencials per al conjunt dels ciutadans, com ara la Llei orgànica del Poder Judicial, de Forces i Cossos de Seguretat o de Finançament Autòmic, entre altres. A alguna d'aquestes lleis a més la Constitució trameta directament per a delimitar les competències de l'estat i les Comunitats Autònomes.

Aquestes lleis estableixen un sistema general, aplicable a tot el territori espanyol, que no poden ser modificades parcialment per una Comunitat Autònoma. S'ha de distingir que, encara que els Estatuts d'Autonomia tenen rang de Llei Orgànica, això no empara que des d'una norma de naturalesa bifront, amb un contingut i règim de modificació diferents previstos a la Constitució, es modifiquin altres lleis orgàniques, de general compliment, establint desigualtats territorials en el que ha de ser un règim general.

4. QUANT AL SISTEMA DE FINANÇAMENT

Qualsevol plantejament s'ha de fer en el marc constitucional i polític vigent, amb ple respecte a les regles del

joc. Si no, correm el risc de caure en l'aventurisme i en l'oportunisme polític.

El model que es proposa en el projecte de reforma de l'Estatut no té en compte el disseny econòmic de l'Estat de les Autonomies articulat a la Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes ni tampoc la necessària solidaritat entre Comunitats Autònomes.

El punt de partida ha de ser el model vigent; que es va aprovar amb el suport unànim de totes les comunitats autònomes.

– Un model basat en la corresponsabilitat fiscal.

– Un model que permet que els ingressos de les comunitats autònomes siguin, molt majoritàriament, independents de les transferències de l'Estat.

Un model que permeti la suficiència, la transparència, la corresponsabilitat, la solidaritat, l'estabilitat, la coordinació entre administracions i el consens.»

TÍTOL PRELIMINAR

ARTICLE 1. LA NACIÓ CATALANA

2

ESMENA NÚM. 2

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (1)

«Catalunya, com a nacionalitat i per accedir al seu autogovern, es constitueix en Comunitat Autònoma d'acord amb la Constitució i amb el present Estatut, que es la seva norma institucional bàsica.»

ARTICLE 2. LA GENERALITAT

APARTAT 2

3

ESMENA NÚM. 3

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (1)

«2. La Generalitat és integrada pel Parlament, la Presidència de la Generalitat, el Govern i les altres institucions que estableix el capítol V del títol II. *Totes aquestes institucions seran desenvolupades mitjançant una llei del Parlament anomenada Estatut Interior, que serà aprovada per majoria absoluta dels seus membres.*»

APARTAT 3

4

ESMENA NÚM. 4

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (2)

De tot el text de l'apartat.

5

ESMENA NÚM. 5

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (2)

«3. Els municipis de Catalunya, *les comarques* i les vegueries i les altres entitats locals que les lleis determinin formen part del sistema institucional de la Generalitat, com a ens en els quals aquesta s'organitza territorialment, sens perjudici de llur autonomia.»

APARTAT 4

6

ESMENA NÚM. 6

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (2)

«*Els poders de la Generalitat emanen de la Constitució, del present Estatut i del poble*»

ARTICLE 3. EL MARC POLÍTIC

APARTAT 1

7

ESMENA NÚM. 7

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (3)

«*Les relacions de la Generalitat amb l'Estat es fonamenten en el principi de lleialtat institucional mútua i es regeixen pel principi segons el qual la Generalitat forma part de l'Estat*»

APARTAT 2

8

ESMENA NÚM. 9

D'addició

G. P. del Partit Popular de Catalunya (3)

«2. *Catalunya, com a part integrant de l'Estat espanyol, té en la Unió Europea el seu espai [...]*»

ADDICIÓ DE NOUS APARTATS

9

ESMENA NÚM. 10

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (4)

Nou punt 3

«3. *Les relacions fiscals i financeres entre la Generalitat i l'Estat es fonamenten també en els principis de lleialtat institucional mútua, bilateralitat i solidaritat.*»

ARTICLE 4. ELS DRETS I ELS PRINCIPIS RECTORS

APARTAT 1

10

ESMENA NÚM. 11

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (4)

«[...] que reconeixen *aquest Estatut*, la Constitució [...]»

11

ESMENA NÚM. 12

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (4)

«[...] i *els altres tractats i convenis internacionals signats per Espanya* que reconeixen i garanteixen [...]»

APARTAT 2

12

ESMENA NÚM. 13

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (4)

«[...] i reconeixen *el dret dels pobles a conservar la identitat pròpia*.»

ARTICLE 5. ELS DRETS HISTÒRICS

13

ESMENA NÚM. 16

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (5)

De tot el text de l'article.

ARTICLE 6. LA LLENGUA PRÒPIA I LES LLENGÜES OFICIALS

14

ESMENA NÚM. 23

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (8)

«1. *La llengua pròpia de Catalunya és el català. L'idioma català és l'oficial de Catalunya, així com també ho és el castellà, oficial a tot l'Estat espanyol.*

»2. *La Generalitat garantirà l'ús normal i oficial d'ambdós idiomes, prendrà les mesures necessàries per tal d'assegurar llur coneixement i crearà les condicions que permetin d'arribar a llur igualtat plena quant als drets i deures dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.*

»3. *La parla aranresa serà objecte d'ensenyament i d'especial respecte i protecció.*»

APARTAT 5

15

ESMENA NÚM. 26

De modificació

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (3)

«5. La llengua occitana, denominada aranès a l'Aran, és la llengua pròpia i oficial d'aquest territori i és també oficial a *Catalunya* d'acord amb el que estableix aquest Estatut.»

ARTICLE 7. LA CONDICIÓN POLÍTICA DE CATALANS

APARTAT 1

16

ESMENA NÚM. 34

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (10)

«[...] els ciutadans *espanyols* que tenen [...]»

17

ESMENA NÚM. 36

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (5)

«1. Gaudeixen de la condició política de catalans els ciutadans *espanyols* que tenen veïnatge administratiu a Catalunya. Llurs drets polítics s'exerceixen d'acord amb aquest Estatut i les lleis.»

Motivació: És la dicció del vigent Estatut i jurídicament i tècnicament més adequada.

APARTAT 2

18

ESMENA NÚM. 38

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (10)

«[...] els ciutadans *espanyols* residents [...]»

ARTICLE 8. ELS SÍMBOLS

APARTAT 1

19

ESMENA NÚM. 27

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (9)

«[...] la bandera *nacional* [...]»

APARTAT 2

20

ESMENA NÚM. 29

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (9)

«[...] la festa *nacional* [...]»

APARTAT 3

21

ESMENA NÚM. 30

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (9)

«[...] l'himne *nacional* [...]»

ARTICLE 11. L'ARAN

22

ESMENA NÚM. 20

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (7)

«*L'Estatut reconeix la singularitat política, cultural, històrica, geogràfica i lingüística d'Aran i les empara i respecta, sent objecte d'una particular protecció mitjançant un règim jurídic especial regulat per la llei.*»

23

ESMENA NÚM. 21

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (2)

«*1. Catalunya i Aran han estat dues realitats culturals i polítiques clarament diferenciades al llarg de la seva història, que van fonamentar la seva relació en el lliure pacte. En virtut d'aquesta realitat històrica, s'ha de garantir el respecte de les Institucions Catalanes envers la tradició d'autogovern del poble aranès mitjançant aquest Estatut, el Conselh Generau i les seves altres institucions pròpies.*»

APARTAT 2

24

ESMENA NÚM. 22

De modificació

G. P. de Convergència i Unió (8)

«*2. Els ciutadans de Catalunya i les seves institucions polítiques reconeixen l'Aran com una identitat nacional occitana fonamentada en la seva singularitat cultural, històrica, geogràfica i lingüística, defensada pels aranesos al llarg dels segles.*»

ARTICLE 12. ELS TERRITORIS AMB VINCLES HISTÒRICS, LINGÜÍSTICS I CULTURALS AMB CATALUNYA

25

ESMENA NÚM. 39

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (11)

«[...] convenis, *tractats* i altres [...]»

TÍTOL I. DE DRETS, DEURES I PRINCIPIS RECTORS

26

ESMENA NÚM. 41

De supressió

G. P. Popular (12)

Supressió de tot el títol I i capítols corresponents, arts. 15 a 37 inclusivament.

CAPÍTOL I. ELS DRETS I DEURES EN ELS ÀMBITS CIVIL I SOCIAL

ARTICLE 15. DRETS DE LES PERSONES

APARTAT 2

27

ESMENA NÚM. 43

De modificació

G. P. de Convergència i Unió (11)

«Totes les persones tenen dret a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, maltractaments i tota mena de discriminació, i al lliure desenvolupament de llur personalitat i capacitat personal.»

ARTICLE 16. DRETS EN L'ÀMBIT DE LES FAMÍLIES

28

ESMENA NÚM. 46

De supressió

G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

ARTICLE 17. DRETS DELS MENORS

29

ESMENA NÚM. 48

De supressió

G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

ARTICLE 18. DRETS DE LES PERSONES GRANS

30

ESMENA NÚM. 49

De supressió

G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

ARTICLE 19. DRETS DE LES DONES

31

ESMENA NÚM. 51
De supressió
G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

ARTICLE 20. DRET A MORIR AMB DIGNITAT

32

ESMENA NÚM. 54
De supressió
G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

APARTAT 1

33

ESMENA NÚM. 55
De supressió
G. P. Popular (14)

Supressió de l'apartat.

ARTICLE 21. DRETS I DEURES EN L'ÀMBIT DE L'EDUCACIÓ

34

ESMENA NÚM. 57
De supressió
G. P. Popular (15)

Supressió de l'article.

APARTAT 1

35

ESMENA NÚM. 58
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (15)

«Totes les persones tenen dret a una educació de qualitat i a accedir-hi en condicions d'igualtat. La Generalitat ha d'establir un model educatiu d'interès públic que garanteixi aquest dret.»

APARTAT 2

36

ESMENA NÚM. 59
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (16)

«Els centres docents privats podran ser sostinguts amb fons públics d'acord amb allò que determini la llei, per tal de garantir els drets d'accés en condicions d'igualtat i a la qualitat de l'ensenyament.»

APARTAT 3

37

ESMENA NÚM. 60
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (17)

«Les mares i pares tenen dret a educar i garantir l'educació i l'ensenyament dels seus fills d'acord amb les seves conviccions morals, religioses, filosòfiques i pedagògiques, així com a elegir prioritariament centre docent d'acord amb el que estableixi la llei.»

ARTICLE 22. DRETS EN L'ÀMBIT DE LA SALUT

38

ESMENA NÚM. 64
De supressió
G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

ARTICLE 23. DRETS EN L'ÀMBIT DELS SERVEIS SOCIALS

39

ESMENA NÚM. 67
De supressió
G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

ARTICLE 24. DRETS EN L'ÀMBIT LABORAL

40

ESMENA NÚM. 68
De supressió
G. P. Popular (16)

Supressió de l'article.

ARTICLE 25. DRETS EN L'ÀMBIT DE L'HABITATGE

41

ESMENA NÚM. 71
De supressió
G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

ARTICLE 26. DRETS I DEURES AMB RELACIÓ AL MEDI AMBIENT

42

ESMENA NÚM. 72
De supressió
G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

ARTICLE 27. DRETS DELS CONSUMIDORS I USUARIS

43

ESMENA NÚM. 73
De supressió
G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

CAPÍTOL II. DRETS EN ELS ÀMBITS POLÍTIC I ADMINISTRATIU

ARTICLE 28. DRET DE PARTICIPACIÓ

44

ESMENA NÚM. 74
De supressió
G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

APARTAT 5

45

ESMENA NÚM. 76
De supressió
G. P. Popular (17)

Supressió de l'apartat.

ARTICLE 29. DRETS D'ACCÉS ALS SERVEIS PÚBLICS I A UNA BONA ADMINISTRACIÓ

46

ESMENA NÚM. 77
De supressió
G. P. Popular (18)

Supressió de l'article.

ARTICLE 30. DRET A LA PROTECCIÓ DE LES DADES PERSONALS

47

ESMENA NÚM. 78
De supressió
G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

CAPÍTOL III. DRETS I DEURES LINGÜÍSTICS

ARTICLE 31. DRETS I DEURES DE CONEIXEMENT I ÚS DE LES LLENGÜES

48

ESMENA NÚM. 79
De supressió
G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

ARTICLE 32. DRETS LINGÜÍSTICS DAVANT LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES I LES INSTITUCIONS ESTATALS

49

ESMENA NÚM. 81
De supressió
G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

APARTAT 2

50

ESMENA NÚM. 82
De supressió
G. P. Popular (19)

Supressió de l'apartat.

APARTAT 3

51

ESMENA NÚM. 84
De supressió
G. P. Popular (19)

Supressió de l'apartat.

APARTAT 6

52

ESMENA NÚM. 88
De supressió
G. P. Popular (19)

Supressió de l'apartat.

ARTICLE 33. DRETS LINGÜÍSTICS DELS CONSUMIDORS I USUARIS

53

ESMENA NÚM. 89
De supressió
G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

54

ESMENA NÚM. 91
De modificació
 G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya
 (6)

«També tenen el dret que les dades que figuren en l'etiquetatge, en l'embalatge i en les instruccions d'ús dels productes distribuïts a Catalunya constin almenys en llengua catalana.»

55

ESMENA NÚM. 92
De modificació
 G. P. Popular (20)

«Totes les persones tenen el dret d'ésser ateses oralment i per escrit en la llengua oficial que elegeixin en llur condició d'usuaris o consumidors de béns, productes i serveis.»

ARTICLE 34. DRETS LINGÜÍSTICS EN L'ÀMBIT DE L'EN- SENYAMENT

APARTAT 1

56

ESMENA NÚM. 94
De supressió
 G. P. Popular (21)

Supressió de l'apartat.

ARTICLE 35. DRETS AMB RELACIÓ A L'ARANÈS

57

ESMENA NÚM. 98
De supressió
 G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

CAPÍTOL IV. GARANTIES DELS DRETS ESTATUTARIS

ARTICLE 36. DISPOSICIONS GENERALS

58

ESMENA NÚM. 99
De supressió
 G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

APARTAT 2

59

ESMENA NÚM. 101
De supressió
 G. P. Popular (22)

Supressió de l'apartat.

APARTAT 3

60

ESMENA NÚM. 102
De supressió
 G. P. Popular (22)

Supressió de l'apartat.

APARTAT 4

61

ESMENA NÚM. 103
De supressió
 G. P. Popular (22)

Supressió de l'apartat.

ARTICLE 37. TUTELA

62

ESMENA NÚM. 105
De supressió
 G. P. Popular (12)

Supressió de l'article.

CAPÍTOL V. PRINCIPIS RECTORS

63

ESMENA NÚM. 109
De supressió
 G. P. Popular (24)

Del Títol I, Capítol VI (Drets, Deures i Principis rectors), corresponents als articles 38 a 52, ambdós inclosos.

ARTICLE 38. DISPOSICIONS GENERALS

APARTAT 1

64

ESMENA NÚM. 110
De modificació
 G. P. Popular (25)

«[...] Els poders públics de la Generalitat de Catalunya han d'orientar [...]»

APARTAT 2

65

ESMENA NÚM. 111
De supressió
 G. P. Popular (25)

Supressió de l'apartat.

ADDICIÓ DE NOUS APARTATS

66

ESMENA NÚM. 112
D'addició
G. P. Popular (25)

«2. Totes les referències fetes en aquest capítol als poders públics de Catalunya s'entenen referides als poders públics de la Generalitat.»

APARTAT 3

67

ESMENA NÚM. 113
De supressió
G. P. Popular (25)

Supressió de l'apartat.

ARTICLE 39. PROTECCIÓ DE LES PERSONES I DE LES FAMÍLIES

68

ESMENA NÚM. 114
De supressió
G. P. Popular (24)

Supressió de l'article.

APARTAT 2

69

ESMENA NÚM. 115
De supressió
G. P. Popular (26)

Supressió de l'apartat.

70

VOT PARTICULAR
G. P. de Convergència i Unió

Vot particular d'addició per al manteniment de l'expressió «*per al foment de la natalitat*».

71

ESMENA NÚM. 118
D'addició
G. P. de Convergència i Unió (30)

«Els poders públics han de reconèixer i tenir en compte el valor econòmic del treball familiar en la fixació de llurs polítiques econòmiques i socials.»

ARTICLE 40. PERSPECTIVA DE GÈNERE

72

ESMENA NÚM. 126
De supressió
G. P. Popular (24)

Supressió de l'article.

ARTICLE 41. LA COHESIÓ I EL BENESTAR SOCIALS

73

ESMENA NÚM. 132
De supressió
G. P. Popular (24)

Supressió de l'article.

APARTAT 7

74

ESMENA NÚM. 135
D'addició
G. P. de Convergència i Unió (35)

«7. Els poders públics de Catalunya han de vetllar per la convivència social, cultural i religiosa entre totes les persones a Catalunya i pel respecte de la diversitat de creences i conviccions ètiques i filosòfiques de les persones, i han de fomentar les relacions interculturals mitjançant l'impuls i la creació d'àmbits de coneixement recíproc, diàleg i mediació. *En aquest àmbit, els poders públics de Catalunya tindran en compte les creences religioses dels ciutadans i el seu grau d'arrelament a la societat catalana.*»

ARTICLE 42. FOMENT DE LA PARTICIPACIÓ

75

ESMENA NÚM. 136
De supressió
G. P. Popular (24)

Supressió de l'article.

ARTICLE 43. EDUCACIÓ, RECERCA I CULTURA

76

ESMENA NÚM. 137
De supressió
G. P. Popular (24)

Supressió de l'article.

ARTICLE 44. L'ÀMBIT SOCIOECONÒMIC

77

ESMENA NÚM. 141
De supressió
G. P. Popular (24)

Supressió de l'article.

APARTAT 2

78

ESMENA NÚM. 142
De supressió
G. P. Popular (27)

«[...] en el marc d'un sistema català de benestar.»

APARTAT 7

79

ESMENA NÚM. 147
De modificació
G. P. Popular (27)

«[...] ha de promoure la contribució social d'aquestes entitats, *sens perjudici del que estableix la legislació bàsica de l'Estat*»

ARTICLE 45. MEDI AMBIENT, SOSTENIBILITAT I EQUILIBRI TERRITORIAL

80

ESMENA NÚM. 148
De supressió
G. P. Popular (24)

Supressió de l'article.

81

ESMENA NÚM. 153
D'addició
G. P. Popular (28)

«4. Els poders públics de Catalunya, en el marc de les seves competències, han de vetllar [...]»

ARTICLE 46. HABITATGE

82

ESMENA NÚM. 154
De supressió
G. P. Popular (24)

Supressió de l'article.

ARTICLE 47. LA PROTECCIÓ DELS CONSUMIDORS I USUARIS

83

ESMENA NÚM. 159
De supressió
G. P. Popular (24)

Supressió de l'article.

ARTICLE 48. EL FOMENT I LA DIFUSIÓ DEL CATALÀ

84

ESMENA NÚM. 161
De supressió
G. P. Popular (24)

Supressió de l'article.

APARTAT 2

85

ESMENA NÚM. 162
De modificació
G. P. Popular (29)

«2. Les polítiques de foment de la llengua catalana es poden estendre [...]»

86

ESMENA NÚM. 164
De supressió
G. P. Popular (29)

Supressió de l'apartat.

87

ESMENA NÚM. 166
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (42)

«3. Els poders públics de Catalunya han d'establir la regulació adequada perquè les dades que figuren en l'etiquetatge, en l'embalatge i en les instruccions d'ús dels productes *fabricats* i distribuïts a Catalunya constin almenys en llengua catalana.»

APARTAT 4

88

ESMENA NÚM. 167
De modificació
G. P. Popular (29)

«La Generalitat, l'Administració local i les altres corporacions públiques i les institucions que depenen d'elles podran d'emprar el català en llurs actuacions internes i en la relació entre elles.»

APARTAT 6

89

ESMENA NÚM. 169
De supressió
G. P. Popular (29)

Supressió de l'apartat.

ARTICLE 49. LA COOPERACIÓ AL FOMENT DE LA PAU I LA COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

90

ESMENA NÚM. 170
De supressió
G. P. Popular (24)

Supressió de l'article.

ARTICLE 50. ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL

91

ESMENA NÚM. 171
De supressió
G. P. Popular (24)

Supressió de l'article.

ARTICLE 51. L'ACCÉS A LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I DE LA COMUNICACIÓ

92

ESMENA NÚM. 172
De supressió
G. P. Popular (24)

Supressió de l'article.

ARTICLE 52. LA MEMÒRIA HISTÒRICA

93

ESMENA NÚM. 175
De supressió
G. P. Popular (30)

Supressió de l'article.

ADDICIÓ DE NOUS ARTICLES

94

ESMENA NÚM. 177
D'addició
G. P. de Convergència i Unió (45)

«Nou article 52 bis. Iniciativa de la societat civil

»Els poder públics de Catalunya han d'afavorir les iniciatives autònomes dels ciutadans, individualment o associats, per a la prestació de serveis i l'exercici de funcions d'interès general.»

TÍTOL II. DE LES INSTITUCIONS

CAPÍTOL I. EL PARLAMENT

ARTICLE 54. COMPOSICIÓ I RÈGIM ELECTORAL

APARTAT 1

95

ESMENA NÚM. 178
D'addició
G. P. Popular (31)

«[...] d'acord amb *la Constitució*, aquest Estatut i la legislació electoral»

APARTAT 2

96

ESMENA NÚM. 180
D'addició
G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (12)

«2. El sistema electoral és de representació proporcional i ha d'assegurar la representació adequada de totes les zones del territori de Catalunya, *així com la de les comunitats catalanes de l'exterior*. L'Administració electoral és independent i garanteix la transparència i l'objectivitat del procés electoral. El règim electoral és regulat per una llei del Parlament aprovada en una votació final sobre el conjunt del text per majoria de dues tercers parts dels diputats»

97

ESMENA NÚM. 181
D'addició
G. P. Popular (31)

«[...] dels diputats, *sens perjudici de l'aplicació de la llei orgànica de règim electoral general*.»

APARTAT 3

98

ESMENA NÚM. 182
De supressió
G. P. Popular (31)

«[...] *La llei electoral de Catalunya ha d'establir criteris de paritat entre homes i dones per a l'elaboració de les llistes electorals*»

ARTICLE 57. L'ORGANITZACIÓ I EL FUNCIONAMENT

ADDICIÓ DE NOUS APARTATS

APARTAT 4 BIS

99

VOT PARTICULAR

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Supressió del nou apartat 5, incorporat per l'esmena 190:

«5. Els càrrecs públics i el personal al servei de les Administracions Públiques que actuen a Catalunya tenen l'obligació de comparèixer a requeriment del Parlament.»

100

ESMENA NÚM. 193

D'addició

G. P. Popular (34)

«[...] adreçades a la cambra, de conformitat amb allò que estableix la Llei Orgànica del Dret de Petició. També ha d'establir [...]»

ARTICLE 59. LES FUNCIONS

101

ESMENA NÚM. 196

De modificació

G. P. Popular (36)

«d) Sol·licitar a l'Estat la transferència o delegació de facultats corresponents a matèries de titularitat estatal que per la seva pròpia naturalesa siguin susceptibles de transferència o delegació en el marc de l'article 150 de la Constitució»

ARTICLE 60. LA INICIATIVA LEGISLATIVA I L'EXERCICI DE LA FUNCIO LEGISLATIVA

APARTAT 1 *in fine*

102

ESMENA NÚM. 197

De supressió

G. P. Popular (37)

«[...] i als òrgans representatius dels ens supramunicipals que estableix aquest Estatut.»

APARTAT 2

103

ESMENA NÚM. 198

De supressió

G. P. Popular (37)

De tot l'apartat.

ARTICLE 61. LA DELEGACIÓ EN EL GOVERN DE LA POTES-TAT LEGISLATIVA

APARTAT 4

104

ESMENA NÚM. 201

De modificació

G. P. Popular (38)

«4. A més dels controls establerts a la Constitució per a la delegació legislativa del Govern, les lleis de delegació poden establir un règim de control especial per als decrets legislatius»

ARTICLE 62. ELS DECRETS LLEI

105

ESMENA NÚM. 202

De supressió

G. P. Popular (39)

De tot l'article.

106

ESMENA NÚM. 203

De supressió

G. P. de Convergència i Unió (52)

De tot l'article.

ARTICLE 63. LA PROMULGACIÓ I LA PUBLICACIÓ DE LES LLEIS

107

VOT PARTICULAR

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

Vot particular de modificació per al manteniment del darrer incís de l'article 63 de la Proposta.

«Article 63. La promulgació i la publicació de les lleis

»Les lleis de Catalunya són promulgades, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat, el qual n'ordena la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* dins del termini de quinze dies des de l'aprovació i en el *Boletín Oficial del Estado*. A l'efecte de l'entrada en vigor, regeix la data de publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. La versió oficial castellana és la traducció de la versió original catalana elaborada per la Generalitat.»

ARTICLE 64. LES CAUSES DE FINIMENT DE LA LEGISLATURA

ADDICIÓ DE NOUS APARTATS

108

VOT PARTICULAR

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

Vot particular d'addició per al manteniment del text de l'article 64 de la Proposta.

«Article 64. Les causes de finiment de la legislatura

»La legislatura fineix per expiració del mandat legal en complir-se els quatre anys de la data de les eleccions. També pot finir anticipadament si no té lloc la investidura del president o presidenta de la Generalitat, o per dissolució anticipada, *acordada pel Parlament* o pel president o presidenta de la Generalitat.»

CAPÍTOL II. EL PRESIDENT O PRESIDENTA DE LA GENERALITAT

ARTICLE 65. ELECCIÓ, NOMENAMENT, ESTATUT PERSONAL, CESSAMENT I COMPETÈNCIES

APARTAT 4

109

ESMENA NÚM. 207

De supressió

G. P. Popular (41)

«[...] *La proposta de nomenament és contrasignada pel President del Parlament.*»

APARTAT 6

110

ESMENA NÚM. 210

De modificació

G. P. Popular (41)

«6. *Una llei del Parlament determinarà la forma d'elecció del President i les seves atribucions*»

111

VOT PARTICULAR

G. P. de Convergència i Unió

Vot particular d'addició per al manteniment de l'apartat 5 de la Proposta:

«5. Una llei del Parlament regula l'estatut personal del president o presidenta de la Generalitat. *Als efectes de precedències i protocol a Catalunya, el president o presidenta de la Generalitat té la posició preeminent, immediatament després del rei.*»

112

ESMENA NÚM. 213

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (54)

«7bis. *El President podrà delegar temporalment funcions executives en un dels consellers*»

113

ESMENA NÚM. 214

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (55)

«7ter. *El President serà, en tot cas, políticament responsable davant del Parlament*»

CAPÍTOL III. EL GOVERN I L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT

SECCIÓ PRIMERA. EL GOVERN

ARTICLE 66. FUNCIONS, COMPOSICIÓ, ORGANITZACIÓ I CESSAMENT

APARTAT 5

114

ESMENA NÚM. 217

De modificació

G. P. Popular (42)

«[...] Aquesta publicació és suficient, a tots els efectes, *per a l'eficàcia* i l'entrada en vigor de les disposicions [...]»

ARTICLE 67. EL CONSELLER PRIMER O CONSELLERA PRIMERA

115

ESMENA NÚM. 220

De supressió

G. P. de Convergència i Unió (56)

De tot l'article.

SECCIÓ SEGONA. L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT

ARTICLE 69. DISPOSICIONS GENERALS I PRINCIPIS D'ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT

APARTAT 1

116

ESMENA NÚM. 222
De supressió
 G. P. Popular (44)

«[...] aquest Estatut a la Generalitat. Té la condició d'administració estatal ordinària d'acord amb el que estableixen l'Estatut i les lleis, sens perjudici [...]»

APARTAT 3

117

ESMENA NÚM. 224
D'addició
 G. P. Popular (44)

«[...] en l'àmbit de les seves competències»

APARTAT 6

118

ESMENA NÚM. 225
D'addició
 G. P. Popular (44)

«6. La llei regularà l'organització de l'Administració de la Generalitat, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, i determinarà: [...]»

APARTAT 7

119

ESMENA NÚM. 226
D'addició
 G. P. Popular (44)

«[...] sens perjudici del que estableixi la legislació bàsica sobre el règim estatutari dels funcionaris públics, de conformitat amb l'article 149.1.18 de la Constitució »

CAPÍTOL IV. LES RELACIONS ENTRE EL PARLAMENT I EL GOVERN

ARTICLE 72. LA DISSOLUCIÓ ANTICIPADA DEL PARLAMENT

APARTAT 2

120

VOT PARTICULAR
 G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

Vot particular d'addició per al manteniment del text de l'apartat 2 del text de la Proposta:

«2. El Parlament pot ésser dissolt per decisió del mateix Parlament acordada per la majoria de les tres cinquenes parts dels diputats. En aquest supòsit, el president o presidenta de la Generalitat ha de convocar eleccions de manera immediata, que han de tenir lloc entre quaranta i seixanta dies després de la data de convocatòria.»

CAPÍTOL V. ALTRES INSTITUCIONS DE LA GENERALITAT

SECCIÓ PRIMERA. EL CONSELL CONSULTIU

121

VOT PARTICULAR
 G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

Vot particular de modificació per al manteniment del títol de la secció:

«El Consell de Garanties Estatutàries».

122

VOT PARTICULAR
 G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

Vot particular de modificació per al manteniment del títol de la secció:

«El Consell de Garanties Estatutàries».

ARTICLE 73. FUNCIONS

APARTAT 2

123

ESMENA NÚM. 238
De supressió
 G. P. de Convergència i Unió (61)

«b) Sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució dels projectes i les proposicions de llei sotmesos a debat i aprovació del Parlament i dels decrets llei sotmesos a convalidació del Parlament.»

LLETRA B

124

ESMENA NÚM. 239
De supressió
G. P. Popular (47)

«[...] i dels decrets lleis sotmesos a convalidació del Parlament»

LLETRA D

125

ESMENA NÚM. 240
De modificació
G. P. Popular (47)

«d) [...] aprovats pel Govern a l'autonomia local en l'àmbit de les competències de la Generalitat»

APARTAT 4

126

ESMENA NÚM. 242
De supressió
G. P. Popular (47)

De tot l'apartat.

SECCIÓ SEGONA. EL SÍNDIC DE GREUGES

ARTICLE 75. FUNCIONS I RELACIONS AMB ALTRES INSTITUCIONS ANÀLOGUES

APARTAT 1

127

ESMENA NÚM. 247
De supressió
G. P. Popular (49)

«[...] i de l'Administració local de Catalunya [...]»

APARTAT 2

128

ESMENA NÚM. 249
De supressió
G. P. Popular (49)

«[...] i dels decrets llei sotmesos a convalidació del Parlament»

129

ESMENA NÚM. 251
De modificació i supressió
G. P. de Convergència i Unió (64)

«2. El Síndic de Greuges pot sol·licitar dictamen al Consell Consultiu sobre els projectes i les proposicions de llei sotmesos a debat i aprovació del Parlament i dels

~~decrets llei sotmesos a convalidació del Parlament~~, quan regulen drets reconeguts per aquest Estatut.»

APARTAT 3

130

VOT PARTICULAR
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

De supressió a l'apartat 3:

«3. El Síndic de Greuges vetlla amb caràcter exclusiu pels drets [...]»

131

VOT PARTICULAR
G. P. Popular

De supressió a l'apartat 3:

«3. El Síndic de Greuges vetlla amb caràcter exclusiu pels drets [...]»

ARTICLE 76. LA DESIGNACIÓ I L'ESTATUT DEL SÍNDIC DE GREUGES

APARTAT 2

132

ESMENA NÚM. 255
De modificació
G. P. Popular (50)

«El Parlament, per majoria de tres cinquenes parts i a proposta del Síndic de Greuges, pot nomenar un o més adjunts en els termes establerts per la llei »

133

ESMENA NÚM. 256
De supressió
G. P. de Convergència i Unió (65)

«2. El Síndic de Greuges pot nomenar un o més adjunts en els termes establerts per la llei.»

APARTAT 3

134

ESMENA NÚM. 257
De supressió
G. P. Popular (50)

De tot l'apartat.

135

ESMENA NÚM. 258
De supressió
G. P. de Convergència i Unió (66)

De tot l'apartat.

SECCIÓ TERCERA. LA SINDICATURA DE COMPTES

ARTICLE 77. FUNCIONS I RELACIONS AMB EL TRIBUNAL DE COMPTES

APARTAT 1

136

ESMENA NÚM. 259
D'addició
G. P. Popular (51)

«La Sindicatura de Comptes, sens perjudici de les competències del Tribunal de Comptes establertes en els articles 136 i 153 de la Constitució, és l'òrgan fiscalitzador [...]»

APARTAT 3

137

ESMENA NÚM. 260
De supressió
G. P. Popular (51)

De tot l'apartat.

CAPÍTOL VI. EL GOVERN LOCAL

138

ESMENA NÚM. 262
De supressió
G. P. Popular (52)

«Del Capítol VI (El Govern local), Seccions I, II, III i IV, corresponents als articles 79 a 89, ambdós inclosos»

SECCIÓ PRIMERA. L'ORGANITZACIÓ TERRITORIAL LOCAL

ARTICLE 79. L'ORGANITZACIÓ DEL GOVERN LOCAL DE CATALUNYA

139

ESMENA NÚM. 263
De modificació de tot l'article
G. P. Popular (53)

«Article 79. El Govern local

»1. Les Corporacions Locals compreses en el territori de la Generalitat de Catalunya administren amb autonomia els assumptes propis, d'acord amb la Constitució i aquest Estatut.

»2. En el marc de la legislació bàsica de l'Estat, la Generalitat aprovarà una llei de règim local.

»3. La legislació fomentarà la creació de figures associatives entre les Administracions Públiques amb l'objectiu de millorar la gestió dels interessos comuns i per garantir l'eficàcia en la prestació de serveis.

»4. Allò establert en l'apartat anterior s'entendrà sens perjudici de l'organització de la província com a entitat local i com a divisió territorial per el compliment de les activitats de l'Estat, de conformitat amb allò previst en els articles 137 i 141 de la Constitució.

»5. La Generalitat impulsarà l'autonomia local, podent delegar l'execució de les funcions i competències en aquells ajuntaments i ens locals supramunicipals que, pels seus propis medis, puguin assumir-les, tot assegurant la deguda coordinació i eficàcia en la prestació dels serveis. Mitjançant una llei del Parlament es procedirà a la descentralització en favor dels ajuntaments d'aquelles competències que siguin susceptibles de ser descentralitzades atenent a la capacitat de gestió dels mateixos. Aquest procés de descentralització ha d'anar acompanyat dels recursos suficients per tal que sigui efectiu.»

APARTAT 1

140

ESMENA NÚM. 264
D'addició
G. P. de Convergència i Unió (67)

«1. Catalunya estructura la seva organització territorial en municipis, comarques i vegueries.»

APARTAT 2

141

ESMENA NÚM. 265
D'addició
G. P. de Convergència i Unió (68)

«2. L'Estatut garanteix l'autonomia política i administrativa de municipis, comarques i vegueries d'acord amb el que estableix la Constitució i la Carta europea de l'autonomia local.»

APARTAT 3

142

ESMENA NÚM. 266
De supressió
G. P. de Convergència i Unió (69)

«3. Les comarques i les altres entitats supramunicipals que creï la Generalitat es fonamenten en la voluntat de col·laboració i associació dels municipis.»

ARTICLE 80. LES COMPETÈNCIES LOCALS

APARTAT 2

143

ESMENA NÚM. 270
De supressió
G. P. Popular (54)

De tot l'apartat.

144

ESMENA NÚM. 271

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (70)

«2. L'Estatut garanteix un nucli competencial propi a municipis, comarques i vegueries, unes atribucions que són exercides per aquestes entitats amb plena autonomia de govern i administració, subjectes només a controls de constitucionalitat i legalitat. *Una llei del Parlament concretarà aquestes competències que seran assignades i exercides, basant-se en els principis d'autonomia local, subsidiarietat, asimetria i d'igualtat de qualitat en la prestació de serveis.*»

SECCIÓ SEGONA. EL MUNICIPI

ARTICLE 81. EL MUNICIPI I L'AUTONOMIA MUNICIPAL

145

ESMENA NÚM. 275

De supressió

G. P. Popular (55)

De tot l'apartat 5.

ADDICIÓ DE NOUS APARTATS

146

ESMENA NÚM. 276

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (23)

«*Les concentracions de població que dins d'un municipi constitueixin nuclis separats es poden constituir en entitats municipals descentralitzades. La llei els garantirà la suficient descentralització i capacitat per dur a terme les activitats i prestar els serveis de la seva competència*»

ARTICLE 82. PRINCIPIS D'ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT. POTESTAT NORMATIVA

APARTAT 2

147

ESMENA NÚM. 277

De supressió

G. P. Popular (56)

«[...] formes d'actuació conjunta. *La llei no pot limitar aquest dret si no és per a garantir l'autonomia de les altres entitats que la tenen reconeguda.*»

APARTAT 3

148

ESMENA NÚM. 278

De supressió

G. P. Popular (56)

«[...] en l'àmbit de llurs competències i en els altres sobre els quals es projecta llur autonomia»

ADDICIÓ DE NOUS ARTICLES

149

ESMENA NÚM. 281

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (71)

«Nou article 84 bis.

La comarca es constitueix com a entitat local de caràcter territorial, formada per municipis contigus, té personalitat jurídica pròpia i plena capacitat i autonomia pel compliment de les seves finalitats. El territori de la comarca és l'àmbit en que el Consell Comarcal exerceix les seves competències i està definit pel terme dels municipis que la integren.

La comarca és l'àmbit territorial específic per a l'exercici del govern intermunicipal de cooperació local.»

150

ESMENA NÚM. 282

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (72)

«Nou article 84 ter. El Consell Comarcal

1. El Govern i l'administració autònoma de la comarca corresponen al consell comarcal, format pel president o presidenta i pel consellers comarcals, escollits en funció del que es determini per la corresponen llei del Parlament.

Serà òrgan obligatori de la comarca el consell d'alcaldes format per tots els alcaldes i alcaldesses dels municipis que la integren.

2. El president o presidenta es escollit pels consellers comarcals d'entre els seus membres.»

SECCIÓ TERCERA. LA VEGUERIA

ARTICLE 85. LA VEGUERIA

151

ESMENA NÚM. 283

D'addició

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (16)

«1. La vegueria és l'àmbit territorial específic per a l'exercici del govern intermunicipal de cooperació local i té personalitat jurídica pròpia. La vegueria també és la divisió territorial adoptada per la Generalitat de Catalunya per a l'organització territorial dels seus ser-

veis, així com per al compliment de les activitats de l'Estat.»

152

ESMENA NÚM. 284
De supressió
G. P. Popular (58)

De tot l'article.

APARTAT 1

153

ESMENA NÚM. 285
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (73)

«1. La vegueria és l'àmbit territorial específic per a l'exercici del govern *intercomarcal* de cooperació local i té personalitat jurídica pròpia. La vegueria també és la divisió territorial adoptada per la Generalitat de Catalunya per a l'organització territorial dels seus serveis»

ARTICLE 86. EL CONSELL DE VEGUERIA

154

ESMENA NÚM. 286
De supressió
G. P. Popular (59)

De tot l'article.

APARTAT 1

155

ESMENA NÚM. 287
De modificació i supressió
G. P. de Convergència i Unió (74)

«1. El govern ~~i l'administració autònoma~~ de la vegueria correspon al consell de vegueria, format pel president o presidenta i pels consellers de vegueria, d'acord amb el que es determini en la corresponent llei del Parlament.»

SECCIÓ QUARTA. LA COMARCA I ELS ALTRES ENS LOCALS SUPRAMUNICIPALS

ARTICLE 87. LA COMARCA

156

ESMENA NÚM. 290
De supressió
G. P. de Convergència i Unió (76)

De tot l'article.

APARTAT 2

157

ESMENA NÚM. 291
De supressió
G. P. Popular (60)

De tot l'apartat.

APARTAT 3

158

ESMENA NÚM. 292
De supressió
G. P. Popular (60)

De tot l'apartat.

ARTICLE 88. ALTRES ENS LOCALS SUPRAMUNICIPALS

159

ESMENA NÚM. 293
D'addició
G. P. Popular (61)

«2. *Es reconeix la realitat metropolitana de l'àrea de Barcelona que es configura com a entitat local fonamentada en la voluntat de col·laboració i associació dels municipis. La seva creació, modificació i supressió, així com el seu règim jurídic, es regula per llei del Parlament*»

CAPÍTOL VII. L'ORGANITZACIÓ INSTITUCIONAL PRÒPIA DE L'ARAN

ARTICLE 89. RÈGIM JURÍDIC

ADDICIÓ DE NOUS APARTATS

160

ESMENA NÚM. 19
D'addició d'un nou apartat
G. P. de Convergència i Unió (vot particular número 1)

«L'Aran no pot restar inclosa en cap divisió territorial al pròpia de Catalunya que no sigui ella mateixa.»

161

ESMENA NÚM. 301
D'addició
G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (vot particular número 2)

«El Govern de la Generalitat i el Conselh Generau d'Aran establiran els mecanismes de relació al més alt nivell, és a dir, de la Presidència de la Generalitat i del Síndic d'Aran.»

TÍTOL III. DEL PODER JUDICIAL A CATALUNYA**CAPÍTOL I. EL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA I EL FISCAL O LA FISCAL SUPERIOR DE CATALUNYA****ARTICLE 90. EL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA****APARTAT 2****162**

ESMENA NÚM. 310

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (64)

«2. *Les successives instàncies de processos judicials iniciats a Catalunya s'esgoten davant els tribunals ubicats en el territori de Catalunya i, si escau, davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en els termes que estableixi la legislació estatal i sens perjudici de les competències del Tribunal Suprem.*».

APARTAT 3**163**

ESMENA NÚM. 311

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (64)

«[...] *així com la funció de cassació en matèria de dret estatal, llevat en aquest darrer cas de la competència reservada al Tribunal Suprem per a la unificació de doctrina.*»

APARTAT 4**164**

ESMENA NÚM. 312

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (64)

«[...] *la resolució dels recursos extraordinaris establerts per la llei orgànica del poder judicial i per les diferents lleis processals.*».

APARTAT 5**165**

ESMENA NÚM. 313

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (64)

«[...] *a partir d'una terna presentada pel Consell de Justícia de Catalunya entre magistrats amb un mínim de quinze anys d'exercici, dels quals cinc han d'ésser a Catalunya [...].*».

APARTAT 6**166**

ESMENA NÚM. 315

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (64)

«[...] *a partir de les corresponents ternes presentades pel Consell de justícia de Catalunya.*».

ARTICLE 91. EL FISCAL O LA FISCAL SUPERIOR DE CATALUNYA**167**

ESMENA NÚM. 316

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (65)

De l'article 91.

CAPÍTOL II. EL CONSELL DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA**ARTICLE 92. EL CONSELL DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA****168**

ESMENA NÚM. 317

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (66)

Del Títol III, Capítol II El Consell de Justícia de Catalunya, corresponent als articles 92 a 95, ambdós inclosos.

ARTICLE 93. ATRIBUCIONS DEL CONSELL DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA**169**

ESMENA NÚM. 318

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (66)

Del Títol III, Capítol II El Consell de Justícia de Catalunya, corresponent als articles 92 a 95, ambdós inclosos.

ARTICLE 94. COMPOSICIÓ, ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT DEL CONSELL DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA**170**

ESMENA NÚM. 319

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (66)

Del Títol III, Capítol II El Consell de Justícia de Catalunya, corresponent als articles 92 a 95, ambdós inclosos.

ARTICLE 95. CONTROL DELS ACTES DEL CONSELL DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

171

ESMENA NÚM. 320

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (66)

Del Títol III, Capítol II El Consell de Justícia de Catalunya, corresponent als articles 92 a 95, ambdós inclosos.

CAPÍTOL III. LES COMPETÈNCIES DE LA GENERALITAT SOBRE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

ARTICLE 96. OPOSICIONS I CONCURSOS

APARTAT 1

172

ESMENA NÚM. 321

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (67)

«[...] o al Consell de Justícia de Catalunya [...]»

APARTAT 2

173

ESMENA NÚM. 322

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (67)

De l'article 96, apartat 2.

APARTAT 3

174

ESMENA NÚM. 323

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (67)

De l'article 96, apartat 3.

APARTAT 4

175

ESMENA NÚM. 324

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (67)

De l'article 96, apartat 4.

ARTICLE 97. REQUISITS DEL PERSONAL JUDICIAL I DE LA RESTA DEL PERSONAL AL SERVEI DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA A CATALUNYA

APARTAT 1

176

ESMENA NÚM. 325

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (68)

De l'article 97, apartat 1: «[...] *Han d'acreditar un coneixement adequat i suficient de la llengua catalana per a fer efectius els drets lingüístics dels ciutadans en la forma i amb l'abast que determini la llei.*»

APARTAT 3

177

ESMENA NÚM. 327

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (68)

De l'article 97, apartat 3.

APARTAT 4

178

ESMENA NÚM. 328

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (68)

De l'article 97, apartat 4.

APARTAT 5

179

ESMENA NÚM. 329

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (68)

De l'article 97, apartat 5.

ARTICLE 98. MITJANS PERSONALS

APARTAT 1

180

ESMENA NÚM. 330

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (69)

De l'article 98, apartat 1.

APARTAT 2

181

ESMENA NÚM. 331

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (69)

De l'article 98, apartat 2.

APARTAT 3

182

ESMENA NÚM. 332

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (69)

De l'article 98, apartat 3.

APARTAT 4

183

ESMENA NÚM. 333

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (69)

De l'article 98, apartat 4.

ARTICLE 99. MITJANS MATERIALS

APARTAT 1

184

ESMENA NÚM. 334

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (70)

De l'article 99, apartat 1: «[...] *exclusiva* [...]».

APARTAT 2

185

ESMENA NÚM. 335

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (70)

De l'article 99, apartat 2: «[...] *en tot cas*: [...]»

LLETRA C)

186

ESMENA NÚM. 336

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (70)

«c) La configuració, la implantació i el manteniment dels sistemes informàtics i de comunicació. En tot cas aquests sistemes hauran de ser compatibles amb les de la resta de l'Estat, mitjançant els oportuns convenis amb el Govern de l'Estat i el Consell General del Poder Judicial».

LLETRA E)

187

ESMENA NÚM. 337

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (70)

De l'article 99, apartat 2, lletra e).

LLETRA F)

188

ESMENA NÚM. 338

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (70)

De l'article 99, apartat 2, lletra f).

ARTICLE 100. OFICINA JUDICIAL I INSTITUCIONS I SERVEIS DE SUPORT

189

ESMENA NÚM. 339

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (71)

De l'article 100.

ARTICLE 101. JUSTÍCIA GRATUÏTA. PROCEDIMENTS ARBITRALS I DE MEDIACIÓ I CONCILIACIÓ

APARTAT 1

190

ESMENA NÚM. 340

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (72)

«Correspon a la Generalitat la competència d'execució per a gestionar els serveis de Justícia gratuïta i d'orientació jurídica gratuïta»

ARTICLE 102. DEMARCACIÓ, PLANTA I CAPITALITAT JUDICIALS

APARTAT 1

191

ESMENA NÚM. 341

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (73)

«1. El Govern de la Generalitat, almenys cada cinc anys, proposa al Govern de l'Estat la determinació i la revisió de la demarcació a Catalunya i la planta judicials».

APARTAT 2

192

ESMENA NÚM. 342

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (73)

De l'article 102, apartat 2.

ARTICLE 103. JUSTÍCIA DE PAU I DE PROXIMITAT

AL TÍTOL DE L'ARTICLE

193

ESMENA NÚM. 343

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (74)

«[...] i de proximitat».

APARTAT 1

194

ESMENA NÚM. 344

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (74)

«1. La Generalitat té competència sobre la justícia de pau en els termes establerts en la Llei Orgànica del Poder Judicial. Junt amb els respectius Ajuntaments es farà càrrec de la provisió dels mitjans necessaris per al seu funcionament.»

APARTAT 2

195

ESMENA NÚM. 345

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (74)

De l'article 103, apartat 2.

TÍTOL IV. DE LES COMPETÈNCIES

CAPÍTOL I. TIPOLOGIA DE LES COMPETÈNCIES

ARTICLE 105. COMPETÈNCIES EXCLUSIVES

196

ESMENA NÚM. 346

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (75)

Títol IV, Capítol I (Tipologia de les competències), corresponent als articles 105 a 111 ambdós inclosos.

197

ESMENA NÚM. 347

De modificació

G. P. Popular (76)

«Article 105. Competències de la Generalitat.

1. La Generalitat de Catalunya té competència exclusiva sobre es matèries següents:

1. Organització de les seves institucions d'autogovern, en el marc del present Estatut.

2. Conservació, modificació i desenvolupament del dret civil català.

3. Normes processals i de procediment administratiu que es derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

4. Cultura.

5. Patrimoni històric, artístic, monumental, arquitectònic, arqueològic i científic, sens perjudici d'allò que disposa el número 28 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.

6. Arxius, biblioteques, museus, hemeroteques i altres centres de dipòsit cultural que no siguin de titularitat estatal. Conservatoris de música i serveis de belles arts d'interès per a la Comunitat Autònoma.

7. Investigació, sens perjudici d'allò que disposa el número 15 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució. Les acadèmies que tinguin llur seu central a Catalunya.

8. Règim local, sens perjudici d'allò que disposa el número 18 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució. Alteracions dels termes municipals i denominació oficial dels municipis i topònims.

9. Ordenació del territori i del litoral, urbanisme i habitatge.

10. Monts, aprofitaments i serveis forestals, vies pecuàries i pastures, espais naturals protegits i tractament especial de zones de muntanya, d'acord amb allò que disposa el número 23 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.

11. Higiene.

12. Turisme.

13. Obres públiques que no tinguin la qualificació legal d'interès general de l'Estat o la realització de les quals no afecti una altra comunitat autònoma.

14. Carreteres i camins l'itinerari dels quals passi íntegrament per territori de Catalunya.

15. Ferrocarrils, transports terrestres, marítims, fluvials i per cable; ports, heliports, aeroports i Servei Meteorològic de Catalunya, sens perjudici d'allò que disposen els números 20 i 21 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució. Centres de contractació i terminals de càrrega en matèria de transports.

16. Aprofitaments hidràulics, canals i regadius, quan les aigües corrin íntegrament per dins de Catalunya; instal·lacions de producció, distribució i transport d'energia, quan aquest transport no surti del seu terri-

tori i el seu aprofitament no afecti una altra província o comunitat autònoma; aigües minerals, termals i subterrànies. Tot això sens perjudici d'allò que estableix el número 25 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.

17. Pesca en aigües interiors, cria i recollida de mariscs, aqüicultura, caça i pesca fluvial i lacustre.

18. Artesania.

19. Ordenació farmacèutica, sens perjudici d'allò que disposa el número 16 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.

20. Establiment i ordenació de centres de contractació de mercaderies i valors, de conformitat amb la legislació mercantil.

21. Cooperatives, pòsits i Mutualisme no integrat en el sistema de la Seguretat Social, respectant la legislació mercantil.

22. Cambres de la Propietat, Cambres de Comerç, Indústria i Navegació, sens perjudici d'allò que disposa el número 10 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.

23. Col·legis professionals i exercici de les professions titulades, sens perjudici d'allò que disposen els articles 36 i 139 de la Constitució.

24. Fundacions i associacions de caràcter docent, cultural, artístic, benèfic-assistencial i similars, que exerceixin principalment llurs funcions a Catalunya.

24. Fundacions i associacions de caràcter docent, cultural, artístic, benèfic-assistencial i similars, que exerceixin principalment llurs funcions a Catalunya.

25. Assistència social.

26. Joventut.

27. Promoció de la dona.

28. Institucions públiques de protecció i tutela de menors, respectant, en tot cas, la legislació civil, penal i penitenciària.

29. Esport i lleure.

30. Publicitat, sens perjudici de les normes dictades per l'Estat per a sectors i mitjans específics.

31. Espectacles.

32. Casinos, jocs i apostes, amb exclusió de les Apostes Mútues Esportivo-benèfiques.

33. Estadística d'interès de la Generalitat.

34. Les altres matèries que s'atribuiran expressament en el present Estatut com de competència exclusiva i les que, amb aquest caràcter i mitjançant una llei orgànica, seran transferides per l'Estat.

2. En el marc de la legislació bàsica de l'Estat i, si s'escau, en els termes que aquella legislació estableixi, correspon a la Generalitat el desenvolupament legislatiu i l'execució de les matèries següents:

1. Règim jurídic i sistema de responsabilitat de l'administració de la Generalitat i dels ens públics que en depenguin, així com el règim estatutari de llurs funcionaris.

2. Expropiació forçosa, contractes i concessions administratives, en l'àmbit de competències de la Generalitat.

3. Reserva al sector públic de recursos o serveis essencials, especialment en cas de monopoli, i intervenció d'empreses quan ho exigeixi l'interès general.

4. Ordenació del crèdit, banca i assegurances.

5. Règim miner i energètic.

6. Protecció del medi ambient, sens perjudici de les facultats de la Generalitat per a establir normes addicionals de protecció.

7. Ordenació del sector pesquer.

3. Correspon a la Generalitat el desenvolupament legislatiu del sistema de Consultes Populars Municipals en l'àmbit de Catalunya de conformitat amb allò que disposin les Lleis a les quals es refereix l'apartat 3 de l'article 92 i el número 18 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució i corresponent a l'Estat l'autorització de llur convocatòria.

4. Correspon a la Generalitat l'execució de la legislació de l'Estat en les matèries següents:

1. Penitenciària.

2. De treball, assumint les facultats, competències i serveis que en aquest àmbit i a nivell d'execució exerceix actualment l'Estat respecte a les relacions de treball, sens perjudici de l'alta inspecció d'aquest. Queden reservades a l'Estat totes les competències en matèria de migracions interiors i exteriors, fons d'àmbit nacional i de feina, sens perjudici d'allò que estableixin les normes de l'Estat sobre aquestes matèries.

3. Propietat intel·lectual i industrial.

4. Nomenament d'agents de canvi i borsa, corredors de comerç. Intervenció, si s'escau, en la delimitació de les demarcacions corresponents.

5. Pesos i mesures. Contrastació de metalls.

6. Fires internacionals que se celebrin a Catalunya.

7. Museus, arxius i biblioteques de titularitat estatal l'execució dels quals no es reservi l'Estat.

8. Ports i aeroports amb qualificació d'interès general, quan l'Estat no se'n reservi la gestió directa.

9. Ordenació del transport de mercaderies i viatgers que tinguin llur origen i destinació dins el territori de la Comunitat Autònoma, malgrat que circulin damunt les estructures de titularitat estatal a què es refereix el número 21 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució sens perjudici de l'execució directa que es reservi l'Estat.

10. Salvament marítim i abocaments industrials i contaminants a les aigües territorials de l'Estat corresponents al litoral català.

11. Les altres matèries que s'atribuiran en el present Estatut expressament com de competència d'execució i les que amb aquest caràcter i mitjançant una llei orgànica seran transferides per l'Estat.

5. D'acord amb les bases i l'ordenació de l'activitat econòmica general i la política monetària de l'Estat,

correspon a la Generalitat, en els termes d'allò que disposen els articles 38, 131 i els números 11 i 13 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució, la competència exclusiva de les matèries següents:

1. Planificació de l'activitat econòmica a Catalunya.
2. Indústria, sens perjudici d'allò que determinin les normes de l'Estat per raons de seguretat, sanitàries o d'interès militar, i les normes relacionades amb les indústries que estiguin sotmeses a la legislació de mines, hidrocarburs i energia nuclear. Queda reservada a la competència exclusiva de l'Estat l'autorització per a transferència de tecnologia estrangera.
3. El desenvolupament i execució a Catalunya dels plans establerts per l'Estat per a la reestructuració de sectors industrials.
4. Agricultura i ramaderia.
5. Comerç interior, defensa del consumidor i de l'usuari, sens perjudici de la política general de preus i de la legislació sobre la defensa de la competència. Denominacions d'origen en col·laboració amb l'Estat.
6. Institucions de crèdit corporatiu, públic i territorial i caixes d'estalvi.
7. Sector públic econòmic de la Generalitat, en tot allò que no sigui tractat en altres normes d'aquest Estatut.
6. La Generalitat participarà, igualment, en la gestió del sector públic econòmic estatal, en els casos i activitats que correspongui.»

198

ESMENA NÚM. 348

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (26)

«En l'àmbit de les seves competències exclusives, correspon només a la Generalitat de manera íntegra, sens perjudici del que disposa l'article 149.1.1 de la Constitució espanyola, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. En l'exercici d'aquestes competències, la Generalitat pot establir polítiques pròpies.»

199

VOT PARTICULAR

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Supressió del nou apartat 2:

«2. En matèria de les competències exclusives de la Generalitat, el Dret Català és l'aplicable en el seu territori amb preferència a qualsevol altre.»

200

ESMENA NÚM. 351

De modificació

G. P. de Convergència i Unió (80)

«1. En l'àmbit de les seves competències exclusives, correspon a la Generalitat de manera íntegra i excloent, amb l'únic límit que el de respectar les condicions bàsiques a que es refereix l'article 149.1.1 de la Constitució, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. L'exercici d'aquestes potestats i

funcions correspon únicament a la Generalitat, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies.»

ARTICLE 106. COMPETÈNCIES COMPARTIDES

201

ESMENA NÚM. 353

De supressió

G. P. Popular (77)

Supressió de l'article.

202

ESMENA NÚM. 356

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (26)

«En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, correspon a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, llevat dels casos expressament previstos en aquest Estatut, o que derivin de la Constitució. En l'exercici d'aquestes competències, la Generalitat aprovarà per llei el primer desenvolupament de les normes bàsiques de l'Estat.»

Motivació: El «mínim denominador comú» en la determinació del qual, segons el Tribunal Constitucional, pot intervenir l'Estat en les competències compartides, no pot reduir-se a principis, objectius i estàndards, ja que el seu àmbit és molt distint segons la matèria a la que es refereixi. D'altra banda, la definició del concepte de bases podria ser introduïda per una reforma constitucional però no per un Estatut d'Autonomia ja que implica la negació del concepte nuclear de «denominador comú» si altres comunitats autònomes pretenguessin plasmar en llur Estatut una extensió distinta de la intervenció normativa de l'Estat en l'àmbit de les competències compartides. Finalment, la previsió relativa a la «integritat de la potestat reglamentària i de la funció executiva» suposa un element més de reducció de la funció estatal d'establir un comú denominador en les matèries en les que el nostre sistema ha previst una competència compartida entre l'Estat i la Generalitat.

ARTICLE 107. COMPETÈNCIES EXECUTIVES

203

ESMENA NÚM. 357

De supressió

G. P. Popular (78)

Supressió de l'article.

ARTICLE 108. COMPETÈNCIES DE LA GENERALITAT I NORMATIVA DE LA UNIÓ EUROPEA

204

ESMENA NÚM. 359

De supressió

G. P. Popular (79)

Supressió de l'article.

ARTICLE 110. ACTIVITAT DE FOMENT

205

ESMENA NÚM. 362
De supressió
 G. P. Popular (81)

Supressió de l'article.

206

ESMENA NÚM. 364
De supressió
 G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (28)

«2. En les matèries de competència exclusiva de la Generalitat, correspon a aquesta l'especificació dels objectius als quals es destinen les subvencions estatals i comunitàries europees, i també la regulació de les condicions d'atorgament i la gestió, incloent-hi la tramitació i la concessió. *Els fons estatals s'han de consignar com a ingressos propis de les finances de la Generalitat.*»

Motivació: Aquest precepte recull els criteris expressats pel Tribunal Constitucional en les nombroses sentències dictades en matèria de subvencions. Els fons estatals que poden dotar subvencions no poden ser consignats com a ingressos propis de la Generalitat, ni formen part del seu propi pressupost, ja que es tracta de dotacions en el pressupost de l'Estat.

ADDICIÓ D'UN NOU APARTAT

207

ESMENA NÚM. 365
D'addició
 G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (29)

«*En els supòsits que la dotació pressupostària estatal o europea d'unes subvencions s'hagi de distribuir territorialment entre les Comunitats Autònomes competents per raó de la matèria, la Generalitat participará en la determinació dels criteris de repartiment.*»

Motivació: Adequació a la doctrina establerta pel Tribunal Constitucional, que reconeix la necessària participació de la Generalitat en l'adopció per part de l'Estat dels criteris de territorialització de les subvencions que destini a matèries de competència autonòmica.

ARTICLE 111. ABAST TERRITORIAL I EFECTES DE LES COMPETÈNCIES

208

ESMENA NÚM. 366
De supressió
 G. P. Popular (82)

Supressió de l'article.

CAPÍTOL II. LES MATÈRIES DE LES COMPETÈNCIES

ARTICLE 112. L'ORGANITZACIÓ DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES CATALANES

209

ESMENA NÚM. 368
De modificació
 G. P. Popular (83)

«En els termes establerts a l'article 105.»

210

ESMENA NÚM. 369
De modificació
 G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (31)

«Esmena de modificació dels articles 112, 113 i 114. Nova redacció.

Article 112. Administració de la Generalitat de Catalunya

1. En matèria d'organització, règim jurídic i procediment administratiu de la seva administració, correspon a la Generalitat:

1.1 La competència exclusiva sobre:

a) l'estructura de l'administració de la Generalitat, la regulació dels seus òrgans, el funcionament i l'articulació territorial;

b) les diferents modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa, incloses les formes de personificació públiques i privades;

c) els mitjans necessaris per exercir les funcions administratives, inclòs el règim dels seus béns de domini públic i patrimonials;

d) les potestats de control, inspecció i sanció en tots els àmbits materials de competència de la Generalitat.

1.2 En tot allò no previst en els paràgrafs anteriors, la Generalitat té competència compartida dins dels principis que estableixi la legislació bàsica estatal en relació al règim jurídic de les administracions públiques i procediment administratiu comú per tal de garantir el tractament comú dels administrats davant de totes les administracions públiques. En tot cas, aquesta competència inclou l'establiment dels procediments especials per a l'exercici de les diferents potestats administratives.

2. En matèria de funció pública correspon a la Generalitat:

2.1. En matèria de funció pública pròpia correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre l'organització de la funció pública en tots els sectors materials de prestació dels serveis públics de competència de la Generalitat. També li correspon la competència compartida sobre el règim estatutari de llurs funcionaris, que inclou en tot cas la relació jurídica entre l'Administració i el personal funcionari, l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari i la seva formació.

2.2. En matèria de personal laboral, correspon a la Generalitat la competència exclusiva per adaptar la relació de treball a les necessitats derivades de l'organització administrativa pròpia.

3. *En relació als contractes de l'Administració, correspon a la Generalitat:*

3.1 *La competència exclusiva sobre organització i competències en matèria de contractació dels òrgans de la Generalitat així com sobre les regles d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'administració.*

3.2 *En tot allò no previst a l'apartat anterior, correspon a la Generalitat la competència compartida dins dels principis que estableixi la legislació estatal sobre contractació de les administracions públiques.*

4. *En matèria d'expropiació forçosa la Generalitat té competència executiva en tot cas per:*

a) *Regular l'organització i procediments interns expropiatoris i l'exercici de la potestat expropiatòria per l'Administració de la Generalitat.*

b) *Establir les regles de valoració dels béns expropiats d'acord amb els criteris fixats per l'Estat.*

c) *Crear i regular un òrgan propi per a la determinació del preu just i fixar el procediment.*

5. *En matèria de responsabilitat administrativa la Generalitat té competència exclusiva per determinar el procediment i la competència compartida per establir les causes que poden originar responsabilitat, i els criteris d'imputació i d'indemnització aplicables en relació a les reclamacions adreçades a la Generalitat de Catalunya, dins del sistema de responsabilitat administrativa establert per la legislació estatal.»*

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics, tant per motius de sistemàtica com per la necessària correcció dels elements inconstitucionals del text dels articles 112, 113 i 114 i s'introdueixen algunes modificacions de la redacció dels apartats 1.d, 2 i 4.a i b que volen millorar la formulació. El tractament conjunt de la Generalitat i els ens locals en els articles 112, 113 i 114 del text acollit majoritàriament per la ponència, ha generat extralimitacions constitucionals i disfuncions ja que l'abast de la competència de la Generalitat sobre ella mateixa no és el mateix que sobre els ens locals, tal i com ha assenyalat repetidament la jurisprudència del Tribunal Constitucional.

ARTICLE 113. EL RÈGIM JURÍDIC, EL PROCEDIMENT, LA CONTRACTACIÓ, L'EXPROPIACIÓ I LA RESPONSABILITAT EN LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES CATALANES

211

ESMENA NÚM. 371
De modificació
G. P. Popular (84)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 114. LA FUNCIÓ PÚBLICA I EL PERSONAL AL SERVEI DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES CATALANES

212

ESMENA NÚM. 373
De modificació
G. P. Popular (85)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 115. AIGUA I OBRES HIDRÀULIQUES

213

ESMENA NÚM. 375
De modificació
G. P. Popular (86)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 116. ASSOCIACIONS I FUNDACIONS

214

ESMENA NÚM. 377
De modificació
G. P. Popular (87)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 117. CAIXES D'ESTALVIS

215

ESMENA NÚM. 378
De modificació
G. P. Popular (88)

«En els termes establerts a l'article 105.»

216

ESMENA NÚM. 379
De modificació
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (32)

«1. *En matèria de caixes d'estalvis amb domicili a Catalunya, correspon a la Generalitat:*

1.1. *La competència exclusiva sobre la regulació de l'organització de les caixes d'estalvis amb domicili a Catalunya, que en tot cas inclou la determinació de llurs òrgans rectors i la seva composició, l'estatut jurídic dels membres dels òrgans rectors i els altres càrrecs de les caixes d'estalvis, el règim jurídic de la creació, la fusió, la liquidació i el registre de les caixes d'estalvis, l'exercici de les potestats administratives amb relació a les fundacions que puguin crear les caixes d'estalvis i la regulació d'agrupacions de caixes d'estalvis amb domicili a Catalunya.*

1.2. *La competència compartida sobre l'activitat financera dins dels principis i, en aquest cas, les regles que estableix la legislació bàsica sobre ordenació del crèdit i política monetària de l'Estat. Dins d'aquestes bases, les competències de la Generalitat abasten la distribució dels excedents de l'obra social de les caixes.*

1.3. La competència compartida sobre disciplina, inspecció i sanció de les caixes dins dels principis i, en aquest cas, les regles que estableix la legislació bàsica estatal sobre ordenació del crèdit i la banca.

Motivació: Es corregeixen algunes incorreccions (apartat 1.2 i 2), algunes extralimitacions com la relativa a la possibilitat de regular les agrupacions de caixes tan sols pel fet que si més no una de les caixes estigui domiciliada a Catalunya (apartat 1.1.e) i se suprimeix algun aspecte que en l'actualitat no és objecte de controvèrsia (apartat 1.1.f i lletres a i b de l'apartat 1.3). Finalment, se suprimeix l'apartat 3 de la proposta de la ponència per superflu: el seu contingut queda inclòs en el primer apartat que es refereix a totes les caixes amb domicili a Catalunya, independentment de l'indret on actuïn.

ARTICLE 118. COMERÇ I FIRES

217

ESMENA NÚM. 381
De modificació
G. P. Popular (89)

«En els termes establerts a l'article 105.»

218

ESMENA NÚM. 383
De modificació
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (33)

«Article 118. Comerç, fires i consum

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de comerç i fires no internacionals, que inclou en tot cas la planificació i ordenació de l'activitat comercial que es realitzi per qualsevol mitjà; la regulació administrativa de totes les modalitats de venda i formes de prestació de l'activitat comercial i la regulació dels horaris comercials, així com la de l'activitat firal que no tingui caràcter internacional.

2. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de fires internacionals celebrades a Catalunya.

3. La Generalitat col·laborarà amb l'Estat en l'establiment del calendari de fires internacionals.

4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum, que inclou en tot cas la regulació sobre polítiques de consum i defensa dels drets dels consumidors i usuaris, proclamats a l'article 27, la regulació administrativa de l'activitat publicitària, l'establiment i l'aplicació dels procediments administratius de queixa i reclamació, l'associacionisme i l'arbitratge en aquesta matèria.»

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

ARTICLE 120. COOPERATIVES

219

ESMENA NÚM. 387
De modificació
G. P. Popular (91)

«En els termes establerts a l'article 105.»

220

ESMENA NÚM. 388
De modificació
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (34)

«Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de cooperatives que realitzin majoritàriament la seva activitat amb els socis respectius en el territori de Catalunya o bé, malgrat no exerceixin majoritàriament la seva activitat en aquest territori, hi tinguin el seu domicili i no exerceixin majoritàriament la seva activitat en el territori d'una altra comunitat autònoma. Aquesta competència comprèn en tot cas l'organització i funcionament de les cooperatives i la regulació i el foment del moviment cooperatiu.»

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

ARTICLE 121. CRÈDIT, BANCA, ASSEGURANCES I MUTUALITATS NO INTEGRADES AL SISTEMA DE SEGURETAT SOCIAL

221

ESMENA NÚM. 389
De modificació
G. P. Popular (92)

«En els termes establerts a l'article 105.»

222

ESMENA NÚM. 390
De modificació
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (35)

«1. En matèria d'ordenació del crèdit, banca, assegurances i mutualitats no integrades en el sistema de seguretat social, correspon a la Generalitat:

1.1. La competència exclusiva sobre l'estructura, l'organització i el funcionament de les mutualitats de previsió social, les entitats gestores de plans i fons de pensions i altres mutualitats no integrades en el sistema de seguretat social, amb domicili a Catalunya, amb independència del seu àmbit d'operació i de l'abast del risc assegurat.

1.2. La competència compartida sobre l'estructura, l'organització i el funcionament dels intermediaris financers que no siguin caixes d'estalvis, les cooperatives de crèdit i les entitats asseguradores a què no fa referència l'apartat 1.1, amb domicili a Catalunya i amb independència del seu àmbit d'operació i de l'abast del risc assegurat.

1.3. La competència compartida sobre l'activitat de les entitats a què fan referència els apartats 1.1 i 1.2 que tinguin domicili a Catalunya, dins dels principis i, en aquest cas, les regles establertes a la legislació bàsica sobre ordenació del crèdit, banca i assegurances, així com en les regles de coordinació establertes per l'Estat respecte de les activitats realitzades per aquestes entitats fora del territori de Catalunya.

1.4. Respecte de l'activitat realitzada a Catalunya per les entitats a què fan referència els apartats 1.1 i 1.2, amb domicili fora de Catalunya, la Generalitat té competència compartida sobre les seves activitats d'acord amb les regles de coordinació establertes per l'Estat.

1.5. La competència compartida sobre disciplina, inspecció i sanció de les entitats a què fan referència els apartats 1.1 i 1.2 que tinguin el domicili a Catalunya, dins dels principis i, en aquest cas, les regles establertes a la legislació bàsica sobre ordenació del crèdit, banca i assegurances, així com en les regles de coordinació establertes per l'Estat respecte de les activitats realitzades per aquestes entitats fora del territori de Catalunya.

1.7. La Generalitat participa en la concessió d'autoritzacions discrecionals per part de l'Administració General de l'Estat mitjançant la Comissió Bilateral Estat-Generalitat.»

Motivació: Tal i com suggereix el propi Institut d'Estudis Autònoms, l'Estatut no pot atribuir a la Generalitat l'execució de les activitats d'inspecció i sanció corresponents a l'Administració general de l'Estat sobre les entitats que actuen a Catalunya. D'altra banda, s'ometen les submatèries incloses en l'apartat 1.3 i 1.5 en un exercici de concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. Finalment se suprimeix l'apartat 2 de la proposta dedicat a les cooperatives de crèdit atès el seu caràcter superflu ja que es troben regulades en l'apartat 1.

ARTICLE 122. DENOMINACIONS D'ORIGEN I INDICACIONS GEOGRÀFIQUES I DE QUALITAT

223

ESMENA NÚM. 391
De modificació
G. P. Popular (93)

«En els termes establerts a l'article 105.»

224

ESMENA NÚM. 392
De modificació
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (36)

«Article 122. Indicacions geogràfiques protegides i mencions de qualitat

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre indicacions geogràfiques protegides i altres mencions de qualitat, que comprèn en tot cas:

1.1 El règim jurídic de la seva creació i funcionament, inclosa la determinació dels possibles nivells de protecció dels productes i el seu règim i condicions, així com els drets i obligacions que se'n deriven.

1.2 El reconeixement de les indicacions, així com l'aprovació de les seves normes fonamentals.

1.3 Totes les facultats administratives de gestió i control sobre l'actuació de les indicacions, especialment de les derivades de l'eventual tutela administrativa sobre els òrgans de la indicació i de l'exercici de la potestat sancionadora per infraccions del règim de la indicació.

2. En cas que el territori d'una indicació superi els límits de Catalunya, la Generalitat exercirà les facultats de gestió i control sobre les actuacions dels òrgans de la indicació que es refereixin a terrenys i instal·lacions situats a Catalunya. La determinació del nivell de protecció, la declaració i aprovació del reglament i la regulació del règim aplicable a la indicació corresponent tindrà lloc per acord entre la Generalitat i les altres administracions afectades, i en qualsevol cas es garantirà la participació de la Generalitat en els corresponents òrgans de la indicació d'acord amb la proporció de l'afectació al territori de Catalunya.

3. Les obligacions de protecció derivades del reconeixement per la Generalitat d'una indicació geogràfica protegida s'exerciran per la Generalitat de Catalunya sobre el seu territori. La protecció de les indicacions geogràfiques i de qualitat catalanes fora del territori de Catalunya i davant de les corresponents institucions de protecció europees i internacionals, serà assumida per les corresponents autoritats, autonòmiques i estatal, des del moment del reconeixement efectuat per la Generalitat, sens perjudici del control judicial a què es sotmeti la declaració de reconeixement.»

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat. D'altra banda, es modifica la rúbrica, recollint la terminologia emprada per la normativa europea sobre la matèria i es trasllada a la redacció de l'article, tenint en compte que les denominacions d'origen són tan sols un tipus d'indicació geogràfica.

ARTICLE 123. DRET CIVIL

225

VOT PARTICULAR
G. P. Socialistes – Ciutadans pel Canvi

Supressió del nou apartat 2:

«La Generalitat té també competència exclusiva per regular les obligacions extracontractuals, així com per regular els diferents tipus d'obligacions contractuals, en el marc de les bases indicades en el punt anterior.»

ARTICLE 124. DRET PROCESSAL

226

ESMENA NÚM. 396

De modificació

G. P. Popular (95)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 125. EDUCACIÓ

227

ESMENA NÚM. 397

De modificació

G. P. Popular (96)

«En els termes establerts a l'article 10.5»

228

ESMENA NÚM. 399

De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (30)

«En matèria d'educació correspon a la Generalitat:

1. La competència exclusiva sobre:

a) L'ordenació dels ensenyaments no universitaris, que en tot cas inclou:

– La regulació del currículum en tot allò que no en constitueixin els elements bàsics fixats en concepte d'ensenyaments mínims per

– l'Estat. La Generalitat establirà, com a mínim, el 50% dels horaris escolars dels ensenyaments.

– L'organització i distribució de les àrees i assignatures i el calendari de tots els ensenyaments.

– La regulació de les condicions administratives que han de complir els llibres i el material curricular.

– Els criteris d'avaluació.

– L'ordenació i regulació de la formació d'adults i dels ensenyaments d'educació especial i de règim especial, així com dels requisits específics d'accés a aquests ensenyaments.

– Les innovacions educatives, la millora de la qualitat de l'ensenyament i la investigació i experimentació educatives.

– Els programes d'inclusió escolar dels menors amb discapacitat i dels menors immigrants, així com l'educació intercultural que garanteixi la presència dels aspectes essencials de les diferents cultures en els currículums escolars.

– La regulació dels drets i deures dels alumnes i dels pares en els centres escolars.

– La regulació dels serveis i activitats extraescolars i complementàries.

– La regulació de l'orientació escolar i professional dels alumnes.

– La regulació i execució de totes les mesures relatives a les etapes educatives pre-obligatòries i els ensenyaments que no condueixin a l'obtenció d'un títol estatal,

així com la creació i regulació dels títols corresponents i les condicions d'expedició i homologació d'aquests títols.

– L'organització dels ensenyaments en règim no presencial.

b) Els centres docents i la planificació dels ensenyaments, que inclou en tot cas:

– la regulació dels requisits que han de complir els centres;

– la creació, transformació, ampliació, classificació i supressió dels centres docents públics així com la tramitació i resolució de les sol·licituds d'obertura i funcionament dels centres privats i les modificacions de les autoritzacions lliurades;

– la regulació d'òrgans de govern i participació en els centres;

– els serveis escolars;

– la programació de les places escolars en les diferents parts del territori.

c) La creació i regulació d'una funció pública docent no universitària, en els termes previstos a l'article 6.2.1 (administració de la Generalitat, apartat funció pública).

d) La regulació d'òrgans de participació i consulta dels sectors afectats en la programació de l'ensenyament.

e) Les condicions de finançament públiques dels centres privats i la regulació i la gestió de les beques i ajuts a l'estudi, tant amb càrrec a fons propis com amb càrrec a fons estatals.

f) Els criteris d'admissió d'alumnes en els centres.

g) L'organització i regulació de la inspecció educativa i l'establiment d'especialitats i funcions en la funció inspectora, així com la regulació de l'avaluació i el control del sistema educatiu català.

2. La competència compartida en les matèries no especificades en les lletres a) a g) precedents, que inclourà en tot cas la competència per desenvolupar les normes estatals relatives a les condicions d'expedició i homologació dels títols estatals.»

229

ESMENA NÚM. 400

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans per Canvi (37)

«1. En matèria d'ensenyament no universitari, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre els ensenyaments no obligatoris i que no condueixen a l'obtenció d'un títol estatal, així com sobre els centres docents que imparteixen aquests ensenyaments.

2. En relació amb els ensenyaments obligatoris o que condueixen a l'obtenció d'un títol estatal correspon a la Generalitat la competència compartida, en el marc del que estableixin les normes de l'Estat reguladores del dret a l'educació. En tot cas, correspondrà a la Generalitat en aquests àmbits:

a) L'ordenació del sector de l'ensenyament i de l'activitat docent i educativa en general.

b) La programació general de l'ensenyament i la definició, regulació i execució de la programació en el seu territori, així com la regulació d'òrgans de participació i consulta dels sectors afectats.

c) La creació i autorització de centres docents, la definició de condicions mínimes addicionals a les de la normativa bàsica estatal, l'organització i el funcionament dels centres públics i el règim del professorat, d'acord amb les previsions de l'article 114 (funció pública de la Generalitat).

d) L'ordenació i regulació dels ensenyaments, l'establiment dels plans d'estudis corresponents, inclosa la seva ordenació curricular, amb respecte de les previsions mínimes de la normativa bàsica estatal.

e) La inspecció educativa; l'avaluació, la innovació i la investigació educatives, i la garantia de la qualitat.

f) L'establiment del règim de foment, i beques i ajuts a l'estudi per a garantir les condicions d'igualtat en el seu accés, amb respecte dels ajuts mínims que es deriven de la normativa estatal.

g) La regulació del règim de sosteniment amb fons públics dels ensenyaments del sistema educatiu i dels centres que els imparteixen, respectant les previsions bàsiques en matèria de dret a l'educació i llibertat d'ensenyament.

h) La regulació de l'estatut jurídic i la selecció del personal docent i de la resta de professionals de l'educació, en els termes previstos a l'article 114 (funció pública de la Generalitat).

Motivació: D'acord amb les indicacions de l'Institut d'Estudis Autònoms, la Generalitat no disposa de competències exclusives sobre educació ja que l'Estat té competències ex article 149.1.30 CE. Cal, per tant, adequar el contingut de l'article al marc constitucional, que recull la necessària intervenció estatal bàsica en matèria de desenvolupament dels drets de l'art. 17 CE. En conseqüència l'assumpció de la matèria «educació» com a exclusiva resulta impossible, menys encara respecte a l'establiment dels plans d'estudi, segons ha indicat el mateix Institut. També el Consell Consultiu ho ha afirmat, entre d'altres, en el Dictamen 257, de 17 de febrer de 2004, on explicita que «l'article 149.1.30 CE atribueix a l'Estat la competència exclusiva per a la regulació de les condicions d'obtenció, d'expedició i d'homologació de títols acadèmics i professionals, i la competència per dictar «normes bàsiques per al desenvolupament de l'article 27 CE, a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en aquesta matèria». D'acord amb aquesta darrera declaració, s'atribueix a l'Estat la funció de definir els principis normatius generals i uniformes d'ordenació de les matèries enunciades a l'article 27 CE.

Amb aquesta premissa i per tal de mantenir el màxim àmbit possible d'actuació de la Generalitat s'ha optat per distingir dues submatèries, com feia la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms: l'educació obligatòria o que comporta un títol estatal, sobre la que es projecten les competències de l'art. 149.1.30 CE i la resta d'àmbits que sí poden assumir-se en exclusiva (nou paràgraf 1 de l'article); assumir expressament el caràc-

ter compartit de l'educació obligatòria o referida a un títol estatal (apartat 2 de l'article), a la vegada que es limita la intervenció estatal bàsica al desenvolupament del dret a l'educació; mantenir una sèrie d'àmbits materials que, malgrat tractar-se d'un règim compartit, han de quedar en mans de la Generalitat.

ARTICLE 126. ESTADÍSTICA

230

ESMENA NÚM. 402

De modificació

G. P. Popular (97)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 127. HABITATGE

231

ESMENA NÚM. 405

De modificació

G. P. Popular (98)

«En els termes establerts a l'article 105.»

232

ESMENA NÚM. 406

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (39)

«1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, que inclou en tot cas:

a) La planificació, ordenació i regulació de l'habitatge a Catalunya d'acord amb les necessitats socials, i la promoció pública d'habitatges.

b) La regulació tècnica, les normes sobre qualitat de la construcció, així com les normes sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació.

c) La regulació de les condicions dels edificis per a la instal·lació de les infraestructures comunes de telecomunicacions, radiodifusió, telefonia bàsica i altres serveis per cable.»

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

ADDICIÓ DE NOUS ARTICLES

ARTICLE 128 BIS. ELS SÍMBOLS

233

VOT PARTICULAR

G. P del Partit Popular de Catalunya

«Per a la supressió de l'article 28 bis.»

234

VOT PARTICULAR

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

«Per a la supressió de l'article 28 bis.»

ARTICLE 129. MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL I SERVEIS DE CONTINGUT AUDIOVISUAL

235

ESMENA NÚM. 412

De modificació

G. P. Popular (100)

«En els termes establerts a l'article 105.»

236

ESMENA NÚM. 416

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (41)

«Article 129. Mitjans de comunicació social, audiovisual i serveis de comunicacions electròniques

4. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de comunicacions electròniques, que en tot cas inclou:

a) la regulació de l'accés i la definició d'un conjunt mínim de serveis d'accés universal

b) la garantia de la interoperabilitat dels sistemes, equips de recepció i accés als serveis, i als continguts que s'hi distribueixen

c) l'ordenació i control de les xarxes de comunicacions electròniques

5. En matèria de gestió de l'espai radioelèctric i en el marc de la planificació estatal, correspon a la Generalitat la competència executiva relativa a la planificació i gestió de l'espectre radioelèctric necessari per la prestació dels serveis esmentats anteriorment en aquest precepte.»

Motivació: Adequació tècnica i conceptual a la realitat del sector.

ARTICLE 130. NOTARIAT I REGISTRES PÚBLICS

237

ESMENA NÚM. 417

De modificació

G. P. Popular (101)

«En els termes establerts a l'article 105.»

238

ESMENA NÚM. 418

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (42)

«Article 130. Notariat i registres públics

En matèria de notariat i de registres públics, correspon a la Generalitat de Catalunya:

1. La competència executiva en matèria de notariat i registres de la propietat i mercantils, que en tot cas inclou:

a) El nomenament dels notaris i els registradors de la propietat i mercantils mitjançant la convocatòria, administració i resolució de les oposicions i dels concursos fins a la formalització dels nomenaments. Per a la provisió de les notaries i dels registres situats a Catalunya, els candidats són admesos en igualtat de drets, tant si exerceixen en el territori de Catalunya com en la resta d'Espanya i han d'acreditar el coneixement de la llengua i del dret catalans en la forma i l'abast que estableixi la Generalitat.

b) La inspecció de les notaries, dels registres, del registre d'actes de darrera voluntat i dels col·legis professionals respectius, així com l'exercici de la potestat disciplinària sobre els notaris, els registradors i els seus col·legis i la resolució dels recursos que correspongui.

c) L'establiment de les demarcacions notariales i registrals, inclosa la determinació dels districtes hipotecaris i dels districtes de competència territorial dels notaris.

d) L'establiment de les especialitats aranzelàries que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya.

2. La competència executiva en matèria de registre civil, que en tot cas inclou, el nomenament dels seus encarregats, interins i substituïts, l'exercici en relació amb tots ells de la funció disciplinària, així com la provisió dels mitjans humans i materials necessaris per a l'exercici de les seves funcions. Els encarregats del registre civil han d'acreditar el coneixement de la llengua i del dret catalans en la forma i l'abast que estableixi la Generalitat.

3. La propietat dels protocols notariales i dels llibres dels registres de la propietat, de béns mobles, mercantils i civils de Catalunya.»

Motivació: Millora de la redacció a la rúbrica. La competència executiva de la Generalitat abasta la convocatòria de les oposicions i concursos, i no la seva regulació. D'altra banda, per una adequat desenvolupament de les seves funcions, s'introdueix la necessitat que els encarregats dels registres acreditin també el coneixement del dret català.

ARTICLE 131. OBRES PÚBLIQUES

239

ESMENA NÚM. 426

De modificació

G. P. Popular (102)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 132. INFRAESTRUCTURES DE TRANSPORT I DE COMUNICACIONS

240

ESMENA NÚM. 429
De modificació
G. P. Popular (103)

«En els termes establerts a l'article 105.»

241

ESMENA NÚM. 430
De modificació
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (44)

«1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports, aeroports, heliports i altres infraestructures del transport en el territori de Catalunya que no tinguin la qualificació d'interès general per llei de l'Estat.

2. La Generalitat participa en els organismes d'abast supraautonòmic que tinguin funcions sobre les infraestructures de transport situades a Catalunya de titularitat estatal.

3.1. La qualificació d'interès general d'un port o aeroport situat en el territori de Catalunya per llei de l'Estat requereix deliberació i informe previs de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat i la seva gestió correspon a la Generalitat.

3.2. Correspon a la Generalitat la participació en la planificació i la programació de ports i aeroports d'interès general.

3.3. El Port de Barcelona i el Port de Tarragona tenen un règim especial de funcionament, que s'ha d'acordar de comú acord entre la Generalitat i l'Estat, a proposta de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.

3.4. Per llei del Parlament es definirà l'organització i el règim jurídic i econòmic del Port de Barcelona i del Port de Tarragona, que respectarà els principis bàsics de la legislació de l'Estat en matèria de ports d'interès general.

3.5. L'Aeroport de Barcelona té un règim especial de funcionament, que s'ha d'acordar de comú acord entre la Generalitat i l'Estat, a proposta de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.

3.6. Per llei del Parlament es definirà l'organització i el règim jurídic i econòmic de l'Aeroport de Barcelona, que respectarà els principis bàsics de la legislació de l'Estat en matèria d'aeroports d'interès general.

4. Correspon a la Generalitat, la competència exclusiva en matèria de xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya, integrada per totes les carreteres, túnels, autopistes i altres vies, amb independència de la seva qualificació, funcionalitat, accessibilitat, connectivitat i titularitat. Aquesta competència comprèn en tot cas l'ordenació, planificació i gestió integrada de tota la xarxa viària en el territori de Catalunya amb independència de l'administració titular de la via; el règim jurídic i financer de tots els elements de la xarxa viària dels quals sigui titular la Generalitat, així com la connectivitat dels elements que integren la xarxa vià-

ria de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures del transport o altres xarxes.

Qualsevol modificació funcional, ampliació o modificació del règim econòmic i financer dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya, amb independència de la seva titularitat, requereix informe previ de la Generalitat.

5. En matèria de xarxa ferroviària, correspon a la Generalitat la competència exclusiva amb relació a les infraestructures de la seva titularitat i la participació en la planificació i gestió de les infraestructures de titularitat estatal en el territori de Catalunya. La gestió inclou en tot cas la coordinació, explotació, conservació i administració de les infraestructures.»

Motivació: En l'àmbit d'exclusivitat no conflictiu (ports i aeroports no declarats d'interès general) no es detallen les submatèries. S'aporta, d'aquesta forma, una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten així els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

242

VOT PARTICULAR
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Supressió dels apartats 12 i 13:

«12. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de comunicacions electròniques, que en tot cas inclou:

a) la regulació de l'accés i la definició d'un conjunt mínim de serveis d'accés universal.

b) la garantia de la interoperabilitat dels sistemes i equips de recepció i accés als serveis de comunicacions electròniques i als continguts que s'hi distribueixin.

c) l'ordenació, regulació i control de les xarxes de comunicacions electròniques.

13. En matèria de gestió de l'espai radioelèctric i en el marc de la planificació estatal, correspon a la Generalitat la competència executiva pel que fa a les comunicacions electròniques dins del territori de Catalunya.»

ARTICLE 133. PROTECCIÓ DE DADES DE CARÀCTER PERSONAL

243

ESMENA NÚM. 433
De modificació
G. P. Popular (104)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 134. RECERCA, DESENVOLUPAMENT I INNOVACIÓ TECNOLÒGICA

244

ESMENA NÚM. 435
De modificació
 G. P. Popular (105)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 135. TREBALL I RELACIONS LABORALS

245

ESMENA NÚM. 438
De modificació
 G. P. Popular (106)

«En els termes establerts a l'article 105.»

246

ESMENA NÚM. 439
De modificació
 G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (45)

«1. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals per a la determinació d'un marc de relacions laborals propi, que en tot cas inclou:

a) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de polítiques actives d'ocupació

b) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de qualificacions professionals no integrades en el sistema educatiu

c) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de intermediació laboral

d) registre i control dels convenis col·lectius al territori de Catalunya

e) gestió i control dels procediments de regulació d'ocupació i d'actuació administrativa en matèria de trasllats col·lectius en el cas de centres de treball radicats a Catalunya

f) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de prevenció de riscos laborals

g) sanció de totes les infraccions de l'ordre social

h) planificació, organització, gestió, control i inspecció en matèria de fixació dels serveis mínims a les vagues en serveis o empreses de Catalunya.

i) creació dels instruments de conciliació, mediació i arbitratge laborals

j) determinació amb caràcter anual del calendari de dies festius que ha de regir a tot el territori de Catalunya.

2. Correspon a la Generalitat la competència per a la creació i regulació d'una funció pública inspectora en matèria de treball d'acord amb el que estableix l'article 114 d'aquest Estatut.»

Motivació: S'ajusta a la necessària constitucionalitat tenint en compte que es tracta d'una competència executiva. En aquest sentit, s'indiquen les facultats pròpies de la Generalitat en cadascuna de les submatèries.

ARTICLE 136. SISTEMA PENITENCIARI

247

ESMENA NÚM. 441
De supressió
 G. P. Popular (107)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 137. TRANSPORTS

248

ESMENA NÚM. 443
De modificació
 G. P. Popular (108)

«En els termes establerts a l'article 105.»

249

ESMENA NÚM. 444
De modificació
 G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (46)

«1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre els transports terrestres de viatgers i mercaderies per carretera, ferrocarril i cable que transcorrin íntegrament dins del territori de Catalunya, amb independència de la titularitat de la infraestructura. Aquesta competència inclou en tot cas la regulació dels serveis i activitats de transport així com la potestat tarifària.

2. Correspon a la Generalitat la competència executiva de la legislació de l'Estat en relació amb els transports terrestres que tinguin llur origen i destinació dins el territori de Catalunya, malgrat que no transcorrin íntegrament pel territori de Catalunya. Aquesta potestat s'exercirà, si s'escau, en col·laboració amb l'Estat i les comunitats autònomes afectades.

3. La integració de línies o serveis de transport que transcorrin íntegrament pel territori de Catalunya en línies o serveis d'àmbit superior requereix l'acord previ de la Generalitat.

4. La Generalitat participarà en l'establiment dels serveis ferroviaris que garanteixin la comunicació amb altres comunitats autònomes o amb el trànsit internacional i determinarà amb l'Estat les formes de col·laboració pertinents per a la gestió integrada de la xarxa ferroviària a Catalunya.

5. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre els centres i operadors de les activitats vinculades a l'organització del transport, logística i distribució localitzades a Catalunya.

6. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorri íntegrament dins de les aigües continentals o el mar territorial de Catalunya.»

Motivació: S'acullen diverses propostes de l'Institut d'Estudis Autònoms que aporten una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat. Així succeeix respecte els centres i operadors de les activitats vinculades a l'organització

del transport, la logística la distribució i respecte la previsió sobre transport aeri, on el propi Institut ja cridava l'atenció sobre la seva possible manca d'idoneïtat en tractar-se d'una activitat en procés de liberalització.

ARTICLE 138. TURISME

250

ESMENA NÚM. 445
De modificació
G. P. Popular (109)

«En els termes establerts a l'article 105.»

251

ESMENA NÚM. 446
De modificació
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (47)

«Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de turisme, que inclou en tot cas:

- a) L'ordenació i planificació del sector turístic.
- b) La promoció del turisme, inclosa la subscripció d'acords amb ens estrangers i la creació d'oficines a l'estranger.
- c) La regulació i la classificació de les empreses i establiments turístics i la gestió de la xarxa d'establiments turístics de titularitat pública.
- d) La regulació dels drets i deures específics dels usuaris i prestadors de serveis turístics i dels mitjans alternatius de resolució de conflictes.
- e) Els ensenyaments i la formació sobre turisme que no condueixin a l'obtenció d'un títol oficial.»

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat. En aquest sentit, no es fa menció expressa dels Paradors nacionals, que ja es troben inclosos en la formulació àmplia del mateix apartat c (xarxa d'establiments turístics de titularitat pública) ni es considera oportú reiterar l'activitat de foment en aquesta matèria ja que compta amb un article de caràcter general, al capítol I del mateix títol IV, sense distingir el sector en el que s'aplica.

252

VOT PARTICULAR
G. P. Socialistes – Ciutadans pel Canvi

Vot particular de modificació per al manteniment de la lletra c).

«c) La regulació i la classificació de les empreses i establiments turístics i la gestió de la xarxa d'establiments turístics de titularitat pública, que inclou la xarxa de Paradors Nacionals de l'Estat a Catalunya.»

ARTICLE 139. UNIVERSITATS

253

ESMENA NÚM. 448
De modificació
G. P. Popular (110)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 140. PLANIFICACIÓ, ORDENACIÓ I PROMOCIÓ DE L'ACTIVITAT ECONÒMICA

254

ESMENA NÚM. 452
De modificació
G. P. Popular (111)

«En els termes establerts a l'article 105.»

255

ESMENA NÚM. 453
De modificació
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (49)

«1. La Generalitat pot establir una planificació de l'activitat econòmica a Catalunya en el marc de les directrius establertes per la planificació general de l'Estat.

2. Correspon a la Generalitat el desenvolupament i la gestió de la planificació general de l'activitat econòmica. Aquesta competència inclou en tot cas:

- a) El desplegament dels plans estatals a Catalunya.
- b) La participació en la planificació estatal per mitjà de la Comissió Bilateral Generalitat - Estat.
- c) La gestió dels plans, incloent-hi els fons i els recursos d'origen estatal destinats al foment de l'activitat econòmica.»

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis autònoms en el sentit de corregir la inconstitucionalitat de l'atribució de la competència exclusiva a la Generalitat sobre l'ordenació i la promoció de l'activitat econòmica a Catalunya. D'altra banda, es millora la redacció, d'acord amb la formulació de la resta de submatèries d'aquest apartat. D'altra banda, la consideració de l'Administració de la Generalitat com a Administració ordinària ja està establerta de forma general a l'art. 69.1 i no es reitera en la resta de matèries.

ARTICLE 141. AGRICULTURA, RAMADERIA I APROFITAMENTS FORESTALS

256

ESMENA NÚM. 454
De modificació
G. P. del Partit Popular de Catalunya (112)

«En els termes establerts a l'article 105.»

257

ESMENA NÚM. 455

De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (34)

«La competència exclusiva de la Generalitat inclou en tot cas: l'ordenació de l'agricultura, la ramaderia, el sector agroalimentari i els serveis vinculats; la regulació sobre qualitat, traçabilitat i condicions dels productes agrícoles i ramaders i dels aliments, per tal de ser objecte de comerç interior i exterior; la sanitat vegetal i animal quan no tingui efectes comprovats sobre la salut humana; la protecció dels animals; la regulació sobre llavors i planters; el desenvolupament integral i la protecció del món rural, de les zones de muntanya i de les zones desfavorides; la regulació dels monts, aprofitaments i serveis forestals; la regulació de les vies pecuàries, el règim jurídic dels usos i activitats que s'hi desenvolupin i l'exercici de les facultats que corresponen a la Generalitat com a titular dominical; la regulació de mesures de sostenibilitat, protecció, desenvolupament i recuperació del sòl rústec, agrícola i forestal; i la regulació de la participació de les organitzacions agràries i silvícoles en organismes públics així com la tutela sobre les cambres agràries

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la planificació de l'agricultura i la ramaderia dins dels principis establerts per l'Estat en matèria de planificació general de l'economia».

258

ESMENA NÚM. 456

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (50)

«1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'agricultura, ramaderia i món rural, llevat del que s'especifica a l'apartat 2 d'aquest article. La competència exclusiva de la Generalitat inclou en tot cas: l'ordenació de l'agricultura, la ramaderia, el sector agroalimentari i els serveis vinculats; la regulació sobre qualitat, traçabilitat i condicions dels productes agrícoles i ramaders i dels aliments, per tal de ser objecte de comerç interior i exterior; la sanitat vegetal i animal quan no tingui efectes comprovats sobre la salut humana; la regulació sobre llavors i planters; el desenvolupament integral i la protecció del món rural, de les zones de muntanya i de les zones desfavorides; la regulació dels monts, aprofitaments i serveis forestals; la regulació de les vies pecuàries, el règim jurídic dels usos i activitats que s'hi desenvolupin i l'exercici de les facultats que corresponen a la Generalitat com a titular dominical; la regulació de mesures de sostenibilitat, protecció, desenvolupament i recuperació del sòl rústec, agrícola i forestal.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la planificació de l'agricultura i la ramaderia dins dels principis establerts per l'Estat en matèria de planificació general de l'economia.»

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

ció en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

ARTICLE 142. CAÇA, PESCA, ACTIVITATS MARÍTIMES I ORDENACIÓ DEL SECTOR PESQUER

259

ESMENA NÚM. 458

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (113)

«En els termes establerts a l'article 105.»

260

ESMENA NÚM. 460

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (51)

«1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial que es realitzi a Catalunya. Aquesta competència inclou en tot cas la planificació i regulació de les matèries, el règim d'intervenció administrativa i les mesures de protecció de les espècies.

2. En matèria de pesca i activitats marítimes correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre pesca marítima en aigües interiors i la competència exclusiva en matèria d'activitats marítimes en aigües interiors i exteriors, inclòs el marisqueig i l'aqüicultura, el busseig professional i la formació i les titulacions en matèria d'esbarjo. Aquesta competència inclou en tot cas la regulació i gestió dels recursos i instal·lacions i la delimitació d'espais protegits.

3. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'ordenació del sector pesquer llevat del que s'especifica a l'apartat 4 d'aquest article.

4. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la planificació de l'ordenació del sector pesquer dins dels principis establerts per l'Estat en matèria de planificació general de l'economia.»

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

ARTICLE 143. CONSULTES POPULARS

261

ESMENA NÚM. 462

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (114)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 144. CORPORACIONS DE DRET PÚBLIC I PROFESSIONS TITULADES

262

ESMENA NÚM. 463

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (115)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 145. CULTURA

263

ESMENA NÚM. 467

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (37)

«En els termes establerts a l'article 105.»

264

ESMENA NÚM. 469

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (53)

«1. En matèria de cultura correspon a la Generalitat:

1.1 La competència exclusiva sobre les activitats artístiques i culturals que es duen a terme a Catalunya, que inclou en tot cas la regulació i les actuacions relatives a la producció i distribució de llibres i publicacions periòdiques en qualsevol suport, la regulació de les sales d'exhibició cinematogràfica, la qualificació de les pel·lícules i altre material audiovisual en funció de l'edat i dels valors culturals i el control de les llicències de doblatge.

1.2 La competència sobre el foment i la difusió de la creació i producció teatral, musical, audiovisual, literària, de dansa, de circ i arts combinades realitzada a Catalunya. A través de la Comissió Bilateral prevista en aquest Estatut, la Generalitat concertarà amb l'Estat les activitats de foment que aquest realitzi en relació a les activitats culturals que es produeixen o desenvolupen en el territori de Catalunya i en relació amb la projecció internacional de la cultura catalana.

2. En matèria de patrimoni cultural correspon a la Generalitat:

2.1 La competència exclusiva sobre el patrimoni cultural de Catalunya i dels béns que l'integren, que inclou en tot cas, la regulació i les mesures destinades a garantir l'enriquiment, l'accés i la difusió d'aquest patrimoni.

2.2 La Generalitat col·laborarà amb l'Estat, amb altres Comunitats Autònomes i amb organitzacions culturals de caràcter internacional, en la defensa i protecció del patrimoni cultural radicat a Catalunya al qual s'apliqui un règim jurídic de protecció supraautonòmic.

3. En matèria d'arxius, biblioteques, museus i altres centres de dipòsit cultural correspon a la Generalitat:

3.1 La competència exclusiva sobre arxius, biblioteques, museus i altres centres de dipòsit cultural que no siguin de titularitat estatal.

3.2 La competència executiva sobre els arxius, biblioteques, museus i centres de dipòsit cultural de titularitat estatal ubicats a Catalunya, que inclou en tot cas la regulació del funcionament, l'organització i el règim de personal d'aquests centres.

3.3 Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre els fons propis de Catalunya ubicats a l'anomenat Arxiu de la Corona d'Aragó o Arxiu Reial de Barcelona. Aquests fons s'integren en el sistema d'arxius de Catalunya. Per a la gestió eficaç dels fons amb altres territoris de la Corona d'Aragó, la Generalitat participa en el patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó amb les altres Comunitats Autònomes representatives d'aquells territoris i amb l'Estat a través dels mecanismes que s'estableixin de mutu acord.

3.4 Les inversions de l'Estat en béns i equipaments culturals situats a Catalunya requereixen acord previ de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat. Així mateix, aquesta Comissió ha d'informar les adquisicions per qualsevol títol i determinarà el percentatge i els béns que corresponen a la Generalitat.»

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que corregeix el caràcter inconstitucional del text adoptat per la ponència en contradir la competència estatal en aquesta matèria establerta a l'article 149.2 CE. D'altra banda, el propi Institut proposa una redacció que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

També el Consell Consultiu s'ha pronunciat en aquest mateix sentit (Dictamen 100, de 29 de juliol de 1985), subratllant que «en la mesura que l'article 149.2 CE contraposa el mot "Estat" al terme "Comunitats Autònomes", queda clar que el deure i l'atribució de l'Estat de serveis a la cultura s'enuncia molt significativament». El Consell Consultiu, tot i destacar el paper de la Generalitat en l'establiment de les polítiques culturals, afegeix que «la regla constitucional respecte a la interconnexió competencial en matèria de cultura no és la primacia de les competències estatals en perjudici de les autonòmiques, sinó la utilització més de fórmules i mecanismes de col·laboració o cooperació que facin possible un exercici conjunt de les competències implicades, accions comunes o la participació en la formació de les resolucions d'una esfera que afectin l'altra.»

Finalment, s'efectua una correcció tècnica en el text de l'apartat 3.3 de manera que la competència de la Generalitat abasti els fons propis de Catalunya ubicats a l'Arxiu de la Corona d'Aragó o Arxiu Reial de Barcelona.

ARTICLE 146. ESPORT I LLEURE

265

ESMENA NÚM. 476

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (117)

«En els termes establerts a l'article 105.»

266

ESMENA NÚM. 477

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (54)

«1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'esports, que inclou en tot cas la promoció de la presència de l'esport català i de les seleccions esportives catalanes en competicions oficials i internacionals i en organismes estatals i internacionals quan ho permeti la seva normativa; la disciplina esportiva així com l'establiment i la regulació dels òrgans jurisdiccionals i arbitral en matèria d'esport, la regulació del règim jurídic dels clubs, federacions d'àmbit de Catalunya i altres entitats esportives que exerceixin majoritàriament la seva activitat a Catalunya, inclosa la declaració d'utilitat pública; la regulació del control mèdic i sanitari dels esportistes i practicants de l'activitat física; la planificació de la xarxa d'instal·lacions esportives i d'instal·lacions per a l'alta competició i la recerca en les àrees relatives a les ciències aplicades a l'esport.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria d'educació física i esportiva, dins dels principis de la legislació bàsica estatal.

3. La Generalitat participa en entitats i organismes d'àmbit estatal, europeu i internacional que tinguin per objecte el desenvolupament de l'esport

4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de lleure, que inclou en tot cas el foment i la regulació de les activitats que es realitzin en el territori de Catalunya i el règim jurídic de les entitats, públiques o privades, que tinguin per finalitat la realització d'activitats de lleure.

5. La Generalitat participa en entitats i organismes d'àmbit estatal, europeu i internacional que tinguin per objecte el desenvolupament del lleure.»

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

D'altra banda, amb el text proposat per l'Institut es corregeix la referència al dret a participar en competicions oficials, dret que no està reconegut a cap dels ordenaments aplicables, tal i com ha destacat el propi Institut d'Estudis Autònoms.

ARTICLE 147. IMMIGRACIÓ

267

ESMENA NÚM. 478

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (118)

«En els termes establerts a l'article 105.»

268

ESMENA NÚM. 479

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (55)

«En matèria d'immigració correspon a la Generalitat:

1. La competència exclusiva en matèria de primera acollida i integració de les persones immigrades, que inclou:

a) les actuacions socio-sanitàries i d'orientació necessàries durant la seva estada.

b) el desenvolupament de la política d'integració de les persones immigrades en el marc de les seves competències previstes en aquest Estatut i respectant en tot cas els drets reconeguts per la Constitució i les seves lleis de desenvolupament.

2. La participació mitjançant els instruments establerts al títol V d'aquest Estatut en:

a) els actes executius estatals sobre immigració amb especial transcendència per a Catalunya. Aquesta participació inclou en tot cas la intervenció del Govern de la Generalitat en la selecció en origen dels treballadors estrangers amb destí a Catalunya així com la intervenció preceptiva prèvia i d'acord amb les necessitats del mercat laboral de Catalunya en la fixació del contingent de treballadors estrangers. La posició de la Generalitat al respecte serà determinant per a la valoració de les necessitats del mercat laboral a Catalunya.

b) les decisions estatals relatives a les normes sobre estrangeria i acords internacionals en la matèria.»

Motivació: s'efectua una millora en la redacció dels apartats 1.1 i 1.3 del text adoptat per la ponència i se suprimeix la previsió de l'apartat 1.2 relatiu a l'àmbit laboral per tal d'adequar l'article a la Constitució: l'indret adequat per a incloure les competències en matèria laboral respecte les persones immigrades és la Disposició addicional 2a (sol·licituds de transferència de competències mitjançant l'article 150.2 CE) en tractar-se d'una competència estatal (149.1.2 CE). D'altra banda la referència a l'establiment per llei d'un marc de referència per a l'acolliment i la integració de les persones immigrades s'ha situat a l'article 41 (cohesió i benestar social), d'acord amb l'esmena núm. 12.

ARTICLE 148. INDÚSTRIA, ARTESANIA, CONTROL METROLÒGIC I CONTRASTACIÓ DE METALLS

269

ESMENA NÚM. 483

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (119)

«En els termes establerts a l'article 105.»

270

ESMENA NÚM. 484

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (56)

«1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, llevat del que s'especifica

a l'apartat 2 d'aquest article. La competència exclusiva de la Generalitat en tot cas inclou l'ordenació dels sectors i processos industrials a Catalunya.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la planificació de la indústria dins dels principis establerts per l'Estat en matèria de planificació general de l'economia i de seguretat de les activitats, instal·lacions, equips, processos i productes industrials, inclosos els vehicles automòbils i la regulació de les activitats industrials que puguin produir impacte en la seguretat o salut de les persones.

3. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'artesanía.

4. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de control metrològic.

5. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de contrastació de metalls.»

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

D'altra banda, s'adequa la previsió sobre seguretat industrial a la jurisprudència del Tribunal Constitucional (entre d'altres, les sentències 203/1992, 14/1994, 243/1994, 175/2003 i 263/1991), que estableix la reserva a l'estat de la potestat per a dictar les normes relatives a seguretat industrial.

A L'APARTAT 2

271

VOT PARTICULAR

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Supressió de l'últim incís de l'apartat 2

«[...] general de l'economia. En tot cas, correspon a la Generalitat la competència per executar els plans estatals de sectors industrials i reindustrialització.»

ARTICLE 149. JOVENTUT

272

ESMENA NÚM. 486

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (120)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 150. MERCATS DE VALORS I CENTRES DE CONTRACTACIÓ

273

ESMENA NÚM. 490

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (121)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 151. ORDENACIÓ DEL TERRITORI I DEL PAISATGE, DEL LITORAL I DE L'URBANISME

274

ESMENA NÚM. 491

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (122)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 152. PROMOCIÓ I DEFENSA DE LA COMPETÈNCIA

275

ESMENA NÚM. 493

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (123)

«En els termes establerts a l'article 105.»

276

ESMENA NÚM. 494

De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (38)

«1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència compartida en matèria de promoció i defensa de la competència en l'exercici de les activitats econòmiques que es realitzin de forma majoritària en el territori de Catalunya dins dels principis de la legislació bàsica estatal. Aquesta competència en tot cas inclou:

a. La regulació i execució relativa al control de les concentracions

empresarials.

b. La regulació i execució sobre control dels ajuts públics.

c. La regulació, inspecció i execució del procediment sancionador.

2. La Generalitat participa en els organismes d'àmbit estatal que tinguin atribuïdes funcions homòlogues.

3. Correspon a la competència exclusiva de la Generalitat l'establiment i la regulació d'un organisme de defensa de la competència, amb jurisdicció sobre tot el territori de Catalunya, al qual correspon en exclusiva conèixer totes les activitats econòmiques, i produïdes majoritàriament en aquest territori i que alterin o puguin alterar la competència. També li correspon l'establiment, la regulació, tramitació i resolució dels procediments que se segueixin davant d'aquest organisme.»

A L'APARTAT 1

277

VOT PARTICULAR

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Vot particular d'addició per al manteniment del text de l'apartat 1 en l'incís suprimit en el Dictamen.

«[...] territori de Catalunya dins dels principis de la legislació bàsica estatal.»

278

ESMENA NÚM. 495

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (58)

«1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència compartida en matèria de promoció i defensa de la competència en l'exercici de les activitats econòmiques que es duïguin a terme majoritàriament al territori de Catalunya. Aquesta competència, en tot cas, inclou la regulació i l'execució relatives al control de les concentracions empresarials; la regulació i l'execució sobre control dels ajuts públics; la regulació, la inspecció i l'execució del procediment sancionador i la garantia de la defensa de la competència en l'exercici de l'activitat comercial.

2. La Generalitat participa en els organismes d'àmbit estatal i europeu que tinguin atribuïdes funcions homòlogues.

3. Correspon a la competència exclusiva de la Generalitat l'establiment i la regulació, com a òrgan independent, d'un organisme de defensa de la competència, amb jurisdicció sobre tot el territori de Catalunya, al qual correspon en exclusiva conèixer totes les activitats econòmiques, i produïdes majoritàriament en aquest territori i que alterin o puguin alterar la competència. També li correspon l'establiment, la regulació, la tramitació i la resolució dels procediments que se segueixin davant d'aquest organisme.»

Motivació: S'acull la indicació de l'institut d'Estudis Autònoms en el sentit de corregir la inconstitucionalitat de la previsió que atribueix en exclusiva a la Generalitat la promoció de la competència, per respecte a l'article 149.1.13 CE. D'altra banda, s'aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

ARTICLE 153. PROPIETAT INTEL·LECTUAL I INDUSTRIAL

279

ESMENA NÚM. 498

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (124)

«En els termes establerts a l'article 105.»

A L'APARTAT 2, LLETRA A)

280

ESMENA NÚM. 499

De supressió

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (59)

De supressió de la lletra a de l'apartat 2 de l'article 153.

Motivació: el Tribunal Constitucional ha subratllat (STC 103/1999) que la competència exclusiva estatal en matèria de propietat industrial (149.1.9 CE) inclou la inscripció, la modificació i la renovació dels drets de propietat industrial així com la resolució definitiva de les sol·licituds.

ARTICLE 154. ORGANITZACIÓ TERRITORIAL

281

ESMENA NÚM. 500

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (125)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 155. RÈGIM LOCAL

282

ESMENA NÚM. 502

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (126)

«En els termes establerts a l'article 105.»

283

ESMENA NÚM. 503

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (60)

«1. En matèria de règim jurídic, organització i procediment de les administracions locals, correspon a la Generalitat la competència compartida per al desenvolupament de la legislació bàsica estatal, que comprèn en tot cas:

a) Les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals així com les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i col·laboració entre els ens locals, i entre aquests i l'Administració de la Generalitat, incloses les diferents formes associatives, de mancomunació, convencionals i consorciats.

b) Les potestats pròpies dels municipis i de les altres entitats locals, així com de les funcions públiques d'existència necessària a totes les administracions locals de Catalunya.

c) El règim dels béns de domini públic, comunals i patrimonials i les modalitats de prestació dels serveis públics.

d) Els òrgans de govern dels municipis i dels altres ens locals, així com les seves competències, funcionament, règim d'adopció d'acords, relacions entre aquests òrgans (moció de censura i qüestió de confiança) i l'estatut dels seus membres.

e) *L'estructura i funcionament dels òrgans administratius col·legiats de les entitats locals, sens perjudici de la potestat d'autoorganització d'aquestes.*

f) *El règim dels òrgans complementaris de l'organització dels ens locals, sens perjudici de la potestat d'autoorganització d'aquestes.*

g) *Les diferents modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa, l'exercici d'activitats econòmiques i la prestació de serveis, incloses les formes de personificació públiques i privades, sens perjudici de la potestat d'autoorganització d'aquestes.*

h) *El procediment d'elaboració i aprovació de les normes locals.*

i) *Els procediments específics per a l'exercici de les diferents potestats i funcions dels ens locals, incloent-hi la realització d'obres, la intervenció i el foment en l'actuació dels particulars, l'exercici d'activitats econòmiques i la prestació de serveis.*

2. *Amb relació als funcionaris que despleguen les funcions considerades d'existència necessària a totes les entitats locals, correspon a la Generalitat la competència compartida dins dels principis que estableixi la legislació bàsica estatal.*

Aquesta competència, en tot cas, inclou la regulació i execució de:

a) *L'organització d'aquest personal en cossos i escales.*

b) *La formació en tots els nivells.*

c) *El règim de selecció, promoció i provisió de llocs, nomenaments i cessaments, situacions administratives, permisos, vacances i llicències.*

d) *El règim de retribucions.*

e) *La jornada laboral, l'ordenació de l'activitat professional i les funcions.*

f) *El règim disciplinari, inclosa la separació del servei.*

g) *L'aprovació de l'oferta d'ocupació pública.*

h) *L'elaboració de les relacions de llocs de treball.*

3. *En matèria de contractació, expropiació forçosa i responsabilitat patrimonial de les entitats locals, corresponen a la Generalitat les competències que estableix l'article 112 amb relació a l'Administració de la Generalitat.»*

4. *Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de règim electoral dels municipis i de les altres entitats locals dins dels principis de la legislació bàsica estatal i d'acord amb el contingut del títol II, sobre les institucions de la Generalitat.»*

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms en el sentit de distingir el tractament de les competències de la Generalitat sobre la seva pròpia Administració de la competència de la Generalitat en matèria de règim local, a efectes de respectar escrupolosament l'article 149.1.18 CE. En aquest sentit aquesta esmena s'ha de posar en comú amb l'esmena presentada als articles 112, 113 i 114.

Es corregeixen, d'altra banda els elements d'inconstitucionalitat de la proposta acollida per la ponència en no respectar suficientment la competència estatal per a les bases del règim jurídic de les Administracions públiques, entre les quals s'hi troba l'administració local. El Consell Consultiu ho ha destacat en els dictàmens 256 i 261, de 17 de febrer de 2004 en el que recordava que «*quan es tracta de legislar sobre qüestions que fan referència directa a la composició, estructura i competències dels ens locals i dels seus òrgans de govern i administració, les comunitats autònomes han de respectar les bases establertes per la legislació estatal ja que es consideren com a aspectes bàsics del règim local la representativitat i estructura dels òrgans de les entitats locals, com també les mateixes nocions d'interessos peculiars, de competències pròpies, de serveis mínims i les potestats decisòries d'aquestes.*» Més àmpliament, en el dictamen 135, de 11 de març de 1987, el Consell Consultiu també subratlla que «*les competències de l'Estat en matèria de règim local no estan esmentades específicament a l'article 149.1 de la Constitució (CE), en enumerar les que exclusivament li estan reservades per tal de delimitar l'àmbit estatutari de competències autonòmiques; però, en incloure, en el núm. 18, una clàusula referida a les Administracions públiques en general, s'entén –i així resulta dels mateixos Estatuts i de la jurisprudència constitucional– que atribueix competències estatals en matèria de règim local.*»

ESMENA NÚM. 504

284

De supressió

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (39)

«Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en règim local, que inclou en tot cas:

a) Les relacions [...].»

A LA LLETRA D)

VOT PARTICULAR

285

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Vot particular per a la supressió del darrer incís de la lletra d).

«d) La determinació dels òrgans de govern dels municipis i dels altres ens locals, i també de les seves competències, funcionament, règim d'adopció d'acords, relacions entre aquests òrgans i un estatut especial pels electes locals.»

ARTICLE 156. RELACIONS AMB LES ENTITATS RELIGIOSES

286

ESMENA NÚM. 506

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (127)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 157. SANITAT, SALUT PÚBLICA, ORDENACIÓ FARMACÈUTICA I PRODUCTES FARMACÈUTICS

287

ESMENA NÚM. 507

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (128)

«En els termes establerts a l'article 105.»

288

ESMENA NÚM. 508

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (61)

«1. En matèria de sanitat i salut pública correspon a la Generalitat:

1.1 La competència exclusiva sobre regulació, autorització, avaluació, inspecció i control de centres, serveis i establiments sanitaris, i també la titularitat dels béns adscrits a la Generalitat i afectes als serveis sanitaris públics.

1.2 La competència compartida, en el marc de les normes i decisions bàsiques estatals sobre sanitat en els àmbits següents:

a) Serveis i les prestacions sanitaris, sociosanitaris i de salut mental de caràcter públic.

b) Protecció i promoció de la salut pública en tots els àmbits, inclosa la salut laboral, la sanitat animal amb efectes sobre la salut humana, l'alimentària i l'ambiental i la vigilància epidemiològica.

c) Planificació i coordinació dels recursos sanitaris de cobertura pública i coordinació de les activitats sanitàries privades amb el sistema sanitari públic.

d) La formació sanitària especialitzada.

e) L'ordenació farmacèutica.

2. Correspon a la Generalitat la competència per adaptar les normes estatals en matèria de personal a les especialitats de l'àmbit sanitari, respectant en tot cas les competències bàsiques estatals en matèria de personal de les administracions públiques, d'acord amb l'article 114 d'aquest Estatut.

3. La Generalitat participa de manera efectiva en la fixació de les bases i la planificació i la coordinació estatal en matèria de sanitat i salut pública mitjançant els mecanismes establerts al títol V d'aquest Estatut.

4. Correspon a la Generalitat la competència executiva de la legislació estatal en matèria de productes farmacèutics.»

Motivació: A l'apartat 1.1 es corregeix la previsió inconstitucional segons la qual l'ordenació farmacèutica

recau en l'àmbit de competències exclusives de la Generalitat. Aquesta ha estat entesa com a prestació sanitària i per tant, com a tal, cal situar-la en el marc de la competència estatal per a establir les bases i coordinació general de la sanitat (149.1.16 CE). D'altra banda es proposa una esmena tècnica pel que fa a les funcions que inclouen la competència exclusiva en relació amb el funcionament dels centres, serveis i establiments sanitaris. Es considera més apropiat el terme «regulació», en substitució dels termes «organització» i «funcionament». També es considera necessari addicionar la funció d'autorització, pressupòsit del funcionament dels centres.

A l'apartat 1.2 s'introdueix la necessària adequació al contingut de les bases estatals en aquesta matèria específica, en la que la realitat ha mostrat que no es pot limitar a principis establerts per llei.

A l'apartat 2 es corregeix la previsió inconstitucional que atorga a la Generalitat amb caràcter exclusiu la competència sobre personal, atès el contingut de l'article 149.1.18 CE (funció pública).

ARTICLE 158. SERVEIS SOCIALS, VOLUNTARIAT, MENORS I PROMOCIÓ DE LES FAMÍLIES

289

ESMENA NÚM. 509

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (129)

«En els termes establerts a l'article 105.»

290

ESMENA NÚM. 510

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (62)

«1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'assistència i serveis socials que en tot cas inclou la planificació, regulació i ordenació de l'activitat d'assistència i serveis socials i llurs prestacions tècniques i econòmiques, incloses les prestacions tècniques i econòmiques no contributives de la Seguretat Social, així com les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública.

2. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de voluntariat.

3. En matèria de menors correspon a la Generalitat:

3.1 La competència exclusiva en matèria de protecció de menors que en tot cas inclou la regulació del règim de la protecció i de les institucions públiques de protecció i tutela dels menors desamparats i en situació de risc.

3.2 La competència executiva de la legislació estatal en matèria de responsabilitat penal dels menors.

3.3 La Generalitat participarà, a través de la Comissió Bilateral, en l'elaboració i reforma de la legislació penal i processal que incideixi en les competències de menors.

4. *Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de promoció de les famílies i de la infància que en tot cas inclou les mesures de protecció social de les famílies en les seves diverses modalitats així com la seva execució i control.»*

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat. Tanmateix s'explicita a l'apartat 1 la previsió relativa a les prestacions tècniques i econòmiques no contributives de la Seguretat Social, així com les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública.

ARTICLE 159. ENERGIA I MINES

291

ESMENA NÚM. 512

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (130)

«En els termes establerts a l'article 105.»

A LES LLETRES A) I B)

292

VOT PARTICULAR

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Vot particular per a la supressió a les lletres a) i b)

«a) La regulació de les activitats de producció, emmagatzematge i transport d'energia, així com l'atorgament de les autoritzacions de les instal·lacions que transcorrin íntegrament per territori de Catalunya i l'exercici de les activitats d'intervenció, inspecció i control de *totes* les instal·lacions *existents a Catalunya*.

»b) La regulació de l'activitat de distribució d'energia que es realitzi en el territori de Catalunya, així com l'atorgament de les autoritzacions d'aquestes instal·lacions i l'exercici de les activitats d'intervenció, inspecció i control de *totes* les instal·lacions *existents a Catalunya*.»

ARTICLE 160. JOC I ESPECTACLES

293

ESMENA NÚM. 516

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (131)

«En els termes establerts a l'article 105.»

294

ESMENA NÚM. 518

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (64)

«1. *Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de jocs, apostes i casinos quan l'establiment o el proveïdor del servei tinguin residència o domicili social a Catalunya o bé quan l'activitat es desenvolupi íntegrament a Catalunya. Aquesta competència inclou en tot cas la creació i autorització de jocs i apostes i la seva regulació, així com la de les empreses dedicades a la gestió, explotació i pràctica d'aquestes activitats.*

2. *La Generalitat participa en els rendiments dels jocs i apostes d'àmbit territorial estatal en funció de la recaptació obtinguda a Catalunya.*

3. *L'autorització de noves modalitats de joc i apostes d'àmbit estatal requereix acord previ de la Generalitat.»*

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms que corregeix la possible inconstitucionalitat de l'encapçalament del text adoptat per la ponència en no especificar correctament l'abast de la competència de la generalitat (jocs, apostes i casinos a Catalunya). D'altra banda el propi text de l'Institut d'Estudis Autònoms aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

A L'APARTAT 1

295

ESMENA NÚM. 520

De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (40)

«*Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de jocs, apostes i casinos quan l'establiment o el proveïdor del servei tinguin residència o domicili social a Catalunya o bé quan l'activitat es desenvolupi íntegrament a Catalunya. Aquesta competència inclou en tot cas:*»

296

VOT PARTICULAR

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa

Vot particular de modificació per al manteniment de l'apartat 4.

4. *Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'espectacles i activitats recreatives, que inclou, en tot cas, el règim d'intervenció administrativa, la seguretat i el control, i l'ordenació dels espectacles amb animals.*

ARTICLE 161. MEDI AMBIENT, ESPAIS NATURALS I METEOROLOGIA

297

ESMENA NÚM. 526

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (132)

«En els termes establerts a l'article 105.»

298

ESMENA NÚM. 527

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (65)

«1. Correspon a la Generalitat la competència en matèria de medi ambient dins dels principis de la legislació bàsica estatal, així com la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. La competència compartida de la Generalitat en tot cas inclou:

a) L'establiment i la regulació dels instruments de planificació ambiental, així com del procediment de tramitació i aprovació d'aquests instruments.

b) La regulació, tramitació i resolució dels procediments d'avaluació ambiental de les obres, instal·lacions i activitats situades a Catalunya així com dels plans i programes que afectin el seu territori amb independència de l'Administració competent per autoritzar-les o aprovar-los.

c) La regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat, del medi ambient marí i aquàtic quan no tinguin per finalitat exclusiva la preservació dels recursos pesquers marítims.

d) La regulació sobre prevenció i correcció de la generació de residus amb origen o destí en el territori de Catalunya així com sobre la gestió i el trasllat d'aquests.

e) La regulació i gestió dels abocaments efectuats a les aigües marítimes tant des de terra com des del mar, així com dels efectuats a les aigües superficials i subterrànies que no passin per una altra Comunitat Autònoma. En tot cas, dins del seu àmbit territorial, correspon a la Generalitat la competència executiva sobre la intervenció administrativa dels abocaments a les aigües superficials i subterrànies que passin per una altra comunitat autònoma.

f) La regulació sobre la producció d'envasos i embalatges.

g) La regulació de l'ambient atmosfèric i de qualsevol tipus de contaminació, així com la declaració de zones d'atmosfera contaminada i l'establiment d'altres instruments de control de contaminació amb independència de l'Administració competent per autoritzar l'obra, instal·lació o activitat que la produeixi.

h) La regulació i promoció de les qualificacions relatives a productes, activitats, instal·lacions, infraestructures, procediments o conductes respectuoses amb el medi.

i) La prevenció, restauració i reparació de danys al medi ambient així com el corresponent règim sancionador.»

Motivació: S'acull la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms que aporta una major concisió en la redacció de l'article sense minvar el seu potencial d'autogovern. S'eviten d'aquesta manera els riscos de petrificació en excés de la definició de la competència i de conflictivitat.

A L'APARTAT 5

299

ESMENA NÚM. 529

De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (41)

«Correspon a la Generalitat la competència en matèria de meteorologia i climatologia que en tot cas inclou el subministrament d'informació meteorològica i climàtica, inclòs el pronòstic, el control i el seguiment de les situacions meteorològiques de risc així com la recerca en aquests àmbits i l'elaboració de la cartografia climàtica»

ARTICLE 162. POLÍTIQUES DE GÈNERE

300

ESMENA NÚM. 532

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (133)

«En els termes establerts a l'article 105.»

ARTICLE 163. SEGURETAT PÚBLICA

301

ESMENA NÚM. 534

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (134)

«En els termes establerts a l'article 105.»

302

ESMENA NÚM. 536

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (68)

De modificació de l'article 163. Nova redacció.

«1. En matèria de seguretat pública, correspon a la Generalitat:

1.1. La competència exclusiva, en el marc de l'art. 149.1.29 CE, sobre:

a) La definició i regulació d'un sistema de seguretat pública propi de Catalunya.

b) La creació, organització i comandament de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

c) La coordinació de les policies locals.

1.2. La competència executiva en matèria de seguretat ciutadana i ordre públic i la protecció dels drets fonamentals relacionats amb la matèria que es deriva de

l'exercici de l'autoritat governativa, que en tot cas inclou:

a) Les funcions governatives sobre l'exercici dels drets de reunió i manifestació.

b) La lluita contra el frau fiscal.

c) El compliment de les disposicions per a la conservació de la natura, del medi ambient i dels recursos hidràulics.

1.3. La Generalitat participa, a través d'una Junta de Seguretat de composició paritària entre la Generalitat i l'Estat i presidida pel President de la Generalitat, en la coordinació de les polítiques de seguretat i de l'activitat dels cossos policials de l'Estat i de Catalunya, així com en l'intercanvi d'informació en l'àmbit internacional i en les relacions de col·laboració i auxili amb les autoritats policials d'altres països. La Generalitat podrà, d'acord amb l'Estat, incorporar representants en els grups de treball de col·laboració amb les policies d'altres països en què participi l'Estat.

1.4. La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra té com a àmbit d'actuació el conjunt del territori de Catalunya i exerceix totes les funcions pròpies d'un cos de policia general i integral, en els àmbits de la seguretat ciutadana i l'ordre públic, la policia administrativa, inclosa la derivada de la normativa estatal, la policia judicial i la investigació criminal, incloses les diverses formes de crim organitzat i terrorisme.

Motivació: D'acord amb les indicacions de l'Institut d'Estudis Autonòmics es corregeixen les previsions que resulten inconstitucionals d'acord amb l'article 149.1.26 CE (règim de producció, comerç, tinença i ús d'armes i d'explosius) i 149.1.29 CE (seguretat pública sens perjudici que les comunitats autònomes puguin crear policies en la forma que els respectius Estatuts estableixin dins el marc del que disposi una llei orgànica).

A L'APARTAT 3

303

VOT PARTICULAR

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Vot particular de supressió per al manteniment del text de l'apartat 3 de la proposta.

«3. La Generalitat participa, a través d'una junta de seguretat, de composició paritària entre la Generalitat i l'Estat, i presidida per la Generalitat, en la coordinació de les polítiques de seguretat i de l'activitat dels cossos policials de l'Estat i de Catalunya, així com en l'intercanvi d'informació en l'àmbit internacional i en les relacions de col·laboració i auxili amb les autoritats policials d'altres països. La Generalitat incorporarà representants en totes les delegacions i els grups de treball de col·laboració amb les policies d'altres països en què participi l'Estat.»

ARTICLE 164. SEGURETAT PRIVADA

304

ESMENA NÚM. 540

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (135)

«En els termes establerts a l'article 105.»

305

ESMENA NÚM. 541

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (69)

De modificació de l'article 164. Nova redacció.

«Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la seguretat privada, que inclou en tot cas:

a) La regulació de la seguretat privada, així com el règim d'intervenció administrativa de les empreses de seguretat i del seu personal que actuïn a Catalunya.

b) La regulació i el règim d'intervenció administrativa de les persones físiques que realitzin funcions de seguretat i investigació privada en el territori de Catalunya.

c) La regulació dels requisits i les condicions dels establiments i de les persones físiques o jurídiques obligades a adoptar mesures de seguretat.

d) La regulació de la formació del personal que realitza funcions de seguretat i investigació privada.

e) La inspecció i el control de les activitats de seguretat privada que es realitzin a Catalunya.

f) La coordinació dels serveis de seguretat i investigació privada amb els cossos policials de les administracions catalanes.»

Motivació: Es corregeixen la qualificació de la competència de la Generalitat, que en cap cas pot ésser exclusiva per respecte a l'article 149.1.29 CE (seguretat pública sens perjudici que les comunitats autònomes puguin crear policies en la forma que els respectius Estatuts estableixin dins el marc del que disposi una llei orgànica).

ARTICLE 165. VIDEOVIGILÀNCIA I CONTROL DE SO I ENREGISTRAMENTS

306

ESMENA NÚM. 542

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (136)

«En els termes establerts a l'article 105.»

307

ESMENA NÚM. 543

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (70)

«Corresponen a la Generalitat les competències sobre ús de la videovigilància i de control de so i gravacions o qualsevol mitjà anàleg a Catalunya en l'àmbit públic tot respectant la legislació sobre drets fonamentals.»

Motivació: s'adequa la redacció a la Constitució (149.1.29 CE). L'abast de la competència autonòmica

sobre els cossos policials de Catalunya i el necessari respecte a la legislació sobre drets fonamentals impedeix qualificar aquesta competència com a exclusiva.

ARTICLE 166. EMERGÈNCIES I PROTECCIÓ CIVIL

308

ESMENA NÚM. 544

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (137)

«En els termes establerts a l'article 105.»

A L'APARTAT 1

309

ESMENA NÚM. 545

D'addició

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (166)

«1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, planificació i execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, així com la direcció i coordinació dels serveis de protecció civil, inclosos els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats en aquesta matèria dels governs locals i de la coordinació que correspongui a l'Estat per raons de seguretat pública.»

Motivació: les competències de la Generalitat en aquesta matèria no poden obviar la coordinació exercida per l'Estat en virtut de l'article 149.1.29 CE.

ARTICLE 167. SEGURETAT SOCIAL

310

ESMENA NÚM. 546

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (138)

«En els termes establerts a l'article 105.»

311

ESMENA NÚM. 547

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (72)

«En matèria de seguretat social, correspon a la Generalitat:

1. La competència compartida en el marc de les bases de l'Estat sobre seguretat social. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) L'ordenació del sistema de la seguretat social a Catalunya, d'acord amb la normativa bàsica estatal.

b) L'organització i administració del patrimoni i dels serveis que formen part del sistema de la seguretat social en el territori de Catalunya, sens perjudici d'allò establert a l'apartat 2 d'aquest article.

c) L'ordenació i l'exercici de totes les potestats administratives amb relació a les mútues d'accidents de tre-

ball i malalties professionals, així com sobre les institucions, empreses i fundacions que col·laboren amb la Seguretat Social.

2. La gestió dels serveis del règim econòmic de la Seguretat Social, sens perjudici de les facultats estatals de tramitació i resolució de les prestacions econòmiques i incloent en tot cas la inscripció de les empreses, afiliacions, altes i baixes i altres actes d'enquadrament dels empresaris i treballadors per compte propi o aliè.»

Motivació: s'introdueixen dues precisions que milloren la redacció de les lletres a i b. D'altra banda és més adequat sistemàticament ubicar les previsions contingudes a les lletres d i e del text adoptat per la ponència a l'apartat 2, ja que es refereixen a règim econòmic de la Seguretat Social. Per aquest motiu es proposa un nou redactat d'aquest apartat que incorpora el contingut de les esmentades lletres i corregeix l'excessiva limitació de les competències estatals sobre règim econòmic de la seguretat social.

312

ESMENA NÚM. 548

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (30)

«Esmena de modificació de l'ordenació dels articles del Capítol II del Títol IV en 10 noves seccions.

Secció 1a. Organització i règim jurídic

Article 112. Administració de la Generalitat de Catalunya. (ex. Art 112,113 i 114)

Article 113. Corporacions de dret públic, professions titulades (ex art. 144)

Secció 2a. Organització territorial i règim local

Article 114. Organització territorial (ex art.154)

Article 115. Règim local (ex art. 155)

Secció 3a. Dret i llengua

Article 116. Dret civil (ex art. 123)

Article 117. Dret processal (ex. art. 124)

Article 118. Llengua pròpia (ex art. 128)

Article 119. Notariat i registres públics (ex art. 130)

Secció 4a. Llibertats

Article 120. Associacions i fundacions (ex art. 116)

Article 121. Consultes populars (ex art 143)

Article 122. Mitjans de comunicació social, audiovisual i serveis de comunicacions electròniques (ex art. 129)

Article 123. Polítiques de gènere (ex art. 162)

Article 124. Protecció de dades de caràcter personal (ex art.133)

Article 125. Relacions amb les entitats religioses (ex art 156)

Secció 5a. Cultura i educació

Article 126. Cultura (ex art.145)

Article 127. Educació (ex art. 125)

Article 128. Recerca, desenvolupament i innovació tecnològica (ex art.134)

Article 129. Universitats (ex art.139)

Secció 6a. Ordenació del territori, urbanisme i medi ambient

Article 130. Aigües i obres hidràuliques (ex art.115)

Article 131. Habitatge (ex art.127)

Article 132. Infraestructures del transport i les comunicacions (ex art.132)

Article 133. Medi ambient, espais naturals i meteorologia (ex art.161)

Article 134. Obres públiques (ex art.131)

Article 135. Ordenació del territori i del paisatge, del litoral i urbanisme (ex art.151)

Secció 7a. Ordenació de l'activitat econòmica

Article 136. Agricultura i ramaderia (ex art. 141)

Article 137. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer (ex art.142)

Article 138. Caixes d'estalvi (ex art. 117)

Article 139. Comerç, fires i consum (ex arts. 118 i 119)

Article 140. Cooperatives (ex art. 120)

Article 141. Crèdit, banca, assegurances i mutualitats no integrades en el sistema de seguretat social (ex art. 121)

Article 142. Indicacions geogràfiques protegides i mencions de qualitat (ex art.122)

Article 143. Energia i mines (ex art.159)

Article 144. Estadística de Catalunya (ex art.126)

Article 145. Indústria, artesanía, control metrològic i contrastació de metalls (ex art.148)

Article 146. Joc i espectacles (ex art.160)

Article 147. Mercats de valors i centres de contractació (ex art.150)

Article 148. Ordenació promoció i planificació econòmica general a Catalunya (ex art. 140)

Article 149. Promoció i defensa de la competència (ex art.152)

Article 150. Propietat intel·lectual i industrial (ex art.153)

Article 151. Transports (ex art.137)

Article 152. Turisme (ex art.138)

Secció 8a. Serveis personals

Article 153. Esport i lleure (ex art.146)

Article 154. Assistència i serveis socials, voluntariat, menors i promoció a les famílies (ex art.158)

Article 155. Immigració (ex art. 147)

Article 156. Joventut (ex art.149)

Article 157. Sanitat i salut pública (ex art.157)

Secció 9a. Treball i Seguretat Social

Article 158. Treball i Relacions laborals (ex art.135)

Article 159. Seguretat Social (ex art.167)

Secció 10a. Seguretat pública

Article 160. Emergències i protecció civil (ex art.166)

Article 161. Seguretat pública i trànsit (ex art.163)

Article 162. Seguretat privada (ex art.164)

Article 163. Sistema penitenciari (ex art.136)

Article 164. Videovigilància i control de so i gravacions (ex art.165)»

Motivació: millora sistemàticament l'ordenació dels sectors competencials del Capítol II del Títol IV.

TÍTOL V. DE LES RELACIONS DE LA GENERALITAT AMB L'ESTAT, AMB ALTRES COMUNITATS AUTÒNOMES I AMB LA UNIÓ EUROPEA. DE L'ACCIÓ EXTERIOR DE LA GENERALITAT

CAPÍTOL I. RELACIONS DE LA GENERALITAT AMB L'ESTAT I AMB ALTRES COMUNITATS AUTÒNOMES

ARTICLE 168. DISPOSICIÓ GENERAL

313

ESMENA NÚM. 550

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (139)

Apartat 2

«2. La Generalitat pot establir amb altres Comunitats Autònomes relacions de col·laboració per a la fixació de polítiques comunes, per a l'exercici eficaç de les seves competències i per el tractament dels assumptes d'interès comú en el marc d'allò que disposa l'article 148 de la Constitució. Igualment pot prestar l'ajuda necessària a la resta de Comunitats Autònomes per a l'exercici eficaç de les seves competències.»

SECCIÓ PRIMERA. COL·LABORACIÓ AMB L'ESTAT I AMB ALTRES COMUNITATS AUTÒNOMES

ARTICLE 169. INSTRUMENTS DE COL·LABORACIÓ ENTRE LA GENERALITAT I L'ESTAT

314

ESMENA NÚM. 552

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (140)

De l'apartat 2.

ARTICLE 170. EFECTES DE LA COL·LABORACIÓ ENTRE LA GENERALITAT I L'ESTAT

315

ESMENA NÚM. 553

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (141)

De tot l'article.

316

ESMENA NÚM. 554

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (73)

«De modificació de l'apartat 3 de l'article 170.

3. La Generalitat pot fer constar reserves als acords adoptats en el marc dels mecanismes multilaterals de *coordinació* quan s'hagin pres sense la seva aprovació.»

Motivació tècnica. Es tracta de dos mecanismes diferents, un voluntari a l'apartat 2, el segon obligatori, a l'apartat 3. Tenen efectes diferents respecte a la posició de la Generalitat en relació als acords que es puguin adoptar.

ARTICLE 172. CONVENIS I ACORDS AMB ALTRES COMUNITATS AUTÒNOMES

317

ESMENA NÚM. 556

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (143)

De tot l'article.

SECCIÓ SEGONA. LA PARTICIPACIÓ EN INSTITUCIONS I EN PROCEDIMENTS DE PRESA DE DECISIONS ESTATALS

ARTICLE 174. DESIGNACIÓ DE MEMBRES DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL I DEL CONSELL GENERAL DEL PODER JUDICIAL

318

ESMENA NÚM. 557

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (144)

De tot l'article.

ARTICLE 176. DESIGNACIÓ DE REPRESENTANTS EN ELS ORGANISMES ECONÒMICS I SOCIALS

319

ESMENA NÚM. 558

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (145)

De tot l'article.

APARTAT 1

320

ESMENA NÚM. 558 BIS

De supressió

G. P. de Convergència i Unió (122)

«1. La Generalitat designa representants en els òrgans de direcció del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i els altres organismes estatals que exerceixin funcions d'autoritat reguladora sobre matèries de rellevància econòmica i social relacionades amb competències de la Generalitat, *o bé participa en la designació dels membres d'aquests òrgans.*»

APARTAT 2

321

ESMENA NÚM. 558 TER

De supressió

G. P. de Convergència i Unió (123)

«2. La Generalitat designa representants en els òrgans de direcció dels organismes econòmics i energètics, de les institucions financeres i de les empreses públiques de l'Estat la competència de les quals s'estengui al territori de Catalunya i que no siguin objecte de traspàs, *o bé participa en la designació dels membres d'aquests òrgans.*»

APARTAT 3

322

ESMENA NÚM. 558 QUATER

De modificació

G. P. de Convergència i Unió (124)

«3. La Generalitat designa representants en el Tribunal de Comptes, el Consell Econòmic i Social, l'Agència Estatal d'Administració Tributària, la Comissió Nacional de l'Energia, l'Agència de Protecció de Dades, l'Ens Públic de Radio i Televisió espanyola, ~~*o bé participa en la designació dels membres d'aquests organismes, en els termes que estableix la legislació aplicable.*~~»

APARTAT 4

323

ESMENA NÚM. 558 QUINQUES

De supressió

G. P. de Convergència i Unió (125)

«4. *Les propostes* o Les designacions a què fan referència els apartats anteriors han d'ésser fetes pel Parlament, o bé amb el seu acord, en el termes que estableix la llei.»

324

ESMENA NÚM. 559

De supressió

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (74)

De supressió del paràgraf 6.

Motivació: La previsió relativa al fet que quan la naturalesa de l'ens ho requereixi i la seva seu principal no radiqui a Catalunya, l'Estat ha de crear delegacions territorials dels organismes a què fa referència l'apartat 1 d'aquest mateix article, és un mandat a l'executiu de l'Estat sobre la base d'un concepte indeterminat com és ara que la naturalesa de l'ens ho requereixi.

SECCIÓ TERCERA. LA COMISSIÓ BILATERAL GENERALITAT - ESTAT

325

ESMENA NÚM. 560

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (146)

Del títol de la Secció tercera:

«*Secció tercera. Col·laboració i cooperació entre la Generalitat i l'Estat.*»

ARTICLE 177. LES FUNCIONS I LA COMPOSICIÓ DE LA COMISSIÓ BILATERAL GENERALITAT - ESTAT

326

ESMENA NÚM. 561

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (146)

«*Article 177. Instruments de col·laboració i cooperació bilateral i multilateral.*

1. La Generalitat de Catalunya i l'Estat podran establir en el seu cas els mecanismes de col·laboració, coordinació i cooperació que estimin oportuns, tant de caràcter bilateral com multilateral.

2. Totes les referències efectuades en aquest Estatut a la Comissió Bilateral Generalitat - Estat s'entenen fetes en els termes esmentats en l'apartat anterior.»

CAPÍTOL II. RELACIONS DE LA GENERALITAT AMB LA UNIÓN EUROPEA

ARTICLE 178. DISPOSICIÓ GENERAL

327

ESMENA NÚM. 562

D'addició

G. P. del Partit Popular de Catalunya (147)

«[...] participa, en els termes que estableix la *Constitució*, aquest Estatut[...]

ARTICLE 179. PARTICIPACIÓ EN ELS TRACTATS ORIGINARIS

328

ESMENA NÚM. 563

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (148)

De tot l'article.

329

ESMENA NÚM. 564 BIS

De modificació

G. P. de Convergència i Unió (126)

«1. La Generalitat ha d'ésser informada pel Govern de l'Estat de les iniciatives de revisió dels tractats originaris i fundacionals de la Unió Europea i dels processos de negociació i aprovació subsegüents. El Govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya han de dirigir al Govern de l'Estat i a les Corts Generals les observacions que estimin pertinents a aquest efecte, que són *vinculants* en el cas de les competències exclusives.»

ARTICLE 180. PARTICIPACIÓ EN LA FORMACIÓ DE LES POSICIONS DE L'ESTAT

330

ESMENA NÚM. 567

De modificació de tot l'article

G. P. del Partit Popular de Catalunya (149)

«*La Generalitat podrà participar en tots els processos que estableixi l'Estat per configurar la posició espanyola en el marc de les institucions europees quan es refereixin a competències pròpies de la Generalitat, en el marc del que disposi la legislació de l'Estat al respecte.*»

APARTAT 2

331

ESMENA NÚM. 568 BIS

De supressió

G. P. de Convergència i Unió (127)

«2. La Generalitat participa de manera bilateral en la formació de les posicions de l'Estat en els afers europeus que l'afecten directament o exclusivament, *o bé, si aquesta participació no és possible, mitjançant procediments generals. Altrament, la participació es fa en el marc dels procediments multilaterals que s'estableixin.*»

APARTAT 3

332

ESMENA NÚM. 568 TER

De supressió

G. P. de Convergència i Unió (128)

3. La posició expressada per la Generalitat és *vinculant* per a la formació de la posició estatal quan afecta les seves competències exclusives i *determinant en el cas*

de les compartides. En els altres casos, aquesta posició ha d'ésser escoltada per l'Estat.

La posició expressada per la Generalitat ha d'ésser especialment rellevant per a l'Estat quan de la proposta o de la iniciativa europea puguin derivar per a Catalunya conseqüències financeres o administratives.

ARTICLE 181. PARTICIPACIÓ EN INSTITUCIONS I ORGANISMES EUROPEUS

APARTAT 1

333

ESMENA NÚM. 570
De modificació
G. P. del Partit Popular de Catalunya (150)

De l'article 181, apartat 1.

«1. Representants de la Generalitat *poden participar* directament [...]»

334

ESMENA NÚM. 571
De supressió
G. P. del Partit Popular de Catalunya (150)

A l'article 181, apartat 1.

«[...] de la seva competència o que afecten l'interès de Catalunya, i especialment davant del Consell de Ministres i dels òrgans consultius i preparatoris del Consell i de la Comissió.»

335

ESMENA NÚM. 573
De supressió
G. P. del Partit Popular de Catalunya (150)

De l'apartat 2.

APARTAT 3

336

ESMENA NÚM. 574
De supressió
G. P. del Partit Popular de Catalunya (150)

De l'apartat 3.

ARTICLE 183. DESENVOLUPAMENT I APLICACIÓ DEL DRET DE LA UNIÓ EUROPEA

337

ESMENA NÚM. 577
De modificació
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (82)

De modificació de l'apartat 1 de l'article 183. Nova redacció.

«1. L'existència d'una regulació europea no modifica la distribució interna de competències establertes en aquest Estatut. La Generalitat aplica i executa el dret

de la Unió Europea en l'àmbit de les seves competències.»

Motivació: millora la redacció d'aquest apartat pel que fa a la clàusula general de no afectació del sistema de distribució de competències per l'existència de regulació europea. Cal relacionar-ho amb la previsió continguda a l'article 108 del text adoptat per la ponència.

APARTAT 2

338

ESMENA NÚM. 578
De supressió
G. P. del Partit Popular de Catalunya (152)

De l'apartat 2.

APARTAT 3

339

ESMENA NÚM. 580
De supressió
G. P. del Partit Popular de Catalunya (152)

De l'apartat 3.

ARTICLE 184. GESTIÓ DE FONDS EUROPEUS

340

ESMENA NÚM. 581
De supressió
G. P. del Partit Popular de Catalunya (153)

De tot l'article.

APARTAT 3

341

ESMENA NÚM. 581 BIS
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (131)

3. En cas que els fons europeus no es puguin territorialitzar, l'Estat ha de motivar i fonamentar en dret aquesta circumstància, i la Generalitat ha de participar en els òrgans o en el procediment de distribució. La seva participació té caràcter *vinculant* per a l'Estat en cas que els fons afectin l'exercici de competències exclusives. Corresponen, en tots els casos, a la Generalitat les facultats de tramitació, pagament, control i inspecció.

ARTICLE 185. ACCIONS DAVANT EL TRIBUNAL DE JUSTÍCIA

342

ESMENA NÚM. 582
De supressió
G. P. del Partit Popular de Catalunya (154)

De tot l'article.

ARTICLE 186. DELEGACIÓ DE LA GENERALITAT DAVANT LA UNIÓ EUROPEA

343

ESMENA NÚM. 583

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (155)

De l'article 186, apartat 1:

«1. La Generalitat *pot establir* una delegació davant [...]»

APARTAT 2

344

ESMENA NÚM. 584

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (155)

De l'apartat 2.

345

ESMENA NÚM. 585

De supressió

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (84)

De supressió de l'apartat 2.

Motivació: La previsió relativa al personal de la delegació de la Generalitat davant de la Unió Europea i al seu estatut assimilat al del personal de les representacions de l'Estat davant de la Unió Europea, tal i com està redactada, obliga a modificar el dret originari perquè afecta al àmbit d'aplicació personal del Protocol de privilegis i immunitats de 1965. Tampoc els *Länder* tenen aquest estatut assimilat en el sí de la UE.

ARTICLE 187. CIRCUMSCRIPCIÓ ELECTORAL PER AL PARLAMENT EUROPEU

346

ESMENA NÚM. 586

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (156)

De tot l'article.

CAPÍTOL III. L'ACCIÓ EXTERIOR DE LA GENERALITAT

ARTICLE 188. DISPOSICIÓ GENERAL

347

ESMENA NÚM. 588

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (157)

De l'article 188, apartat 1:

«La Generalitat, *sens perjudici de les competències estatals en matèria de relacions internacionals*, impulsa la projecció [...]»**348**

ESMENA NÚM. 589

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (157)

De l'article 188, apartat 1:

«2. Les competències de la Generalitat, *quan la seva naturalesa ho permeti*, inclouen la capacitat per a portar a terme [...]»

ARTICLE 189. LES DELEGACIONS A L'EXTERIOR

349

ESMENA NÚM. 590

D'addició

G. P. del Partit Popular de Catalunya (158)

De l'article 189, apartat 1:

«[...] representació a l'exterior *que necessàriament hauran d'actuar en col·laboració amb les delegacions de l'Estat.*»**350**

ESMENA NÚM. 591

D'addició

G. P. del Partit Popular de Catalunya (158)

De l'article 189, apartat 2:

«[...] seves funcions *en el marc del que estableixi la legislació de l'Estat.*»

ARTICLE 191. ELS TRACTATS I ELS CONVENIS INTERNACIONALS

351

ESMENA NÚM. 593

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (159)

De tot l'article 191.

APARTAT 2

352

ESMENA NÚM. 593 BIS

De modificació

G. P. de Convergència i Unió (132)

2. La Generalitat ha de participar en el procés de negociació dels tractats i els convenis internacionals que afectin les seves competències. Aquesta participació comporta, en tots els casos, la incorporació d'una representació de la Generalitat a la delegació negociadora i l'informe *vinculant* del Parlament quan es tracti de competències exclusives.

ARTICLE 192. COOPERACIÓ TRANSFRONTERERA, INTERREGIONAL I AL DESENVOLUPAMENT

353

ESMENA NÚM. 594

D'addició

G. P. del Partit Popular de Catalunya (160)

De l'article 192, apartat 1, *in fine*:

«[...] en el marc de la Constitució i la legislació europea.»

ARTICLE 194. LA COORDINACIÓ DE LES ACCIONS EXTERIORS

354

ESMENA NÚM. 596

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (162)

De tot l'article.

ARTICLE 195. LA PROJECCIÓ INTERNACIONAL DE LES ORGANITZACIONS CATALANES

355

ESMENA NÚM. 597

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (163)

De tot l'article.

TÍTOL VI. DEL FINANÇAMENT

356

ESMENA NÚM. 598

De supressió

G. P. de Convergència i Unió (134)

Supressió de tot el Títol VI (supressió des de l'article 196 al 216).

357

ESMENA NÚM. 599

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (135)

Addició d'un nou Títol VI: Títol sobre el finançament de Catalunya

358

ESMENA NÚM. 601

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (136)

D'addició d'un nou Article 196. Disposicions generals

1. La Generalitat de Catalunya disposa d'una Hisenda autònoma i dels recursos financers suficients per fer front a l'adequat exercici del seu autogovern.

2. Les relacions fiscals i financeres entre la Generalitat de Catalunya i l'Estat es regulen pel sistema d'Acord Econòmic previst en el present Estatut.

3. La Generalitat de Catalunya gaudeix de plena autonomia de despesa per tal de poder aplicar lliurement els seus recursos d'acord amb les directrius polítiques i socials determinades per les seves institucions d'autogovern.

4. La Generalitat de Catalunya disposa de potestat normativa en relació a la regulació del règim tributari, d'acord amb el que s'estableix en aquest Estatut.

5. La Generalitat de Catalunya disposa d'un sistema i d'una administració tributària pròpies.

Capítol I. El Règim d'Acord Econòmic

359

ESMENA NÚM. 602

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (137)

D'addició d'un nou Article 197. Disposició general.

El règim d'Acord Econòmic entre la Generalitat de Catalunya i l'Estat estableix les bases de les relacions de caràcter fiscal entre ambdues administracions, i es desenvoluparà de manera bilateral mitjançant una llei paccionada.

360

ESMENA NÚM. 603

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (138)

D'addició d'un nou Article 198. Principis de l'Acord Econòmic.

L'Acord Econòmic s'articula entorn dels principis següents:

a) La Generalitat de Catalunya estableix el seu propi règim tributari respectant el principi de solidaritat fixat a la Constitució Espanyola, l'estructura general impositiva de l'Estat i les normes de coordinació, harmonització fiscal i col·laboració amb l'administració tributària de l'Estat, que s'estableixin en aquest Estatut.

b) Correspon al Parlament de Catalunya la potestat pròpia de la Generalitat, d'establir i exigir els impostos, taxes i contribucions especials, així com la fixació de recàrrecs.

c) La gestió, recaptació, liquidació i inspecció de tots els tributs dins del territori de Catalunya correspon a la Generalitat, sens perjudici de les competències que en aquesta matèria s'atribueixin als ens locals.

d) L'aportació econòmica de Catalunya a l'Estat es fixa a través de la Quota de Contribució regulada en el present Estatut.

e) La Generalitat de Catalunya gaudeix del mateix tractament fiscal que la llei estableixi per a l'Estat.

361

ESMENA NÚM. 605

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (139)

D'addició d'un nou Article 199. La Quota de Contribució.

1. Catalunya aporta anualment a l'Estat una quota global de contribució integrada per la suma de les quantitats que, d'acord amb el que es decideixi en el marc de la Comissió mixta d'assumptes econòmics i fiscals, cobreixin:

a) La part proporcional de les càrregues reals de l'Estat que corresponguin a la provisió de serveis o a l'exercici de competències no assumides de manera efectiva per la Generalitat de Catalunya.

Com a norma general, el càlcul de la proporcionalitat es realitza atenent a criteris de població.

b) La quantitat que es determini per tal de donar un adequat compliment al principi de solidaritat interterritorial previst a la Constitució.

Aquesta quantitat es justifica només en la mesura que la renda per càpita a Catalunya sigui superior a la de la resta de l'Estat. En conseqüència, la seva determinació s'haurà de fer en funció de l'evolució de les dues rendes per càpita comparades.

2. La quota global de contribució inicial, acordada per la Comissió mixta d'assumptes econòmics i fiscals, s'aprovarà per llei paccionada. Igualment s'aprovarà per llei, cada cinc anys i previ acord de la Comissió mixta, la metodologia de determinació de les successives quotes de contribució, els criteris d'actualització periòdics i la quota del primer any del quinquenni, d'acord amb els principis generals recollits en aquest Estatut i en la llei paccionada que desenvolupi el sistema d'Acord Econòmic.

3. La part de la Quota de Contribució vinculada a donar compliment al principi de solidaritat interterritorial es calcularà tenint en compte criteris d'equitat mesurats en termes de població relativa i criteris d'eficiència econòmica mesurats en termes de Producte Interior Brut i d'esforç fiscal relatius

Capítol II. L'Administració Tributària de Catalunya

362

ESMENA NÚM. 606

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (140)

D'addició d'un nou Article 200. L'Agència Tributària de Catalunya.

1. La gestió, la liquidació, la recaptació i la inspecció de tots els tributs meritats a Catalunya correspon a l'Agència Tributària de Catalunya, sens perjudici de les competències que en aquesta matèria s'atribueixin als ens locals.

2. L'Agència es crearà per llei del Parlament de Catalunya i disposarà de plena capacitat i atribucions per a l'organització i l'exercici de les funcions esmentades en l'apartat anterior, sens perjudici de la col·laboració

que pugui acordar amb l'Administració tributària de l'Estat.

3. L'Agència Tributària de Catalunya pot exercir per delegació dels municipis les funcions de gestió tributària atribuïdes als ens locals.

363

ESMENA NÚM. 607

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (141)

D'addició d'un nou Article 201. Òrgans econòmicoadministratius.

La Generalitat de Catalunya assumeix, mitjançant els seus propis òrgans econòmicoadministratius, la revisió en via administrativa de les reclamacions que els contribuents puguin interposar contra els actes de gestió tributària dictats per l'administració tributària de Catalunya.

Capítol III. Comissió mixta d'assumptes econòmics i fiscals

364

ESMENA NÚM. 608

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (142)

D'addició d'un nou Article 202. Disposició general.

Correspon a una Comissió Mixta integrada, en igual nombre, per representants de la Generalitat i de l'Administració General de l'Estat:

a) L'establiment dels mecanismes de compensació dels efectes negatius que sobre la Hisenda de la Generalitat poden suposar les actuacions de l'Estat o de la Unió Europea, en tant que legisladors en matèria tributària, o l'adopció de mesures d'interès general que puguin fer recaure sobre Catalunya obligacions no previstes en el moment d'aprovar el Règim d'Acord Econòmic.

b) La determinació de la metodologia per fixar la Quota de Contribució així com la seva quantificació inicial. En aquest sentit, promourà l'elaboració de la balança fiscal entre Catalunya i l'Estat.

c) La resolució de les discrepàncies que, en matèria d'interpretació de les normes tributàries, resultessin de l'aplicació del règim d'Acord Econòmic.

d) Proposar les modificacions del Règim d'Acord Econòmic.

e) La determinació del percentatge de participació de Catalunya en la distribució dels fons estructurals europeus i de la resta de recursos provinents de la Unió Europea.

f) Qualsevol altra que li atribueixi la seva llei de creació.

Capítol IV. Hisenda, pressupostos de la Generalitat, endeutament

365

ESMENA NÚM. 609

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (143)

D'addició d'un nou Article 203. La Hisenda de la Generalitat.

La Hisenda de la Generalitat de Catalunya es constitueix amb:

- a) Els rendiments procedents del seu propi règim tributari.*
- b) Els ingressos procedents del Fons de Compensació Interterritorial i d'altres assignacions previstes a la Constitució, si s'escau.*
- c) Altres transferències i assignacions amb càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat.*
- d) Els rendiments del patrimoni de la Generalitat.*
- e) Els ingressos de dret privat.*
- f) El producte d'emissió de deute i de les operacions de crèdit.*
- g) Els ingressos procedents de multes i sancions en l'àmbit de les seves competències.*
- h) Els recursos procedents de la Unió Europea i de programes comunitaris.*
- i) Qualsevol altre recurs que pugui establir-se en virtut del que es disposa en aquest Estatut i en la Constitució.*

366

ESMENA NÚM. 610

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (144)

D'addició d'un nou Article 204. Els pressupostos de la Generalitat.

1. Correspon al Consell Executiu l'elaboració i aplicació del pressupost de la Generalitat, i al Parlament el seu examen, esmena, aprovació i control.

2. El pressupost de la Generalitat de Catalunya té caràcter anual i inclou la totalitat de les despeses i les previsions d'ingressos de la Generalitat i dels organismes, institucions i empreses que en depenguin.

També s'hi consigna l'import dels beneficis fiscals que afectin els tributs recaptats a Catalunya.

3. Si la Llei de pressupostos no està aprovada abans del primer dia de l'exercici econòmic corresponent, els pressupostos de l'exercici anterior restaran prorrogats automàticament fins que s'aprovin els nous.

4. La Llei de pressupostos no pot crear tributs. Podrà modificar-los si una llei tributària substantiva ho va preveure.

5. La col·laboració i coordinació de la política pressupostària de Catalunya amb la de l'estat, a l'efecte de garantir l'estabilitat econòmica i pressupostària, es duu a terme de manera bilateral i els conflictes i discre-

pàncies que es puguin plantejar seran resolts per la Comissió mixta d'assumptes econòmics i fiscals.

367

ESMENA NÚM. 611

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (145)

D'addició d'un nou Article 205. L'endeutament.

1. La Generalitat pot emetre deute públic i contraure crèdit amb l'autorització prèvia d'una llei del Parlament.

2. La Generalitat té plena autonomia per a l'adopció de les decisions a què es refereix l'apartat anterior respectant, en el seu cas, els mateixos límits materials establerts per a l'estat en aquest àmbit.

3. Els títols emesos per la Generalitat tenen la condició de fons públics a tots els efectes i gaudeixen dels mateixos beneficis i condicions que el deute públic de l'estat

368

ESMENA NÚM. 612

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (146)

D'addició d'un nou Article 206. Tractament fiscal de la Generalitat.

La Generalitat de Catalunya i els seus organismes, institucions, ens i empreses gaudeixen del mateix tractament fiscal que la llei estableix per a l'estat.

369

ESMENA NÚM. 613

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (147)

D'addició d'un nou Article 207. El Cadastre.

Correspon a la Generalitat la formació, conservació, renovació i revisió del cadastre immobiliari a Catalunya, així com la direcció de les tasques de gestió cadastral que li son atribuïdes.

Capítol V. El patrimoni de la Generalitat

370

ESMENA NÚM. 614

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (148)

D'addició d'un nou Article 208. Disposició general.

1. El patrimoni de la Generalitat està integrat per:

a) Els béns de domini públic i patrimonials que integren el patrimoni de la Generalitat en el moment d'aprovar-se l'Estatut

b) Els béns de domini públic i patrimonials que li siguin traspassats per l'Estat com a conseqüència de les competències assumides en virtut del present Estatut i d'altres normes complementàries

c) Els béns que la Generalitat adquireixi per qualsevol títol jurídic vàlid

2. La Generalitat té competència exclusiva per a establir el règim jurídic del seu patrimoni i per a realitzar totes les actuacions d'administració, conservació i defensa.

Capítol VI. Finançament local

371

ESMENA NÚM. 615

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (149)

D'addició d'un nou Article 209. Competències

1. La Generalitat té competència exclusiva en matèria de finançament local. Aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació dels tributs locals i dels criteris de distribució de les participacions a càrrec del pressupost de la Generalitat.

2. La Generalitat garanteix la suficiència financera dels municipis i de les altres entitats locals de Catalunya.

3. Els municipis i les altres entitats locals de Catalunya disposen d'autonomia financera i de capacitat tributària pròpia en els termes establerts per la Carta europea de l'autonomia local, per la llei que desenvolupa el règim d'Acord Econòmic i les lleis del Parlament de Catalunya.

4. Els ingressos dels municipis i de les altres entitats locals consistents en participacions en els ingressos de la Generalitat han de tenir caràcter incondicionat, llevat dels casos excepcionals que determini una llei.

5. Correspon a la Generalitat de Catalunya la tutela financera sobre els ens locals, tot respectant l'autonomia que els reconeix la Constitució i el present Estatut d'Autonomia.

6. És competència dels municipis i, en el seu cas, de les altres entitats locals, la gestió, la liquidació, la recaptació i la inspecció dels tributs la competència dels quals tinguin atribuïts, sens perjudici de la seva delegació en l'Agència Tributària de Catalunya d'acord amb el que preveu aquest Estatut.

7. El municipi de Barcelona ha de tenir un règim econòmic i fiscal especial establert per llei del Parlament.

372

ESMENA NÚM. 616

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (150)

D'addició d'un nou Article 210

Article 210. Suficiència de recursos.

1. Els ingressos dels governs locals de Catalunya consistents en participacions en tributs i en subvencions incondicionades són percebuts a través de la Generalitat, que els distribueix d'acord amb els criteris que s'estableixin pel parlament de Catalunya.

2. La Generalitat ha d'establir un fons de cooperació local destinat als governs locals de Catalunya. El fons, de caràcter incondicionat, s'ha de dotar a partir de tots els ingressos tributaris recaptats per la Generalitat i

s'ha de regular mitjançant una llei del Parlament. Addicionalment, pot establir programes de col·laboració financera específica per a matèries concretes.

3. Les modificacions del marc normatiu que disminueixin els ingressos tributaris locals han de preveure la compensació d'aquesta disminució.

CAPÍTOL I. LES FINANCES DE LA GENERALITAT

ARTICLE 196. PRINCIPIS RECTORS

373

ESMENA NÚM. 617

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (164)

«La hisenda de la Generalitat es constitueix amb:

Els rendiments dels impostos que la Generalitat establirà.

1. Els rendiments dels impostos cedits per l'Estat als quals es refereix la Disposició addicional sisena i de tots aquells la cessió dels quals sigui aprovada per les Corts Generals.

2. Un percentatge de participació en la recaptació total de l'Estat per impostos directes i indirectes, inclosos els monopolis fiscals.

3. El rendiment de les seves pròpies taxes per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes de la Generalitat, siguin de pròpia creació o com a conseqüència de traspassos de serveis estatals.

4. Les contribucions especials que estableixi la Generalitat en l'exercici de les seves competències.

5. Els recàrrecs sobre impostos estatals.

6. Si s'escau, els ingressos procedents del Fons de Compensació Interterritorial.

7. Altres assignacions a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat.

8. L'emissió del deute i el recurs al crèdit.

9. Els rendiments del patrimoni de la Generalitat.

10. Ingressos de dret privat; llegats i donacions, subvencions.

11. Multes i sancions en l'àmbit de les seves competències.»

ARTICLE 197. ELS RECURSOS DE LA GENERALITAT

374

ESMENA NÚM. 618

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (165)

«1. Quan es completi el traspàs de serveis, o en complir-se el sisè any de vigència d'aquest Estatut, si la Generalitat ho sol·licita, la participació anual en els ingressos de l'Estat es negociarà damunt de les bases següents:

a) La mitjana dels coeficients de població i esforç fiscal de Catalunya, aquest últim mesurat per la recaptació al seu territori de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

b) La quantitat equivalent a l'aportació proporcional que correspongui a Catalunya pels serveis i càrregues generals que l'Estat continuï assumint com a propis.

c) El principi de solidaritat interterritorial al qual es refereix la Constitució, que s'aplicarà en funció de la relació inversa de la renda real per habitant a Catalunya respecte a la de la resta d'Espanya.

d) Altres criteris que es considerin procedents.

2. La fixació del nou percentatge de participació serà objecte de negociació inicial i serà revisable a sol·licitud del Govern o de la Generalitat cada cinc anys.»

ARTICLE 198. AUTONOMIA I COMPETÈNCIES FINANCERES

375

ESMENA NÚM. 619

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (166)

«1. La gestió, recaptació, liquidació i inspecció dels seus propis tributs correspondrà a la Generalitat, la qual disposarà de plenes atribucions per a l'execució i organització d'aquestes tasques, sens perjudici de la col·laboració que pugui establir-se amb l'Administració Tributària de l'Estat, especialment quan així ho exigeixi la naturalesa del tribut.

2. En el cas dels impostos els rendiments dels quals haguessin estat cedits, la Generalitat assumirà per delegació de l'Estat llur gestió, recaptació, liquidació i inspecció sens perjudici de la col·laboració que pugui establir-se entre ambdues administracions, tot això d'acord amb allò que especifiqui la llei que fixarà l'abast i condicions de la cessió.

3. La gestió, recaptació, liquidació i inspecció dels altres impostos de l'Estat recaptats a Catalunya correspondrà a l'Administració Tributària de l'Estat, sens perjudici de la delegació que la Generalitat pugui rebre d'aquest, i de la col·laboració que pugui establir-se especialment quan així ho exigeixi la naturalesa del tribut.»

ARTICLE 199. L'AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

376

ESMENA NÚM. 620

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (167)

«La Generalitat gaudirà del tractament fiscal que la llei estableixi per a l'Estat.»

ARTICLE 200. PARTICIPACIÓ EN ELS IMPOSTOS CEDITS

377

ESMENA NÚM. 621

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (168)

«1. Correspon a la Generalitat la tutela financera sobre els ens locals respectant l'autonomia que els reconeixen els articles 140 i 142 de la Constitució i d'acord amb l'article 9.8, d'aquest Estatut.

2. És competència dels ens locals de Catalunya la gestió, recaptació, liquidació i inspecció dels tributs propis que els atribueixin les lleis, sens perjudici de la delegació que puguin atorgar per a aquestes facultats a favor de la Generalitat.

Mitjançant una llei de l'Estat serà establert el sistema de col·laboració dels ens locals, de la Generalitat i de l'Estat per a la gestió, liquidació, recaptació i inspecció dels tributs que es determinaran.

Els ingressos dels ens locals de Catalunya consistents en participacions en ingressos estatals i en subvencions incondicionades, seran percebuts a través de la Generalitat, que els distribuirà d'acord amb els criteris legals que seran establerts per a les esmentades participacions.»

ARTICLE 201. EL TRACTAMENT FISCAL

378

ESMENA NÚM. 622

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (169)

«Correspon exclusivament al Parlament la potestat pròpia de la Generalitat, d'establir i exigir els impostos, taxes i contribucions especials, així com la fixació de recàrrecs.»

ARTICLE 202. SOLIDARITAT I MECANISMES D'ANIVELLAMENT

379

ESMENA NÚM. 623

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (170)

«1. La Generalitat, mitjançant acord del Parlament, podrà emetre deute públic per a finançar despeses d'inversió.

2. El volum i característiques de les emissions s'establiran d'acord amb l'ordenació general de la política creditícia i en coordinació amb l'Estat.

3. Els títols emesos tindran la consideració de fons públics a tots els efectes.»

ARTICLE 203. ACTUALITZACIÓ DEL FINANÇAMENT

380

ESMENA NÚM. 624

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (171)

«La Generalitat queda facultada per a constituir institucions que fomentin la plena ocupació i el desenvolupament econòmic i social en el marc de les seves competències.»

ARTICLE 204. LLEIALTAT INSTITUCIONAL

381

ESMENA NÚM. 625

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (172)

«La Generalitat, d'acord amb allò que estableixin les lleis de l'Estat, designarà els seus propis representants en els organismes econòmics, les institucions financeres i les empreses públiques de l'Estat la competència dels quals s'estengui al territori català i que per llur natura no siguin objecte de traspàs.»

ARTICLE 205. LA COMISSIÓ MIXTA DE RELACIONS FISCALS I FINANCERES ESTAT - GENERALITAT

382

ESMENA NÚM. 626

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (173)

«1. La Generalitat, com a poder públic, podrà fer ús de les facultats previstes a l'apartat 1) de l'article 130 de la Constitució, i podrà fomentar mitjançant una legislació adequada les societats cooperatives en els termes resultats del número 21 de l'article 9 del present Estatut.

2. Així mateix, d'acord amb la legislació de l'Estat en la matèria, podrà fer ús de les altres facultats previstes a l'apartat 2 de l'article 129 de la Constitució.»

CAPÍTOL II. EL PRESSUPOST DE LA GENERALITAT

ARTICLE 206. COMPETÈNCIES DE LA GENERALITAT

383

ESMENA NÚM. 627

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (174)

«1. El patrimoni de la Generalitat estarà integrat per:

1. El patrimoni de la Generalitat en el moment d'aprovar-se l'Estatut.

2. Els béns afectes a serveis traspasats a la Generalitat.

3. Els béns adquirits per la Generalitat per qualsevol títol jurídic vàlid.

2. El patrimoni de la Generalitat, la seva administració, defensa i conservació seran regulats per una llei de Catalunya»

ARTICLE 207. EL PRESSUPOST DE LA GENERALITAT

384

ESMENA NÚM. 628

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (175)

«Correspon al Consell Executiu o Govern l'elaboració i aplicació del pressupost de la Generalitat, i al Parlament el seu examen, esmena, aprovació i control. El pressupost serà únic i inclourà la totalitat de les despeses i ingressos de la Generalitat i dels organismes, institucions i empreses que en depenguin.»

ARTICLE 208. RECURS A L'ENDEUTAMENT

385

ESMENA NÚM. 629

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (176)

«La Generalitat podrà constituir empreses públiques com a mitjà d'execució de les funcions que siguin de la seva competència, segons allò que estableix el present Estatut.»

ARTICLE 209. ESTABILITAT PRESSUPOSTÀRIA

386

ESMENA NÚM. 630

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (177)

Supressió de l'article.

ARTICLE 210. EL PATRIMONI DE LA GENERALITAT

387

ESMENA NÚM. 631

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (178)

Supressió de l'article.

ARTICLE 211. EMPRESES PÚBLIQUES

388

ESMENA NÚM. 632

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (179)

Supressió de l'article.

CAPÍTOL III. LES FINANCES DELS GOVERNS LOCALS

ARTICLE 212. PRINCIPIS RECTORS

389

ESMENA NÚM. 633

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (180)

Supressió de l'article.

ARTICLE 213. AUTONOMIA I COMPETÈNCIES FINANCERES

390

ESMENA NÚM. 634

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (180)

Supressió de l'article.

ARTICLE 214. SUFICIÈNCIA DE RECURSOS

391

ESMENA NÚM. 635

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (180)

Supressió de l'article.

ARTICLE 215. LLEI DE FINANCES LOCALS

392

ESMENA NÚM. 636

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (180)

Supressió de l'article.

ARTICLE 216. EL CADASTRE

393

ESMENA NÚM. 637

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (180)

Supressió de l'article.

TÍTOL VII. DE LA REFORMA DE L'ESTATUT

ARTICLE 217. LA REFORMA DELS TÍTOLS QUE NO AFECTEN LES RELACIONS AMB L'ESTAT

394

ESMENA NÚM. 638

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (182)

«Article 218:

No obstant allò que disposa l'article anterior, quan la reforma tingués per objecte la simple alteració de l'organització dels poders de la Generalitat i no afectés les relacions de la Comunitat Autònoma amb l'Estat, es podrà procedir de la manera següent:

a) Elaboració del projecte de reforma pel Parlament de Catalunya.

b) Consulta a les Corts Generals.

c) Si en el termini de trenta dies, a partir de la recepció de la consulta prevista a l'apartat precedent, les Corts Generals no es declaraessin afectades per la reforma, es convocarà degudament autoritzat un referèndum sobre el text proposat.

d) Es requerirà, finalment, l'aprovació de les Corts Generals mitjançant una Llei Orgànica.

e) Si en el termini assenyalat a la lletra c) les Corts es declaraessin afectades per la reforma, aquesta haurà de seguir el procediment previst a l'article anterior, donant per acomplerts els tràmits de l'apartat a) del número 1 de l'esmentat article.»

A LA LLETRA A)

395

VOT PARTICULAR

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Vot particular de modificació per al manteniment de la lletra a) de l'apartat 1.

«a) La iniciativa de la reforma correspon al Parlament de Catalunya, a proposta d'una cinquena part dels seus diputats, i al Govern de la Generalitat.»

ARTICLE 218. LA REFORMA DE LA RESTA DELS TÍTOLS DE L'ESTATUT

396

ESMENA NÚM. 639 BIS

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (181)

«Article 217.

La reforma de l'Estatut s'ajustarà al següent procediment:

La iniciativa de la reforma correspondrà al Consell Executiu o Govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya a proposta d'una cinquena part dels seus diputats o a les Corts Generals.

La proposta de la reforma requerirà, en tot cas, l'aprovació del Parlament de Catalunya per majoria de dues terceres parts, l'aprovació de les Corts Generals mitjançant Llei Orgànica i, finalment, el referèndum positiu dels electors.

Si la proposta de reforma no és aprovada pel Parlament de Catalunya o per les Corts Generals, o no es refermada mitjançant referèndum pel cos electoral, no podrà ésser sotmesa novament al debat i votació del Parlament fins que haurà transcorregut un any.

L'aprovació de la reforma per les Corts Generals mitjançant una Llei Orgànica inclourà l'autorització de l'Estat perquè la Generalitat convoqui el referèndum al qual es refereix el paràgraf b) de l'apartat 1 d'aquest article.»

A LA LLETRA A)

397

VOT PARTICULAR

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Vot particular per al manteniment de la lletra a) de l'apartat 1.

«a) La iniciativa de reforma correspon al Parlament, al Govern de la Generalitat i a les Corts Generals.»

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. RECONeixEMENT I ACTUALITZACIó DELS DRETS HISTòRICS

398

VOT PARTICULAR

G. P. del Partit Popular de Catalunya

Vot particular de supressió de la Disposició addicional primera

1. Mitjançant el present Estatut, i tal com s'estableix a l'article 5 es reconeixen i actualitzen els drets històrics de Catalunya d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera de la Constitució.

2. Aquest reconeixement i actualització empara, de manera especial, els àmbits següents:

a) El règim de finançament (títol VI)

b) L'organització de les administracions públiques catalanes, règim jurídic, procediment, contractació, expropiació i responsabilitat en les administracions públiques catalanes, funció pública i personal al servei de les administracions catalanes (articles 112, 113 i 114).

c) L'organització territorial de Catalunya i el règim local (articles 154 i 155).

d) El dret civil (article 123).

e) El règim lingüístic a Catalunya (article 128).

f) L'educació (article 125).

g) La cultura (article 145).

h) La seguretat pública (article 163).

3. En el si de la Constitució, els drets històrics emparen i garanteixen el règim singular de les competències i atribucions de la Generalitat en els termes previstos en aquest Estatut.

399

VOT PARTICULAR

G. P. de Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Vot particular de supressió de la Disposició addicional primera

1. Mitjançant el present Estatut, i tal com s'estableix a l'article 5 es reconeixen i actualitzen els drets històrics de Catalunya d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera de la Constitució.

2. Aquest reconeixement i actualització empara, de manera especial, els àmbits següents:

a) El règim de finançament (títol VI)

b) L'organització de les administracions públiques catalanes, règim jurídic, procediment, contractació, expropiació i responsabilitat en les administracions públiques catalanes, funció pública i personal al servei de les administracions catalanes (articles 112, 113 i 114).

c) L'organització territorial de Catalunya i el règim local (articles 154 i 155).

d) El dret civil (article 123).

e) El règim lingüístic a Catalunya (article 128).

f) L'educació (article 125).

g) La cultura (article 145).

h) La seguretat pública (article 163).

3. En el si de la Constitució, els drets històrics emparen i garanteixen el règim singular de les competències i atribucions de la Generalitat en els termes previstos en aquest Estatut.

400

ESMENA

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

De modificació en el marc de l'article 103.2 del Reglament o com a esmena transaccional entre la disposició addicional primera i l'esmena núm. 399.

«1. Mitjançant el present Estatut, i tal com s'estableix a l'article 5 es reconeixen i actualitzen els drets històrics de Catalunya, d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera de la Constitució.

»2. Aquest reconeixement i actualització empara, de manera especial, en Dret civil i en llengua pròpia.»

TERCERA. TRANSFERÈNCIA DE COMPETÈNCIES

401

ESMENA NÚM. 644

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (183)

De la Disposició Addicional tercera.

402

ESMENA NÚM. 647

De supressió

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (86)

A l'apartat 1, de les lletres c), d), g), h), i).

Motivació: es pretén posar l'accent i fer evidents les prioritats, assenyalant aquelles competències en les que l'interès i la conveniència d'exercir-les és palès. Una petició de transferència exhaustiva en la que s'inclogués fins i tot competències que podem tenir dificultats per exercir satisfactòriament podria diluir i amagar allò important enmig del que no ho és. Per aquest motiu se suprimeixen les referències a les infraestructures de telecomunicacions; activitats marítimes; convocatòria de consultes populars per via de referèndum; selecció de treballadors estrangers en origen; serveis meteorològics a Catalunya; trànsit, circulació de vehicles i seguretat viària a Catalunya; permisos i llicències de conduir; vigilància i control d'entrada i sortida del territori de l'Estat i vigilància i control de costes, ports i aeroports de trànsit internacional, extradició i expulsió, emigració i immigració, prevenció i investigació de delictes de terrorisme o crim organitzat; títols acadèmics i professionals.

403

ESMENA NÚM. 647 BIS

De supressió

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (43)

De supressió de la lletra i) de l'apartat 1.

404

ESMENA NÚM. 648

D'addició

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (87)

«f) Les facultats d'execució de la legislació estatal sobre règim d'estada i de residència dels estrangers, que en tot cas inclouen la tramitació i resolució dels permisos i dels recursos que es presentin en relació amb aquests expedients *llevat de les resolucions referides a l'entrada d'estrangers en el territori espanyol.*»

Motivació: Es tracta d'una decisió estatal sobre entrada i control de fronteres.

405

ESMENA NÚM. 649

D'addició

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (88)

«c bis) *Les facultats d'execució de la legislació sobre règim laboral dels estrangers que, en tot cas, inclouen la tramitació i resolució de les corresponents autoritzacions als estrangers que es trobin a Espanya i l'emissió dels informes legalment establerts sobre la situació*

laboral dels estrangers, així com l'aplicació del règim d'inspecció i sanció.»

Motivació: La previsió sobre l'exercici de competències executives en matèria laboral en l'àmbit de la immigració procedeix de l'apartat 1.2 de l'article 147 (immigració). És aquest l'indret adequat ja que es requereix la transferència de competències estatals.

406

ESMENA NÚM. 650

D'addició

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (89)

«g) Les facultats d'execució de la legislació estatal en matèria de règim sancionador d'estrangeria, que inclou la tramitació, resolució i execució de tots els processos sancionadors previstos a la normativa d'estrangeria, llevat dels relatius al control de fronteres *i de l'execució de les mesures d'allunyament.*»

Motivació: Es tracta d'una decisió que resta en mans de l'Estat.

CINQUENA. ACORDS AMB EL GOVERN DE L'ESTAT

407

ESMENA NÚM. 652

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (185)

De la Disposició Addicional cinquena.

SISENA. INVERSIONS EN INFRAESTRUCTURES

408

ESMENA NÚM. 653

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (186)

De la Disposició Addicional sisena.

409

ESMENA NÚM. 654

De supressió

G. P. de Convergència i Unió (155)

De la Disposició Addicional Sisena.

SETENA. REGULACIÓ DE LES FINANCES DE LA GENERALITAT

410

ESMENA NÚM. 655

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (187)

De la Disposició Addicional setena.

411

ESMENA NÚM. 656

De supressió

G. P. de Convergència i Unió (156)

De la Disposició Addicional setena.

VUITENA. CAPACITAT DE FINANÇAMENT

412

ESMENA NÚM. 657

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (188)

De la Disposició Addicional vuitena.

413

ESMENA NÚM. 658

De supressió

G. P. de Convergència i Unió (157)

De la Disposició Addicional.

NOVENA. MODIFICACIÓ DE LLEIS PER A L'EFFECTIVITAT
PLENA DE L'ESTATUT**414**

VOT PARTICULAR

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

De supressió de la disposició addicional relativa a la modificació de lleis orgàniques.

*«Per tal de donar plena efectivitat a les previsions d'aquest Estatut s'ha de procedir a la modificació de les lleis següents:**Llei orgànica 6/1985, d'1 d'abril, del Poder judicial.**Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional.**Llei 50/1981, de 30 de desembre, de l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal**Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general**Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i funcionament de l'Administració general de l'Estat.**Llei orgànica 2/1980, de 18 de gener, reguladora de les distintes modalitats de referèndum.**Aquelles lleis de caràcter general o sectorial en les quals s'inclogui un organisme o ens en què el present Estatut d'Autonomia de Catalunya atorgui a la Generalitat la potestat per designar representants en els òrgans directius.**En aquells aspectes que siguin necessaris per a la plena eficàcia dels corresponents mandats estatutaris.»***415**

VOT PARTICULAR

G. P. Popular

De supressió de la disposició addicional relativa a la modificació de lleis orgàniques.

*«Per tal de donar plena efectivitat a les previsions d'aquest Estatut s'ha de procedir a la modificació de les lleis següents:**Llei orgànica 6/1985, d'1 d'abril, del Poder judicial.**Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional.**Llei 50/1981, de 30 de desembre, de l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal**Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general**Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i funcionament de l'Administració general de l'Estat.**Llei orgànica 2/1980, de 18 de gener, reguladora de les distintes modalitats de referèndum.**Aquelles lleis de caràcter general o sectorial en les quals s'inclogui un organisme o ens en què el present Estatut d'Autonomia de Catalunya atorgui a la Generalitat la potestat per designar representants en els òrgans directius.**En aquells aspectes que siguin necessaris per a la plena eficàcia dels corresponents mandats estatutaris.»*

ONZENA. ADMINISTRACIÓ ORDINÀRIA

416

ESMENA NÚM. 360

De supressió

G. P. Popular (80)

Supressió de l'article.

417

ESMENA NÚM. 361

De supressió

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (27)

De supressió de l'article 109.

Motivació: a l'article 69, dedicat a l'Administració de la Generalitat, ja s'estableix la condició d'administració estatal ordinària. D'altra banda, tal i com està formulada a l'article 109 pot ser entesa com una clàusula general d'atribució de competències executives materialment indeterminada que no encaixa fàcilment en la lògica ni en la coherència bàsica del nostre sistema autonòmic de distribució de competències. A més, per poder ser implementada, seria necessària la intervenció del mecanisme de transferència de l'art.150.2 CE cas per cas.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. ADAPTACIÓ DE LES LLEIS I LES NORMES AMB RANG DE LLEI

418

ESMENA NÚM. 664

De modificació

G. P. del Partit Popular de Catalunya (189)

«[...] en el títol I quedaran derogades a partir de la publicació de la reforma estatutària.»

419

ESMENA NÚM. 665

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (190)

De la Disposició Transitòria primera, apartat 2.

TERCERA. PERSONAL TRANSFERIT AL SERVEI DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

420

ESMENA NÚM. 666

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (191)

De la Disposició Transitòria tercera.

QUARTA. PERSONAL AL SERVEI DELS ENS LOCALS

421

ESMENA NÚM. 667

De supressió

G. P. del Partit Popular de Catalunya (192)

De la Disposició Transitòria quarta.

ADDICIÓ DE NOVES DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

422

ESMENA NÚM. 668

D'addició

G. P. de Convergència i Unió (vot particular número 2)

«En relació amb les competències compartides, mentre l'Estat no dicti la legislació bàsica en forma de principis, objectius o estàndards mínims, la Generalitat els deduirà de la normativa bàsica vigent.»

423

ESMENA NÚM. 673

D'addició

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (90)

«Disposició Transitòria Quarta bis

En el termini de cinc anys des de l'entrada en vigor d'aquest Estatut i d'acord amb el que estableix l'article 106, el Parlament, mitjançant una llei, regularà, establirà i en el seu cas adaptarà les normes adoptades fins aquest moment per al desplegament de les bases estatals.

Mentre no es produeixi aquesta adaptació, segueixen en vigor les esmentades normes.»

Motivació: Esmena tècnica d'acord amb l'esmena formulada a l'article 106.

424

ESMENA NÚM. 675

D'addició

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (92)

«Disposició Transitòria Quarta quater

Mentre una llei de Catalunya no regularà el procediment per a les eleccions al Parlament, aquest serà elegit d'acord amb les normes següents:

1. El Parlament de Catalunya estarà integrat per 135 membres. Els partits polítics i coalicions electorals presentaran llistes a cada demarcació amb un mínim de 85 candidats o candidates per Barcelona, 18 per Tarragona, 17 per Girona i 15 per Lleida.

Per tal de garantir una representació parlamentària sense discriminació de gènere, les candidatures o llistes que presenti cada partit o coalició electoral a cada demarcació, hauran de comptar amb un màxim del 60 per cent i un mínim del 40 per cent de candidats pertanyents a cada gènere, calculats pel conjunt de la llista i en cada tram de cinc candidats.

L'atribució del total d'escons que corresponen a cada partit es farà proporcionalment al nombre de vots obtinguts a tot Catalunya utilitzant el sistema d'Hondt.

La provisió dels diputats electes de cada partit a cada demarcació es farà preassignant 7 escons a Barcelona, 7 a Tarragona, 7 a Girona i 7 a Lleida, proporcionalment al resultat de la demarcació, seguint la regla de majors restes. Per la mateixa regla s'assignaran, un per un, els 107 escons restants, proporcionalment al resultat obtingut per cada partit o coalició a cada demarcació fins un màxim de 85 per Barcelona, 18 per Tarragona, 17 per Girona i 15 per Lleida. Cas que algun partit o coalició electoral no hagués obtingut representació en totes de les demarcacions, l'assignació es començarà a realitzar per aquest partit.

2. Els diputats seran elegits per sufragi universal, igual, directe i secret dels majors de divuit anys.

3. Les Junes Provincials electorals tindran, dins els límits de llur respectiva jurisdicció, la totalitat de les competències que la normativa electoral vigent atribueix a la Junta Central. Per als recursos que tinguessin per objecte la impugnació de la validesa de l'elecció i la proclamació de diputats electes serà competent la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que també entendrà en els recursos o impugnacions que procedixin contra els acords de les Junes electorals provincials. Contra les resolucions de l'esmentada Sala no hi cabrà cap recurs.

4. En tot allò que no sigui previst en la present Disposició, seran d'aplicació les normes vigents per a les eleccions legislatives al Congrés dels Diputats de les Corts Generals.»

Motivació: Es pretén avançar cap a la creació de les bases per a la confecció d'una llei electoral catalana, que doni compliment als principis d'igualtat de vot, representativitat territorial i representació paritària dels gèneres.

DISPOSICIONS FINALS**PRIMERA. SISTEMA DE FINANÇAMENT DE LA GENERALITAT****425**

ESMENA NÚM. 676
De supressió
 G. P. del Partit Popular de Catalunya (193)

De la Disposició Final primera.

426

ESMENA NÚM. 677
De supressió
 G. P. de Convergència i Unió (158)

De la Disposició Final primera.

SEGONA. DETERMINACIÓ DE LES NECESSITATS DE DESPESA**427**

ESMENA NÚM. 678
De supressió
 G. P. del Partit Popular de Catalunya (194)

De la Disposició Final segona.

428

ESMENA NÚM. 679
De supressió
 G. P. de Convergència i Unió (159)

De la Disposició Final segona.

TERCERA. L'AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA**429**

ESMENA NÚM. 680
De supressió
 G. P. del Partit Popular de Catalunya (195)

De la Disposició Final tercera.

430

ESMENA NÚM. 681
De supressió
 G. P. de Convergència i Unió (160)

De la Disposició Final tercera.

QUARTA. TERMINI DE CREACIÓ DE LA COMISSIÓ MIXTA DE RELACIONS FISCALS I FINANCERES ESTAT - GENERALITAT**431**

ESMENA NÚM. 682
De supressió
 G. P. del Partit Popular de Catalunya (196)

De la Disposició Final quarta.

432

ESMENA NÚM. 683
De supressió
 G. P. de Convergència i Unió (161)

De la Disposició Final quarta.

CINQUENA. RELACIÓ D'ENTITATS ECONÒMIQUES I FINANCERES**433**

ESMENA NÚM. 684
De supressió
 G. P. del Partit Popular de Catalunya (197)

De la Disposició Final cinquena.

434

ESMENA NÚM. 685
De supressió
 G. P. de Convergència i Unió (162)

De la Disposició Final cinquena.

ADDICIÓ DE NOVES DISPOSICIONS FINALS**435**

ESMENA NÚM. 686
D'addició
 G. P. de Convergència i Unió (163)

«Nova disposició final sisena

Un cop aprovat i publicat el present Estatut, s'estableix un període màxim de tres mesos per a que es constitueixi i es reunixi la Comissió mixta d'assumptes econòmics i fiscals. »

436

ESMENA NÚM. 687
D'addició
 G. P. de Convergència i Unió (164)

«Nova disposició final setena

La determinació de la Quota de Contribució inicial s'haurà de produir en un termini no superior als sis mesos després de l'entrada en vigor del present Estatut. »

437

ESMENA NÚM. 688
D'addició
 G. P. de Convergència i Unió (165)

«Nova disposició final vuitena

La distribució dels recursos entre els governs locals no pot comportar en cap cas una minoració dels recursos obtinguts per cadascun d'aquests, segons els criteris utilitzats en l'exercici anterior a l'entrada en vigor dels preceptes continguts en aquest Estatut. »

PREÀMBUL**438**

ESMENA NÚM. 690
D'addició
 G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (vot particular número 1)

«Amb aquest Estatut d'Autonomia la nació catalana expressa la voluntat de ser i d'avançar en el reconeixement de la seva identitat col·lectiva, tal com ja va manifestar el Parlament de Catalunya l'any 1989 i el

1998 en ratificar “el dret del poble català a determinar lliurement el seu futur com a poble, en pau, democràcia i solidaritat.” Aquesta aspiració ja era present al Projecte “d'Estatut de Núria” de l'any 1931, a l'Estatut de 1932, en la lluita per les llibertats durant la dictadura franquista, en la recuperació l'any 1977 de les Institucions de la Generalitat republicana i en l'Estatut de 1979, en el preàmbul del qual es diu: “En el procés de recuperació de les llibertats democràtiques, el poble de Catalunya recobra les seves institucions d'autogovern. ([...]) En aquesta hora solemne ([...]) cal retre homenatge a tots els homes i dones que han contribuït a fer-ho possible. ([...]) La llibertat col·lectiva de Catalunya troba en les institucions de la Generalitat el lligam amb una història d'afirmació i respecte dels drets fonamentals i de les llibertats públiques de la persona i dels pobles; història que els homes i dones de Catalunya volen prosseguir per tal de fer possible la construcció d'una societat democràtica avançada”

»La democràcia i l'autonomia han significat, efectivament, un pas històric en el recobriment dels drets i de les llibertats. Una societat civil veritablement democràtica implica la llibertat, la igualtat, la justícia i la fraternitat per a tothom, per tal que siguin possibles la felicitat i el benestar de les persones sense discriminació ni dominació de cap mena. El pluralisme és el fonament de tota decisió política col·lectiva en la vida democràtica. La participació, la representació i la responsabilitat del poders públics en són les vies del bon govern.

»Catalunya vol atènyer mitjançant aquest Estatut cap a una democràcia i autogovern de més qualitat. És així que els esmentats valors orienten l'acció dels poders públics de Catalunya, els quals estan al servei de l'interès general i dels drets dels ciutadans i ciutadanes. En un món interdependent aquests valors es concreten en l'equitat de gènere, en la protecció del medi ambient, en l'assoliment del benestar social, i en l'avanç cap a una societat sostenible, en el respecte a la diversitat cultural i en l'impuls d'una idea de progrés que suposi coneixement i diàleg des de l'acceptació de la diferència.

»Els ciutadans i ciutadanes de Catalunya participen de la necessitat d'impulsar una cultura de pau al Món, de fomentar la convivència pacífica i solidària, de promoure la instauració d'un estat de dret internacional que es basi en els drets inviolables que són inherents a la dignitat i al lliure desenvolupament de totes les persones, i que preservi i garanteixi els drets en relació a les accions il·legals contràries a la dignitat, a la seguretat i a la llibertat de persones i pobles.

»En aquesta nova etapa que s'inicia, la nació catalana vol refermar el seu reconeixement col·lectiu en el marc de l'Estat plurinacional espanyol i de la Unió Europea, tot volent aprofundir particularment en la cooperació amb els altres països de parla catalana. La nació catalana, mitjançant el pacte amb l'Estat espanyol que expressa aquest Estatut, accedeix a un millor autogovern amb més mitjans per assolir majors nivells de llibertat i d'equitat entre els ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Alhora, Catalunya expressa la seva voluntat que l'Estat espanyol avanci cap a una federació

multicultural i plurilingüística dins del procés de construcció política plurinacional i federal europea.

»Per fidelitat a aquests principis i per fer realitat el dret inalienable de Catalunya a l'autogovern s'aprova el present Estatut.»

439

ESMENA NÚM. 691

D'addició

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (50)

«Amb l'Estatut de 1979, la nació catalana va recobrar les seves institucions d'autogovern en el procés de recuperació de les llibertats democràtiques. La llibertat col·lectiva de Catalunya va trobar així en les institucions de la Generalitat el lligam amb una història d'afirmació i respecte dels drets fonamentals i de les llibertats públiques de les persones i dels pobles; història que els homes i dones de Catalunya van voler prosseguir per tal de fer possible la construcció d'una societat democràtica avançada.

Des de 1714, diferents han estat els intents de recuperació de les nostres institucions d'autogovern. En aquest itinerari històric constitueixen fites destacades, entre d'altres, la Mancomunitat de 1914 i la reinstauració de la Generalitat i l'Estatut de 1932, precedit del projecte d'Estatut de 1931, en el preàmbul del qual figurava, expressament, que els drets d'una nació deriven de la voluntat democràtica dels seus ciutadans, emparats per la legislació internacional que reconeix el dret dels pobles a l'autodeterminació. Aquesta vocació, que avui es reitera d'acord amb diferents resolucions del Parlament de Catalunya, la primera de 1989, es correspon amb l'afirmació nacional que històricament va representar la institució de la Generalitat, vigent fins al segle XVIII i després recuperada, màxima expressió dels drets històrics de què disposa Catalunya i que aquest Estatut incorpora i actualitza.

Avui, Catalunya, en el seu procés de construcció nacional, expressa la seva voluntat de ser i de continuar avançant en el reconeixement de la seva identitat col·lectiva, i en el perfeccionament i ampliació de l'autogovern, mitjançant la reforma de l'Estatut de 1979. D'aquesta manera, el present Estatut defineix les institucions de la nació catalana i les seves relacions amb l'Estat espanyol en un marc de lliure solidaritat amb les nacionalitats i regions que el componen, compatible amb el desenvolupament d'un Estat plurinacional. De la mateixa manera s'estableixen els vincles de relació amb la Unió Europea, on totes les comunitats nacionals han de participar de forma corresponsable en les institucions de govern i legislatives per contribuir així al procés de construcció europea.

Així mateix, a través del present Estatut, els ciutadans de Catalunya i les seves institucions polítiques reconeixen l'Aran com una realitat nacional, i, en conseqüència, s'accepta la lliure i voluntària integració d'aquest territori al Principat de Catalunya, de manera que aquest Estatut es configura com el de Catalunya i l'Aran.

Els valors de la llibertat, la igualtat, la justícia i el pluralisme orienten l'acció dels poders públics de Catalu-

nya, els quals estan al servei de l'interès general i dels drets dels ciutadans i ciutadanes. Aquests valors es concreten en la defensa i promoció de la democràcia i del benestar, en el respecte de la diversitat cultural i en la convivència pacífica i solidària a través de l'impuls d'una cultura de pau al Món; en la igualtat de gènere, la protecció del medi ambient i el creixement sostenible.

L'autogovern de Catalunya s'inscriu doncs en aquests valors i objectius, que desenvolupa en l'àmbit de Catalunya i promou en l'àmbit estatal i europeu. En particular, la defensa de la pluralitat de llengües i cultures de l'Estat, a la que Catalunya hi aporta el català com a llengua nacional i comuna de tota la ciutadania amb independència de la seva llengua d'origen i d'ús habitual.

Per fidelitat a aquests principis i per fer realitat el dret inalienable de Catalunya a l'autogovern, els Parlamentaris catalans proposen»

440

ESMENA NÚM. 692

D'addició

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (1)

«La nació catalana s'ha anat fent en el decurs del temps, amb les aportacions d'energies de moltes generacions, de moltes tradicions i cultures que hi han trobat una terra d'acollida. Definint una llengua i una cultura, modelant un paisatge, acollint també noves llengües i noves cultures, obrint-se sempre a l'intercanvi generós. Construint un sistema de drets i llibertats, dotant-se de lleis pròpies, desenvolupant un marc de convivència solidari que aspira a la justícia social.

La ciutadania catalana del segle XXI formula i renova les seves aspiracions de llibertat i autogovern en un nou Estatut d'Autonomia de Catalunya.

L'Estatut segueix la tradició de les Constitucions i altres drets de Catalunya, que històricament havien significat l'articulació pactada dels drets i els deures dels catalans. Es fonamenta en els Estatuts de 1932 i de 1979, que van reafirmar aquelles tradicions, restablint la legitimitat i aspirant a "fer realitat el dret inalienable de Catalunya a l'autogovern". Un dret que s'ha formulat de forma reiterada i que, ara, aquest Estatut confirma.

El recorregut institucional entre 1978 i 2005, en el marc de la Constitució i l'Estatut, reforça el sentit de l'autogovern de Catalunya en el context de l'Espanya plural i diversa, que acull nacions, nacionalitats i re-

gions. La lliure i solidària contribució de Catalunya a la cohesió fraternal dels pobles d'Espanya i a l'articulació federal de l'Estat acrediten la voluntat compartida d'avançar en el reconeixement de l'autogovern.

El nou Estatut sintetitza les aspiracions collectives dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya d'encarar el segle XXI conscients d'una nova realitat, més plural a Catalunya i a Espanya, amb renovada vocació de tenir un paper actiu a la Unió Europea ampliada, en la que aspirem a crear una Euroregió capdavantera, juntament amb els territoris de l'antiga Corona d'Aragó, i amb voluntat de projectar una mirada oberta al món global que ens condiciona i estimula.

El poble de Catalunya aspira a governar-se i els seus ciutadans i ciutadanes volen decidir lliurement el seu futur en un sistema democràtic basat en un equilibri de drets i deures. El dret al benestar, a la qualitat de vida, a viure en pau, a gaudir d'uns serveis públics eficients i de qualitat; a disposar d'un sistema de prestacions universals que afavoreixin la igualtat i la cohesió social, la creació de riquesa i ocupació, amb un compromís permanent de lluita contra les desigualtats, les injustícies i la pobresa. Aquests drets s'exerceixen conjuntament amb el deure cívic d'implicar-se en la vida comunitària i el projecte col·lectiu, en la construcció compartida de la societat que es vol assolir, organitzada a partir del principi de proximitat a través dels Ajuntaments, les comarques i les noves vegueries, que formen part també del sistema institucional de la Generalitat.

La terra i les persones formen un conjunt en transformació i evolució constant. El respecte al paisatge i l'equilibri territorial reconeguts a l'Estatut acrediten que la nació es fa cada dia i la fan els ciutadans i ciutadanes amb la seva acció en el territori. I ho fan amb voluntat durable, en un model sostenible territorialment i socialment.

El poble de Catalunya, els homes i les dones que hi viuen i treballen, i les institucions que el representen, reitera ara la seva permanent vocació d'autogovern. I ho fa amb el convenciment que en el marc de l'Espanya plural es confirma la voluntat pluricultural i plurilingüística de l'Estat. Catalunya assoleix, ara, més competències i recursos, per actuar i decidir el seu futur, en pau, igualtat, llibertat, justícia, equitat i solidaritat.

En proclamació dels drets i llibertats de Catalunya i per renovar el dret inalienable de la nació catalana a l'autogovern s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.»

SECCIONS DEL BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Actualització: 28.09.2004

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

- 1.00. Reforma de l'Estatut d'autonomia
- 1.01. Lleis i altres normes
 - 1.01.01. Lleis
- 1.01.05. Reglament del Parlament
- 1.01.07. Criteris interpretatius i normes supletòries del Reglament
- 1.01.10. Normes de règim interior
- 1.10. Resolucions
- 1.15. Mocions
- 1.20. Interpellacions
- 1.25. Preguntes al Govern
- 1.25.05. Preguntes orals en el Ple
- 1.25.10. Preguntes orals en comissió
- 1.25.15. Preguntes per escrit
- 1.27. Preguntes al director general i al Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió
- 1.27.10. Preguntes orals en comissió
- 1.27.15. Preguntes per escrit
- 1.30. Altres tramitacions
 - 1.30.01. Objeccions a la vigència dels acords de la Diputació Permanent
 - 1.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges
 - 1.30.06. Procediments relatius al compte general de les corporacions locals i a altres informes de la Sindicatura de Comptes

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

- 2.00. Propostes de reforma de l'Estatut d'autonomia
- 2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma
 - 2.01.01. Projectes de llei
 - 2.01.02. Proposicions de llei
- 2.01.05. Propostes de modificació del Reglament del Parlament
- 2.01.10. Propostes de norma de règim interior
- 2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions
- 2.10.05. Procediments d'investidura del president de la Generalitat
- 2.10.07. Mocions de censura
- 2.10.09. Qüestions de confiança
- 2.10.11. Designacions de senadors per a representar la Generalitat al Senat
- 2.10.13. Designació del Síndic de Greuges
- 2.10.15. Designacions de síndics de la Sindicatura de Comptes
- 2.10.17. Designacions de membres del Consell Consultiu
- 2.10.20. Altres eleccions i propostes de nomenament o de conformitat
- 2.10.25. Proposicions no de llei
- 2.10.30. Debats generals
- 2.10.35. Debats en comissió
- 2.10.40. Procediments relatius al control de la legislació delegada
- 2.10.45. Procediments relatius a un pla o comunicat del Govern
- 2.10.50. Procediments relatius a una proposta del Govern de pronunciament previ a una decisió administrativa
- 2.10.55. Dictàmens de les comissions d'investigació
- 2.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes
- 2.10.63. Propostes de resolució per a encomanar un informe a la Sindicatura de Comptes o altres actuacions
- 2.10.65. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals
- 2.10.70. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant el Govern de l'Estat
- 2.10.75. Procediments d'actuació davant el Tribunal Constitucional
- 2.10.80. Propostes de resolució sobre l'establiment de convenis i acords de cooperació amb altres comunitats autònomes
- 2.10.85. Propostes de resolució per a crear comissions
- 2.10.90. Altres procediments amb adopció de resolucions
- 2.15. Mocions subsegüents a interpellacions
- 2.20. Interpellacions
- 2.25. Preguntes al Govern
- 2.25.05. Preguntes orals en el Ple
- 2.25.10. Preguntes orals en comissió
- 2.25.15. Preguntes per escrit
- 2.27. Preguntes al director general i al Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió
- 2.27.10. Preguntes orals en comissió
- 2.27.15. Preguntes per escrit
- 2.30. Altres tramitacions
 - 2.30.01. Objeccions a la vigència dels acords de la Diputació Permanent

3. TRAMITACIONS EN CURS

- 3.00. Propostes de reforma de l'Estatut d'autonomia
- 3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma
 - 3.01.01. Projectes de llei
 - 3.01.02. Proposicions de llei
- 3.01.05. Propostes de modificació del Reglament del Parlament
- 3.01.10. Propostes de norma de règim interior

- 3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions
- 3.10.05. Procediments d'investidura del president de la Generalitat
- 3.10.07. Mocions de censura
- 3.10.09. Qüestions de confiança
- 3.10.11. Designacions de senadors per a representar la Generalitat al Senat
- 3.10.13. Designació del Síndic de Greuges
- 3.10.15. Designacions de síndics de la Sindicatura de Comptes
- 3.10.17. Designacions de membres del Consell Consultiu
- 3.10.20. Altres eleccions i propostes de nomenament o de conformitat
- 3.10.25. Proposicions no de llei
- 3.10.30. Debats generals
- 3.10.35. Debats en comissió
- 3.10.40. Procediments relatius al control de la legislació delegada
- 3.10.45. Procediments relatius a un pla o comunicat del Govern
- 3.10.50. Procediments relatius a una proposta del Govern de pronunciament previ a una decisió administrativa
- 3.10.55. Dictàmens de les comissions d'investigació
- 3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes
- 3.10.63. Propostes de resolució per a encomanar un informe a la Sindicatura de Comptes o altres actuacions
- 3.10.65. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals
- 3.10.70. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant el Govern de l'Estat
- 3.10.75. Procediments d'actuació davant el Tribunal Constitucional
- 3.10.80. Propostes de resolució sobre l'establiment de convenis i acords de cooperació amb altres comunitats autònomes
- 3.10.85. Propostes de resolució per a crear comissions
- 3.10.90. Altres procediments amb adopció de resolucions
- 3.15. Mocions subsegüents a interpellacions
- 3.20. Interpellacions
- 3.25. Preguntes al Govern
- 3.25.05. Preguntes orals en el Ple
- 3.25.10. Preguntes orals en comissió
- 3.25.15. Preguntes per escrit
- 3.27. Preguntes al director general i al Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió
- 3.27.10. Preguntes orals en comissió
- 3.27.15. Preguntes per escrit
- 3.30. Altres tramitacions
 - 3.30.01. Objeccions a la vigència dels acords de la Diputació Permanent
 - 3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges
 - 3.30.06. Procediments relatius al compte general de les corporacions locals i a altres informes de la Sindicatura de Comptes

4. INFORMACIÓ

- 4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans de la cambra
- 4.45. Composició dels òrgans de la cambra
- 4.50. Compliment de resolucions i de mocions
 - 4.50.01. Compliment de resolucions
 - 4.50.02. Compliment de mocions
- 4.52. Intervencions del president de la Generalitat
- 4.53. Sessions informatives i compareixences
 - 4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa
 - 4.53.05. Sol·licituds de compareixença
- 4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern
- 4.53.15. Compareixences d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones
- 4.55. Activitat parlamentària
 - 4.55.05. Reunions tingudes i qüestions tractades
 - 4.55.15. Convocatòries
- 4.65. Documentació per al treball dels òrgans de la cambra
- 4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats
- 4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i del Govern, i d'altres òrgans
 - 4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx
 - 4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes
- 4.70.10. Altres comunicacions
- 4.75. Dictàmens del Consell Consultiu
- 4.80. Síndic de Greuges
- 4.85. Sindicatura de Comptes
- 4.86. Procediments davant les Corts Generals
- 4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional
 - 4.87.05. Recursos d'inconstitucionalitat interposats pel Parlament
 - 4.87.10. Recursos d'inconstitucionalitat interposats contra lleis de Catalunya
- 4.87.15. Qüestions d'inconstitucionalitat
- 4.87.20. Recursos d'emparament constitucional
- 4.87.25. Conflictes en defensa de l'autonomia local
- 4.89. Junta de Control de la Iniciativa Legislativa Popular
- 4.90. Règim interior
 - 4.90.05. Pressupost del Parlament
 - 4.90.10. Càrrecs i personal
- 4.90.15. Contractació
- 4.95. Altres informacions

S U B S C R I P C I O N S

EDICIÓ **I**MPRESA

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 1
Divendres, 1 de gener de 2003

VII legislatura
Primer període

i també

DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 1
Divendres, 5 de desembre de 2003

VII legislatura
Primer període

EDICIÓ EN **M**ICROFITXA

C O N D I C I O N S

La subscripció és anual. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de l'1 de gener de l'any en curs i el subscriptor rebrà totes les publicacions editades des d'aquella data.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's la butlleta de subscripció degudament emplenada.

L'administració de les publicacions oficials del PARLAMENT pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, la qual cosa tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

El pagament es farà exclusivament per mitjà de domiciliació bancària.

B U T L L E T A

Institució
Nom Cognoms
Carrer Núm.
Població Codi postal
NIF Telèfon Fax
A/e

Desitjo subscriure'm al

☐ Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya	}	☐ Imprès
☐ Diari de Sessions del Parlament de Catalunya		☐ Microfitxa
☐ Butlletí Oficial i Diari de Sessions (subscr. conjunta)		

Prego que es carregui l'import de la subscripció al compte corrent:

..... de de 200

Adreça de tramesa

Institució
Nom Cognoms
Carrer Núm.
Població Codi postal

SIGNATURA

Producció i subscripcions

Departament d'Edicions del Parlament de Catalunya
Parc de la Ciutadella, s/n • 08003 Barcelona

A/e: edicions@parlament-cat.net
Tel. 933 046 635 • Fax 933 046 636

P R E U S

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa) 50,00 euros
Número solt 1,50 euros

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa) 40,00 euros
Número solt 1,00 euros

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

i Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

Subscripció conjunta (edició impresa o en microfitxa) 80,00 euros

IVA
inclòs

ISSN 0213-7798
Dipòsit legal: B-20.066-1980
Imprès a Multitext, SL • Barcelona

**Les publicacions oficials
també són consultables a
www.parlament-cat.net**